

**Kancelaria Sejmu
Ośrodek Informacji
i Dokumentacji Europejskiej**

RAPORTY COSAC 2006

ZESZYTY OIDE

8

**Wydawnictwo Sejmowe
Warszawa 2007**

KANCELARIA SEJMU

Biblioteka Sejmowa

Ośrodek Informacji i Dokumentacji Europejskiej

Redaktor serii: Regina Wąsowicz

Tłumaczenie raportów COSAC z języka angielskiego: Ryszard Guz-Rudzki

Opracowanie redakcyjne – Zespół OIDE

© Copyright by Kancelaria Sejmu, Warszawa 2007

ISSN 1730-8054

ISBN 978-83-7059-818-1

VAT 0%

SPIS TREŚCI

V raport COSAC*

Piąty raport półroczny: zmiany stosowanych w Unii Europejskiej procedur i praktyk dotyczących kontroli parlamentarnej, *Wiedeń, 21–23 maja 2006* 5

Załącznik do piątego raportu półrocznego COSAC: odpowiedzi parlamentów narodowych na pytania zawarte w kwestionariuszu 43

VI raport COSAC

Szósty raport półroczny: zmiany stosowanych w Unii Europejskiej procedur i praktyk dotyczących kontroli parlamentarnej, *Helsinki, 19–21 listopada 2006* 119

Załącznik do szóstego raportu półrocznego COSAC: odpowiedzi parlamentów narodowych na pytania zawarte w kwestionariuszu 161

* Tłumaczenie poprzednich raportów COSAC opublikowano w *Zeszytach OIDE nr 5 i nr 7*, a ponadto na stronie:

http://libr.sejm.gov.pl/oide/index.php?topic=international&id=cosac_raporty

PIĄTY RAPORT PÓLROCZNY: ZMIANY STOSOWANYCH W UNII EUROPEJSKIEJ PROCEDUR I PRAKTYK DOTYCZĄCYCH KONTROLI PARLAMENTARNEJ*

Wiedeń, 21–23 maja 2006

SPIS TREŚCI

Wstęp	7
1. Okres refleksji	8
1.1. Wprowadzenie	8
1.2. Ratyfikacja	9
1.3. Debaty parlamentarne	10
1.4. Kontakty z Komisją	12
1.5. Kontakty ze społeczeństwem obywatelskim	13
1.6. Serwisy internetowe parlamentów	14
1.7. Wydarzenia medialne	15
1.8. Seminaria, konferencje i wizyty	16
1.9. Przyszłe wydarzenia	18
2. Zasada pomocniczości	19
2.1. Kontrola przestrzegania zasady pomocniczości	19
2.2. Najnowsze zmiany w parlamentach narodowych	21
3. Kontrola cywilnych operacji EPBiO w parlamentach narodowych	23
3.1. Kontrola realizowanych ostatnio cywilnych operacji EPBiO przeprowadzana przez parlamenty narodowe	25
4. Oceny wpływu	31
4.1. Oceny wpływu dotyczące poszczególnych pozycji programu prac	32
4.2. Streszczenia ocen wpływu	32

* Raport został przygotowany przez Sekretariat COSAC i przedstawiony na XXXV Konferencji Komisji Wyspecjalizowanych w Sprawach Wspólnotowych i Europejskich Parlamentów Unii Europejskiej w dniach 21–23 maja 2006 r. w Wiedniu.

Niniejszy raport opublikowano na stronach:

<http://www.cosac.eu/en/documents/biannual/doc/> – w jęz. angielskim

http://libr.sejm.gov.pl/oide/international/raport_cosac_5.doc – w jęz. polskim

4.3.	Tłumaczenie ocen wpływu	33
4.4.	Przesyłanie ocen wpływu do parlamentów narodowych	33
4.5.	Jednolite zasady oceny kosztów administracyjnych	34
4.6.	Aktualizacja ocen wpływu	35
4.7.	Zapewnienie obiektywności ocen wpływu	35
4.8.	Skoncentrowanie ocen wpływu na trzech elementach strategii lizbońskiej	36
4.9.	Ocena wpływu propozycji legislacyjnych, które Komisja zamierza wycofać	36
4.10.	Publiczna baza danych	37
4.11.	Prace Parlamentu Europejskiego nad lepszym stanowaniem prawa	37
5.	Przejrzystość w Radzie	38
5.1.	Wprowadzenie	38
5.2.	Stanowisko COSAC	39
5.3.	Zmiany od ostatniego spotkania COSAC (od października 2005 roku)	39

WSTĘP

Niniejszy dokument jest piątym raportem półrocznym Sekretariatu Konferencji COSAC.

Raporty półroczne Sekretariatu Konferencji COSAC

Na XXX spotkaniu COSAC, które odbyło się w Rzymie w październiku 2003 r. ustalono, że Sekretariat Konferencji COSAC będzie przygotowywać półroczne raporty rzeczowe, publikowane przed każdą konferencją plenarną. Celem tych raportów jest dokonanie przeglądu zmian w procedurach i praktykach Unii Europejskiej, które są istotne z punktu widzenia kontroli parlamentarnej.

Pierwszy raport został przedstawiony na XXXI spotkaniu COSAC, które odbyło się w Dublinie w maju 2004 roku, drugi na XXXII spotkaniu COSAC w Hadze w listopadzie 2004 roku, trzeci raport półroczny został przygotowany na XXXIII spotkanie COSAC w Luksemburgu w maju 2004 roku, natomiast czwarty na XXXIV spotkanie COSAC w Londynie w październiku 2005 roku.

Wszystkie raporty półroczne są zamieszczone pod adresem internetowym COSAC: <http://www.cosac.eu/en/documents/biannual/>

Pięć rozdziałów tego raportu opiera się na informacjach dostarczonych przez parlamenty narodowe 25 państw członkowskich Unii Europejskiej. Rozdziały trzeci i czwarty zawierają również informacje przekazane przez Komisję Europejską i Radę. Jesteśmy im bardzo wdzięczni za współpracę przy realizacji tego projektu.

W rozdziale pierwszym przedstawiono przegląd różnorodnej aktywności podejmowanej przez parlamenty narodowe w okresie refleksji, z przykładami różnego rodzaju działań. W rozdziale drugim omówiono zmiany w zakresie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od ostatniego spotkania COSAC. Ostatnie trzy rozdziały kontynuują problematykę podjętą w stanowisku skierowanym do instytucji UE, przyjętym przez uczestników XXXIV spotkania COSAC w październiku 2005 roku. Rozdział trzeci zawiera informacje na temat państw członkowskich uczestniczących w uzgodnionych ostatnio operacjach EPBiO oraz sposobu, w jaki misje te były kontrolowane przez parlamenty narodowe. W rozdziale czwartym przedstawiono odpowiedzi Komisji na zawarte we wspomnianym stanowisku stwierdzenia odnoszące się do ocen wpływu, natomiast w rozdziale piątym umieszczono informacje o zmianach dotyczących otwartości w Radzie.

Dane liczbowe

Spośród 25 państw członkowskich Unii Europejskiej w 13 istnieje parlament jednoizbowy, zaś w 12 dwuizbowy. Ze względu na występowanie systemów zarówno jednoizbowych, jak i dwuizbowych, w 25 państwach członkowskich UE jest łącznie 37 izb parlamentów narodowych.

Parlamenty narodowe Austrii, Belgii, Irlandii i Hiszpanii, choć dwuizbowe, przesyłały pojedyncze odpowiedzi na kwestionariusz COSAC. (W parlamencie irlandzkim, podobnie jak w hiszpańskim, działa wspólna komisja spraw europejskich.) Sekretariat COSAC otrzymał odpowiedzi na zawarte w kwestionariuszu pytania od parlamentów narodowych wszystkich państw członkowskich UE. Wpłynęły 34 odpowiedzi, w tym od Parlamentu Europejskiego i od parlamentu BJR Macedonii; wszystkie zostały opublikowane w oddzielnym załączniku, który zamieszczono również na stronie internetowej COSAC.

1. OKRES REFLEKSJI

1.1. WPROWADZENIE

W czerwcu 2005 roku Rada Europejska wezwała do wprowadzenia okresu refleksji nad Traktatem ustanawiającym Konstytucję dla Europy, aby umożliwić przeprowadzenie szerokiej debaty w państwach członkowskich, z udziałem obywateli, społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych, parlamentów narodowych i partii politycznych. Ta propozycja szerokiej debaty nad przyszłością Europy była przedmiotem ustępu 5 stanowiska przyjętego na XXXIV posiedzeniu COSAC w Londynie w październiku 2005 roku:

„COSAC zgadza się, że pokonanie aktualnego kryzysu w UE wymaga szerokiej debaty, w którą będą zaangażowani obywatele Unii, a nie tylko jej instytucje i elity. Taka debata powinna odbyć się na wszystkich poziomach – lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim. Specjalna odpowiedzialność za to przedsięwzięcie spoczywa na parlamentach narodowych i Parlamencie Europejskim. Cykl spotkań powinien prowadzić do stymulacji różnych debat, pokierowania nimi i ich syntezy, podniesienia świadomości europejskiej, jak też do jasnego określenia roli oraz celów UE, rozumianych i akceptowanych przez obywateli Unii. To z kolei ułatwi podejmowanie dalszych decyzji w sprawie przyszłości Traktatu Konstytucyjnego.”

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Ten raport okresowy będzie stanowić wkład

do ogólnej oceny debat narodowych w pierwszej połowie 2006 roku, za prezydencji austriackiej.

Niniejszy rozdział uzupełnia wspomniany raport okresowy przygotowany przez rządy brytyjski i austriacki o przegląd działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

Sekretariat przekazał powyższy raport okresowy (dokument Rady 15576/05 DQPG) parlamentom narodowym, z prośbą o dodatkowe informacje o organizowanych lub planowanych przez nie inicjatywach związanych z okresem refleksji.

Rozdział ten zawiera ogólny przegląd różnorodnej działalności podejmowanej przez parlamenty narodowe w okresie refleksji. Większość parlamentów narodowych podejmowała wiele różnych działań; w raporcie zostały one podzielone według rodzajów. Lista działań i odniesień do sytuacji w poszczególnych parlamentach nie jest bynajmniej wyczerpująca; w celu uzyskania pełnego obrazu należy zapoznać się z odpowiedziami parlamentów narodowych zawartymi w załączniku do raportu.

1.2. RATYFIKACJA

Trzy parlamenty narodowe podjęły konkretne kroki w celu ratyfikowania Traktatu Konstytucyjnego. W Belgii ostatni z parlamentów regionalnych przyjął 8 lutego 2006 roku projekt ustawy o zatwierdzeniu Traktatu Konstytucyjnego¹.

W dniu 8 lutego 2006 r. estoński Riigikogu zakończył pierwsze czytanie projektu ustawy o ratyfikacji Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy. Z inicjatywy Komisji do Spraw Unii Europejskiej na posiedzeniu plenarnym Riigikogu odbyła się 6 kwietnia 2006 r. debata nad przyszłością Europy, jako kwestią o istotnym znaczeniu narodowym. 20 kwietnia Komisja Konstytucyjna jednogłośnie postanowiła skierować ustawę ratyfikacyjną do drugiego (ostatniego) czytania na posiedzeniu plenarnym 9 maja 2006 roku. Traktat został ratyfikowany przez Riigikogu w dniu 9 maja.

Fiński parlament, Eduskunta, otrzymał raport rządowy dla parlamentu w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy pod koniec ubiegłego roku. W ramach fińskiego systemu kontroli traktatów międzynarodowych Wielka Komisja (pełniąca rolę komisji spraw europejskich) oraz komisje branżowe przekazały swoje opinie wraz z uzasadnieniem Komisji Spraw Zagranicznych. Komisja spraw europejskich fińskiego parlamentu podjęła w dniu 7 kwietnia decyzję o poparciu ratyfikacji przez Finlandię. 28 kwietnia Komisja Spraw Zagranicznych przygotowała raport końcowy na posiedzenie plenarne, w którym zwróciła się do fińskiego rządu o przedłożenie traktatu do ratyfikacji przed rozpoczęciem fińskiej prezydencji w UE. Debata plenarna odbyła się w dniu 10 maja. Fiński parlament

¹ W kontekście ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego przewodniczący siedmiu belgijskich zgromadzeń legislacyjnych (Izby Deputowanych, Senatu, parlamentów regionów i wspólnot) podpisali umowę o współpracy, która przewiduje realizację protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości, załączonego do Traktatu Konstytucyjnego. Dalsze informacje są zawarte w rozdziale 2 niniejszego raportu.

zaakceptował 12 maja raport Komisji Spraw Zagranicznych 104 głosami, przeciwko 24 (przy 60 deputowanych nieobecnych i 11 głosach wstrzymujących się). Przyjmując raport, parlament zwrócił się do rządu o złożenie wniosku w sprawie ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego. Premier oświadczył, że projekt ustawy o ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego może zostać przedstawiony parlamentowi nie wcześniej niż 2 czerwca.

1.3. DEBATY PARLAMENTARNE

Większość parlamentów narodowych prowadziła aktywną debatę nad kwestią przyszłości Europy podczas regularnych posiedzeń komisji i specjalnych debat plenarnych. Parlamente często zapraszały również członków rządu do przedstawienia ich opinii. Francuskie Zgromadzenie Narodowe systematycznie organizuje na przykład publiczną debatę przed każdym spotkaniem Rady Europejskiej.

Kilka parlamentów narodowych debatowało również nad programem legislacyjnym i prac Komisji na 2006² na posiedzeniach plenarnych lub w ramach komisji spraw europejskich. 25 października 2005 r. Christian Mejdahl, przewodniczący duńskiego parlamentu (parlament ten sprawuje obecnie prezydencję w Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej), zwrócił się do parlamentów narodowych w sprawie realizacji inicjatywy „Wzmacnianie świadomości europejskiej na poziomie narodowym”³. Zaproponował, aby – jeśli jest to możliwe – parlamente narodowe zakończyły badanie programu prac Komisji na rok 2006 do 16 grudnia 2005 roku⁴. W kilku parlamentach narodowych debaty te zostały

² Komunikat Komisji COM(2005) 531 wersja ostateczna:

http://ec.europa.eu/atwork/programmes/index_en.htm

³ Deklaracja w sprawie roli parlamentów narodowych w debacie europejskiej: *Wzmacnianie świadomości europejskiej na poziomie narodowym (Raising national European awareness)* pojawiła się w dokumencie przedstawionym Konwentowi ds. Przyszłości Europy przez René van der Lindena i Fransa Timmermansa (CONV 834/03, 24 lipca 2003 r.). Dokument ten został podpisany wspólnie przez pięćdziesięciu innych członków Konwentu i ich zastępców. Stwierdza on, że wszystkie parlamente narodowe UE powinny przeprowadzić jednoczesne debaty nad rocznym programem legislacyjnym i prac Komisji Europejskiej w tym samym tygodniu, na który ta debata została zaplanowana w Parlamencie Europejskim. Konferencja Przewodniczących w Budapeszcie w czerwcu 2005 r. z zadowoleniem przyjęła deklarację w sprawie roli parlamentów narodowych w debacie europejskiej i wezwała parlamente narodowe „do przeprowadzania co roku debaty w sprawie rocznego programu legislacyjnego i prac Komisji Europejskiej, najlepiej w trakcie sesji plenarnych, przy poszanowaniu ich wewnętrznych programów prac, ram prawnych i tradycji”. Konferencja Przewodniczących zwróciła się do Danii – mającej wkrótce przewodniczyć Konferencji – o „przeprowadzenie koniecznych konsultacji w celu znalezienia odpowiednich ram czasowych dla wdrożenia deklaracji oraz o przedstawienie Konferencji sprawozdania na temat doświadczeń związanych z wdrażaniem deklaracji”.

⁴ Zgodnie z konkluzjami ze spotkania Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w Budapeszcie, duński parlament został wezwany do przygotowania raportu w sprawie wprowadzania deklaracji w życie na Konferencję w Kopenhadze w dniach 29 czerwca-2 lipca. Raport okresowy przedstawia wstępne wyniki tego procesu. Ostateczne konkluzje dotyczące tej inicjatywy zostaną przedłożone Konferencji Przewodniczących w Kopenhadze. Raport okresowy został zamieszczony w witrynie internetowej Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE:

http://www.eu-speakers.org/en/conferences/copenhagen/initiatives/european_awareness/doc/

również wykorzystane do podjęcia decyzji w sprawie drugiej kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności⁵.

Włoski Senat skoncentrował się na debacie, którą przeprowadziła w ramach badania programu legislacyjnego i prac Komisji Komisja Stała ds. Polityk Unii Europejskiej. Debata stanowiła okazję do przekazania rządowi wyraźnych wskazówek oraz do pogłębienia znajomości spraw europejskich wśród senatorów. Ponadto jej celem było przedstawienie innym parlamentom UE stanowiska Włoch dotyczącego okresu refleksji. Przeprowadzono wspólne badanie programu legislacyjnego i prac Komisji oraz Programu działań Rady na rok 2006⁶. W dniu 26 stycznia 2006 r. została jednomyślnie podjęta uchwała określająca stanowisko Komisji Stałej ds. Polityk UE w najważniejszych sprawach europejskich, a zwłaszcza w sprawie przyszłości Europy. Zobowiązano w niej rząd do podjęcia konstruktywnej inicjatywy na rzecz wznowienia procesu ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego i w tym celu zwrócono się do rządu o zainicjowanie debaty nad „Planem D na rzecz demokracji, dialogu i debaty” Komisji.

Wspólna Komisja do Spraw Unii Europejskiej irlandzkiego parlamentu czynnie zaangażowała się w działania objęte okresem refleksji, w szczególności poprzez poprzedzającą obrady GAERC wymianę opinii z ministrem spraw zagranicznych oraz poprzez aktywne wskazywanie przykładów wpływu Unii Europejskiej na życie obywateli. Irlandzki parlament planuje opracowanie szeregu raportów istotnych z punktu widzenia podejścia przyjętego przez Komisję.

W celu zapewnienia lepszego dostępu społeczeństwa do informacji regulamin austriackiej Rady Narodowej dopuszcza, od połowy 2005 roku, organizowanie regularnych specjalnych posiedzeń plenarnych w celu prowadzenia dyskusji nad kwestiami związanymi z Unią Europejską, podczas których omawiane są programy prac prezydencji UE oraz inne aktualne projekty unijne. Do porządku obrad tych posiedzeń mogą być również wprowadzane raporty austriackiej Komisji Głównej, zajmującej się sprawami europejskimi. Teczki informacyjne dla parlamentarzystów, stanowiące materiał wyjściowy do dyskusji, przygotowuje na poszczególne posiedzenia nowy Wydział Koordynacji Spraw Europejskich.

Po przeprowadzeniu referendum w sprawie Traktatu Konstytucyjnego we Francji i w Niderlandach oraz po spotkaniu Rady Europejskiej w czerwcu 2005 roku, Komisja do Spraw Konstytucyjnych (AFCO) Parlamentu Europejskiego dyskutowała nad wariantami działań w okresie refleksji w ramach procesu ratyfikacji. 7 lipca 2005 r. komisja AFCO została upoważniona przez Konferencję Przewodniczących do sporządzenia raportu z inicjatywy własnej, dotyczącego okresu refleksji. Raport ten, opracowany przez Andrew Duffa i Johannesesa Voggenhubera, doprowadził do przyjęcia 19 stycznia 2006 r.⁷ rezolucji, zawierającej postulat, by

⁵ Dokument opracowany przez Sekretariat COSAC w sprawie wniosków parlamentów narodowych dotyczących propozycji legislacyjnych w zakresie planowanej kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności można znaleźć w witrynie internetowej COSAC:

<http://www.cosac.eu/en/meetings/vienna2006/presidents/meetingdocs/>

⁶ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/05/st15/st15216.en05.pdf>

⁷ Link do rezolucji: <http://www.europarl.europa.eu/omk/sipade3?PUBREF=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0027+0+DOC+XML+V0//EN&L=EN&LEVEL=0&NAV=S&LSTDOC=Y&LSTDOC=N>

Parlament Europejski oraz parlamenty narodowe wspólnie zorganizowały konferencje – fora parlamentarne – których celem byłoby pobudzanie debaty oraz formułowanie, krok po kroku, koniecznych wniosków politycznych.

Komisja Kontroli Spraw Europejskich brytyjskiej Izby Gmin poinformowała o realizacji planu D w swoim raporcie nr 22 (z 15 marca 2006 r.) oraz zaleciła poddanie go pod obrady jednej ze stałych komisji europejskich. Komisja Specjalna ds. Unii Europejskiej brytyjskiej Izby Lordów prowadzi badanie dotyczące świadomości społecznej i roli Izby Lordów w kontroli unijnego prawodawstwa, na podstawie którego przedstawi w maju stosowny raport. Cała izba regularnie debatuje nad sprawami unijnymi, w tym również nad kwestiami dotyczącymi przyszłości Europy.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej planuje zorganizowanie debaty nad przyszłością Europy podczas jednego ze swoich posiedzeń w kwietniu. Ponadto w maju przewiduje się debatę plenarną nad przyszłością Unii Europejskiej.

1.4. KONTAKTY Z KOMISJĄ

Wiele parlamentów narodowych zaprosiło członków Komisji do złożenia wizyty i wzięcia udziału w debatach i seminariach w parlamentach narodowych. Na przykład przewodniczący Komisji José Manuel Barroso wystąpił na posiedzeniu plenarnym francuskiego Zgromadzenia Narodowego 24 stycznia 2006 roku. Inni członkowie Komisji również często składali wizyty w parlamentach narodowych⁸. Słoweńskie Zgromadzenie Narodowe wykazało się chyba rekordową aktywnością w tym względzie, ponieważ w pierwszych miesiącach 2006 roku gościło już u siebie przewodniczącego Komisji, komisarz UE ds. stosunków instytucjonalnych i strategii komunikowania Margot Wallström, komisarza UE ds. nauki i badań Janeza Potočnika, komisarza UE ds. transportu Jacquesa Barrota, komisarza UE ds. rozszerzenia Olli Rehna oraz komisarza UE ds. gospodarczych i walutowych Joaquina Almunia.

Kontakty między parlamentami narodowymi i Komisją mają być również kontynuowane w przyszłości. Na przykład przewodniczący niemieckiego Bundestagu zaprosił przewodniczącego Komisji Europejskiej do udziału w forum wraz z wysokiej rangi przedstawicielami Bundestagu i innymi zainteresowanymi deputowanymi w celu przeprowadzenia dyskusji nad aktualnymi kwestiami dotyczącymi Unii Europejskiej, takimi jak rola parlamentów narodowych w procesie integracji europejskiej, proces ratyfikacji konstytucji europejskiej oraz reperkusje agendy lizbońskiej dla narodowego prawodawstwa. 11 maja 2006 r. przewodniczący Komisji przeprowadzi rozmowy z obiema izbami austriackiego parlamentu.

⁸ Kolegium Komisarzy poparło komunikat wiceprzewodniczącej Wallström w sprawie relacji Komisji z parlamentami narodowymi i raport roczny za rok 2005 dotyczący tych relacji (SEC(2006) 350 wersja ostateczna). Załącznik do komunikatu stanowi pełna lista wszystkich wizyt członków Komisji w parlamentach narodowych. Komunikat Komisji można uzyskać pod adresem:

<http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/06/st07/st07987.en06.pdf>

Komisja do Spraw Unii Europejskiej łotewskiego parlamentu we współpracy z Reprezentacją Komisji Europejskiej na Łotwie, organizuje konferencję na temat przyszłości Europy, która odbędzie się 22 maja 2006 roku. Wśród uczestników znajdują się m.in. przewodniczący Komisji José Manuel Barroso, wiceprzewodnicząca Margot Wallström oraz członek Komisji Andris Piebalgs, jak również przedstawiciele rządu, organizacji pozarządowych, mediów i innych. Głównym tematem konferencji będą kwestie komunikacji oraz proces integracji Łotwy z Unią Europejską.

1.5. KONTAKTY ZE SPOŁECZEŃSTWEM OBYWATELSKIM

Słoweńskie Zgromadzenie Narodowe zorganizowało „Dzień Wiosny w Europie” – spotkanie młodzieży w dniu 13 kwietnia 2005 r. poświęcone Konstytucji Europejskiej. Zgromadzenie Narodowe zorganizowało również w dniach od 10 do 13 maja 2005 r. tydzień europejski, obejmujący cykl publicznych wysłuchań dotyczących takich tematów jak Traktat Konstytucyjny, strategia lizbońska i polityka spójności.

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe zorganizowało 6 grudnia 2005 r. „dzień otwarty” dotyczący programu legislacyjnego i prac Komisji. Wydarzenie to stanowiło dla zaproszonych polityków, ludzi nauki, dziennikarzy i przedstawicieli organizacji pozarządowych okazję do zaprezentowania swoich poglądów na temat przyszłości Europy oraz dalszych działań. W ramach swojej polityki informacyjnej parlament węgierski wydał również książkę o Traktacie Konstytucyjnym, napisaną przez pracowników Departamentu Unii Europejskiej Biura Współpracy Zagranicznej.

Niderlandzka Izba Druga planuje zorganizowanie dyskusji „okrągłego stołu” z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego. Wyniki tej dyskusji mogłyby zostać przesłane do Komisji w ramach planu D i konsultacji publicznych po opublikowaniu „Białej księgi w sprawie europejskiej polityki komunikacyjnej”. Poza dyskusją „okrągłego stołu” odbędzie się również debata publiczna. Niderlandzki Senat zorganizował publiczne wysłuchania na temat: „Przyszłość (Niderlandów w) Unii Europejskiej” z udziałem pracowników i pracodawców, dziennikarzy, byłych polityków oraz przedstawicieli uczelni. Ponadto Senat zwrócił się do społeczeństwa obywatelskiego, różnych organizacji i instytutów o przedstawienie opinii o programie legislacyjnym i prac Komisji Europejskiej na 2006 rok.

W Danii został zorganizowany w lutym 2006 roku ogólnokrajowy konkurs dla młodzieży uczącej się w liceach, na kursach przygotowawczych, w szkołach ekonomicznych, technikach i innych. Zaproszono klasy do nadsyłania propozycji dotyczących trzech z pięciu kwestii, które uznano za najważniejsze w duńskiej debacie w okresie refleksji. Ze wszystkimi pracami nadsyłanymi do Młodzieżowego Parlamentu Europejskiego będzie można zapoznawać się na bieżąco na stronie: www.borgernesdagsorden.dk, a następnie zostaną one opublikowane w całości w połowie maja 2006 roku. Krótkie streszczenie wszystkich prac zostanie przygotowane do włączenia do raportu Komisji do Spraw Unii Europejskiej

dla premiera odpowiednio wcześniej przed spotkaniem Rady Europejskiej, zaplanowanym na czerwiec 2006 roku. W maju i czerwcu 27 klas zostanie zaproszonych do udziału w obradach Młodzieżowego Parlamentu Europejskiego w Christiansborgu, które odbędą się 27 września 2006 roku.

Równoległe z opracowywaniem raportu na temat okresu refleksji (raport Duffa i Voggenhubera) Komisja do Spraw Konstytucyjnych (AFCO) Parlamentu Europejskiego kontynuowała wymianę poglądów ze środowiskiem akademickim, organizując w dniach 13–14 października 2005 r. sympozjum na temat przyszłości procesu konstytucyjnego w Unii Europejskiej. W debacie uczestniczyło piętnastu ekspertów z uniwersytetów i zespołów doradców z całej Europy. Jednocześnie komisja AFCO zorganizowała debatę z partnerami społecznymi i przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego. 21 marca odbyło się Europejskie Forum Partnerów Społecznych z udziałem Europejskiego Związku Konfederacji Przemysłu i Pracodawców (UNICE), Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych (ETUC) oraz Europejskiego Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP).

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Seimasu, we współpracy z przedstawicielami różnych organizacji młodzieżowych z całej Litwy, podjęła inicjatywę zorganizowania konferencji młodzieżowej na temat przyszłości Europy, która korzystałaby z doświadczeń Konwentu Młodzieży i rozwijała swoją działalność w miarę upływu okresu refleksji. Seimas, wraz z rządem Republiki Litewskiej i Reprezentacją Komisji Europejskiej na Litwie, ogłosił konkurs na esej pod tytułem „Moja opinia dla Litwy i Europy”, w ramach którego obywatele Litwy mogą przedstawić swoje opinie na temat różnych aspektów przyszłości integracji europejskiej.

1.6. SERWISY INTERNETOWE PARLAMENTÓW

Wiele parlamentów uruchomiło specjalne serwisy internetowe służące dyskusji nad przyszłością Europy lub powiązane z prowadzonymi przez nie wysłuchaniami i seminariami z udziałem społeczeństwa obywatelskiego.

W styczniu 2006 roku duński parlament uruchomił serwis internetowy poświęcony toczącej się w Danii debacie nad przyszłością Europy: www.citizensagenda.dk. Serwis ten jest głównym punktem odniesienia dla inicjatyw podejmowanych w okresie refleksji i zawiera przegląd publicznych spotkań odbywających się w Danii oraz internetowe forum debaty. Ponadto na stronach serwisu zbierane są informacje i opinie uzyskane w debacie publicznej.

Niderlandzki Senat zwrócił się za pośrednictwem swojego europejskiego serwisu internetowego www.europapoort.nl do wszystkich obywateli o przedstawianie uwag i opinii dotyczących spraw europejskich oraz działań Senatu związanych z Unią Europejską. Również Komisja do Spraw Europejskich parlamentu portugalskiego postanowiła w grudniu 2005 roku zasięgnąć opinii 151 organizacji społeczeństwa obywatelskiego, naukowców i partnerów społecznych oraz innych stałych komisji parlamentarnych w sprawie Traktatu Konstytucyjnego, procesu ratyfikacji oraz przyszłości Europy. W związku z tą inicjatywą komisja tworzy serwis internetowy poświęcony debacie nad przyszłością Europy. Serwis ten zo-

stał uruchomiony podczas wysłuchania publicznego zorganizowanego przez Komisję do Spraw Europejskich 2 maja. Wnioski z otrzymanych prac i kwestionariuszy, przedstawione i poddane dyskusji w ramach debaty publicznej, można znaleźć pod adresem: <http://www.europa.parlamento.pt>.

Parlament słowacki także kończy prace nad budową serwisu internetowego, który będzie stanowić forum wymiany opinii na temat aktualnych zagadnień związanych z Unią Europejską. Obok informacji o Unii Europejskiej będzie tam prowadzone interaktywne forum. Partie polityczne reprezentowane w słowackim parlamencie, deputowani do parlamentu, znane osoby kształtujące opinię publiczną i organizacje pozarządowe uzyskają możliwość wyrażania swoich opinii o kwestiach przedstawionych w rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie okresu refleksji, przyjętej w styczniu 2006 roku.

Francuskie Zgromadzenie Narodowe również planuje zamieszczenie na swojej stronie internetowej nowego działu „Unia Europejska” w celu zapewnienia opinii publicznej szerokiego dostępu do informacji o działaniach i kontroli parlamentarnej w zakresie spraw europejskich. Obywatele są zapraszani do udzielania odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu na temat: „Jakiej chcesz Europy?”. Deputowani do parlamentu zostali poproszeni o rozprawienie kwestionariuszy w swoich okręgach wyborczych.

1.7. WYDARZENIA MEDIALNE

19 grudnia 2005 r. w parlamencie austriackim zostało zorganizowane spotkanie z grupą około 200 uczniów, podczas którego mieli oni okazję zadawać pytania związane z Unią Europejską i otrzymywać odpowiedzi od członków Konferencji Przewodniczących Parlamentu Europejskiego oraz od sekretarza stanu ds. Unii Europejskiej w rządzie austriackim. Spotkanie to było transmitowane na żywo przez nadawcę publicznego ORF.

W dniach 29–30 kwietnia parlament duński zorganizował transmitowaną przez telewizję ogólnokrajową debatę na temat przyszłości Unii Europejskiej. Na podstawie szeroko zakrojonego badania opinii publicznej dotyczącego polityki europejskiej, wybrano około 400 uczestników stanowiących reprezentatywną próbę Duńczyków uprawnionych do głosowania. Większość prac przeprowadzono w grupach kierowanych przez doświadczonych przewodniczących, aby umożliwić każdemu uczestnikowi wyrażenie swojej opinii. Do udziału w debatach panelowych z uczestnikami zaproszono czołowych polityków i znanych ekspertów. Ponadto, w związku z debatą, partiom i ruchom przydzielono pomieszczenia, gdzie ich przedstawiciele mieli możliwość wyrażania opinii i komentowania przebiegu debaty, zaś uczestnicy mogli kontaktować się z nimi, jeśli chcieli przedyskutować pewne sprawy. Wyniki publicznej debaty zostaną zawarte w raporcie, który Komisja do Spraw Unii Europejskiej przekaze premierowi przed spotkaniem Rady Europejskiej w czerwcu 2006 roku.

Niemiecki Bundestag postanowił wykorzystać piłkarskie mistrzostwa świata w Niemczech (7 czerwca–9 lipca 2006 roku), aby wzmocnić swój publiczny wi-

zerunek w Berlinie. Specjalne centrum dla gości będzie udzielać informacji o pracach i funkcjonowaniu Bundestagu. Komisja do Spraw Unii Europejskiej zamierza włączyć się do tej inicjatywy w celu informowania gości i turystów o aktualnych problemach integracji europejskiej. Ponadto komisja postanowiła otworzyć dla publiczności jak najwięcej najbliższych sesji, z myślą o zwiększeniu widoczności i przejrzystości niemieckiej debaty parlamentarnej na tematy europejskie.

Seimas, rząd Republiki Litewskiej oraz Reprezentacja Komisji Europejskiej na Litwie zorganizują akcję społeczną pod hasłem „60 minut z Europą”, z szerokim udziałem regionalnych stacji radiowych i telewizyjnych. Deputowani do Seimasu spotkają się z przedstawicielami sieci informacyjnej Europe Direct w celu znalezienia rozwiązań służących promocji debaty europejskiej. W Seimasie tradycją stało się już organizowanie akcji społecznych, takich jak „sadzenie europejskiego lasu” czy podróż rowerem do „geograficznego środka Europy”, które przyciągają uwagę opinii publicznej.

Czeski Senat otwiera w maju 2006 roku nowe centrum informacyjne. Jednym z jego zadań będzie wyjaśnianie parlamentarnych aspektów spraw Unii Europejskiej.

1.8. SEMINARIA, KONFERENCJE I WIZYTY

Prawie wszystkie parlamenty narodowe organizowały konferencje i seminaria na temat przyszłości Europy. Do marca 2006 roku kilka konferencji i seminariów zorganizował czeski Senat (np. „Jak zwiększyć wydajność i konkurencyjność gospodarki Unii Europejskiej”, „Obywatelstwo europejskie – zaleta czy chybiona koncepcja”). W Szwecji kilku członków Komisji Konstytucyjnej i Komisji do Spraw Unii Europejskiej odbyło cykl wizyt w uniwersytetach i bibliotekach publicznych różnych miast Szwecji w celu przeprowadzenia dyskusji nad przyszłością Europy.

31 października 2005 r. Komisja do Spraw Europejskich czeskiej Izby Deputowanych zorganizowała międzynarodową konferencję „Konstytucja dla Europy – czas na refleksję”. Poza wystąpieniami naukowców i ekspertów, swoje stanowiska w sprawie dalszego rozwoju integracji europejskiej przedstawili również czołwi przedstawiciele grup parlamentarnych.

Komisja do Spraw Konstytucyjnych (AFCO) Parlamentu Europejskiego wysyłała delegacje do parlamentów narodowych w celu omówienia aktualnej sytuacji, starając się wnieść pozytywny wkład w kształtowanie opinii o sprawach konstytucyjnych. Komisja AFCO zorganizowała dotychczas dziewięć wizyt swoich delegatów w parlamentach narodowych⁹. Na drugą połowę roku planowana jest wizyta w Wilnie oraz spotkanie z Komisją do Spraw Unii Europejskiej niemieckiego Bundestagu, która odbędzie się prawdopodobnie w Berlinie lub Brukseli.

W ramach debaty nad przyszłością Europy austriacka prezydencja Rady Unii Europejskiej, wraz z austriackim parlamentem i krajem związkowym Dolna Austria, zorganizowała w dniach 18 i 19 kwietnia 2006 r. europejską konferencję na temat

⁹ Były to wizyty w Londynie – 25 stycznia 2005 r., Brukseli – 2 marca, Paryżu – 16 marca, Luksemburgu – 29 kwietnia, Tallinie – 30–31 maja, Warszawie – 27–28 czerwca, Pradze – 4–5 października, Lizbonie – 21–22 listopada oraz w Helsinkach – 7–8 marca 2006 roku.

stosowania zasady pomocniczości pod tytułem „Europa zaczyna się w domu”. Przedstawiciele państw członkowskich Unii Europejskiej i instytucji unijnych dyskutowali z ekspertami nad sposobami i środkami prowadzącymi do przyjęcia rozwiązań skierowanych w większym stopniu na obywatela poprzez skuteczniejsze stosowanie zasady pomocniczości w europejskim procesie legislacyjnym¹⁰.

Litewski Seimas powołał w listopadzie 2005 roku grupę roboczą ds. przyszłości Europy i planu D w celu koordynowania swoich inicjatyw dotyczących okresu refleksji. Przygotowania do działalności parlamentu w tej dziedzinie są podejmowane stopniowo od wiosny 2006 roku. Opracowano szereg przedsięwzięć, w tym otwarte debaty zorganizowane przez komisje parlamentarne, dotyczące różnych zagadnień związanych z przyszłością Unii Europejskiej. Postanowiono wykorzystać istniejące ramy do przeprowadzenia debat tematycznych. Większość odbyła się w kwietniu i na początku maja pod hasłem „Kwietniowe debaty nad przyszłością Europy”. Po „Kwietniowych debatach nad przyszłością Europy” nastąpiła debata plenarna, która odbyła się 2 maja, kiedy to parlament dokonał przeglądu dwóch lat członkostwa Litwy w Unii Europejskiej i nakreślił jej działania w drugiej fazie okresu refleksji.

Debata nad polityką europejską zaplanowano również w niemieckich landach w ramach „tygodnia Europy”. Tegoroczny „tydzień Europy” odbył się we wszystkich landach w dniach od 5 do 14 maja 2006 roku. Został on zorganizowany w ścisłej współpracy z rządem federalnym, Komisją i Parlamentem Europejskim. Obok głównych kwestii polityki europejskiej skupiono się na Traktacie Konstytucyjnym i reformie Unii Europejskiej. Wielu deputowanych do Bundesratu dyskutowało o tych sprawach z obywatelami podczas różnego rodzaju spotkań i kampanii na rzecz większej akceptacji Unii.

Komisja Konstytucyjna i Komisja do Spraw Unii Europejskiej szwedzkiego parlamentu zorganizowały w dniu 9 maja seminarium poświęcone dyskusji nad przyszłością Europy.

Parlament austriacki i Parlament Europejski zorganizowały w dniach 8 i 9 maja 2006 r. wspólne posiedzenie parlamentarne na temat przyszłości Europy. Celem tego posiedzenia było promowanie debaty nad interesującymi obywateli najważniejszymi sprawami dotyczącymi przyszłości Europy. Podejmując wspólny wysiłek z myślą o wniesieniu przez oba parlamenty wkładu do rozważań w ramach okresu refleksji, w jednym miejscu zebrali się parlamentarzyści z parlamentów narodowych państw członkowskich Unii Europejskiej, krajów kandydujących oraz Parlamentu Europejskiego.

Na posiedzeniu tym, które odbyło się w brukselskiej siedzibie Parlamentu Europejskiego, zajęto się wybranymi, priorytetowymi kwestiami związanymi z przyszłością Europy i kierowaniem Unią Europejską:

- i) Europa w świecie i granice Europy,
- ii) Globalizacja a europejski model społeczno-ekonomiczny,

¹⁰ Pełna dokumentacja konferencji, wraz z oświadczeniem przewodniczącego, została zamieszczona na stronie internetowej:

http://www.eu2006.at/en/The_Council_Presidency/subsidiarity/documentation/index.html

- iii) Wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość: jakie są perspektywy?,
- iv) Przyszłe zasoby Unii.

Posiedzeniu współprzewodniczyli przewodniczący Parlamentu Europejskiego i parlamentu austriackiego (Nationalratu i Bundesratu). W posiedzeniu uczestniczyli urzędujący przewodniczący Rady Europejskiej, kanclerz Wolfgang Schäuble oraz przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso¹¹.

1.9. PRZYSZŁE WYDARZENIA

Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej podczas swego dorocznego spotkania w Kopenhadze pod koniec czerwca 2006 roku podejmie decyzję w sprawie zasadności organizowania dalszych wspólnych sesji parlamentarnych na temat przyszłości Europy podczas następnych prezydentur UE. Wspólne Spotkanie Parlamentarne może również stymulować dalsze debaty narodowe – np. Specjalna Komisja Stała do Spraw Europejskich parlamentu greckiego rozważa możliwość organizowania dalszych posiedzeń na ten temat.

Parlament łotewski tradycyjnie uczestniczy w akcjach organizowanych podczas dorocznego tygodnia europejskiego w pierwszym tygodniu maja. Centrum Informacji Europejskiej parlamentu łotewskiego zorganizuje również spotkanie w ramach istniejącej już sieci wyspecjalizowanych centrów informacji europejskiej w regionie Morza Bałtyckiego w dniach od 14 do 16 czerwca 2006 roku.

Cykl debat ma również zorganizować Gabinet Marszałka Sejmu w Polsce, z udziałem deputowanych, ekspertów i dziennikarzy. Dyskusja ma objąć następujące tematy: jaki jest cel integracji europejskiej? jaką rolę Europa powinna pełnić w świecie? jaką przyszłość ma europejski model gospodarczy i społeczny w świetle globalizacji? jak można zdefiniować granice Unii Europejskiej? Polski Senat i Sejm, wraz z Parlamentem Europejskim, będą uczestniczyć w konferencji pod tytułem: „Jaka Unia? jaka przyszłość? jaka Europa?”, organizowanej w Krakowie przez Uniwersytet Jagielloński w dniach 11–14 września.

Jesienią 2006 roku węgierskie Zgromadzenie Narodowe organizuje wielką konferencję na temat przyszłości Europy i roli parlamentów w Unii Europejskiej w ramach planu D. Konferencji będą współprzewodniczyć przewodniczący Zgromadzenia Narodowego i przewodniczący Parlamentu Europejskiego. Do udziału w tym wydarzeniu zostaną zaproszeni przedstawiciele kręgów opiniotwórczych, jak politycy unijni i krajowi, organizacje pozarządowe, dziennikarze i naukowcy. Zgromadzenie Narodowe zapewni materiały informacyjne (książeczki, broszury) i obsługę medialną.

Przewodniczący Komisji Stałej Spraw Zagranicznych i Europejskich, wraz z szefem Reprezentacji Komisji Europejskiej na Malcie, ma uruchomić szereg inicjatyw na rzecz wzmocnienia świadomości w zakresie najnowszych zmian za-

¹¹ Specjalna witryna internetowa poświęcona temu wydarzeniu znajduje się pod adresem: <http://www.futureofeuropa.europa.eu>

chodzących w Unii Europejskiej, które, jak się oczekuje, przyczynią się do wzrostu zaufania opinii publicznej.

W swoim planie prac na rok 2006 oraz w ramach planu D Komisji Europejskiej, Komisja do Spraw Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego Słowenii zamierza współpracować z innymi właściwymi organami Zgromadzenia Narodowego, słoweńskimi deputowanymi do Parlamentu Europejskiego, Komisją Europejską, władzami lokalnymi i społeczeństwem obywatelskim. W związku z tym komisja planuje zorganizowanie tygodnia europejskiego w Zgromadzeniu Narodowym – wysłuchań publicznych w dniach 9–12 maja 2006 r., dotyczących priorytetowych spraw związanych z austriacką prezydencją w Unii i innych aktualnych kwestii. Plany obejmują również współpracę z gminami w zakresie przedstawiania opinii publicznej działań Unii Europejskiej. W roku 2006 komisja będzie również organizować comiesięczne wspólne posiedzenia otwarte w celu dyskusowania aktualnych kwestii dotyczących Unii Europejskiej, na których właściwy minister będzie prezentować stanowisko rządu. Plany obejmują również organizowanie co trzy miesiące wspólnych posiedzeń członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej i słoweńskich deputowanych do Parlamentu Europejskiego w celu wymiany poglądów, opinii i informacji o aktualnej sytuacji w Unii.

Członkowie Delegacji ds. Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego planują podróże do różnych stolic europejskich przed czerwcową Radą Europejską w celu wzięcia udziału w dialogu parlamentarnym nad przyszłością Europy i ratyfikacją Traktatu Konstytucyjnego.

2. ZASADA POMOCNICZOŚCI

2.1. KONTROLA PRZESTRZEGANIA ZASADY POMOCNICZOŚCI

W swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu stanowiącym załącznik do czwartego raportu półrocznego 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) poinformowało o prowadzonej przez siebie kontroli unijnego prawodawstwa pod kątem przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Były to następujące parlamenty: austriacki, czeski (Izba Deputowanych i Senat), duński, estoński, fiński, francuski (Zgromadzenie Narodowe), niemiecki (Bundesrat), irlandzki, włoski (Izba Deputowanych i Senat), litewski, maltański, niderlandzki (Izba Druga i Senat), portugalski i brytyjski (Izba Gmin i Izba Lordów).

Ponadto w trzech kolejnych parlamentach narodowych – francuskim Senacie, niemieckim Bundestagu i w parlamencie węgierskim – okazjonalnie sprawdzano, czy unijne prawodawstwo jest zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, nie czyniono tego jednak w sposób systematyczny.

Parlamente narodowe i kontrola w zakresie pomocniczości: obecne traktaty

Art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zawiera ogólną definicję pomocniczości i proporcjonalności, wskazując kiedy i w jaki sposób Wspólnota powinna podejmować działania. Traktat o Unii Europejskiej stanowi, że każde działanie podjęte przez UE w celu osiągnięcia jej celów musi być zgodne z zasadą pomocniczości: art. 2 stwierdza, że „Unia osiąga swe cele zgodnie z postanowieniami niniejszego Traktatu [...] z poszanowaniem zasady pomocniczości”.

Ponadto Traktat z Amsterdamu (który został uzgodniony w czerwcu 1997 roku i wszedł w życie w maju 1999 roku) wprowadził do Traktatu o Unii Europejskiej *Protokół w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności*. Protokół ten stanowi, że:

„Uzasadnienie tworzenia takich przepisów musi być podane z uwzględnieniem ich zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności dla wszystkich projektów przepisów prawa wspólnotowego; stwierdzenie, że dany cel Wspólnoty może zostać lepiej osiągnięty przez Wspólnotę musi być uzasadnione wskaźnikami jakościowymi i zawsze, gdy jest to możliwe, wskaźnikami ilościowymi.”

Protokół stwierdza również, że Komisja powinna „uzasadniać związek swoich projektów z zasadą pomocniczości; w razie potrzeby uzasadnienie towarzyszące projektowi przedstawia szczegóły w tym przedmiocie”.

Traktat z Amsterdamu zawierał również *Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej*. Protokół ten przypomina, że „kontrola sprawowana przez poszczególne parlamente Państw Członkowskich nad ich rządami w zakresie działań Unii należy do organizacji i praktyki konstytucyjnej każdego Państwa Członkowskiego”. Protokół zachęca „parlamente Państw Członkowskich do aktywnego udziału w przedsięwzięciach Unii Europejskiej” i stwierdza, że należy „zwiększyć możliwość wyrażania ich punktu widzenia w kwestiach, które mogą stanowić dla nich szczególnie przedmiot zainteresowania”. Ponadto protokół stanowi, że:

„Między chwilą, kiedy projekt aktu prawnego lub projekt środka, który ma być przyjęty stosownie do tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej, jest przedstawiony we wszystkich językach przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji lub w celu przyjęcia aktu, bądź w celu przyjęcia wspólnego stanowiska, zgodnie z artykułem 189b lub 189c Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, musi upłynąć sześć tygodni, z zastrzeżeniem niecierpiących zwłoki wyjątków uzasadnionych w tym akcie lub we wspólnym stanowisku.”

Pięć innych parlamentów narodowych – łotewski, luksemburski, słowacki i hiszpański oraz polski Sejm i Senat – poinformowało, że choć nie przeprowadziły one ostatnio kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości.

Celem tego rozdziału jest zwrócenie uwagi na zmiany w stosowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

2.2. NAJNOWSZE ZMIANY W PARLAMENTACH NARODOWYCH

W kontekście ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego przewodniczący siedmiu zgromadzeń legislacyjnych **Belgii** (Izba Reprezentantów, Senat, parlamenty regionów i wspólnot) podpisali porozumienie o współpracy zmierzające do wprowadzenia w życie protokołu dotyczącego stosowania zasady pomocniczości dołączonego do Traktatu Konstytucyjnego.

Porozumienie to dotyczy sposobu podziału „dwóch punktów krytycznych” dla Belgii – przewidzianych w „mechanizmie wczesnego ostrzegania” określonym w Traktacie Konstytucyjnym. Decyzja w sprawie sposobu formułowania swoich opinii na temat zasady pomocniczości leży w gestii samych zgromadzeń. Wewnętrzny podział głosów w sprawach dotyczących zasady pomocniczości kształtuje się następująco:

1. W przypadku propozycji Komisji Europejskiej należącej do wyłącznej właściwości organów federalnych: Izba Reprezentantów i Senat mogą przyznać po jednym punkcie.
2. W przypadku propozycji legislacyjnej należącej do właściwości mieszanej (organów federalnych i regionalnych): dwa punkty są przyznawane, jeżeli jedno ze zgromadzeń federalnych i jedno z regionalnych sformułują zastrzeżenia co do zasady pomocniczości.
3. W przypadku propozycji należącej do wyłącznej właściwości zgromadzeń regionalnych przyznaje się dwa punkty w przypadku zgłoszenia zastrzeżeń dotyczących zgodności z zasadą pomocniczości przez dwa zgromadzenia regionalne należące do różnych „grup językowych”.

W Belgii istnieje 7 zgromadzeń regionalnych (reprezentujących wspólnoty lub regiony) i stosowane są cztery języki. W celu uzyskania dwóch punktów zawsze potrzebne jest współdziałanie np. zgromadzenia francuskojęzycznego i niderlandzkojęzycznego lub francuskojęzycznego i niemieckojęzycznego. Nawet niewielka grupa językowa ma tym samym możliwość sformułowania pełnowartościowej opinii odnośnie do przestrzegania zasady pomocniczości. Przyznanie dwóch punktów nie utrudnia innym zgromadzeniom sformułowania swojej opinii. Wszystkie opinie są przekazywane instytucjom europejskim; obowiązuje jednoznaczne wskazanie zgromadzenia, które sformułowało daną opinię.

Niemiecki Bundestag poinformował, że ostatnio weszły w życie nowe uregulowania, służące głównie realizacji nowych procedur dotyczących przewidzianego w Traktacie Konstytucyjnym „mechanizmu wczesnego ostrzegania” w odniesieniu do zasad pomocniczości i proporcjonalności. Większość nowych przepisów

wejdzie jednak w życie dopiero po ewentualnym wejściu w życie samego Traktatu Konstytucyjnego.

Nowe uregulowania stanowią natomiast podstawę prawną do nowego porozumienia między niemieckim rządem federalnym a Bundestagiem, dotyczącego wymiany informacji i współpracy w sprawach Unii Europejskiej. Przepis ten wszedł w życie 18 listopada 2005 roku. Negocjacje w sprawie wspomnianego porozumienia rozpoczęły się w marcu. Rząd niemiecki powinien przedstawiać parlamentowi pełniejsze informacje oraz usprawnić swoją współpracę z parlamentem. Przyniesie to zwiększenie zdolności Bundestagu do badania unijnych aktów prawnych zarówno w odniesieniu do zasad pomocniczości i proporcjonalności, jak i merytorycznie.

Niderlandy poinformowały, że tymczasowa komisja ds. kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności (zarówno w Senacie, jak i w Izbie Drugiej) została rozwiązana, ponieważ jej raporty dotyczące nowej procedury Stanów Generalnych w zakresie badania projektów europejskich aktów prawnych zostały przyjęte przez Izbę Drugą i przez Senat. Obecnie rozważane jest utworzenie nowej wspólnej komisji, której zadaniem byłoby przeprowadzanie samego badania aktów prawnych. Przybliżony termin oficjalnego utworzenia komisji przewidziano na początek kwietnia. Zadaniem komisji będzie (co najmniej) analiza dwóch projektów w ramach drugiego badania zgodności aktów prawnych z zasadą pomocniczości, o którego przeprowadzeniu postanowili przewodniczący COSAC w Wiedniu w lutym 2006.

Niderlandzki Senat informuje również, że jego procedura kontroli staje się coraz sprawniejsza ze względu na udział specjalnych komisji senackich. Często projekt europejskiego aktu prawnego, który został zgłoszony do komisji specjalnej przez Komisję Stałą ds. Organizacji Współpracy Europejskiej, jest poddawany dalszej kontroli przez komisję specjalną. Propozycja europejskiego aktu prawnego jest zwykle badana przez Senat w przypadku przesłania przez niderlandzki rząd swojej opinii na temat danego projektu do Senatu. W ostatnich miesiącach kilka projektów europejskich aktów prawnych stało się przedmiotem kontroli przeprowadzonej przez Senat jeszcze przed otrzymaniem opinii rządu. Tendencja ta jest zgodna z opinią, że dla uzyskania rzeczywistego wpływu na brzmienie proponowanego aktu prawnego absolutnie konieczne jest wcześniejsze włączenie się do jego oceny.

W **parlamencie hiszpańskim** Wspólna Komisja do Spraw Unii Europejskiej utworzyła grupę roboczą ds. systemu wczesnego ostrzegania, o którym mowa w protokole w sprawie stosowania zasady pomocniczości. Ta grupa robocza przeprowadzi szereg wysłuchań, rozpoczynających się 30 marca, aby po ich zakończeniu sporządzić raport dotyczący kontroli w zakresie przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Słowacka Rada Narodowa ogłosiła plan utworzenia specjalnej grupy roboczej ds. pomocniczości i proporcjonalności, składającej się z pracowników służby cywilnej (ekspertów prawnych) z Kancelarii Rady Narodowej. Grupa robocza przygotowuje zasady możliwej kontroli w zakresie przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w Radzie Narodowej.

W odpowiedzi na raport dotyczący przestrzegania zasady pomocniczości z kwietnia 2005 roku¹², sporządzony przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej **brytyjskiej Izby Lordów** rząd przedstawił swoje stanowisko, a następnie w listopadzie 2005 roku komisja przedstawiła raport pokontrolny¹³. Oba raporty były przedmiotem debaty w Izbie Lordów 15 grudnia 2005 roku¹⁴.

Kilka izb (w tym parlament cypryjski) wskazało w swoich odpowiedziach, że badanie zgodności aktów prawnych z zasadą pomocniczości jest standardowym elementem kontroli parlamentarnej. Zatem obecnie 22 parlamenty narodowe lub izby parlamentarne (z 16 państw członkowskich) posiadają mechanizmy kontroli unijnych aktów prawnych pod kątem ich zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

3. KONTROLA CYWILNYCH OPERACJI EPBiO W PARLAMENTACH NARODOWYCH

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz europejska polityka bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) Unii Europejskiej obejmują elementy wojskowe i niewojskowe. Czwarty raport półroczny COSAC zawierał szczegółowe zestawienie personelu uczestniczącego we wszystkich misjach WPZiB/EPBiO Unii Europejskiej – informacje te Komisja podała do wiadomości publicznej po raz pierwszy. XXXIV Konferencja COSAC z zadowoleniem przyjęła decyzję Rady o opublikowaniu informacji o państwach członkowskich uczestniczących w poszczególnych misjach WPZiB/EPBiO i wezwała Radę do „kontynuowania tej dobrej praktyki, sprzyjającej otwartości i pomocnej w kontroli parlamentarnej”. Rada spełniła tę prośbę i kontynuuje przekazywanie aktualnych informacji na temat personelu uczestniczącego w misjach WPZiB/EPBiO, ze wskazaniem, które państwa oddelegowały swój personel do poszczególnych operacji.

Misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej – w ciągu zaledwie 3 lat uruchomiono 16 operacji. Strona cywilna EPBiO, obejmująca 12 z tych operacji, jest związana z możliwościami Unii Europejskiej w zakresie cywilnego zarządzania kryzysowego¹⁵. Pierwszą cywilną operacją EPBiO była misja policyjna w Bośni (EUPM) w styczniu 2003 roku. Kiedy kwestiona-

¹² Raport dotyczący przestrzegania zasady pomocniczości został zamieszczony na stronie: <http://www.publications.parliament.uk/pa/ld200405/ldselect/ldeucom/101/101.pdf>

¹³ Raport pokontrolny, który zawiera stanowisko rządu Zjednoczonego Królestwa stanowiące odpowiedź na główny raport, został zamieszczony pod adresem internetowym:

<http://www.publications.parliament.uk/pa/ld200506/ldselect/ldeucom/66/66.pdf>

¹⁴ Zapis debaty został zamieszczony pod adresem internetowym:

http://www.publications.parliament.uk/pa/ld199900/ldhansrd/pdvn/lds05/text/51215-24.htm#51215-24_head0

¹⁵ Dotychczas miały miejsce trzy operacje wojskowe EPBiO: operacja wojskowa UE w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM/CONCORDIA), która trwała od 31 marca 2003 r. do 15 grudnia 2003 r., operacja wojskowa UE w Demokratycznej Republice Konga (DRC/ARTEMIS) od 12 czerwca 2003 r. do 1 września 2003 r. oraz operacja wojskowa UE w Bośni i Hercegowinie (EUFOR-Althea), która rozpoczęła się 2 grudnia 2004 r. i będzie kontynuowana do 2006–2007 roku. Althea jest największą z dotychczasowych operacji w ramach EPBiO. Uzgodniono podjęcie czwartej misji wojskowej EPBiO, lecz nie została ona dotychczas uruchomiona.

riusz do czwartego raportu półrocznego został rozesłany do parlamentów narodowych w dniu 21 czerwca 2005 roku, w trakcie realizacji było sześć cywilnych operacji EPBiO:

- misja policyjna UE w Bośni i Hercegowinie (EUPM);
- misja policyjna Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (Proxima) (*zakończona*);
- misja Unii Europejskiej dotycząca państwa prawnego w Gruzji (EUJUST – Themis) (*zakończona*);
- zintegrowana misja UE dotycząca państwa prawnego w Iraku (EUJUST Lex);
- misje policyjne UE w Kinszasie (EUPOL Kinszasa);
- misja UE w Demokratycznej Republice Konga (EUSEC DRK).

Między czerwcem 2005 r. a publikacją czwartego raportu półrocznego w październiku 2005 roku Rada uzgodniła kolejne dwie misje EPBiO z udziałem sił cywilnych:

- cywilno-wojskowe działanie Unii Europejskiej wspierające misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS);
- misja obserwacyjna w Aceh (Indonezja).

W okresie od października 2005 roku do chwili rozesłania kwestionariusza do niniejszego raportu półrocznego w dniu 24 lutego 2006 r. uruchomiono kolejne cztery cywilne operacje Unii Europejskiej, a mianowicie:

- misja graniczna UE dla Mołdowy i Ukrainy;
- misja policyjna UE na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS);
- ustanowienie policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT);
- misja graniczna UE na przejściu granicznym Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Od czasu rozesłania do parlamentów narodowych kwestionariusza do niniejszego raportu została uzgodniona przez Radę kolejna operacja EPBiO:

- wsparcie UE dla MONUC podczas procesu wyborczego w Demokratycznej Republice Konga (DRK)¹⁶.

Prawo prowadzenia przez Radę wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) ustanowiono Traktatem z Maastricht w ramach tzw. drugiego filaru Unii. Traktat z Maastricht określił ogólne cele WPZiB i stworzył oddzielną podstawę prawną dla WPZiB, czyniąc ją w dużym stopniu procedurą międzyrządową. Można zatem przyjąć, że parlamenty narodowe mają do odegrania szczególną rolę w sprawowaniu kontroli nad działaniami podejmowanymi przez Unię w tej dziedzinie oraz rozliczania swoich rządów z realizacji polityki zagranicznej UE. Niniejszy rozdział przedstawia informacje o sześciu nowych cywilnych operacjach UE oraz o przebiegu ich kontroli w parlamentach narodowych.

¹⁶ 23 marca 2006 r. Rada zatwierdziła koncepcję operacji UE wspierającej misję Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) podczas mających się wkrótce odbyć wyborów. Na tej podstawie postanowiono rozpocząć planowanie i przygotowania komponentu wojskowego. Trwa również planowanie wsparcia policyjnego.

Zob.: <http://www.consilium.europa.eu/showPage.asp?id=1091&lang=en>

3.1. KONTROLA REALIZOWANYCH OSTATNIO CYWILNYCH OPERACJI EPBiO PRZEPROWADZANA PRZEZ PARLAMENTY NARODOWE

Tylko 7 izb parlamentów narodowych (z 6 państw członkowskich) zgłosiło fakt przeprowadzenia kontroli obejmującej wszystkie 6 operacji EPBiO. Były to parlamenty estoński, fiński, irlandzki, łotewski, szwedzki oraz brytyjskie Izba Gmin i Izba Lordów. Kolejne 4 izby parlamentów narodowych (z kolejnych 3 państw członkowskich) zgłosiły przeprowadzenie kontroli obejmujących 5 z 6 operacji: parlament austriacki, parlament duński oraz francuskie Zgromadzenie Narodowe i Senat.

Które parlamenty narodowe przeprowadziły kontrolę poszczególnych cywilnych misji EPBiO?

Tabela 1. Kontrola realizowanych ostatnio operacji WPZiB/EPBiO przeprowadzana przez parlamenty narodowe

Państwo członkowskie	Kontrola działania UE wspierającego misję AMIS?	Kontrola misji obserwacyjnej w Aceh?	Kontrola misji granicznej UE dla Mołdowy i Ukrainy?	Kontrola misji EUPOL COPPS?	Kontrola misji EUPAT?	Kontrola misji EU BAM Rafah?
Austria	Tak – 13 grudnia 2005 r.	Tak – 7 września 2005 r.	Nie	Tak – 13 grudnia 2005 r.	Tak – 13 grudnia 2005 r.	Tak – 13 grudnia 2005 r.
Belgia	Tak – w lipcu 2005 r.	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie
Cypr	Nie, lecz przyjęła do wiadomości informację o niej	Nie, lecz przyjęła do wiadomości informację o niej	Nie, lecz przyjęła do wiadomości informację o niej	Nie, lecz przyjęła do wiadomości informację o niej	Nie, lecz przyjęła do wiadomości informację o niej	Nie, lecz przyjęła do wiadomości informację o niej
Czechy – Izba Deputowanych	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie
Czechy – Senat	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie
Dania	Tak – 15 lipca 2005 r.	Tak – 15 lipca 2005 r.	Tak – 30 września 2005 r.	Tak – 4 listopada 2005 r.	Nie	Tak – 18 listopada 2005 r.
Estonia	Tak – podczas dyskusji nad porządkiem obrad GAERC	Tak – podczas dyskusji nad porządkiem obrad GAERC	Tak – podczas dyskusji nad porządkiem obrad GAERC	Tak – podczas dyskusji nad porządkiem obrad GAERC	Tak – podczas dyskusji nad porządkiem obrad GAERC	Tak – podczas dyskusji nad porządkiem obrad GAERC
Finlandia	Tak – przez komisję spraw zagranicznych 26 czerwca 2005 r.	Tak – przez komisję spraw zagranicznych 8 września 2005 r.	Tak – przez komisję spraw zagranicznych 11 października 2005 r.	Tak – przez komisję spraw zagranicznych 8 września 2005 r.	Tak – przez komisję spraw zagranicznych 22 listopada 2005 r.	Tak – przez komisję spraw zagranicznych 22 listopada 2005 r.
Francja – Zgromadzenie Narodowe	Tak – 4 października 2005 r.	Tak – 4 października 2005 r.	Nie ¹⁷	Tak – 22 listopada 2005 r.	Tak – 22 listopada 2005 r.	Tak – 22 listopada 2005 r.

Francja – Senat	Tak – 12 lipca 2005 r.	Tak – 1 września 2005 r.	Nie ¹⁸	Tak – 31 października 2005 r.	Tak – 14 listopada 2005 r.	Tak – 22 listopada 2005 r.
Grecja	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie
Hiszpania	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie
Irlandia	Tak – 27 lipca 2005 r.	Tak – 6 października 2005 r.	Tak – 15 grudnia 2005 r.	Tak – 15 grudnia 2005 r.	Tak – 26 stycznia 2006 r.	Tak – 26 stycznia 2006 r.
Litwa	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie
Luksemburg	Nie ¹⁹	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak – 17 listopada 2005 r.
Łotwa	Tak – przy zatwierdzeniu narodowego stanowiska w GAERC	Tak – przy zatwierdzeniu narodowego stanowiska w GAERC	Tak – przy zatwierdzeniu narodowego stanowiska w GAERC	Tak – przy zatwierdzeniu narodowego stanowiska w GAERC	Tak – przy zatwierdzeniu narodowego stanowiska w GAERC	Tak – przy zatwierdzeniu narodowego stanowiska w GAERC
Malta	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie
Niderlandy – Izba Druga	Tak – 19 grudnia 2005 r.	Tak – rząd prze- słał informacje listem z 22 lipca 2005 r.	Nie	Tak – 1 listopada 2005 r.	Nie	Tak – 1 listopada 2005 r.
Niderlandy – Senat	Nie ²⁰	–	–	–	–	–
Niemcy – Bundestag	Nie było for- malnej kontro- li, lecz parla- ment został poinformowa- ny listownie	Nie było for- malnej kontro- li, lecz parla- ment został poinformowa- ny listownie	Nie było for- malnej kontro- li, lecz parla- ment został poinformowa- ny listownie	Nie było for- malnej kontro- li, lecz parla- ment został poinformowa- ny listownie	Nie było for- malnej kontro- li, lecz parla- ment został poinformowa- ny listownie	Nie było for- malnej kontro- li, lecz parla- ment został poinformowa- ny listownie
Niemcy – Bundesrat	Nie ²¹	–	–	–	–	–
Polska – Sejm	Nie ²²	–	–	–	–	–
Polska – Senat	Nie ²³	–	–	–	–	–
Portugalia	Tak ²⁴	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak
Słowacja	Nie	Nie, ponieważ dokonano uzgodnień w procedurze pisemnej	Tak – 3 listopada 2005 r.	Tak – 3 listopada 2005 r.	Nie	Nie, ponieważ dokonano uzgod- nień w procedurze pisemnej, choć komisja spraw europejskich została poinfor- mowana na piśmie przez rząd
Słowenia – Zgromadze- nie Narodowe	Tak – przez komisję spraw zagranicznych 20 maja 2005 r.	Nie	Nie	Nie – choć komi- sja spraw zagra- nicznych została poinformowana na piśmie	Nie	Nie – choć komi- sja spraw zagra- nicznych została poinformowana na piśmie
Słowenia – Rada Narodowa ²⁵	–	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie
Szwecja	Tak – 15 lipca 2005 r.	Tak – 15 lipca 2005 r.	Tak – 3 października 2005 r.	Tak – 15 lipca i 9 listopada 2005 r.	Tak – 18 listopada 2005 r.	Tak – 28 października i 18 listopada 2005 r.

Węgry	Nie ²⁶	–	–	–	–	–
Włochy – Izba Deputowanych	Tak – 26 maja 2005 r.	Tak – 11 października 2005 r.	Nie	Nie	Nie	Nie
Włochy – Senat	Nie	Nie	Tak – budżet misji został zatwierdzony ustawą z 23 lutego 2006 r.	Nie	Nie	Tak – budżet misji został zatwierdzony ustawą z 23 lutego 2006 r.
Zjednoczone Królestwo – Izba Gmin	Tak – 13 lipca 2005 r.	Tak – 12 października 2005 r. ²⁷	Tak – 13 lipca 2005 r.	Tak – 2 listopada 2005 r. ²⁸	Tak – 16 listopada 2005 r. ²⁹	Tak – 23 listopada 2005 r. ³⁰
Zjednoczone Królestwo – Izba Lordów	Tak – 14 lipca 2005 r.	Tak – 27 lipca 2005 r.	Tak – 3 listopada 2005 r.	Tak – 3 listopada 2005 r.	Tak – 17 listopada 2005 r. ³¹	Tak – 24 listopada 2005 r.

¹⁷ Rząd francuski oświadczył, że działanie Wspólnoty stanowiące podstawę podjęcia tej operacji nie miało charakteru aktu legislacyjnego, w związku z czym nie przedłożył jej parlamentowi francuskiemu do kontroli, zgodnie z art. 34 i 37 francuskiej konstytucji.

¹⁸ *ibid.*

¹⁹ Jednak niektóre aspekty WPZiB i EPBiO są dyskutowane w luksemburskiej Izbie Deputowanych w kontekście oświadczenia dotyczącego spraw zagranicznych, które minister spraw zagranicznych przedstawia parlamentowi raz do roku.

²⁰ Natomiast niderlandzki Senat dyskutuje te sprawy z rządem w ramach dorocznej debaty nad budżetem obrony i budżetem spraw zagranicznych.

²¹ Ustawa o współpracy między Federacją a krajami związkowymi w sprawach Unii Europejskiej (EUZBLG) nie dotyczy WPZiB ani EPBiO.

²² Zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, ze zmianami, komisje spraw europejskich nie dyskutują nad sprawami dotyczącymi misji WPZiB/EPBiO.

²³ *ibid.*

²⁴ Komisja ds. Obrony Narodowej portugalskiego parlamentu dokonuje przeglądu udziału portugalskich kontyngentów wojskowych za granicą (łącznie z zaangażowaniem sił zbrojnych w misjach humanitarnych i ewakuacyjnych, misjach budowlanych i służących utrzymaniu pokoju oraz w misjach służących zaprowadzeniu pokoju lub zarządzaniu kryzysowemu). Spośród sześciu operacji uwzględnionych w tej tabeli, personel portugalski uczestniczy w działaniu UE wspierającym misję AMIS II, misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy oraz misję graniczną UE w Rafah. Personel uczestniczący w misjach granicznych jest nieuzbrojony.

²⁵ Komisja Współpracy Zagranicznej i Spraw Europejskich słoweńskiej Rady Narodowej bada te dokumenty, które ujęte są w porządku obrad Komisji do Spraw Unii Europejskiej i Komisji ds. Polityki Zagranicznej słoweńskiego Zgromadzenia Narodowego.

²⁶ Parlament węgierski nie prowadzi kontroli w zakresie WPZiB i EPBiO.

²⁷ Skrócony raport komisji dotyczący misji obserwacyjnej w Aceh został zamieszczony na stronie internetowej:

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm200506/cmselect/cmeuleg/34-v/3442.htm>

²⁸ Skrócony raport komisji dotyczący misji EUPOL COPPS został zamieszczony na stronie internetowej:

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm200506/cmselect/cmeuleg/34-viii/3418.htm>

²⁹ Skrócony raport komisji dotyczący misji EUPAT został zamieszczony na stronie internetowej:

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm200506/cmselect/cmeuleg/34-x/3420.htm>

³⁰ Skrócony raport komisji dotyczący misji EU BAM w Rafah został zamieszczony na stronie internetowej: <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm200506/cmselect/cmeuleg/34-xi/3418.htm>

³¹ Przewodniczący komisji skierował pismo dotyczące tej misji do ministra rządu w dniu 22 listopada 2005 roku. Jego tekst został zamieszczony na stronie internetowej:

http://www.parliament.uk/parliamentary_committees/lords_s_comm_c/cwm_c.cfm

Działanie UE wspierające misję AMIS

8 kwietnia 2004 r. osiągnięto porozumienie w sprawie zawieszenia broni w regionie Darfur w Sudanie. W czerwcu 2004 roku Unia Afrykańska (UA) ulokowała tam małą misję obserwacyjną (AMIS). W październiku 2004 roku UA postanowiła rozszerzyć tę operację o większą misję wojskowo-policyjną, z mandatem obejmującym aktywną obserwację przestrzegania porozumienia o zawieszeniu broni (AMIS II). 9 stycznia 2005 r. rząd Sudanu i Ludowy Ruch/Armia Wyzwolenia Sudanu (SPLM/A) podpisały kompleksowe porozumienie pokojowe. Od tego czasu misja AMIS zabezpiecza tereny, które wszystkie strony uznały za zdemilitaryzowane.

23 czerwca 2005 r. Rada zatwierdziła koncepcję cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję AMIS II. W dniu 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie Rady 2005/557/WPZiB* w sprawie działania wspierającego (działanie UE wspierające misję AMIS). Misja obejmuje elementy wojskowe i policyjne i może w niej uczestniczyć maksymalnie 30 wojskowych i 50 policjantów.

W działaniu wspierającym UE bierze udział 12 państw członkowskich:

- Austria, Cypr, Finlandia, Francja, Niemcy, Irlandia, Włochy, Niderlandy, Portugalia, Hiszpania, Szwecja i Zjednoczone Królestwo³².

16 izb parlamentów narodowych z następujących 14 państw członkowskich poinformowało o badaniu działania wspierającego UE:

- Austria, Belgia, Dania, Estonia, Finlandia, Francja (Zgromadzenie Narodowe i Senat), Irlandia, Włochy (Izba Deputowanych), Łotwa, Niderlandy (Izba Druga), Portugalia, Słowenia (Zgromadzenie Narodowe), Szwecja, Zjednoczone Królestwo (Izba Gmin i Izba Lordów).

Misja obserwacyjna UE w Aceh (Indonezja)

Zadaniem misji obserwacyjnej UE w Aceh (Indonezja) jest obserwowanie realizacji różnych aspektów porozumienia pokojowego zawartych w memorandum o porozumieniu podpisanym przez rząd Indonezji z Ruchem Wyzwolenia Aceh 15 sierpnia 2005 roku. Jest to wspólna misja pod kierownictwem Unii Europejskiej, z udziałem pięciu krajów ASEAN, Norwegii i Szwajcarii. Wstępne działania obserwacyjne rozpoczęto w dniu 15 sierpnia. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB** w dniu 9 września. Misja w pełnym zakresie została uruchomiona 15 września i może w niej uczestniczyć 219 osób z różnych krajów³³. Początkowo miała ona

* Tekst opublikowany w Dz. Urz. UE 2005 L 188, s. 46 – przyp. red. Zeszytów OIDE.

³² Ponadto Unia Europejska uczestniczy w rozszerzonej wersji misji AMIS, udzielając wojskowej pomocy technicznej, planistycznej oraz wsparcia finansowego, rzeczowego i logistycznego. W operacji AMIS II uczestniczy personel z następujących 9 państw członkowskich: Belgia, Dania, Finlandia, Niemcy, Polska, Portugalia, Hiszpania, Szwecja i Zjednoczone Królestwo. Więcej informacji o działaniu UE wspierającym misję AMIS II można znaleźć pod adresem:

<http://www.consilium.europa.eu/showPage.asp?id=956&lang=en&mode=g>

** Tekst opublikowany w Dz. Urz. UE 2005 L 234, s. 13 – przyp. red. Zeszytów OIDE.

³³ Więcej informacji o misji obserwacyjnej w Aceh można znaleźć pod adresem:

<http://www.consilium.europa.eu/showPage.asp?id=961&lang=en&mode=g>

trwać 6 miesięcy, lecz 27 lutego 2006 r. Rada przedłużyła okres misji o kolejne trzy miesiące, do 15 czerwca 2006 roku.

W misji uczestniczy personel z następujących 12 państw członkowskich:

- Austria, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Irlandia, Włochy, Litwa, Niderlandy, Hiszpania, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

13 izb parlamentów narodowych z następujących 11 państw członkowskich poinformowało o badaniu misji obserwacyjnej UE w Aceh:

- Austria, Dania, Estonia, Finlandia, Francja (Zgromadzenie Narodowe i Senat), Irlandia, Włochy (Izba Deputowanych), Łotwa, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo (Izba Gmin i Izba Lordów).

Misja graniczna UE dla Mołdowy i Ukrainy

20 września 2005 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa podjął decyzję w sprawie utworzenia misji granicznej Unii Europejskiej dla Mołdowy i Ukrainy, m.in. poprzez wzmocnienie zespołu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Mołdowy. Misja ta, finansowana z budżetu pionu stosunków zewnętrznych, działa pod auspicjami Komisji Europejskiej i jej partnera wykonawczego UNDP oraz w ścisłej współpracy z OBWE. Misja została powołana z dwuletnim mandatem na mocy memorandum o porozumieniu pomiędzy Komisją Europejską, rządem Republiki Mołdowy i rządem Ukrainy. 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB*, zmieniające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Mołdowy. Cele misji określono następująco:

- udzielenie Mołdowie i Ukrainie pomocy w dostosowaniu ich standardów i procedur w zakresie obsługi ruchu granicznego do uregulowań obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- udzielenie pomocy w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych mołdawskich i ukraińskich służb celnych i straży granicznej na poziomie operacyjnym;
- poprawa zdolności w zakresie analizy ryzyka;
- poprawa współpracy między strażą graniczną i służbą celną oraz obu tych służb z innymi organami ochrony porządku publicznego, jak również ich komplementarności³⁴.

W misji uczestniczy 70 ekspertów z następujących 16 państw członkowskich:

- Belgia, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Niemcy, Grecja, Węgry, Włochy, Łotwa, Litwa, Niderlandy, Polska, Portugalia, Słowacja i Zjednoczone Królestwo.

10 izb parlamentów narodowych z następujących 9 państw członkowskich poinformowało o badaniu misji granicznej UE dla Mołdowy i Ukrainy:

- Dania, Estonia, Finlandia, Irlandia, Włochy (Senat), Łotwa, Słowacja, Szwecja, Zjednoczone Królestwo (Izba Lordów i Izba Gmin).

* Tekst opublikowany w Dz. Urz. UE 2005 L 292, s. 13 – przyp. red. Zeszytów OIDE.

³⁴ Więcej informacji można znaleźć pod adresami:

<http://www.consilium.europa.eu/showPage.asp?id=986&lang=en&mode=g>
oraz www.eubam.org

Misja policyjna UE na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS)

14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB* w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS). Celem misji jest udzielenie wsparcia Autonomii Palestyńskiej w tworzeniu trwałych i skutecznych rozwiązań policyjnych (skrót COPPS oznacza Biuro ds. Koordynacji Wspierania Policji Palestyńskiej). Misja rozpoczęła się 1 stycznia, z trzyletnim mandatem, i będzie w niej uczestniczyć nieuzbrojony personel w sile ok. 33 osób³⁵.

W misji uczestniczy personel z następujących 11 państw członkowskich:

- Austria, Belgia, Dania, Estonia³⁶, Finlandia, Francja, Niemcy, Irlandia, Hiszpania, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

13 izb parlamentów narodowych z następujących 11 państw członkowskich poinformowało o badaniu misji EUPOL COPPS:

- Austria, Dania, Estonia, Finlandia, Francja (Zgromadzenie Narodowe i Senat), Irlandia, Łotwa, Niderlandy, Słowacja, Szwecja, Zjednoczone Królestwo (Izba Gmin i Izba Lordów).

Ustanowienie policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT)

24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB** w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT). Zespół doradców z Unii Europejskiej udziela pomocy przy tworzeniu sprawnej i profesjonalnej służby policyjnej w oparciu o europejskie standardy policyjne. Misja EUPAT została uruchomiona 15 grudnia 2005 r., po wygaśnięciu w dniu 14 grudnia 2005 r. mandatu misji policyjnej UE PROXIMA, uruchomionej 15 grudnia 2003 roku. Misja ta ma trwać 6 miesięcy i uczestniczy w niej ok. 30 doradców policyjnych³⁷.

W misji uczestniczy personel z następujących 16 państw członkowskich:

- Austria, Belgia, Cypr, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Węgry, Włochy, Łotwa, Słowacja, Słowenia, Hiszpania, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

10 izb parlamentów narodowych z następujących 8 państw członkowskich poinformowało o badaniu misji EUPAT:

- Austria, Estonia, Finlandia, Francja (Zgromadzenie Narodowe i Senat), Irlandia, Łotwa, Szwecja, Zjednoczone Królestwo (Izba Gmin i Izba Lordów).

* Tekst opublikowany w Dz. Urz. UE 2005 L 300, s. 65 – przyp. red. Zeszytów OIDE.

³⁵ Więcej informacji o misji EUPOL COPPS można znaleźć pod adresem: <http://www.consilium.europa.eu/showPage.asp?id=974&lang=en&mode=g>

³⁶ Estonia włączy się do misji 1 czerwca, oddelegowując 1 policjanta.

** Tekst opublikowany w Dz. Urz. UE 2005 L 307, s. 61 – przyp. red. Zeszytów OIDE.

³⁷ Więcej informacji o misji EUPAT można znaleźć pod adresem: <http://www.consilium.europa.eu/showPage.asp?id=994&lang=en&mode=g>

Misja graniczna UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah)

15 listopada 2005 r. Izrael i władze Autonomii Palestyńskiej podpisały porozumienie w sprawie ruchu granicznego i dostępu do przejść granicznych, w którym uzgodniono m.in. zasady przekraczania przejścia granicznego w Rafah (strefa Gazy). 21 listopada 2005 r. Rada Unii Europejskiej z zadowoleniem przyjęła to porozumienie i uznała, że Unia Europejska powinna przyjąć proponowaną w porozumieniu rolę „strony trzeciej”. 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB* ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah). Faza operacyjna tej misji, która będzie trwać 12 miesięcy, rozpoczęła się 30 listopada 2005 roku. W fazie początkowej zaangażowano ok. 55 policjantów z 15 państw członkowskich. W fazie pełnej realizacji misji ich liczba wzrośnie do 75³⁸.

W misji czynnie uczestniczy personel z następujących 12 państw członkowskich (włączenie się do niej planują również inne państwa):

- Austria, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Niemcy, Włochy, Luksemburg, Portugalia, Hiszpania, Szwecja i Zjednoczone Królestwo³⁹.

15 izb parlamentów narodowych z następujących 13 państw członkowskich poinformowało o badaniu tej misji:

- Austria, Dania, Finlandia, Francja (Zgromadzenie Narodowe i Senat), Irlandia, Włochy (Senat), Łotwa, Luksemburg, Niderlandy, Portugalia, Szwecja, Zjednoczone Królestwo (Izba Gmin i Izba Lordów).

4. OCENY WPŁYWU

Przedmiotem rozdziału 2 czwartego raportu półrocznego było wykorzystywanie przez parlamenty narodowe ocen wpływu opracowanych przez Komisję w procesie kontroli unijnego prawodawstwa⁴⁰. W dniu 11 października 2005 r. w Londynie XXXIV Konferencja COSAC przyjęła stanowisko skierowane do instytucji Unii Europejskiej. Dokument ten, który został przetłumaczony na 19 z 20 języków urzędowych Unii Europejskiej i opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 17 grudnia 2005 r. (Dz. Urz. UE 2005 C 322), zawierał dziewięć punktów dotyczących ocen wpływu⁴¹.

Prezydencja austriacka zwróciła się 8 marca 2006 r. do przewodniczącego Komisji José Manuela Barroso z prośbą o udzielenie przez Komisję odpowiedzi na szereg

* Tekst opublikowany w Dz. Urz. UE 2005 L 327, s. 28 – przyp. red. Zeszytów OIDE.

³⁸ Więcej informacji o misji EU BAM Rafah można znaleźć pod adresem: <http://www.consilium.europa.eu/showPage.asp?id=979&lang=en&mode=g>

³⁹ W misji tej uczestniczy również personel rumuński.

⁴⁰ Zob. <http://www.cosac.eu/en/documents/biannual/>

⁴¹ Wszystkie wersje językowe zamieszczono pod adresem:

<http://eur-lex.europa.eu/JOHtml.do?uri=OJ:C:2005:322:SOM:EN:HTML>

pytań dotyczących działań podejmowanych przez Komisję w sprawach uwzględnionych w punktach wspomnianego dokumentu, dotyczących ocen wpływu.

Niniejszy rozdział zawiera odpowiedzi Komisji na wspomniane pytania, informując o różnych inicjatywach i zmianach w tym zakresie. Rozdział ten zawiera również dział opisujący w skrócie działania podjęte przez Parlament Europejski na rzecz lepszego stanowienia prawa.

4.1. OCENY WPLYWU DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH POZYCJI PROGRAMU PRAC

Wiele parlamentów narodowych, w tym parlament austriacki, parlament łotewski i polski Sejm, wyraziło niezadowolenie z faktu, że nie wszystkim propozycjom Komisji towarzyszą oceny wpływu.

W swoim komunikacie „Poprawa otoczenia regulacyjnego w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii Europejskiej” (COM(2005) 97 wersja ostateczna) Komisja stwierdziła, że „zasadniczo inicjatywy określone w jej Programie legislacyjnym i prac 2005 – kluczowe wnioski legislacyjne, jak również najważniejsze międzysektorowe nielegislacyjne wnioski w zakresie polityk – powinny być przedmiotem zintegrowanej oceny wpływu⁴². Parlament austriacki z zadowoleniem przyjął tę deklarację Komisji i stwierdził, że jest ona „bardzo pożyteczna”. Również łotewski parlament z zadowoleniem przyjął niedawne oświadczenie Komisji, że oceny wpływu stanowią priorytet i wyraził nadzieję, że Komisja wywiąże się ze swojej deklaracji.

W swoim stanowisku z października 2005 roku konferencja COSAC z zadowoleniem przyjęła inicjatywę na rzecz lepszego stanowienia prawa i wezwała Komisję do opracowania zintegrowanej oceny wpływu wszystkich głównych inicjatyw objętych jej programem prac, zgodnie z propozycją zawartą na str. 5 komunikatu.

Komisja poinformowała, że w okresie od 1 listopada 2005 r. do 28 lutego 2006 r. przyjęła 32 pozycje ze swojego programu prac. 23 z tych pozycji towarzyszył raport z oceną wpływu. Pozostałe 8 pozycji nie wymagały oceny wpływu (były to raporty okresowe i zielone księgi).

4.2. STRESZCZENIA OCEN WPLYWU

Belgijska Izba Reprezentantów wskazała, że parlamenty narodowe mogą mieć trudności z obsługą przepływu dużych ilości informacji zawartych w ocenach wpływu i włączeniu ich do swoich systemów decyzyjnych. Brytyjska Izba Lordów zaleciła opracowywanie przez Komisję jednostronicowych streszczeń ocen wpływu, aby umożliwić deputowanym do Parlamentu Europejskiego i parlamentarzystom z poszczególnych państw szybkie i sprawne uporanie się z materiałami.

⁴² Komisja stwierdziła, że „Akty, które pozostają w wyłącznej kompetencji wykonawczej Komisji, np. w zakresie decyzji w dziedzinie konkurencji lub akty, których zakres jest ograniczony do wewnętrznej działalności Komisji, nie podlegają zwykle ocenie wpływu.”

W związku z tym Konferencja COSAC wezwała Komisję do opracowywania jednostronicowych streszczeń wszystkich jej ocen wpływu, aby umożliwić szybkie i sprawne zapoznanie się z materiałami.

Zmienione wewnętrzne wytyczne Komisji dotyczące ocen wpływu wprowadziły ujednoliconą formę raportów zawierających oceny wpływu, uwzględniającą wymóg sporządzania streszczenia (*Executive Summary*) oceny wpływu. Zgodnie z wytycznymi, streszczenie musi: „zajmować nie więcej niż jedną stronę, być napisane przystępnym językiem i przedstawiać wnioski z porównania wybranych wariantów”⁴³.

4.3. TLUMACZENIE OCEN WPLYWU

Wiele parlamentów narodowych poinformowało, że kontrolę utrudnia fakt, iż oceny wpływu nie są dostępne w ich języku narodowym. Na przykład litewski Seimas poinformował, że nie może badać ocen wpływu opracowanych przez Komisję, „(...) ponieważ nie są one sporządzone w języku litewskim. Seimas otrzymuje oceny wpływu w języku angielskim, w związku z czym zgodnie z krajowymi przepisami komisje Seimasu nie mogą ich rozpatrywać”.

W związku z tym COSAC wezwał Komisję do tłumaczenia ocen wpływu i „map drogowych” oraz do publikowania ich we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty.

Komisja odpowiedziała, że oceny wpływu są opracowywane jako pomoc dla potrzeb wewnętrznego procesu podejmowania decyzji politycznych w Komisji. Mają one status biurowych dokumentów roboczych, w związku z czym nie obowiązują w ich przypadku wymóg tłumaczenia z pierwotnego języka roboczego, którym zwykle jest angielski.

Komisja oświadczyła, że zważywszy na obecne przeciążenie zaplecza tłumaczeniowego Komisji (gdzie obowiązują przejściowe zasady wprowadzone w odpowiedzi na presję, jakiej zaplecze to jest poddawane), nie ma ona możliwości tłumaczenia ocen wpływu.

4.4. PRZESYLANIE OCEN WPLYWU DO PARLAMENTÓW NARODOWYCH

Nie wszystkie parlamenty narodowe otrzymują opracowywane przez Komisję oceny wpływu. Na przykład niemiecki Bundestag poinformował, że oceny wpływu nie są formalnie przekazywane do Bundestagu. Również parlament austriacki stwierdził, że „dość trudno jest znaleźć” opracowane przez Komisję oceny wpływu.

Konferencja COSAC wezwała Komisję, by przesyłała ona wszystkie oceny wpływu i „mapy drogowe” bezpośrednio do parlamentów narodowych.

⁴³ Zob. str. 97 zmienionych wytycznych:

http://ec.europa.eu/governance/impact/docs/SEC2005_791_1A%20guidelines_annexes.pdf

Komisja odpowiedziała, że przekazywanie ocen wpływu parlamentom narodowym zgodnie z obowiązującymi w poszczególnych państwach zasadami kontroli jest obowiązkiem rządów państw członkowskich.

Komisja udostępniła jej opinię publiczną oraz przesyłała do Rady i do Parlamentu Europejskiego wraz z propozycją Komisji.

4.5. JEDNOLITE ZASADY OCENY KOSZTÓW ADMINISTRACYJNYCH

W swoim stanowisku [z października 2005 r.], Konferencja COSAC wezwała instytucje Unii Europejskiej i państwa członkowskie do opracowania jednolitych zasad oceny kosztów administracyjnych.

Następnie prezydencja COSAC zwróciła się do Komisji z prośbą o przedstawienie podjętych przez nią działań w celu opracowania jednolitych zasad oceny kosztów administracyjnych.

Komisja odpowiedziała, że wstępne zasady, określane jako „model kosztów administracyjnych netto Unii Europejskiej”, zostały opisane w dokumencie roboczym Komisji (SEC(2005) 1329) stanowiącym załącznik do komunikatu „Poprawa otoczenia regulacyjnego w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii Europejskiej”. Wstępne zasady były testowane od kwietnia do września 2005 roku. Po zakończeniu tej fazy pilotażowej Komisja stwierdziła, że stosowanie jednolitych zasad na poziomie UE jest wykonalne i przyniosłoby wyraźne korzyści. Wstępne zasady zostały odpowiednio skorygowane na podstawie ustaleń z fazy pilotażowej oraz dobrych praktyk na poziomie państw członkowskich.

Założenia metodologiczne weryfikowane w fazie pilotażowej (jednolita definicja, jednolity podstawowy wzór i jednolity formularz raportu) zostały przedstawione w komunikacie przyjętym w dniu 21 października 2005 r. (COM(2005) 518), w którym Komisja zadeklarowała również swój bardziej długoterminowy zamiar zbadania możliwości wykorzystania jednolitej metodologii unijnej do oceny skumulowanego obciążenia administracyjnego na poziomie branżowym.

Jednolita metodologia została zawarta w wytycznych Komisji dotyczących ocen wpływu oraz w wytycznych oceny kosztów. Praktyczna instrukcja stosowania tego modelu została włączona do wytycznych w dniu 15 marca 2006 roku⁴⁴.

Komisja przystąpiła do optymalizacji wspomnianej metodologii z pomocą państw członkowskich (*Standard Cost Model Steering Group* – grupa ds. budowy jednolitego modelu kosztów). Zaproponowała ona utworzenie do końca marca „wirtualnej sieci ekspertów” na bazie internetowej platformy SINAPSE, której zadaniem jest gromadzenie wiedzy i doświadczeń. Będzie to stanowić punkt wyjścia dla prac grupy krajowych ekspertów wysokiego szczebla w zakresie lepszego stanowienia prawa, która ma doradzać Komisji w tej i innych sprawach. Jednym z celów tego przedsięwzięcia jest uzgodnienie jednolitych wskaźników służących do obliczania kosztów ogólnych.

⁴⁴ Wszystkie te dokumenty zostały zamieszczone pod adresem internetowym: http://ec.europa.eu/governance/impact/docs_en.htm

Dyrekcja Generalna ds. Przedsiębiorstw (DG ENTR) uruchomi projekt pilotażowy w celu przetestowania modelu w odniesieniu do większej liczby powiązanych ze sobą aktów (ocena skumulowanego obciążenia sektora).

Rada nie przyjęła modelu proponowanego przez Komisję ani nie zgłosiła chęci podjęcia dyskusji o ewentualnych zmianach. Komisja ponawiała swoje zaproszenie na różnych szczeblach.

4.6. AKTUALIZACJA OCEN WPLYWU

Konferencja COSAC wniosowała, by w ramach procedury współdecyzji Komisja Europejska dokonywała aktualizacji ocen wpływu po pierwszym czytaniu w Parlamencie Europejskim, przyjęciu wspólnego stanowiska przez Radę i drugim czytaniu w Parlamencie Europejskim, jak również przed posiedzeniem komitetu pojednawczego.

Komisja ponownie stwierdziła, że oceny wpływu są opracowywane przede wszystkim jako pomoc dla potrzeb wewnętrznego procesu podejmowania decyzji politycznych w samej Komisji. Jednak Komisja może zdecydować się na dokonanie aktualizacji wcześniej opracowanej przez siebie oceny wpływu w świetle nowych lub niedostępnych wcześniej informacji.

Komisja oświadczyła, że do Rady i Parlamentu Europejskiego należy przeprowadzanie ocen wpływu istotnych zmian propozycji Komisji. Jednak Komisja zachowuje prawo do przeprowadzania ocen wpływu tych zmian, jeśli uzna to za konieczne.

Koordynacja prac związanych z oceną wpływu między trzema instytucjami Unii Europejskiej była przedmiotem „Jednolitych zasad oceny wpływu” (*Common Approach to Impact Assessment*), uzgodnionych przez wszystkie trzy instytucje w grudniu 2005 roku⁴⁵. Określają one swego rodzaju „kodeks drogowy” regulujący kształtowanie ocen wpływu w procesie legislacyjnym.

4.7. ZAPEWNIENIE OBIEKTYWNOŚCI OCEN WPLYWU

Konferencja COSAC potwierdziła konieczność zapewnienia obiektywności ocen wpływu, zaś prezydencja COSAC zwróciła się do Komisji z pytaniem o sposób, w jaki zapewnia ona obiektywność swoich ocen wpływu.

Komisja odpowiedziała, że w jej podejściu do oceny wpływu funkcjonuje wiele elementów ograniczających i równoważących (*checks and balances*), zapewniających rygorystyczny i kompleksowy charakter analizy, łącznie z wymogiem tworzenia wielobranżowych grup sterujących w przypadku wszystkich ocen wpływu o charakterze przekrojowym. Wczesna publikacja „map drogowych” ocen wpływu umożliwi zainteresowanym zapoznanie się z podjętymi już i planowanymi pracami związanymi z oceną wpływu oraz przygotowanie własnego wkładu

⁴⁵ Dokument ten oczekuje jeszcze na formalne zatwierdzenie przez Konferencję Przewodniczących Parlamentu Europejskiego.

i odpowiednich danych dla potrzeb konsultacji z zainteresowanymi podmiotami. Wytyczne dotyczące ocen wpływu jasno stwierdzają, że służby Komisji przygotowujące ocenę wpływu są zobowiązane do uwzględniania danych pochodzących z bardzo różnych źródeł. Obowiązują oddzielne wytyczne dotyczące zbierania i wykorzystywania opinii ekspertów, odnoszące się również do przygotowywania ocen wpływu. Komisja tworzy „elektroniczną sieć” ekspertów w różnych dziedzinach nauki i techniki, do których może się zwrócić o udzielenie obiektywnej rady przy przygotowywaniu ocen wpływu.

Prezydencja COSAC zapytała również, czy wymóg zapewnienia obiektywizmu ocen wpływu należy również uwzględnić w niezależnej ocenie systemu oceny wpływu funkcjonującego w Komisji.

Komisja odpowiedziała, że podejmowana właśnie niezależna ocena zapewni zbadanie funkcjonującego w Komisji systemu oceny wpływu i prawdopodobnie jej efektem będzie wskazanie możliwości dalszego ulepszenia systemu. Może to dotyczyć spraw związanych z przygotowaniem wdrażania systemu oceny wpływu od strony organizacyjnej.

4.8. SKONCENTROWANIE OCEN WPLYWU NA TRZECH ELEMENTACH STRATEGII LIZBOŃSKIEJ

Konferencja COSAC wezwała Komisję, by skoncentrowała ona swoje oceny wpływu na trzech elementach strategii lizbońskiej, tzn. na skutkach ekonomicznych, społecznych i środowiskowych.

Podejście Komisji ma charakter zintegrowany, co oznacza, że oceny wpływu muszą uwzględniać pozytywne i negatywne oraz bezpośrednie i pośrednie skutki różnych wariantów polityki w wymiarze społecznym, ekonomicznym i środowiskowym. Aby pomóc służbom Komisji w przygotowaniu zrównoważonej oceny we wszystkich tych trzech wymiarach, w wytycznych dotyczących oceny wpływu zamieszczono tabele skutków (po jednej dla każdego wymiaru), wskazujące szeroki zakres potencjalnych obszarów wpływu, które należy zbadać w ramach oceny wpływu. Ponadto każda ocena wpływu, która ma wymiar przekrojowy, czyli w praktyce – większość ocen wpływu, musi być dokonywana pod kierunkiem międzybranżowej grupy sterującej, w której skład wchodzi zwykle osoby z różnych służb Komisji. Pomaga to zapewnić uwzględnianie w ocenie wpływu wszystkich trzech wymiarów.

4.9. OCENA WPLYWU PROPOZYCJI LEGISLACYJNYCH, KTÓRE KOMISJA ZAMIERZA WYCOFAĆ

Konferencja COSAC zwróciła się do Komisji z wnioskiem o opracowanie ocen wpływu dotyczących propozycji legislacyjnych, które Komisja zamierza wycofać.

Komisja nie opracowała ocen wpływu propozycji legislacyjnych, które zamierza wycofać w wyniku przesiewowego badania propozycji oczekujących na sfi-

lizowanie przez prawodawcę dłużej niż od 1 stycznia 2004 roku. Komisja wskazała jednak, że zbadanie potencjalnego wpływu propozycji oczekujących na sfinalizowanie na konkurencyjność Unii Europejskiej jest podstawowym elementem w procesie badania oraz że opiera się na ocenach i dowodach uzyskanych w trakcie negocjacji między instytucjami lub przez zainteresowanych. W przypadku podjęcia decyzji o modyfikacji i ponownym przedłożeniu propozycji przewidzianych do wycofania obowiązują wymagania dotyczące normalnej oceny wpływu.

4.10. PUBLICZNA BAZA DANYCH

Konferencja COSAC wezwała Komisję do stworzenia publicznej bazy danych zawierającej wszystkie propozycje ujęte w rocznym programie legislacyjnym i prac, z linkami do ocen wpływu i „map drogowych”.

Komisja odpowiedziała, że propozycje ujęte w Programie legislacyjnym i prac Komisji wraz z mapami drogowymi a także raportem w sprawie ocen wpływu i dokumentem politycznym – gdy zostaną już sporządzone – można znaleźć na stronach internetowych Komisji, poświęconych ocenie wpływu:

http://ec.europa.eu/governance/impact/docs_en.htm

4.11. PRACE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO NAD LEPSZYM STANOWIENIEM PRAWA

Parlament Europejski przyjął kilka raportów związanych z pozycjami porządku obrad plenarnych w dniu 16 maja 2006 r., dotyczącymi lepszego stanowienia prawa.

Komisja Spraw Prawnych przedstawiła raport z inicjatywy własnej zatytułowany „Lepsze stanowienie prawa 2004: stosowanie zasady pomocniczości”⁴⁶ (sprawozdawca: Bert Doorn, EPP-ED, Niderlandy), zwracając uwagę na potrzebę zapewnienia pełnej zgodności przyjmowanych wspólnotowych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Raport ten był wyrazem ambicji ulepszenia europejskiego prawodawstwa z myślą o zwiększeniu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz podkreślił potrzebę przyjęcia zintegrowanego i konsekwentnego podejścia do inicjatyw na rzecz „lepszego stanowienia prawa”. Debata nad „lepszym stanowieniem prawa” jest postrzegana przez PE jako okazja do refleksji nad prawodawstwem jako procesem służącym realizacji jasno określonych celów politycznych poprzez angażowanie wszystkich zainteresowanych we wszystkich fazach procesu – od przygotowań po egzekwowanie przestrzegania prawa. Ponadto zachęcono państwa członkowskie do wymiany doświadczeń w zakresie stosowania ocen wpływu. Między innymi podkreślono potrzebę odgrywania przez Parlament Europejski aktywniejszej roli w monitorowaniu wprowadzania prawodawstwa europejskiego w państwach członkowskich oraz korzystania ze

⁴⁶ Link do raportu A6-0082/2006:

<http://www.europarl.europa.eu/omk/sipade3?PUBREF=-//EP//NONSGML+REPORT+A6-2006-0082+0+DOC+PDF+V0//EN&L=EN&LEVEL=1&NAV=S&LSTDOC=Y>

współpracy między Parlamentem Europejskim i parlamentami narodowymi oraz regionalnymi.

Komisja Rynku Wewnętrznego (sprawozdawca: Arlene McCarthy, PES, Zjednoczone Królestwo) przedstawiła raport z inicjatywy własnej⁴⁷ w sprawie wdrażania, konsekwencji i wpływu obowiązującego prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego. Komisja podkreśliła potrzebę przyjęcia wspólnego podejścia do lepszego stanowienia prawa w oparciu o podstawowy zestaw zasad regulacji, a mianowicie zasady pomocniczości, proporcjonalności, odpowiedzialności, spójności, przejrzystości i celowości. W raporcie podkreślono również potrzebę utworzenia przez Parlament, Radę i Komisję grup zadaniowych do spraw „lepszego stanowienia prawa”, ustanowienia międzyinstytucjonalnej grupy roboczej zajmującej się szkoleniami, podnoszeniem kwalifikacji i kontrolą jakości oraz wymiany i tworzenia wzorców dobrych praktyk w zakresie lepszego stanowienia prawa. Podkreślono również, że państwa członkowskie nie mogą stwarzać nowych problemów poprzez nakładanie dodatkowych wymagań na poziomie krajowym przy dokonywaniu transpozycji prawodawstwa wspólnotowego („pozlacanie”).

W ramach debaty nad inicjatywą na rzecz „lepszego stanowienia prawa”, Parlament Europejski badał dwa kolejne raporty dotyczące stosowania unijnych aktów prawnych. Pierwszy z nich, opracowany przez Monikę Frassoni (Zieloni/EFA, Włochy)⁴⁸ dla Komisji Spraw Prawnych, określał szereg działań, które Komisja powinna podjąć w celu poprawienia realizacji przez państwa członkowskie ich zobowiązań, natomiast drugi – dla tej samej komisji – autorstwa Giuseppe Garganigo (EPP-ED, Włochy)⁴⁹, zdecydowanie popierał propozycje Komisji dotyczące uproszczenia regulacji, czy to przez uchylenie nieistotnych lub przestarzałych przepisów, czy przez kodyfikację tekstów, które stały się nadmiernie skomplikowane wskutek wielokrotnych zmian, czy też poprzez ponowne opracowanie przepisów wymagających weryfikacji i aktualizacji.

5. PRZEJRZYSTOŚĆ W RADZIE

5.1. WPROWADZENIE

Otwartość i przejrzystość są od ponad dekady istotnym problemem dla Unii Europejskiej, a zwłaszcza dla Rady Ministrów. Zmiany są uzgadniane etapami. Rada Europejska obradująca w Edynburgu w dniu 12 grudnia 1992 r. wprowadziła środki

⁴⁷ Link do raportu A6-0083/2006:

<http://www.europarl.europa.eu/omk/sipade3?PUBREF=-//EP//NONSGML+REPORT+A6-2006-0083+0+DOC+PDF+V0//EN&L=EN&LEVEL=1&NAV=S&LSTDOC=Y>

⁴⁸ Link do raportu A6-0089/2006:

<http://www.europarl.europa.eu/omk/sipade3?PUBREF=-//EP//NONSGML+REPORT+A6-2006-0089+0+DOC+PDF+V0//EN&L=EN&LEVEL=1&NAV=S&LSTDOC=Y>

⁴⁹ Link do raportu A6-0080/2006:

<http://www.europarl.europa.eu/omk/sipade3?PUBREF=-//EP//NONSGML+REPORT+A6-2006-0080+0+DOC+PDF+V0//EN&L=EN&LEVEL=1&NAV=S&LSTDOC=Y>

służące poprawie dostępu do prac Rady, z których część stanowi dziś podstawowe elementy polityki przejrzystości Rady, w szczególności okazjonalne debaty otwarte⁵⁰. Traktat z Amsterdamu stanowi, że Rada musi podawać do wiadomości publicznej wyniki głosowania i wyjaśnienia oraz oświadczenia w protokołach z posiedzeń, podczas których działa w ramach swoich uprawnień prawodawczych⁵¹. Rada Europejska obradująca w Sewilli w czerwcu 2002 roku postanowiła otworzyć posiedzenia Rady dla publiczności w początkowym i końcowym etapie procedury współdecyzji. Traktat Konstytucyjny, podpisany w październiku 2004 roku, jeszcze mocniej akcentuje tę zasadę, postanawiając, że „posiedzenia Rady są jawne, kiedy Rada obraduje i głosuje nad projektem aktu ustawodawczego”⁵².

Ponieważ jednak Traktat Konstytucyjny nie wszedł w życie, posiedzenia Rady są nadal z założenia zamknięte dla publiczności, zgodnie z art. 5 ust. 1 Regulaminu Rady. Art. 8 określa odstępstwa od tej ogólnej reguły.

Nie potrzeba zmiany traktatów, aby posiedzenia Rady odbywały się z założenia w trybie jawnym, kiedy obraduje ona i głosuje nad aktami prawnymi; Rada może to zapewnić poprzez zmianę swojego regulaminu. Zmiana Regulaminu Rady wymaga zwykłej większości głosów w Radzie do Spraw Ogólnych.

5.2. STANOWISKO COSAC

XXXIV Konferencja COSAC wezwała Radę Ministrów, aby ta:

„niezwłocznie zmieniła swój Regulamin w taki sposób, aby jej posiedzenia były jawne zawsze wtedy, gdy rozpatruje projekty legislacyjne i poddaje je pod głosowanie, w celu zmniejszenia luki pomiędzy obywatelami a Unią, umożliwienia bardziej efektywnej kontroli decyzji ministrów przez parlamenty narodowe oraz zmiany niedopuszczalnej sytuacji, w której projekty legislacyjne są omawiane i uzgadniane przy drzwiach zamkniętych”.

Niniejszy rozdział informuje o zmianach, które nastąpiły w tym zakresie od czasu przyjęcia przez COSAC swojego stanowiska w październiku 2005 roku.

5.3. ZMIANY OD OSTATNIEGO SPOTKANIA COSAC (OD PAŹDZIERNIKA 2005 ROKU)

(w porządku chronologicznym)

COSAC

W dniu 20 października 2005 r. brytyjska prezydencja COSAC przesłała na ręce Jacka Straw, jako urzędującego przewodniczącego Rady, stanowisko, w którym zwróciła uwagę na ustęp dotyczący jawności posiedzeń Rady⁵³.

⁵⁰ Materiały w języku angielskim, francuskim i niemieckim pod adresem:

http://www.europarl.europa.eu/summits/edinburgh/default_en.htm

⁵¹ TWE, art. 207 ust. 3.

⁵² Art. I-24 ust. 6 i I-50 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy.

⁵³ <http://www.cosac.eu/en/meetings/London2005/oedinary/meetingdocuments/strawdoc/>

Stanowisko (przyjęte w jednym oryginale w języku angielskim i francuskim) zostało przetłumaczone na 19 z 20 języków urzędowych Wspólnoty. Zostało ono opublikowane w *Dzienniku Urzędowym* 17 grudnia 2005 r. (Dz. Urz. UE 2005 C 322)⁵⁴.

Rzecznik Praw Obywatelskich

W sprawozdaniu specjalnym skierowanym do Parlamentu Europejskiego w październiku 2005 roku Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, P. Nikiforos Diamandouros, stwierdził, że „fakt iż Rada odmawia debatowania w trybie jawnym na posiedzeniach, podczas których działa w ramach swoich uprawnień prawodawczych, bez należytego uzasadnienia tej odmowy jest przykładem złego zarządzania”.

Rzecznik wezwał Radę do odstąpienia od odmowy debatowania w trybie jawnym „na posiedzeniach, podczas których działa w ramach swoich uprawnień prawodawczych”⁵⁵.

Rada Ministrów

Prezydencja brytyjska przedstawiła Komitetowi Stałych Przedstawicieli (COREPER) dokument wariantowy (*options paper*) w sprawie jawności posiedzeń Rady. Rada uzgodniła swoje stanowisko bez debaty w dniu 21 grudnia 2005 r. i wydała konkluzje w sprawie „poprawy otwartości i przejrzystości w Radzie”⁵⁶.

Rada stwierdziła, że „wszystkie końcowe obrady prowadzone przez Radę w sprawie propozycji legislacyjnych zgodnie z procedurą współdecyzji, tzn. wszystkie debaty odbywające się po przedstawieniu opinii przez pozostałe instytucje lub organy, będą otwarte dla publiczności”. Ponadto COREPER może rozważyć prowadzenie w trybie jawnym „innych obrad dotyczących pozycji objętych procedurą współdecyzji”.

Jednak Rada postanowiła nie zmieniać swojego regulaminu, chociaż ministrowie uzgodnili, że:

„W czasie prezydencji austriackiej i fińskiej Rada będzie oceniać funkcjonowanie tych środków. W świetle tej oceny Rada będzie uwzględniać wszystkie możliwe warianty dalszego poprawienia otwartości i przejrzystości, w tym m.in. możliwość zmiany regulaminu”.

Obecnie w witrynie internetowej Rady znajdują się pliki dźwiękowe MP3 zawierające zapis jawnych obrad i konferencji prasowych Rady. Są one archiwizowane przez służby Rady od początku tego roku⁵⁷.

⁵⁴ Wszystkie wersje językowe zostały zamieszczone pod adresem:

<http://eur-lex.europa.eu/JOHtml.do?uri=OJ:C:2005:322:SOM:EN:HTML>

⁵⁵ Sprawozdanie specjalne Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego w nawiązaniu do projektu zalecenia dla Rady Unii Europejskiej w związku ze skargą 2395/2003/GG, 4 października 2005 roku.

⁵⁶ Rada – 2702. posiedzenie (rolnictwo i rybołówstwo) (15834/05 + ADD1):

http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/agricult/87826.pdf

⁵⁷ Pliki te można znaleźć pod adresem: http://www.consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?id=997&lang=en&mode=g lub <http://www.consilium.europa.eu/audiovisual/audiofiles>

Rzecznik Praw Obywatelskich

Rzecznik Praw Obywatelskich z zadowoleniem przyjął decyzję Rady Unii Europejskiej w sprawie otwarcia większej liczby jej debat dla publiczności: „Ostatnie posunięcie Rady jest krokiem w dobrym kierunku”. Rzecznik wskazał jednak, że Rada zamierza otworzyć tylko sesje dotyczące procedury współdecyzji, a więc jedynie część debat w ramach procesu decyzyjnego⁵⁸.

Parlament Europejski

W związku z raportem Davida Hammersteina Mintza dla Komisji ds. Petycji, Parlament Europejski w dniu 4 kwietnia 2006 r. przyjął rezolucję w sprawie sprawozdania specjalnego Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w nawiązaniu do projektu zalecenia dla Rady Unii Europejskiej w związku ze skargą 2395/2003/GG, dotyczącą jawności posiedzeń Rady działającej w ramach swoich uprawnień prawodawczych⁵⁹.

W swojej rezolucji Parlament Europejski poparł zalecenie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Rady. Rezolucja stwierdza, że Parlament Europejski:

„uważa, że bardzo duże znaczenie dla parlamentów krajowych ma możliwość pociągania do odpowiedzialności rządów i ministrów; jest zdania, że odpowiedzialność taka nie może być skuteczna, jeżeli nie jest jasne, jakie działania podejmowali i jak głosowali ministrowie na posiedzeniu Rady oraz na podstawie jakich informacji podjęli decyzje”;

„wzywa Radę do zmiany regulaminu oraz sposobów pracy tak, aby posiedzenia, podczas których Rada działa w ramach swoich uprawnień prawodawczych, były jawne i publicznie dostępne”;

„wzywa wszystkich zainteresowanych do wywierania maksymalnej presji na Radę tak, by przekonać ją, że powinna postąpić zgodnie z zaleceniem Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i dostosować odpowiednio swój regulamin”.

W związku z raportem Michaela Cashmana dla Komisji Swobód i Praw Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, w dniu 4 kwietnia 2006 r. Parlament Europejski przyjął również rezolucję z zaleceniami dla Komisji w sprawie dostępu do dokumentów instytucji. W swojej rezolucji Parlament Europejski zwrócił się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi w roku 2006 projektu legislacyjnego w sprawie „prawa dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji oraz zasad ogólnych i ograniczeń, które z uwagi na interes publiczny lub prywatny regulują korzystanie z tego prawa dostępu”⁶⁰.

⁵⁸ <http://www.ombudsman.europa.eu/release/en/2006-04-05.htm>

⁵⁹ <http://www.europarl.europa.eu/omk/sipade3?TYPE-DOC=TA&REF=P6-TA-2006-0121&MODE=SIP&L=EN&LSTDOC=N>

⁶⁰ <http://www.europarl.europa.eu/omk/sipade3?TYPE-DOC=TA&REF=P6-TA-2006-0122&MODE=SIP&L=EN&LSTDOC=N>

ZAŁĄCZNIK
DO PIĄTEGO RAPORTU PÓLROCZNEGO COSAC
odpowiedzi parlamentów narodowych
na pytania zawarte w kwestionariuszu
w sprawie zmian stosowanych w Unii Europejskiej procedur i praktyk
dotyczących kontroli parlamentarnej*
Wiedeń, 21–23 maja 2006

SPIS TREŚCI

1. Austria	45
2. Belgia	47
3. Cypr	49
4. Czechy – Izba Deputowanych	50
5. Czechy – Senat	52
6. Dania	53
7. Estonia	56
8. Finlandia	57
9. Francja – Zgromadzenie Narodowe	59
10. Francja – Senat	62
11. Niemcy – Bundesrat	64
12. Niemcy – Bundestag	66
13. Grecja	68
14. Węgry	69
15. Włochy – Izba Deputowanych	71
16. Włochy – Senat	73
17. Irlandia	74
18. Łotwa	76

* Załącznik do raportu został przygotowany przez Sekretariat COSAC i przedstawiony na XXXV Konferencji Komisji Wyszczególnionych w Sprawach Wspólnotowych i Europejskich Parlamentów Unii Europejskiej w dniach 21–23 maja 2006 r. w Wiedniu.

Niniejszy załącznik opublikowano na stronach:

<http://www.cosac.eu/en/documents/biannual/annex/> – w jęz. angielskim

http://libr.sejm.gov.pl/oide/international/raport_cosac_5_aneks.doc – w jęz. polskim

19. Litwa	78
20. Luksemburg	80
21. Malta	82
22. Niderlandy – Izba Druga	84
23. Niderlandy – Senat	86
24. Polska – Senat	88
25. Polska – Sejm	90
26. Portugalia	91
27. Słowacja	94
28. Słowenia – Zgromadzenie Narodowe	97
29. Hiszpania	100
30. Szwecja	102
31. Zjednoczone Królestwo – Izba Gmin	104
32. Zjednoczone Królestwo – Izba Lordów	105
33. Parlament Europejski	107
34. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (FYROM)	112
35. Wyniki ankiety przeprowadzonej przez parlament portugalski w sprawie serwisów internetowych poświęconych przyszłości Europy	115

1. AUSTRIA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

- 19 grudnia 2005 roku w parlamencie austriackim zostało zorganizowane spotkanie z grupą około 200 uczniów, podczas którego mieli oni okazję zadawać pytania związane z Unią Europejską i otrzymywać odpowiedzi od członków Konferencji Przewodniczących Parlamentu Europejskiego oraz od sekretarza stanu ds. Unii Europejskiej w rządzie austriackim. Spotkanie to było transmitowane na żywo przez nadawcę publicznego ORF.
- W celu zapewnienia opinii publicznej lepszego dostępu do informacji, od połowy 2005 roku regulamin austriackiej Rady Narodowej dopuszcza organizowanie regularnych specjalnych posiedzeń plenarnych w celu prowadzenia dyskusji nad kwestiami związanymi z Unią Europejską, podczas których omawiane są programy prac prezydencji UE oraz inne aktualne projekty unijne. Do porządku obrad tych posiedzeń mogą być również wprowadzane raporty austriackiej Komisji Głównej, zajmującej się sprawami europejskimi. Teczki informacyjne dla parlamentarzystów, stanowiące materiał wyjściowy do dyskusji, przygotowuje na poszczególne posiedzenia nowy Wydział Koordynacji Spraw Europejskich. Dodatkowe wsparcie dla deputowanych zapewnia stałe przedstawicielstwo austriackiego parlamentu, które uruchomiono w Brukseli w maju 2005 roku w celu usprawnienia i przyspieszenia przepływu informacji.

2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

- W dniach 18 i 19 kwietnia 2006 roku w St. Pölten odbędzie się konferencja na temat zasady pomocniczości; część konferencji zostanie poświęcona roli parlamentów narodowych w badaniu przestrzegania zasady pomocniczości. Parlament austriacki jest współorganizatorem tej konferencji.
- Parlament austriacki wraz z Parlamentem Europejskim organizują wspólne posiedzenie parlamentarne na temat przyszłości Europy w dniach 8 i 9 maja 2006 roku.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Sprawa ta była dyskutowana przez Komisję Główną Rady Narodowej w dniu 13 grudnia 2005 roku. Na wniosek austriackiego ministra spraw zagranicznych komisja wyraziła zgodę na wysłanie 5 żołnierzy armii federalnej do regionu Darfur do końca 2006 roku.

- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Sprawa ta była dyskutowana przez Komisję Główną Rady Narodowej w dniu 7 września 2005 roku. Na wniosek austriackiego ministra spraw zagranicznych komisja wyraziła zgodę na udział armii federalnej w misji Unii Europejskiej w Indonezji oraz na wysłanie jej żołnierzy do Aceh.

- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nasz parlament nie zajmował się tą sprawą.

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Sprawa ta była dyskutowana przez Komisję Główną Rady Narodowej w dniu 13 grudnia 2005 roku. Na wniosek austriackiego ministra spraw zagranicznych komisja wyraziła zgodę na wysłanie na terytoria palestyńskie 2 specjalistów w dziedzinie prawa karnego i 2 oficerów operacyjnych.

- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Sprawa ta była dyskutowana przez Komisję Główną Rady Narodowej w dniu 13 grudnia 2005 roku. Na wniosek austriackiego ministra spraw zagranicznych komisja wyraziła zgodę na wysłanie do Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii 2 oficerów operacyjnych.

- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Sprawa ta była dyskutowana przez Komisję Główną Rady Narodowej w dniu 13 grudnia 2005 roku. Na wniosek austriackiego ministra spraw zagranicznych komisja wyraziła zgodę na udział w misji i wysłanie 6 osób do Rafah.

2. BELGIA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

We wtorek 20 grudnia 2005 roku Federalna Komisja Doradcza do Spraw Europejskich przeprowadziła wymianę opinii z panią Wallström, wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej, na temat planu D.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

W dniu 21 marca 2006 roku przeprowadzono z Louistem Michaellem, członkiem Komisji, wymianę opinii na temat strategii politycznej Komisji na rok 2007.

Podobne spotkanie z innym członkiem Komisji, Günterem Verheugenem, miało miejsce 2 maja 2006 roku. Planowane jest również spotkanie z przewodniczącym Komisji Europejskiej, José Manuelem Barroso.

Od marca do czerwca 2006 roku została zorganizowana przez rząd federalny kampania w postaci debat na niższych szczeblach (we współpracy z Komisją Europejską, Parlamentem Europejskim i Królewskim Instytutem Spraw Międzynarodowych).

Debaty te będą w całości otwarte dla publiczności i mają służyć poznaniu wszelkich wątpliwości i opinii obywateli belgijskich w kwestii europejskiej. W spotkaniach tych będą uczestniczyć senatorowie i deputowani.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

19 grudnia 2005 roku przewodniczący siedmiu zgromadzeń legislacyjnych Belgii (Izba Reprezentantów, Senat, parlamenty regionów i wspólnot) podpisali porozumienie o współpracy zmierzające do wprowadzenia w życie protokołu dotyczącego stosowania zasady pomocniczości dołączonego do Traktatu ustanawiającego Konstytucję Europejską.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

W lipcu 2005 roku senacka Komisja ds. Udziału w Misjach Zagranicznych przeprowadziła z belgijskim ministrem obrony wymianę opinii w sprawie misji ASIM II. Ponadto Sabine de Bethune zażądała wyjaśnień od ministra spraw zagranicznych w sprawie „walk toczących się w regionie Darfur” (nr 3-1193, sesja plenarna w dniu 15 grudnia 2005 roku).

- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

3. CYPR

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*
- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Nasz parlament ma podjąć odpowiednią inicjatywę w tej sprawie po najbliższych powszechnych wyborach parlamentarnych, które mają odbyć się w maju.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Parlamentarna Komisja do Spraw Europejskich dokładnie zbadała program prac Komisji na rok 2006. Komisja wstępnie wskazała pięć propozycji Komisji Europejskiej, które powinny zostać zbadane pod kątem przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Propozycje te zostały zgłoszone Sekretariatowi COSAC w ramach kontroli przestrzegania zasady pomocniczości, która ma zostać przeprowadzona jeszcze w tym roku.

Komisja zamierza kontynuować rutynowe badanie zgodności propozycji Komisji Europejskiej z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozestania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*
- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*
- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Obecnie izba nie bada spraw związanych z WPZiB i EPBiO jako takich. Izba przyjęła jednak do wiadomości informacje o wspomnianych misjach.

4. CZECHY – IZBA DEPUTOWANYCH

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

31 października 2005 roku Komisja do Spraw Europejskich czeskiej Izby Deputowanych zorganizowała międzynarodową konferencję „Konstytucja dla Europy – czas na refleksję”.

Poza wystąpieniami naukowców i ekspertów, również czołowi przedstawiciele frakcji parlamentarnych przedstawili swoje stanowiska nie tylko w sprawie Konstytucji dla Europy, lecz także na temat dalszego ogólnego rozwoju integracji europejskiej.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Nie (ze względu na zbliżające się wybory parlamentarne w dniach 2 i 3 czerwca 2006 roku).

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2.

piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?

Stosowanie zasady pomocniczości jest badane w sposób opisany przez nas w kwestionariuszu do czwartego raportu półrocznego.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

5. CZECHY – SENAT

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*
- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Debatę nad przyszłością Europy w Czechach koordynuje rząd (Departament Informacji ds. Unii Europejskiej). Do marca 2006 roku kilka konferencji i seminariów zorganizował Senat (np. „Jak zwiększyć wydajność i konkurencyjność gospodarki Unii Europejskiej”, „Obywatelstwo europejskie – zaleta czy chybiona koncepcja”). Ponadto na posiedzeniu plenarnym Senatu w dniu 16 marca 2006 roku omawiano program legislacyjny Komisji na rok 2006. W maju 2006 roku zostanie uruchomione nowe centrum informacyjne Senatu, do którego zadań ma należeć wyjaśnianie parlamentarnych aspektów spraw europejskich.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Badanie zgodności aktów prawnych z zasadą pomocniczości jest standardowym elementem kontroli parlamentarnej w czeskim Senacie. Ponadto Senat uczestniczy w działaniach COSAC w tej dziedzinie (w grudniu 2005 roku przesłał do Sekretariatu COSAC własną listę propozycji legislacyjnych, którymi Konferencja COSAC powinna się zająć).

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*
- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*

- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Kontrola parlamentarna sprawowana przez Komisję Spraw Zagranicznych czeskiego Senatu w zakresie WPZiB nie obejmuje żadnej z tych misji.

6. DANIA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?

Parlament duński podjął w okresie refleksji kilka inicjatyw.

W styczniu 2006 roku parlament uruchomił serwis internetowy poświęcony toczącej się w Danii debacie nad przyszłością Europy – www.citizensagenda.dk. Serwis ten jest głównym punktem odniesienia dla inicjatyw podejmowanych w okresie refleksji i zawiera przegląd publicznych spotkań odbywających się w Danii oraz internetowe forum debaty. Ponadto na stronach serwisu zbierane są informacje i opinie uzyskane w debacie publicznej.

W dniach 29–30 kwietnia parlament zorganizuje transmitowane przez telewizję na cały kraj wysłuchanie na temat przyszłości Unii Europejskiej. Na podstawie szeroko zakrojonego badania opinii publicznej dotyczącego polityki europejskiej zostanie wybranych około 400 uczestników, stanowiących reprezentatywną próbę Duńczyków uprawnionych do głosowania. Uczestnicy zostaną imiennie zaproszeni do udziału bez wynagrodzenia, lecz również nie poniosą żadnych kosztów z tego tytułu. Wytypowane osoby spotkają się, by przeprowadzić dyskusję nad sprawami europejskimi. Większość prac będzie prowadzona w grupach

kierowanych przez doświadczonych przewodniczących, aby umożliwić każdemu uczestnikowi wyrażenie swojej opinii. Do udziału w debatach panelowych z uczestnikami zostaną zaproszeni czołowi politycy i znani eksperci. Ponadto, w związku z debatą, partiom i ruchom zostaną przydzielone pomieszczenia, gdzie ich przedstawiciele będą mogli wyrażać swoje opinie i komentować przebieg debaty, zaś uczestnicy będą mogli kontaktować się z nimi w celu przedyskutowania pewnych spraw. Debata jest organizowana we współpracy z dużą stacją telewizyjną, która pomoże rozpowszechnić temat debaty wśród obywateli, zapewniając pełne relacje z przebiegu tego wydarzenia. Wiele inicjatyw zostanie podjętych w obszarze PR i komunikacji w celu rozpowszechnienia informacji o debacie i dyskusjach prowadzonych w jej ramach w różnych mediach, oraz w celu utrwalenia ich w świadomości społeczeństwa na znacznie dłuższy czas niż weekend, w którym debata ma się odbyć. Uczestnicy będą m.in. wyrażać swoje opinie dotyczące przedmiotu debaty, wypełniając odpowiednie kwestionariusze oraz oceniając różne jej aspekty. Ich wypowiedzi pozwolą zidentyfikować postawy mające rzeczywiste, szerokie poparcie, jak również różnice zdań, które szczególnie wyrażą się w najbliższych latach. Wyniki debaty publicznej zostaną zawarte w raporcie, który Komisja do Spraw Unii Europejskiej przekaże premierowi przed spotkaniem Rady Europejskiej, zaplanowanym na czerwiec 2006 roku.

W lutym 2006 roku został zorganizowany ogólnokrajowy konkurs dla młodzieży uczącej się w liceach, na kursach przygotowawczych, w szkołach ekonomicznych, technikach i innych. Zaproszono klasy do nadsyłania propozycji dotyczących trzech z pięciu kwestii, które uznano za najważniejsze w duńskiej debacie w okresie refleksji. Ze wszystkimi pracami nadsyłanymi do Młodzieżowego Parlamentu Europejskiego będzie można zapoznawać się na bieżąco na stronie www.borgernesdagsorden.dk, a następnie zostaną one opublikowane w całości w połowie maja 2006 roku. Krótkie streszczenie wszystkich prac zostanie przygotowane do włączenia do raportu Komisji do Spraw Unii Europejskiej dla premiera odpowiednio wcześniej przed czerwcowym spotkaniem Rady Europejskiej. W maju i czerwcu 27 klas zostanie zaproszonych do udziału w obradach Młodzieżowego Parlamentu Europejskiego w Christiansborgu 27 września 2006 roku.

Ponadto parlament zorganizował szereg specjalistycznych konferencji na różne tematy, jak np. komitologia czy rola Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

W maju i czerwcu parlament zorganizuje publiczną prezentację materiałów z sześciu duńskich referendów dotyczących Unii Europejskiej.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 15 lipca 2005 roku (Komisja do Spraw Unii Europejskiej przyjęła informację do wiadomości bez debaty).

- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 15 lipca 2005 roku (por. str. 1).

- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 30 września 2005 roku (por. str. 1).

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 4 listopada 2005 roku (por. str. 1).

- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Misja EUPAT nie była badana, natomiast badano poprzedzającą ją misję PROXIMA – ostatnio 19 listopada 2004 roku (por. str. 1).

- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 18 listopada 2005 roku (Komisja do Spraw Unii Europejskiej przyjęła do wiadomości wystąpienie ministra spraw zagranicznych).

7. ESTONIA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Działania te nie są bezpośrednio związane z okresem refleksji, lecz 8 lutego 2006 roku Riigikogu zakończył pierwsze czytanie projektu ustawy o ratyfikacji Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy.

Z inicjatywy Komisji do Spraw Unii Europejskiej na posiedzeniu plenarnym Riigikogu w dniu 6 kwietnia 2006 roku odbędzie się debata nad przyszłością Europy, traktowana jako dyskusja nad sprawą o istotnym znaczeniu narodowym.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Nie podjęto decyzji w tym zakresie.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Estonia nie uczestniczy w tej misji.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Estonia nie uczestniczy w tej misji.

- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
Estonia uczestniczy obecnie w misji i oddelegowała do udziału w niej jednego funkcjonariusza straży granicznej.
- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
Estonia będzie uczestniczyć w tej misji od 1 czerwca 2006 roku, oddelegowując jednego policjanta.
- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
Estonia nie uczestniczy w tej misji.
- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
Estonia udzieliła finansowego wsparcia tej misji (w kwocie 40 000 euro).

Informacje ogólne:

W Estonii decyzje w sprawie udziału kraju w misjach cywilnych należą do kompetencji rządu. Wiodącą rolę w tym zakresie odgrywa Ministerstwo Spraw Zagranicznych. W razie potrzeby ministerstwo współpracuje z innymi resortami.

Posiedzenia Komisji Spraw Zagranicznych Riigikogu (estońskiego parlamentu) z udziałem ministra spraw zagranicznych są zwoływane regularnie przed posiedzeniami GAERC. Jeśli porządek obrad GAERC obejmuje misje EPBiO, komisja dyskutuje nad nimi, podobnie jak nad innymi kwestiami ujętymi w porządku obrad GAERC.

Komisja Spraw Zagranicznych otrzymuje również z Ministerstwa Spraw Zagranicznych pisemne wnioski dotyczące zakończonych obrad GAERC.

8. FINLANDIA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przeszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Eduskunta otrzymała pod koniec ubiegłego roku „Rządowy raport dla parlamentu w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy”. W ramach fińskiego systemu kontroli parlamentarnej traktatów międzynarodowych, Wielka Komisja oraz komisje branżowe przekazują swoje opinie Komisji Spraw Zagranicznych wraz z uzasadnieniem na koniec marca. Do końca kwietnia Komisja Spraw Zagranicznych ma opracować raport końcowy na posiedzenie plenarne. Po przeprowadzeniu dyskusji nad raportem przeprowadzane jest głosowanie w celu ustalenia, czy rząd uzyskał poparcie parlamentu w danej sprawie.

Należy oczekiwać, że w najbliższych tygodniach parlament podejmie decyzję, czy rząd powinien natychmiast przekazać projekt ustawy ratyfikacyjnej do parlamentu, czy też Finlandia powinna zaczekać z ratyfikacją do końca okresu refleksji.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, zajmuje się tym Komisja Spraw Zagranicznych, począwszy od posiedzenia w dniu 26 czerwca 2005 roku.

2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, zajmuje się tym Komisja Spraw Zagranicznych, począwszy od posiedzenia w dniu 8 września 2005 roku.

3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Moldowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, zajmuje się tym Komisja Spraw Zagranicznych, począwszy od posiedzenia w dniu 11 października 2005 roku.

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, zajmuje się tym Komisja Spraw Zagranicznych, począwszy od posiedzenia w dniu 8 września 2005 roku.

- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, zajmuje się tym Komisja Spraw Zagranicznych, począwszy od posiedzenia w dniu 22 listopada 2005 roku.

- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, zajmuje się tym Komisja Spraw Zagranicznych, począwszy od posiedzenia w dniu 22 listopada 2005 roku.

9. FRANCJA – ZGROMADZENIE NARODOWE

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?

W ramach okresu refleksji i debaty nad przyszłością Europy Zgromadzenie Narodowe wzięło czynny udział w uwrażliwianiu deputowanych na tematy europejskie i, działając w duchu demokracji, nieustannie dokładało starań, by skłonić obywateli do prowadzenia dialogu i debaty nad przyszłością Europy.

Wiele nowych inicjatyw wskazuje również, jak duże znaczenie w pracy parlamentarnej ma wymiar europejski:

- przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso **został przyjęty w Sali Półkolistej** 24 stycznia 2006 roku;
- od stycznia 2003 roku cztery pierwsze pozycje **porządku obrad** w pierwszą środę każdego miesiąca są poświęcone kwestiom europejskim;

- przed każdym spotkaniem Rady Europejskiej jest obecnie systematycznie organizowana **debata w trybie jawnym**;
- co kwartał przekazywany jest deputowanym opracowany przez przewodniczącego Delegacji ds. Unii Europejskiej „**europejski list informacyjny**” (*Lettre européenne d'information*). Służy on do prezentowania najważniejszych dokumentów europejskich (budżet europejski, strategia lizbońska...), umożliwia śledzenie działań instytucji unijnych i pokazuje zaangażowanie Zgromadzenia Narodowego w sprawy europejskie;
- **raport przekrojowy w sprawie transpozycji dyrektyw** (*rapport transversal sur la transposition des directives*) jest publikowany co roku przez Delegację ds. Unii Europejskiej;
- zostanie uruchomiony nowy **dział „Unia Europejska” w witrynie internetowej Zgromadzenia Narodowego**. Pozwoli on na bezpośredni dostęp do informacji o Unii i będzie stanowić uzupełnienie całokształtu działań informacyjnych i kontroli parlamentarnej w sprawach unijnych.
Dużo miejsca przeznaczają się na debatę obywatelską, umożliwiając internautom wypowiadanie swoich opinii na temat Europy w oparciu o **interaktywny kwestionariusz zatytułowany „Jakiej chcesz Europy?”**. Również członkowie Delegacji ds. Unii Europejskiej bezpośrednio rozpowszechnili tę ankietę w swoich okręgach wyborczych;
- **comiesięczny biuletyn elektroniczny Delegacji ds. Unii Europejskiej**
Od lutego 2006 roku Delegacja ds. Unii Europejskiej co miesiąc opracowuje biuletyn elektroniczny, zastępujący „Wybór dokumentów europejskich” oraz zapewniający bogatszą treść i łatwiejszy dostęp. Rubryki tematyczne (posiedzenia Delegacji, wysłuchania, spotkania międzyparlamentarne, wnioski i uchwały dotyczące tekstów unijnych, nowości na stronach internetowych, orzecznictwo europejskie itd.) zapewniają szybki dostęp i przyczyniają się do uzyskania spójnego obrazu prac Delegacji ds. Unii Europejskiej.
Obecnie adresaci biuletynu elektronicznego mają możliwość śledzenia prac i stanowisk Delegacji w odniesieniu do każdego z „dokumentów E”, przedłożonego Zgromadzeniu Narodowemu na podstawie art. 88-4 Konstytucji, dzięki umieszczeniu na stronie internetowej osobnej zakładki dla każdego zbadanego dokumentu;
- od 3 lat Zgromadzenie Narodowe posiada również w Brukseli **Biuro Stałego Przedstawicielstwa przy Unii Europejskiej**, którego głównym zadaniem jest lepsze informowanie parlamentarzystów o działalności instytucji unijnych, a także uwrażliwianie ich na sprawy europejskie poprzez szkolenia w zakresie spraw europejskich oraz działanie na rzecz współpracy międzyparlamentarnej.

Podjęte zostały również inicjatywy rządowe na rzecz wzmocnienia związku francuskiego parlamentu ze sprawami europejskimi:

- **Sesje uwrażliwiania** na problematykę europejską są od tej chwili regularnie proponowane deputowanym do parlamentu narodowego. Pozwalają one parlamentarzystom rozwijać ich wiedzę i związki z instytucjami europejskimi. Pierwsza sesja miała miejsce w Brukseli 28 i 29 listopada a druga 30 i 31 stycznia. Trzecia odbędzie się w Strasburgu 15 i 16 marca 2006 roku;
- **Okólnik premiera z 22 listopada 2005 roku**¹ rozszerzył zakres europejskich aktów prawnych, na temat których członkowie Zgromadzenia będą mogli podejmować uchwały zgodnie z art. 88-4 Konstytucji;
- **Okólnik premiera z 19 grudnia 2005 roku** przewiduje bardziej regularne informowanie parlamentu o pracach Rady: przed i po każdej sesji w Brukseli lub Luksemburgu

¹ Okólnik został zamieszczony na stronie internetowej pod następującym adresem:
<http://www.sgci.gouv.fr/presentation/docfiles/textesofficiels/circulaire5115SGdu22novembre2005.pdf>

ministrowie są zapraszani do przedstawienia zadań i rezultatów. Przewiduje on również, że debata bez głosowania będzie miała miejsce przed każdą Radą Europejską.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Członkowie Delegacji ds. Unii Europejskiej udadzą się do różnych stolic europejskich przed Radą Europejską w czerwcu 2006 roku, w celu nawiązania na poziomie parlamentarnym dialogu o przyszłości procesu ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

W ramach kontroli sprawowanej przez Zgromadzenie Narodowe nad projektami europejskich aktów prawnych, przeprowadza ono systematycznie ocenę polityczną i prawną pod względem przestrzegania zasady pomocniczości.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Ogólna odpowiedź na 6 pytań:

Na 6 wspólnych działań przyjętych przez Radę w 2005 roku i związanych z misjami cywilnymi EPBiO, wymienionych w kwestionariuszu, 5 następujących było badanych w trybie pilnym przez Delegację ds. Unii Europejskiej (tzn. podlegało decyzji podjętej bezpośrednio przez przewodniczącego Delegacji w bardzo krótkim terminie ok. 48 godzin i bez debaty w ramach Delegacji ds. Unii Europejskiej):

- **4 października 2005 roku:** Delegacja zaakceptowała decyzję zatwierdzającą wydaną przez jej przewodniczącego w dwóch pilnych sprawach przekazanych jej przez rząd:
 - 11 lipca 2005 roku – o misji w regionie Darfur;
 - 31 sierpnia 2005 roku – o misji w Indonezji w Aceh.
- **22 listopada 2005 roku:** Delegacja zaakceptowała decyzję zatwierdzającą wydaną przez jej przewodniczącego w trzech pilnych sprawach przekazanych jej przez rząd:
 - 28 października 2005 roku – o misji policyjnej na terytoriach palestyńskich;
 - 16 listopada 2005 roku – o misji policyjnego zespołu doradczego w FYROM;
 - 21 listopada 2005 roku – o misji na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich.

Wspólne działanie ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy zostało uznane przez Radę Stanu za leżące w gestii organów wykonawczych, a nie ustawodawczych w rozumieniu art. 34 i 37 Konstytucji Francuskiej, w związku z czym projekt nie został przekazany do parlamentu.

Na 19 projektów wspólnego stanowiska lub działania WPZiB – EPBiO, przekazanych parlamentowi francuskiemu w 2005 roku, 13 zostało opracowanych w trybie pilnym, a 6 zostało zbadanych przez Delegację w trybie zwykłym. Wśród tych ostatnich pięć dotyczy wprowadzenia restrykcji wobec pewnych państw trzecich, a szósty jest wspólnym stanowiskiem w sprawie uruchomienia nowych środków w ramach mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii.

Pozostałe teksty, które były rozważane w trybie pilnym, dotyczą bądź misji pomocy w kwestiach bezpieczeństwa, bądź misji policyjnych w Republice Demokratycznej Konga czy w Bośni i Hercegowinie, bądź też poparcia dla Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej w działaniach przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia lub restrykcji wobec państw trzecich.

10. FRANCJA – SENAT

Rozdział I

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału I. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Brak

2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Nie

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 12 lipca 2005 roku.

2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 1 września 2005 roku.

3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 31 października 2005 roku.

5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 14 listopada 2005 roku.

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 22 listopada 2005 roku.

11. NIEMCY – BUNDESRAT

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Bundesrat prowadził dyskusję nad komunikatem Komisji „Plan D na rzecz demokracji, dialogu i debaty”, dochodząc do wniosku, że zawiera on właściwe punkty odniesienia dla kształtowania zasad prowadzenia działań w dziedzinie public relations dotyczących Unii Europejskiej w przyszłości. Wyrzucił jednak również oczekiwanie, że Komisja będzie realizować swoją strategię komunikacyjną wraz z poszczególnymi krajami i regionami w duchu partnerstwa oraz że spowoduje uproszczenie stosownych procedur. Podkreślił także, że samo usprawnienie przepływu informacji i działania w dziedzinie public relations nie wystarczą do uzyskania większej akceptacji obywateli dla integracji europejskiej. Wymaga to przede wszystkim zdecydowanej polityki reform, biorącej poważnie pod uwagę interesy obywateli.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Działania w dziedzinie PR dotyczące Unii Europejskiej i debaty nad polityką europejską zaplanowano w landach niemieckich w ramach „tygodnia Europy”. Tegoroczny „tydzień Europy” odbędzie się we wszystkich landach w dniach od 5 do 14 maja. Zostanie on zorganizowany w ścisłej współpracy z rządem federalnym, Komisją i Parlamentem Europejskim. Obok głównych kwestii polityki europejskiej organizatorzy skupią się na Traktacie Konstytucyjnym i reformie Unii Europejskiej. Wielu deputowanych do Bundesratu będzie dyskutować o tych sprawach z obywatelami podczas różnego rodzaju imprez i kampanii na rzecz większej akceptacji Unii.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie

przeprowadzały one kontrole w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?

Od października 2005 roku nie nastąpiły żadne zmiany w stosowanej przez Bundesrat procedurze badania zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Ustawa o współpracy między Federacją a krajami związkowymi w sprawach Unii Europejskiej (EUZBLG) nie dotyczy wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej. Dlatego też Bundesrat nie badał żadnej z sześciu nowych misji.

12. NIEMCY – BUNDESTAG

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Ze względu na wybory powszechne we wrześniu 2005 roku i postępowanie związane z ukonstytuowaniem się niemieckiego Bundestagu XVI kadencji, które zakończyły się 30 listopada 2005 roku, nie podejmowano w tym zakresie żadnych szczególnych inicjatyw.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Bundestag postanowił wykorzystać piłkarskie mistrzostwa świata w Niemczech (7 czerwca–9 lipca 2006 roku), aby wzmocnić swój publiczny wizerunek w Berlinie. Specjalne centrum dla gości będzie udzielać informacji o pracach i funkcjonowaniu Bundestagu. Komisja do Spraw Unii Europejskiej zamierza włączyć się do tej inicjatywy w celu informowania gości i turystów o aktualnych problemach integracji europejskiej. Ponadto komisja postanowiła otworzyć jak najwięcej najbliższych sesji dla publiczności, z myślą o zwiększeniu widoczności i przejrzystości niemieckiej debaty parlamentarnej na tematy europejskie.

Ponadto przewodniczący niemieckiego Bundestagu zaprosił przewodniczącego Komisji Europejskiej do udziału w forum wraz z wysokiej rangi przedstawicielami Bundestagu i innymi zainteresowanymi deputowanymi w celu przeprowadzenia dyskusji nad aktualnymi kwestiami dotyczącymi Unii Europejskiej, takimi jak rola parlamentów narodowych w procesie integracji europejskiej, proces ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego oraz reperkusje agendy lizbońskiej dla narodowego prawodawstwa.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Ostatnio weszły w życie nowe uregulowania, służące głównie realizacji nowych procedur dotyczących przewidzianego w Traktacie Konstytucyjnym „mechanizmu wczesnego ostrzeżenia” w odniesieniu do zasad pomocniczości i proporcjonalności. Większość nowych przepisów wejdzie jednak w życie dopiero po ewentualnym wejściu w życie samego Traktatu Konstytucyjnego.

Nowe uregulowania stanowią natomiast podstawę prawną nowego porozumienia między niemieckim rządem federalnym a Bundestagiem, dotyczącego wymiany informacji i współpracy w sprawach Unii Europejskiej. Przepis ten wszedł w życie 18 listopada 2005 roku.

Negocjacje w sprawie wspomnianego porozumienia mają rozpocząć się w tym miesiącu. Powinno ono zapewnić pełniejszą wymianę informacji oraz usprawnić współpracę między parlamentem i rządem. Przyczyni się to do zwiększenia zdolności Bundestagu do badania unijnych aktów prawnych zarówno w odniesieniu do zasad pomocniczości i proporcjonalności, jak i merytorycznie.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*
- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*
- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*
- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*
- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*
- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*

We wszystkich sześciu przypadkach wymienionych powyżej niemiecki Bundestag został poinformowany o danej misji listem przesłanym na ręce przewodniczącego Bundestagu przez federalnego ministra spraw zagranicznych. Listy zawierały informacje dotyczące charakteru, zadań i wielkości poszczególnych misji. Zostały one przekazane do wiadomości Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Listy dotyczące misji, o których mowa w pytaniach nr 4, 5 i 6 zostały również przesłane do Komisji Obrony, Komisji Spraw Wewnętrznych, Komisji Budżetowej, Komisji Praw Człowieka i Pomocy Humanitarnej oraz Komisji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

W żadnym z tych przypadków nie przeprowadzono formalnej kontroli parlamentarnej, ponieważ misje te nie wiązały się z udziałem sił zbrojnych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami federalnymi, zgoda parlamentu na zaangażowanie personelu jest konieczna tylko wówczas, gdy rząd zamierza wysłać za granicę siły zbrojne. Oddziały wyposażone w broń służącą do samoobrony nie są uważane za siły zbrojne („Gesetz über die parlamentarische Beteiligung bei der Entscheidung über den Einsatz bewaffneter Streitkräfte im Ausland” z 18 marca 2005 roku).

13. GRECJA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*
- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

W grudniu 2005 roku odbyło się posiedzenie Specjalnej Komisji Stałej do Spraw Europejskich greckiego parlamentu dotyczące okresu refleksji. Komisja rozważa zorganizowanie kolejnych posiedzeń w nawiązaniu do międzyparlamentarnej konferencji na temat przyszłości Europy (8 i 9 maja).

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie nastąpiły żadne zmiany dotyczące badania przez grecki parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*

- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
Żadna z wymienionych operacji nie była badana w kontekście dyskusji prowadzonych w ramach Komisji Obrony Narodowej i Spraw Zagranicznych.

14. WĘGRY

Rozdział I

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?

Komisja do Spraw Unii Europejskiej zaprosiła na debatę Gábora Györgyego, Szefa Reprezentacji Komisji Europejskiej na Węgrzech. Pan György poinformował członków komisji i przedstawicieli prasy o planie D Komisji oraz o jego realizacji na Węgrzech. Ponadto węgierskie Zgromadzenie Narodowe zorganizowało 6 grudnia 2005 roku „dzień otwarty” dotyczący programu legislacyjnego i prac Komisji. Wydarzenie to stanowiło dla zaproszonych polityków, ludzi nauki, dziennikarzy i przedstawicieli organizacji pozarządowych okazję do zaprezentowania swoich poglądów na temat przyszłości Europy oraz dalszych działań.

W ramach swojej polityki informacyjnej parlament węgierski wydał również książkę o Traktacie Konstytucyjnym, napisaną przez pracowników Departamentu Unii Europejskiej Biura Współpracy Zagranicznej.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Jesienią 2006 roku węgierskie Zgromadzenie Narodowe organizuje wielką konferencję na temat przyszłości Europy i roli parlamentów w Unii Europejskiej w ramach planu D. Konferencji będą współprzewodniczyć przewodniczący Zgromadzenia Narodowego i przewodniczący Parlamentu Europejskiego. Do udziału w tym wydarzeniu zostaną zaproszeni przedstawiciele kręgów opiniotwórczych, jak politycy unijni i krajowi, organizacje pozarządowe, dziennikarze i naukowcy. Zgromadzenie Narodowe zapewni materiały informacyjne (książeczki, broszury) i obsługę medialną.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie. Parlament węgierski nie bada spraw związanych z WPZiB i EPBiO.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

15. WŁOCHY – IZBA DEPUTOWANYCH

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Ponieważ parlament włoski ratyfikował już Traktat Konstytucyjny, Izba Deputowanych nie podejmowała żadnych konkretnych inicjatyw dotyczących okresu refleksji. Ponadto w uchwale w sprawie programu legislacyjnego Komisji na rok 2005 (zatwierdzonego 14 września 2005 roku) Izba Deputowanych upoważniła rząd do działań na rzecz kontynuowania procesu ratyfikacji.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Obecnie nie planuje się żadnych działań, ponieważ parlament włoski został rozwiązany (wybory parlamentarne odbędą się 9 kwietnia 2006 roku).

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

26 maja 2005 roku (przed przyjęciem wspólnego działania 2005/557) rozpatrywano na posiedzeniu plenarnym trzy interpelacje skierowane do rządu, dotyczące m.in. zaangażowania Unii Europejskiej w misje AMIS I i II.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Kwestię udzielenia natychmiastowej odpowiedzi dotyczącej udziału Włoch w realizacji wspólnego działania 2005/643/WPZiB rozpatrywano na posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych 11 października 2005 roku.

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

16. WŁOCHY – SENAT

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Włoski Senat skoncentrował się na debacie, którą przeprowadziła w ramach badania programu legislacyjnego i prac Komisji Komisja Stała ds. Polityk Unii Europejskiej. Debata stanowiła okazję do przekazania rządowi wyraźnych wskazówek oraz do pogłębienia znajomości spraw europejskich wśród senatorów. Ponadto jej celem było przedstawienie innym parlamentom UE stanowiska Włoch dotyczącego okresu refleksji. Przeprowadzono wspólne badanie programu legislacyjnego i prac Komisji oraz programu działań Rady na rok 2006. Proces ten rozpoczął się 13 grudnia i zakończył 26 stycznia, kiedy została jednogłośnie przyjęta stosowna uchwała.

Uchwała ta określiła stanowisko Komisji Stałej ds. Polityk Unii Europejskiej, dotyczące najważniejszych spraw europejskich, a zwłaszcza przyszłości Europy. W szczególności, zobowiązywała ona rząd do podjęcia konstruktywnej inicjatywy na rzecz wznowienia procesu ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego i zawierała wezwania dla rządu do zainicjowania debaty nad „Planem D na rzecz demokracji, dialogu i debaty” Komisji. Również rząd został zaangażowany w ocenę inicjatyw, które należy podjąć w celu wzmocnienia międzynarodowego wymiaru i polityki Unii, w tym również poprzez rozwijanie współpracy.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Nie podjęto jeszcze decyzji w tym zakresie.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

- Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*
- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- We włoskim Senacie badanie misji EPBiO odbywa się w ramach kontroli parlamentarnej budżetu tych misji. Dotychczas objęto badaniem wspólne działania 2005/776/WPZiB oraz 2005/889/WPZiB i zatwierdzono ich budżety dotyczącą spraw pilnych ustawą nr 51 z dnia 23 lutego 2006 roku (art. 39 ust. 24 i 10) wprowadzającą w życie dekret z mocą ustawy nr 273 z dnia 30 grudnia 2005 roku.

17. IRLANDIA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Wspólna Komisja do Spraw Unii Europejskiej irlandzkiego parlamentu czynnie zaangażowała się w działania objęte okresem refleksji, w szczególności poprzez poprzedzającą obra-

dy GAERC wymianę opinii z ministrem spraw zagranicznych oraz poprzez aktywne wskazywanie praktycznych przykładów wpływu Unii Europejskiej na życie obywateli.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Parlament planuje opracowanie szeregu raportów istotnych z punktu widzenia podejścia przyjętego przez Komisję (zob. odpowiedź na pytanie 1 powyżej).

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Wspólna Komisja do Spraw Unii Europejskiej irlandzkiego parlamentu przesłała do Komisji opinię dotyczącą projektu decyzji Komisji w sprawie ustalenia kryteriów udzielania wyłączeń od zasady wydawania wyłącznie na receptę weterynaryjnych produktów leczniczych dla zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich debatowała nad tym działaniem i przyjęła do wiadomości informację o nim w dniu 27 lipca 2005 roku.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich debatowała nad tym działaniem i przyjęła do wiadomości informację o nim w dniu 6 października 2005 roku.

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich debatowała nad tym działaniem i przyjęła do wiadomości informację o nim w dniu 15 grudnia 2005 roku.

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich debatowała nad tym działaniem i przyjęła je do wiadomości w dniu 15 grudnia 2005 roku. Ponadto przekazała stosowną informację do wiadomości Wspólnej Komisji do Spraw Europejskich w kontekście debaty nad związanymi z tym kwestiami podczas posiedzeń poprzedzających obrady GAERC.

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich debatowała nad tym działaniem i przyjęła do wiadomości informację o nim w dniu 26 stycznia 2006 roku.

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich debatowała nad tym działaniem i przyjęła do wiadomości informację o nim w dniu 26 stycznia 2006 roku oraz przekazała stosowną informację do wiadomości Wspólnej Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

W Podkomisji Kontroli Spraw Europejskich funkcjonują mechanizmy zapewniające dyskusję nad wszystkimi działaniami w ramach WPZiB przed ich podjęciem.

18. ŁOTWA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Dotychczas nie podejmowano żadnych większych inicjatyw.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej łotewskiego parlamentu organizuje we współpracy z Reprezentacją Komisji Europejskiej na Łotwie konferencję na temat przyszłości Europy, która odbędzie się 22 maja 2006 roku. Wśród uczestników znajdują się, między innymi, przewodniczący Komisji José Manuel Barroso, wiceprzewodnicząca Margot Wallström oraz członek Komisji Andris Piebalgs, jak również przedstawiciele rządu, organizacji pozarządowych, mediów i innych. Głównym tematem konferencji będą kwestie komunikacji oraz proces integracji Łotwy z Unią Europejską.

Parlament łotewski tradycyjnie uczestniczy w akcjach organizowanych podczas dorocznego tygodnia europejskiego w pierwszym tygodniu maja.

Centrum Informacji Europejskiej parlamentu łotewskiego regularnie i na bieżąco informuje opinię publiczną o wielu sprawach europejskich. Centrum posiada również specjalny dział w swojej witrynie internetowej, poświęcony sprawom konstytucyjnym, jak również szereg stron informacyjnych.

Ponadto Centrum zorganizuje spotkanie w ramach istniejącej już sieci wyspecjalizowanych centrów informacji europejskiej regionu Morza Bałtyckiego w dniach od 14 do 16 czerwca 2006 roku.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie było żadnych dalszych zmian w zakresie planów usprawnienia mechanizmów badania zgodności aktów prawnych z zasadami proporcjonalności i pomocniczości w naszym parlamencie od października 2005 roku. Najprawdopodobniej stanie się to dopiero po następnych wyborach parlamentarnych jesienią tego roku.

Niemniej nasz parlament jest gotów poddać badaniu zgodności z zasadą pomocniczości propozycje legislacyjne Komisji wybrane podczas spotkania przewodniczących COSAC w Wiedniu w lutym 2006 roku.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Potwierdzeniem tego jest fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej zatwierdza wszystkie narodowe stanowiska dla GAERC, również w przypadku przesunięcia terminu przyjęcia stanowiska Łotwy w sprawie misji EPBiO. Ponieważ komisja nie bada oddzielnie poszczególnych misji, lecz stanowisko narodowe w całości, nie jest możliwe określenie terminu zatwierdzenia tych misji.

19. LITWA

Rozdział I

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału I. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Litewski Seimas powołał w listopadzie 2005 roku grupę roboczą ds. przyszłości Europy i planu D w celu koordynowania inicjatyw Seimasu dotyczących okresu refleksji. Przygotowania do działalności parlamentu w tej dziedzinie są podejmowane stopniowo od wiosny 2006 roku. Przygotowuje się obecnie szereg inicjatyw, w tym otwarte debaty organizowane przez komisje parlamentarne, dotyczące różnych zagadnień związanych z przyszłością Unii Europejskiej. Postanowiono wykorzystać istniejące ramy do przeprowadzenia debat tematycznych. Większość spotkań odbywa się w kwietniu i na początku maja pod hasłem „Kwietniowe debaty nad przyszłością Europy”.

Po „Kwietniowych debatach nad przyszłością Europy” nastąpi debata plenarna w dniu 2 maja, kiedy to parlament dokona przeglądu dwóch lat członkostwa Litwy w Unii Europejskiej i nakreśli jej działania w drugiej fazie okresu refleksji.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Seimasu, we współpracy z przedstawicielami różnych organizacji młodzieżowych z całej Litwy, podjęła inicjatywę zorganizowania konferencji młodzieżowej na temat przyszłości Europy, która korzystałaby z doświadczeń Konwentu Młodzieży i rozwijała swoją działalność w miarę upływu okresu refleksji.

Seimas, wraz z rządem Republiki Litewskiej i Reprezentacją Komisji Europejskiej na Litwie, ogłosił konkurs na esej pod tytułem „Moja opinia dla Litwy i Europy”, zapraszając wszystkich zainteresowanych udziałem obywateli Litwy do przedstawienia swoich opinii na temat różnych aspektów przyszłości integracji europejskiej.

Seimas, rząd Republiki Litewskiej oraz Reprezentacja Komisji Europejskiej na Litwie zorganizują akcję społeczną pod hasłem „60 minut z Europą”, z szerokim udziałem regionalnych stacji radiowych i telewizyjnych.

Inną ważną formą działalności są spotkania deputowanych do Seimasu z przedstawicielami sieci informacyjnej Europe Direct w celu znalezienia rozwiązań służących promocji debaty europejskiej.

Wreszcie tradycją stało się już w Seimasie organizowanie akcji społecznych, takich jak „sadzenie europejskiego lasu” czy podróż rowerem do „geograficznego środka Europy”, które przyciągają uwagę opinii publicznej.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Decyzja zostanie podjęta na początku maja.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

20. LUKSEMBURG

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Parlament luksemburski był zaangażowany w szerokim zakresie w przygotowania do referendum z 10 lipca 2005 roku w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, organizując audycje i spotkania informacyjne w różnych regionach.

Postanowiono jeszcze bardziej zaangażować parlamentarzystów w kwestie europejskie. W tym celu przedstawiony został deputowanym dokument zatytułowany „Strategia europejska Izby Deputowanych”. Ponadto Izba Deputowanych ma od 1 stycznia 2006 roku stałego przedstawiciela przy instytucjach europejskich.

Prezydium Izby Deputowanych postanowiło ponadto wykorzystać środki komunikacji będące w dyspozycji izby w celu przybliżenia Europy obywatelom. Postanowiono wykorzystywać „Europe by satellite” do obsługi kanału telewizyjnego parlamentu. Do instrumentów, które Parlament wprowadza z myślą o poprawie informowania obywateli, zalicza się stały dział redagowany przez ekspertów i publikowany w sprawozdaniach Izby Deputowanych, a także nowy dział „Europa” na stronie internetowej Izby.

Położono również akcent na dialog z młodzieżą. Służba PR Izby Deputowanych proponuje mianowicie gry edukacyjne w Internecie, działania w szkołach czy też wystawy.

Rozważa się też zorganizowanie konferencji poświęconej aktualnym sprawom europejskim, w współpracy z Domem Europy – siedzibą Reprezentacji Komisji Europejskiej i Biura Informacyjnego Parlamentu Europejskiego.

2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Zob. punkt 1.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie ma zmian w zakresie badania przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w Izbie Deputowanych. Dwa nowe projekty wskazane do badania przez COSAC zostaną poddane ocenie według tych samych zasad co trzeci pakiet kolejowy.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Izba Deputowanych nie przeprowadzała badania dotyczącego powyższej misji.

2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Izba Deputowanych nie przeprowadzała badania dotyczącego powyższej misji.

3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Izba Deputowanych nie przeprowadzała badania dotyczącego powyższej misji.

4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Izba Deputowanych nie przeprowadzała badania dotyczącego powyższej misji.

5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Izba Deputowanych nie przeprowadzała badania dotyczącego powyższej misji.

6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji doprowadziła do wymiany poglądów z ministrem spraw zagranicznych i imigracji a także z ministrem obrony w dniu 17 listopada 2005 roku. Członkowie Komisji skorzystali z okazji, aby zadać pytania ministrom. Udział Luksemburga w misji został zatwierdzony na podstawie zmienionej ustawy z dnia 27 lipca 1992 roku w sprawie udziału Wielkiego Księstwa Luksemburga w operacjach pokojowych.

21. MALTA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Przyszłość Europy była przedmiotem szeregu dyskusji w ramach Komisji Stałej Spraw Zagranicznych i Europejskich.

2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Przewodniczący Komisji Stałej Spraw Zagranicznych i Europejskich wraz z szefem Reprezentacji Komisji Europejskiej na Malcie zamierza uruchomić szereg inicjatyw mających na celu zwiększenie świadomości w zakresie najnowszych zmian zachodzących w Unii Europejskiej i prowadzących do budowy zaufania społecznego.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Maltański parlament aktywnie uczestniczy w skoordynowanym badaniu zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności oraz jest jednym z 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych, które zgłosiły propozycje w tym zakresie.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

22. NIDERLANDY – IZBA DRUGA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*
- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Komisja do Spraw Europejskich aktualnie planuje spotkanie z Komisją w sprawie planu D. Ponadto odbędzie się dyskusja przy „okrągłym stole” z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego. Wyniki tej dyskusji mogłyby zostać przesłane do Komisji w ramach planu D i konsultacji publicznych po opublikowaniu „Białej księgi w sprawie europejskiej polityki komunikacyjnej”. Poza dyskusją przy „okrągłym stole” odbędzie się również debata publiczna. Ponadto planuje się debatę z ministrem do spraw europejskich.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Raporty tymczasowej komisji ds. kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w sprawie nowego trybu badania zgodności z zasadą pomocniczości w Stanach Generalnych zostały przyjęte przez obie izby. Doprowadzi to do utworzenia nowej wspólnej tymczasowej komisji ds. kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności, zgodnie z ustaleniami dokonаныmi przez COSAC oraz podczas spotkania przewodniczących Konferencji. Utworzenie jej przewiduje się na 28 marca 2006 roku. Zadaniem komisji będzie zbadanie (co najmniej) dwóch propozycji wytypowanych przez przewodniczących COSAC w Wiedniu.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.*

19 grudnia 2005 roku stałe komisje spraw zagranicznych i obrony Izby Drugiej debatowały z ministrami spraw zagranicznych, obrony i współpracy rozwojowej nad udziałem nider-

landzkiego personelu wojskowego w misji ONZ w Sudanie. W kontekście tej debaty dyskutowano również nad wsparciem UE dla misji AMIS w regionie Darfur.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Minister spraw zagranicznych poinformował Izbę Drugą listem z dnia 22 lipca 2005 roku o decyzji Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w sprawie ustanowienia misji obserwacyjnej UE w Aceh. Deputowani przyjęli do wiadomości tę decyzję.

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Izba Druga nie debatowała nad ustanowieniem misji granicznej UE dla Mołdowy i Ukrainy.

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

1 listopada 2005 roku stałe komisje spraw zagranicznych i spraw europejskich Izby Drugiej debatowały z ministrem spraw zagranicznych nad porządkiem obrad Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w dniu 7 listopada 2005 roku. Jedną z dyskutowanych kwestii było rozszerzenie misji policyjnej UE na terytoriach palestyńskich.

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Izba Druga nie debatowała nad ustanowieniem policyjnego zespołu doradczego UE w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii.

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Komisje spraw zagranicznych i spraw europejskich Izby Drugiej debatowały z ministrem spraw zagranicznych nad porządkiem obrad Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w dniu 7 listopada 2005 roku. Jedną z dyskutowanych kwestii było ustanowienie misji granicznej UE w Rafah.

23. NIDERLANDY – SENAT

Rozdział I

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału I. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Niderlandzki Senat podjął już kilka udanych inicjatyw w związku z okresem refleksji i planem D. Oto kilka przykładów:

- publiczne wysłuchanie na temat: „Przyszłość (Niderlandów w) Unii Europejskiej” z udziałem pracowników i pracodawców, dziennikarzy, byłych polityków oraz przedstawicieli uczelni;
- Senat zwrócił się do społeczeństwa obywatelskiego, różnych organizacji i instytutów o przedstawienie opinii o programie legislacyjnym i prac Komisji Europejskiej na 2006 rok;
- Senat zaapelował za pośrednictwem europejskiego serwisu internetowego Senatu (www.europapoot.nl) do wszystkich obywateli o przedstawianie uwag i opinii dotyczących spraw europejskich oraz działań Senatu związanych z Unią Europejską;
- Senat przeprowadził szczegółową debatę nad przyszłością Unii Europejskiej z niderlandzkim rządem w ramach dorocznej debaty o Unii Europejskiej;
- został przedstawiony i przyjęty przez COSAC wniosek do Rady w sprawie prowadzenia przez nią obrad nad niektórymi propozycjami w trybie jawnym;
- wniosek do niderlandzkiej Rady Stanu (pełniącej rolę organu doradczego i najwyższego sądu administracyjnego) o przedstawienie raportu o rosnącej liczbie agend europejskich, w szczególności o kryteriach ich ustanawiania i demokratycznej kontroli;
- doroczna dyskusja z krajowym Trybunałem Obrachunkowym na temat europejskiej gospodarki finansowej i nawiązanie do wniosków z posiedzenia COSAC w Luksemburgu;
- coraz częstsze przysyłanie komunikatów prasowych dotyczących działalności i spraw Unii Europejskiej w celu uzyskania większego zainteresowania niderlandzkich mediów i szerszych relacji w tych mediach;
- Senat ostatnio zwrócił się do niderlandzkiego rządu z pytaniem o jego aktualne plany w zakresie realizacji postanowień „Białej księgi sprawie europejskiej polityki komunikacyjnej” Komisji Europejskiej.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Tak

- Komisja Stała ds. Organizacji Współpracy Europejskiej na swoim najbliższym posiedzeniu będzie debatować nad możliwymi inicjatywami w ramach okresu refleksji.
- W zależności od odpowiedzi niderlandzkiego rządu na pytanie komisji o jego plany w zakresie realizacji postanowień białej księgi, komisja podejmie decyzje o ewentualnych nowych inicjatywach.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?

Tymczasowa komisja ds. kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności (zarówno w Senacie, jak i Izbie Drugiej) została rozwiązana, ponieważ jej raporty dotyczące nowej procedury Stanów Generalnych w zakresie badania projektów europejskich aktów prawnych zostały przyjęte przez Izbę Drugą i przez Senat. Obecnie rozważane jest utworzenie nowej wspólnej komisji, której zadaniem byłoby przeprowadzanie samego badania aktów prawnych (również projektów wybranych podczas wiedeńskiego spotkania przewodniczących). Przybliżony termin oficjalnego utworzenia komisji przewidziano na początek kwietnia.

Procedura kontroli parlamentarnej w niderlandzkim Senacie jest również coraz sprawniejsza.

- W szczególności stopniowo zwiększa się zaangażowanie komisji branżowych Senatu. Coraz częściej projekt europejskiego aktu prawnego, który został przekazany do wiadomości komisji branżowej przez Komisję Stałą ds. Organizacji Współpracy Europejskiej jest badany przez komisję branżową.
- Z reguły projekt europejskiego aktu prawnego jest badany przez Senat, kiedy niderlandzki rząd przesyła do Senatu swoją opinię w sprawie danego projektu. W ostatnich miesiącach kilka projektów europejskich aktów prawnych stało się przedmiotem kontroli przeprowadzonej przez Senat jeszcze przed otrzymaniem opinii rządu. Tendencja ta jest zgodna z opinią, że dla uzyskania rzeczywistego wpływu na brzmienie proponowanego aktu prawnego absolutnie konieczne jest wcześniejsze włączenie się do jego oceny.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

1) 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- Niderlandzki Senat nie bada misji cywilnych EPBiO (chyba że są one objęte procedurą określoną w art. 100 Konstytucji Niderlandów, zgodnie z którą wymagane jest uzyskanie zgody Senatu; wymienione misje nie podlegały tej procedurze). Jednakże Senat dyskutuje te sprawy z rządem w ramach dorocznej debaty nad budżetem obrony i budżetem spraw zagranicznych.

24. POLSKA – SENAT

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1 piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Dotychczas polski Senat nie podejmował takich inicjatyw.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Komisja Spraw Unii Europejskiej Senatu planuje konferencję na temat przyszłości Europy w kwietniu bieżącego roku. W konferencji będą uczestniczyć politycy i eksperci.

Polski Senat i Sejm wraz z Parlamentem Europejskim będą również uczestniczyć w konferencji pod tytułem: „Jaka Unia? jaka przyszłość? jaka Europa?”, organizowanej w Krakowie przez Uniwersytet Jagielloński w dniach 11–14 września bieżącego roku.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie nastąpiły żadne zmiany w tym zakresie, z wyjątkiem debat w ramach komisji i obrad plenarnych nad programem legislacyjnym i prac Komisji na rok 2006, w trakcie których została wybrana propozycja Komisji do następnego pilotażowego badania zgodności z zasadą pomocniczości w ramach COSAC. W debatach uznano badanie aktów prawnych przez parlamenty narodowe Unii Europejskiej według zasad pomocniczości i proporcjonalności za sprawę o ogromnym znaczeniu dla przyszłości Europy.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

25. POLSKA – SEJM

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Nie było takich inicjatyw.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Gabinet Marszałka Sejmu ma zorganizować cykl debat z udziałem posłów, ekspertów i dziennikarzy. Dyskusja ma objąć następujące tematy: jaki jest cel integracji europejskiej? jaką rolę Europa powinna pełnić w świecie? jaką przyszłość ma europejski model gospodarczy i społeczny w świetle globalizacji? jak można zdefiniować granice Unii Europejskiej? Komisja do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP planuje zorganizowanie debaty nad przyszłością Europy podczas jednego ze swoich posiedzeń w kwietniu. Ponadto w maju przewiduje się debatę plenarną nad przyszłością Unii Europejskiej.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

W związku z ustawą z dnia 11 marca 2004 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach dotyczących członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, ze zmianami, Rada Ministrów nie czuje się zobowiązana do przesyłania komisji projektów stanowisk w sprawach nie należących do legislacji Unii Europejskiej. W związku z powyższym Komisja do Spraw Unii Europejskiej nie dyskutuje (jak dotychczas) nad tego rodzaju sprawami.

26. PORTUGALIA

Rozdział I

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału I. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Przed spotkaniem Rady Europejskiej w lipcu 2005 roku portugalski rząd przesłał Traktat Konstytucyjny do parlamentu w celu zatwierdzenia go i przekazania prezydentowi Republiki do ratyfikacji, zgodnie z naszą Konstytucją.

30 lipca portugalski parlament zatwierdził zmianę Konstytucji umożliwiającą poddanie Traktatu pod referendum. Termin referendum wyznaczono na październik, jednocześnie z wyborami lokalnymi. Jednakże ze względu na przyjęty okres refleksji postanowiono zawiesić wszystkie procedury.

Parlament podjął decyzję o odłożeniu procesu zatwierdzania Traktatu i uruchomił kilka inicjatyw w ramach debaty nad przyszłością Unii Europejskiej.

Od września Komisja do Spraw Europejskich (KSE) zorganizowała lub odbyła:

- 13 posiedzeń zwyczajnych KSE na ten temat;

- 3 posiedzenia z udziałem sekretarza stanu do spraw europejskich;
- 1 posiedzenie z udziałem ministra spraw zagranicznych;
- 1 posiedzenie z udziałem delegacji Komisji do Spraw Konstytucyjnych (AFCO) Parlamentu Europejskiego;
- 1 posiedzenie z udziałem delegacji francuskiego Zgromadzenia Narodowego;
- 1 posiedzenie z udziałem chargé d'affaires ambasady Austrii w Lizbonie;
- 1 posiedzenie z udziałem przedstawicieli regionalnych zgromadzeń legislacyjnych (Azory i Madera), deputowanych do Parlamentu Europejskiego oraz sekretarza stanu do spraw europejskich.

Comiesięczna debata parlamentarna z udziałem premiera, która odbyła się 20 grudnia 2005 roku, była poświęcona sprawom europejskim.

W styczniu 2006 roku portugalski parlament zorganizował również, we współpracy z Departamentem F Parlamentu Europejskiego, seminarium w ramach programu współpracy i wymiany (COX). Jedną z debat była poświęcona konkretnie okresowi refleksji nad przyszłością Europy.

Ponadto Komisja do Spraw Europejskich parlamentu portugalskiego postanowiła w grudniu 2005 roku zasięgnąć opinii 151 organizacji społeczeństwa obywatelskiego, naukowców i partnerów społecznych oraz innych stałych komisji parlamentarnych w sprawie Traktatu Konstytucyjnego, procesu ratyfikacji oraz przyszłości Europy. KSE zaprosiła te osoby i podmioty do nadsyłania prac w ramach debaty oraz o wypełnienie kwestionariusza z pytaniami dotyczącymi tych tematów. W związku z tą inicjatywą KSE tworzy serwis internetowy poświęcony debacie nad przyszłością Europy. Serwis ten zostanie uruchomiony podczas wysłuchania publicznego organizowanego przez KSE w dniu 2 maja. Wnioski z otrzymanych prac i kwestionariuszy zostaną przedstawione i poddane dyskusji w ramach debaty publicznej.

W załączeniu przesyłamy wnioski z odpowiedzi na nasze zapytanie do pracowników komisji spraw europejskich 25 parlamentów narodowych, dotyczące działań planowanych przez komisje w okresie refleksji (załącznik 1).

Portugalska KSE wyznaczyła trzech sprawozdawców, którzy mają przygotować (do czerwca 2006 roku) raport w sprawie przebiegu procesu ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego i przyszłości Europy. Są to deputowani: Armando França (PS), Vitalino Canas (PS) i Mário David (PSD).

2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

KSE wybrała do zbadania 6 propozycji z programu legislacyjnego i prac Komisji Europejskiej na rok 2006 (załącznik 2).

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Odpowiedź na powyższe pytania:

I. Zgodnie z naszą ustawą nr 46/2003 z dnia 22 sierpnia 2004 r. (załącznik 3), w parlamencie portugalskim oceną udziału portugalskich kontyngentów za granicą zajmuje się **parlamentarna Komisja Obrony Narodowej**:

- rząd uprzednio informuje parlament o decyzji w sprawie zaangażowania portugalskiego kontyngentu za granicą (art. 3 ust. 1);
- rząd przedstawia parlamentowi szczegółowy raport, jak również doraźne lub pilne informacje na żądanie (art. 5 ust.1);
- po zakończeniu misji rząd ma 60 dni na przedstawienie raportu końcowego (art. 5 ust. 2).

II. Zgodnie z regulaminem i zakresem kompetencji parlamentarnej **Komisji Obrony Narodowej** (art. 3 ust. c):

Komisja ocenia udział portugalskich kontyngentów za granicą z upoważnienia Ministerstwa Obrony Narodowej, na podstawie zobowiązań międzynarodowych podejmowanych przez państwo portugalskie w ramach operacji wojskowych lub w ramach udziału sił zbrojnych

w misjach humanitarnych i pokojowych prowadzonych przez międzynarodowe organizacje, do których należy Portugalia;

III. **Komisja Obrony Narodowej** organizuje debaty wraz z Ministerstwem Obrony Narodowej (od początku tej kadencji – marzec 2005 – komisja zorganizowała pięć takich posiedzeń – 10.05.2005 r., 28.06.2005 r., 27.07.2005 r., 20.09.2005 r. i 14.02.2006 r.), podczas których można uzyskać informacje o udziale w tych misjach.

IV. Ponadto w każdej kadencji **Komisja Obrony Narodowej** składa wizyty u szefa obrony narodowej oraz otrzymuje informacje od sił zbrojnych i od szefa obrony narodowej. Podczas tych wizyt uczestnicy przekazują informacje o liczbie żołnierzy uczestniczących w poszczególnych misjach oraz o perspektywach ich uczestnictwa. W obecnej kadencji odprawa z udziałem szefa obrony narodowej odbyła się w dniu 18.05.2005 roku, zaś komisja wizytowała wszystkie trzy rodzaje sił zbrojnych w dniach 24.05.2005, 07.06.2005 i 21.06.2005 roku. Ponadto komisja złożyła wizytę we Wspólnym Centrum Operacyjnym w dniu 07.02.2005 roku oraz odwiedzi trzy dowództwa operacyjne po trzecim tygodniu marca.

V. Delegacja komisji wizytowała (w dniach od 2 do 5 marca) portugalskie oddziały w Kosowie i Bośni-Hercegowinie.

27. SŁOWACJA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*
- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Działalność parlamentarna stanowi uzupełnienie realizowanej przez słowacki rząd strategii komunikacyjnej na tematy europejskie. Rada Narodowa docenia synergiczny efekt współpracy z innymi organami działającymi na tym polu. Głównymi partnerami w komunikacji związanej z Unią Europejską są rząd słowacki, Reprezentacja Komisji Europejskiej oraz Biuro Informacyjne Parlamentu Europejskiego.

Parlament słowacki kończy obecnie prace nad budową serwisu internetowego, który będzie stanowić forum wymiany opinii na temat aktualnych zagadnień związanych z Unią Europejską. Obok informacji o Unii Europejskiej będzie prowadzone interaktywne forum. Partie polityczne reprezentowane w słowackim parlamencie, deputowani do parlamentu, znane osoby kształtujące opinię publiczną i organizacje pozarządowe uzyskają możliwość udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w *Rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie okresu refleksji: struktura, zagadnienia i kontekst oceny debaty nad Unią Europejską* przyjętej w styczniu 2006 roku:

1. Jaki jest cel integracji europejskiej?
2. Jaką rolę Europa powinna pełnić w świecie?

3. Jaką przyszłość ma europejski model gospodarczy i społeczny w świetle globalizacji?
4. Jak można zdefiniować granice Unii Europejskiej?
5. Jak można wzmocnić wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość?

To zwarte forum internetowe umożliwi obywatelom reagowanie na publikowane opinie. Blogi będą zamieszczane w układzie chronologicznym w miarę ich nadsyłania. Interaktywna witryna umożliwi obywatelom nadsyłanie opinii na temat konkretnych artykułów a politykom reagowanie na konkretne sprawy.

Forum internetowe będzie reklamowane w celu zapewnienia dotarcia do jak najszerszej publiczności. Ważne jest, by forum stało się interaktywnym, często odwiedzanym serwisem, który będzie stanowić ważne źródło informacji o nastrojach ludności związanych z Unią Europejską. Jego zadaniem nie jest zastępowanie innych stron internetowych zawierających informacje o Unii Europejskiej, lecz uzupełnianie szerokiego zakresu informacji opiniami Rady Narodowej o programie działań Unii, informacjami o jej stosunkach z instytucjami unijnymi oraz poglądach na temat spraw europejskich.

Po pierwszej fazie użytkowania serwisu internetowego zostanie dokonana ocena polityki komunikacyjnej. Przewiduje się przeprowadzenie oceny w czasie przejmowania obowiązków przez nowo wybranych deputowanych do Rady Narodowej. Możliwe jest zorganizowanie dyskusji przy okrągłym stole z udziałem polityków i przedstawicieli zainteresowanych organizacji pozarządowych. Najbardziej interesujące, zwięzłe i spójne artykuły mogą zostać wydane w zbiorze.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Od października 2005 roku nie nastąpiły żadne zmiany dotyczące badania przez Radę Narodową zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Jednakże Rada Narodowa, choć nie przeprowadza obecnie badania pod kątem zasad pomocniczości i proporcjonalności, nie wyklucza tego w przyszłości.

Możemy również wspomnieć, że Kancelaria Rady Narodowej planuje powołanie specjalnej grupy roboczej ds. pomocniczości i proporcjonalności, składającej się z pracowników służby cywilnej (ekspertów prawnych) z Kancelarii. Grupa robocza przygotuje zasady możliwej kontroli w zakresie przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w Radzie Narodowej.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Przed spotkaniem GAERC w dniu 18 lipca 2005 roku nie było przesłuchania ministra spraw zagranicznych przed komisją spraw europejskich słowackiego parlamentu. W związku z tym nie badano wspólnego działania 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Zważywszy na fakt, że wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh zostało przyjęte przez Radę w dniu 9 września 2005 roku w trybie szczególnym (procedura pisemna), komisja spraw europejskich nie badała tej cywilnej misji EPBiO. Komisja spraw europejskich słowackiego parlamentu (zgodnie z naszą wcześniejszą praktyką opisaną w kwestionariuszu do czwartego raportu półrocznego COSAC) nadal kompleksowo bada propozycje dotyczące EPBiO, jeśli są one umieszczane w porządku obrad GAERC. W takim przypadku minister spraw zagranicznych informuje deputowanych również o sprawach dotyczących EPBiO i stara się uzyskać akceptację deputowanych dla stanowiska ministerstwa dotyczącego porządku obrad danego posiedzenia GAERC.

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Posiedzenie Komisji do Spraw Europejskich w sprawie oceny projektu stanowiska Ministerstwa Spraw Zagranicznych dotyczącego posiedzenia GAERC w dniu 7 listopada 2005 roku odbyło się 3 listopada 2005 roku. Minister spraw zagranicznych omówił każdy punkt porządku obrad GAERC, łącznie z niniejszym.

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

W swojej dyskusji z członkami Komisji do Spraw Europejskich minister spraw zagranicznych przedstawił powyższe wspólne działanie na posiedzeniu komisji spraw europejskich w dniu 3 listopada (na tym samym posiedzeniu ubiegał się o zatwierdzenie projektu stanowiska swojego resortu dotyczącego sesji GAERC w dniu 7 listopada 2005 roku). Jednak choć nasza komisja zdecydowała o zaniechaniu przedstawienia przez ministra spraw zagranicznych informacji o porządku obrad GAERC 21 listopada 2005 roku (a tym samym minister uzyskał „milczącą” akceptację stanowiska ministerstwa dotyczącego przedmiotowej sesji), Ministerstwo Spraw Zagranicznych przedłożyło swoje stanowisko dotyczące wspomnianej sesji GAERC na piśmie. Stanowisko to określa proponowany wkład Republiki Słowackiej w powyższe wspólne działania.

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT) zostało uzgodnione przez

Radę ECOFIN w dniu 24 listopada 2005 roku. Minister finansów wystąpił przed Komisją do Spraw Europejskich, zwracając się do deputowanych o zatwierdzenie projektu stanowiska Ministerstwa Finansów, jednak nie przedstawił powyższego wspólnego działania. Minister spraw zagranicznych nie towarzyszył ministrowi finansów w związku z tym wspólnym działaniem podczas przesłuchania dotyczącego posiedzenia ECOFIN w dniu 24 listopada 2005 roku.

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Przebieg kontroli parlamentarnej w odniesieniu do wspólnego działania 2005/889/WPZiB ustanawiającego misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah) był bardzo podobny, jak w przypadku wspólnego działania 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh. Badania nie przeprowadzono, ponieważ przedmiotowe wspólne działanie zostało przyjęte w trybie pisemnym, zaś komisja spraw europejskich skupia się na badaniu projektów stanowisk przedstawianych słowackiemu parlamentowi w kontekście posiedzeń GAERC. (Należy jednak podkreślić, że członkowie komisji spraw europejskich otrzymali informacje o niektórych aspektach powyższego wspólnego działania, ponieważ Ministerstwo Spraw Zagranicznych przedstawiło komisji projekt stanowiska na piśmie przed posiedzeniem GAERC wyznaczonym na 21 listopada. Projekt stanowiska, który został przekazany deputowanym w formie elektronicznej, dotyczył decyzji Unii Europejskiej w sprawie niezwłocznego uruchomienia misji EPBiO w celu monitorowania sytuacji na przejściu granicznym w Rafah.)

28. SŁOWENIA – ZGROMADZENIE NARODOWE

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego zajmuje się głównie organizowaniem działalności Zgromadzenia Narodowego Republiki Słowenii w okresie refleksji.

Już w roku 2005 (tzn. przed przyjęciem przez Komisję planu D), nasze główne działania w zakresie informowania opinii publicznej o sprawach Unii Europejskiej obejmowały:

- **Dzień Wiosny w Europie** – spotkanie młodzieży w siedzibie Zgromadzenia Narodowego w dniu 13 kwietnia 2005 roku poświęcone Konstytucji Europejskiej;
- **Tydzień europejski** (10–13 maja 2005 roku) czyli cykl publicznych wysłuchań dotyczących takich zagadnień jak Traktat Konstytucyjny, strategia lizbońska i polityka spójności;

- **Wymianę poglądów** ze słoweńskimi deputowanymi do Parlamentu Europejskiego na temat przyszłości Europy (czerwiec 2005 roku).
- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

W swoim planie prac na rok 2006 oraz w ramach planu D Komisji Europejskiej, Komisja do Spraw Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego Słowenii zamierza współpracować z innymi właściwymi organami Zgromadzenia Narodowego, słoweńskimi deputowanymi do Parlamentu Europejskiego, Komisją Europejską, władzami lokalnymi i społeczeństwem obywatelskim. Potrzebne będą różne podejścia, uwzględniające różne interesy naszych partnerów.

W związku z tym komisja planuje zorganizowanie następujących akcji:

- **Dzień Wiosny w Europie** – spotkanie młodzieży w siedzibie Zgromadzenia Narodowego 24 marca 2006 roku pod hasłem „Porozmawiajmy o naszej przyszłości”;
- **Tydzień europejski** w Zgromadzeniu Narodowym – publiczne wysłuchania zorganizowane od 9 do 12 maja 2006 roku, dotyczące priorytetowych spraw związanych z austriacką prezydencją w Unii i innych aktualnych kwestiach;
- **Współpraca z gminami** w zakresie przedstawiania opinii publicznej działań Unii Europejskiej – Komisja do Spraw Unii Europejskiej zamierza współpracować z gminami (głównie za pośrednictwem Związku Gmin Słowenii, Związku Gmin i Miast Słowenii oraz Komitetu Regionów) w celu informowania obywateli o sprawach Unii Europejskiej i angażowania ich w dyskusję nad sprawami związanymi z Unią Europejską;
- **Rozszerzona współpraca z właściwymi organami roboczymi** Zgromadzenia Narodowego – w 2006 roku komisja będzie organizować co miesiąc wspólne posiedzenia otwarte w celu dyskusowania aktualnych kwestii dotyczących Unii Europejskiej. Stanowisko rządu zostanie przedstawione przez właściwego ministra;
- **Współpraca z deputowanymi do Parlamentu Europejskiego ze Słowenii** – wspólne posiedzenia członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej i deputowanych do Parlamentu Europejskiego ze Słowenii w celu wymiany poglądów, opinii i informacji o aktualnej sytuacji w Unii Europejskiej. Posiedzenia te będą odbywać się co trzy miesiące, prawdopodobnie w czerwcu, wrześniu i grudniu 2006 roku;
- **Współpraca z Komisją Europejską** – w 2006 roku zostanie zarezerwowana dla przedstawiciela Komisji Europejskiej (komisarza lub szefa Reprezentacji Komisji Europejskiej w Słowenii) specjalna pozycja porządku obrad komisji w celu przedstawienia poglądów Komisji.

W tym roku Zgromadzenie Narodowe gościło już przewodniczącego Komisji Europejskiej José Manuela Barroso, komisarz UE ds. stosunków instytucjonalnych i strategii komunikowania Margot Wallström, komisarz UE ds. nauki i badań Janeza Potočnika, komisarz UE ds. transportu Jacquesa Barrota, komisarz UE ds. rozszerzenia Olli Reha oraz komisarz UE ds. gospodarczych i walutowych Joaquina Almunia.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Zgromadzenie Narodowe przeprowadziło dyskusję nad programem legislacyjnym i pracami Komisji na rok 2006 w dniu 14 grudnia 2005 roku. Dokument ten został zbadany i poddany debacie przez właściwe organy robocze: Komisję do Spraw Unii Europejskiej i Komisję ds. Polityki Zagranicznej na wspólnym posiedzeniu jawnym. Program Komisji przedstawił dr Janez Potočnik, komisarz ds. nauki i badań oraz Mihaela Zupančič, szef Reprezentacji Komisji Europejskiej w Słowenii.

Wymienione dwie właściwe komisje przeprowadziły dogłębną debatę nad programem i zwróciły uwagę na zwarte w nim niektóre aktualne zagadnienia, nie kładąc szczególnego nacisku na konkretne propozycje legislacyjne Komisji Europejskiej pod kątem ich ewentualnej niezgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Natomiast podczas spotkania przewodniczących i trojki COSAC w Wiedniu (w dniach 19–20 lutego 2006 roku) Komisja do Spraw Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego Republiki Słowenii uzgodniła z pozostałymi uczestnikami dwie propozycje legislacyjne, które parlamenty mogą poddać badaniu pod kątem zasady pomocniczości.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, Komisja ds. Polityki Zagranicznej (która jest uprawniona do przyjmowania stanowisk Republiki Słowenii w dziedzinie WPZiB oraz EPBiO) dyskutowała nad tą sprawą na swoim posiedzeniu w dniu 20 maja 2005 roku.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Komisja ds. Polityki Zagranicznej (która jest uprawniona do przyjmowania stanowisk Republiki Słowenii w dziedzinie WPZiB oraz EPBiO) została poinformowana o stanowiskach rządu, lecz nie podjęła dyskusji nad nimi na swoich posiedzeniach.

5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah). Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Komisja ds. Polityki Zagranicznej (która jest uprawniona do przyjmowania stanowisk Republiki Słowenii w dziedzinie WPZiB oraz EPBiO) została poinformowana o stanowiskach rządu, lecz nie podjęła dyskusji nad nimi na swoich posiedzeniach.

29. HISZPANIA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

1) Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?

Wspólna Komisja do Spraw Unii Europejskiej ma utworzyć grupę roboczą, która wkrótce opracuje raport w sprawie propozycji dotyczących przyszłości Europy.

2) Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?

Obecnie nie planuje się żadnych dalszych inicjatyw w tym zakresie, poza wspomnianą powyżej grupą roboczą do spraw przyszłości Europy.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?

Wspólna Komisja do Spraw Unii Europejskiej utworzyła grupę roboczą do spraw systemu wczesnego ostrzegania, o którym mowa w protokole w sprawie stosowania zasady pomocniczości. Grupa robocza przeprowadzi szereg wysłuchań, rozpoczynających się 30 marca, aby po ich zakończeniu sporządzić raport dotyczący kontroli w zakresie przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Misja ta nie była badana przez Wspólną Komisję do Spraw Unii Europejskiej.

- 2) 9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Misja ta nie była badana przez Wspólną Komisję do Spraw Unii Europejskiej.

- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Misja ta nie była badana przez Wspólną Komisję do Spraw Unii Europejskiej.

- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Misja ta nie była badana przez Wspólną Komisję do Spraw Unii Europejskiej.

- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Misja ta nie była badana przez Wspólną Komisję do Spraw Unii Europejskiej.

- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Misja ta nie była badana przez Wspólną Komisję do Spraw Unii Europejskiej.

30. SZWECJA

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

- Debata w Izbie (24 listopada) na temat aktualnych kwestii dotyczących Unii Europejskiej przed 2006 rokiem (program prac Komisji i okres refleksji);
- Debata interpelacyjna (27 października), „Debata nad przyszłością Europy”;
- Wizyty w uniwersytetach i bibliotekach publicznych w różnych miastach Szwecji składane przez członków Komisji Konstytucyjnej i Komisji do Spraw Unii Europejskiej poświęcone dyskusji nad przyszłością Europy;
- Kwestie dotyczące okresu refleksji i nowego traktatu były przedmiotem raportu Komisji Konstytucyjnej oraz debaty w izbie (5 kwietnia).

2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Komisja Konstytucyjna i Komisja do Spraw Unii Europejskiej zorganizują w dniu 9 maja seminarium poświęcone dyskusji nad przyszłością Europy. W obecnym okresie refleksji nie planuje się dalszych działań. Natomiast jeśli okres ten zostanie przedłużony do 2007 roku, można oczekiwać dalszych działań.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Badanie aktów prawnych pod kątem zasady pomocniczości itp. jest częścią obecnej kontroli parlamentarnej. W tym względzie nie nastąpiły żadne konkretne zmiany. Proponowano pewne zmiany, lecz ponieważ były związane z wejściem w życie Traktatu Konstytucyjnego, również one uległy „zamrożeniu”. Nie ma nowego traktatu – nie ma nowych przepisów.

W ramach standardowej kontroli parlamentarnej sprawowanej przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej przed i po posiedzeniach zawsze przeprowadza się faktyczne badanie zgodności z zasadą pomocniczości.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 15 lipca 2005 roku.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 15 lipca 2005 roku.

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Moldowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 3 października 2005 roku.

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 15 lipca i 9 listopada 2005 roku.

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 18 listopada 2005 roku.

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Tak, 28 października i 18 listopada 2005 roku.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej badała wszystkie wymienione misje. Czasem odbywa się to w szerszym kontekście (np. kiedy Rada ma przeprowadzić debatę i podjąć decyzję w sprawie konkluzji dotyczących misji w Sudanie (Darfur) i kwestia ta jest umieszczana w porządku obrad GAERC jako punkt B, choć decyzja dotycząca wspólnego działania w sprawie misji w regionie Darfur może być ujęta w punkcie A porządku innego posiedzenia Rady). Czasem jednak przedmiotem badania są same misje.

31. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – IZBA GMIN

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich poinformowała o realizacji planu D w swoim raporcie nr 22 (z dnia 15 marca 2006 roku), zalecając poddanie go pod obrady jednej ze stałych komisji europejskich.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich nie ma konkretnych planów, jeśli chodzi o inicjowanie dalszych debat. Możliwe jest zorganizowanie debaty z inicjatywy rządu.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Nie. Komisja Kontroli Spraw Europejskich będzie oczywiście zwracać szczególną uwagę na zgodność z zasadami pomocniczości i proporcjonalności przy badaniu dwóch propozycji wskazanych w lutym przez przewodniczących COSAC jako wymagające takiego badania.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Misja była badana przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich w dniu 13 lipca 2005 roku. Brak raportu merytorycznego.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Misja była badana przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich w dniu 12 października 2005 roku. Wyniki przedstawia raport z tą datą (raport nr 5).

- 3) 7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
Misja była badana przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich w dniu 13 lipca 2005 roku. Brak raportu merytorycznego.
- 4) 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EU POL COPPS).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
Misja była badana przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich w dniu 2 listopada 2005 roku. Wyniki przedstawia raport z tą datą (raport nr 8).
- 5) 24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
Misja była badana przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich w dniu 16 listopada 2005 roku. Wyniki przedstawia raport z tą datą (raport nr 10).
- 6) 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).
Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.
Misja była badana przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich w dniu 23 listopada 2005 roku. Wyniki przedstawia raport z tą datą (raport nr 11).

32. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – IZBA LORDÓW

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

- 1) *Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej prowadzi badanie dotyczące świadomości społecznej i roli Izby Lordów, które zakończy się przedstawieniem raportu w maju. Kopie raportu zostaną udostępnione kolegom z COSAC. Cała Izba regularnie debatuje nad sprawami Unii Europejskiej, łącznie z kwestiami związanymi z przyszłością Europy.

- 2) *Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?*

Zob. punkt 1 powyżej.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

- 1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakieś zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

W odpowiedzi na sporządzony przez komisję w kwietniu 2005 roku raport dotyczący przestrzegania zasady pomocniczości² rząd przedstawił swoje stanowisko, a następnie w listopadzie 2005 roku komisja przedstawiła raport pokontrolny³. Oba raporty były przedmiotem debaty w Izbie Lordów 15 grudnia 2005 roku⁴. Wszystkie podkomisje obserwują stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności w ramach bieżącej kontroli parlamentarnej.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

- 1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Podkomisja C (sprawy zagraniczne, obrona i polityka rozwoju) Komisji do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów badała tę operację w dniu 14 lipca 2005 roku w oparciu o przedstawione przez rząd memorandum wyjaśniające z dnia 6 lipca.

- 2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Podkomisja C (sprawy zagraniczne, obrona i polityka rozwoju) Komisji do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów przyjęła do wiadomości informację o tej operacji w dniu 27 lipca 2005 roku na podstawie listu rządu z dnia 20 lipca – kiedy dokument ten został formalnie złożony przez rząd, nie zakwalifikowano go do badania.

- 3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

² Raport dotyczący przestrzegania zasady pomocniczości został zamieszczony na stronie: <http://www.publications.parliament.uk/pa/ld200405/ldselect/ldcom/101/101.pdf>

³ Raport pokontrolny, który zawiera stanowisko rządu Zjednoczonego Królestwa stanowiące odpowiedź na główny raport, został zamieszczony pod adresem internetowym:

<http://www.publications.parliament.uk/pa/ld200506/ldselect/ldcom/66/66.pdf>

⁴ Zapis debaty został zamieszczony pod adresem internetowym:

http://www.publications.parliament.uk/pa/ld199900/ldhansrd/pdvn/lds05/text/51215-24.htm#51215-24_head0

Misja graniczna UE dla Mołdowy i Ukrainy jest w istocie misją Komisji Europejskiej, finansowaną z budżetu pionu stosunków zewnętrznych i kierowaną przez Komisję – a więc nie jest misją EPBiO. Wspólne działanie przyjęte w dniu 7 listopada 2005 roku nie stanowiło zatwierdzenia tej misji, lecz zmieniło mandat Specjalnego Przedstawiciela ds. Mołdowy celem uwzględnienia misji podjętej przez Komisję. Podkomisja C (sprawy zagraniczne, obrona i polityka rozwoju) badała tę operację w dniu 3 listopada 2005 roku w oparciu o przedstawione przez rząd memorandum wyjaśniające z dnia 20 października. 3 listopada został przesłany list w tej sprawie do ministra.

- 4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Podkomisja C (sprawy zagraniczne, obrona i polityka rozwoju) badała tę operację w dniu 3 listopada 2005 roku w oparciu o przedstawione przez rząd memorandum wyjaśniające z dnia 27 października.

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Podkomisja C (sprawy zagraniczne, obrona i polityka rozwoju) badała tę operację w dniu 17 listopada 2005 roku w oparciu o przedstawione przez rząd memorandum wyjaśniające z dnia 15 listopada. Przewodniczący komisji zwrócił się do ministra na piśmie w sprawie powyższej operacji w dniu 22 listopada.

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Podkomisja C (sprawy zagraniczne, obrona i polityka rozwoju) badała tę operację w dniu 24 listopada 2005 roku w oparciu o przedstawione przez rząd memorandum wyjaśniające z dnia 21 listopada 2005 roku.

33. PARLAMENT EUROPEJSKI

Rozdział 1

Podsumowanie debat przeprowadzonych w parlamentach narodowych na temat okresu refleksji

Działania komisji AFCO

Po negatywnym wyniku referendum w sprawie Traktatu Konstytucyjnego we Francji i Niderlandach oraz po spotkaniu Rady Europejskiej w dniach 16–17 czerwca 2005 roku, Komisja do Spraw Konstytucyjnych (AFCO) Parlamentu Europejskiego dyskutowała nad wariantami działania w okresie refleksji w ramach procesu ratyfikacji. Przeważało odczucie, że nawet gdyby właściwe przygotowania do działań musiały przebiegać na innych poziomach, komisja AFCO mogłaby odgrywać rolę organu sugerującego i inicjującego różne działania. Ponadto stwierdzono, że chociaż Rada Europejska bynajmniej nie zawiesiła procesu ratyfikacji,

lecz jedynie rozciągnęła go w czasie, komisja AFCO powinna kontynuować praktykę wysyłania delegacji do parlamentów narodowych w celu prowadzenia dyskusji nad aktualną sytuacją, starając się wnieść pozytywny wkład w kształtowanie opinii w sprawach konstytucyjnych.

Można w tym miejscu przypomnieć, że komisja AFCO zorganizowała dotychczas dziewięć wizyt delegacji w parlamentach narodowych. Były to: Londyn – 25 stycznia 2005 r., Bruksela – 2 marca, Paryż – 16 marca, Luksemburg – 29 kwietnia, Tallin – 30–31 maja, Warszawa – 27–28 czerwca, Praga – 4–5 października, Lizbona – 21–22 listopada oraz Helsinki – 7–8 marca 2006 r., gdzie zwrócono się do Finlandii z usilnym apelem o dokonanie niezwłocznej ratyfikacji. Na drugą połowę roku zaplanowano wizytę w Wilnie oraz spotkanie z Komisją do Spraw Unii Europejskiej niemieckiego Bundestagu, które prawdopodobnie odbędzie się w Berlinie lub w Brukseli.

7 lipca 2005 roku komisja AFCO została upoważniona przez Konferencję Przewodniczących do sporządzenia raportu z inicjatywy własnej, dotyczącego okresu refleksji. Raport ten, który opracowali współsprawozdawcy Andrew Duff i Johannes Voggenhuber, doprowadził do przyjęcia 19 stycznia 2006 roku⁵ rezolucji, zawierającej postulat, by Parlament Europejski oraz parlamenty narodowe wspólnie zorganizowały konferencje – fora parlamentarne – których celem byłoby pobudzenie debaty oraz formułowanie, krok po kroku, koniecznych wniosków politycznych.

Pierwsze wydarzenie tego rodzaju zaplanowano na 8–9 maja 2006 roku. Przy tej okazji planuje się podjęcie wybranych, priorytetowych kwestii związanych z przyszłością Europy i kierowaniem Unią Europejską, takich jak:

- i) Europa na świecie i granice Europy;
- ii) globalizacja a europejski model społeczno-ekonomiczny;
- iii) wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość: jakie są perspektywy;
- iv) przyszłe zasoby Unii.

Równoległe z opracowywaniem niniejszego raportu, komisja AFCO kontynuowała wymianę poglądów ze środowiskiem akademickim, organizując w dniach 13–14 października 2005 roku symposium na temat przyszłości procesu konstytucyjnego w Unii Europejskiej. W ożywionej debacie uczestniczyło piętnastu ekspertów z uniwersytetów i zespołów doradców z całej Europy.

Jednocześnie komisja AFCO zorganizowała debatę z partnerami społecznymi i przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego. 21 marca odbyło się „Europejskie forum partnerów społecznych” z udziałem Europejskiego Związku Konfederacji Przemysłu i Pracodawców (UNICE), Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych (ETUC) oraz Europejskiego Centrum Przedsiębiorstw Publicznych CEEP, zaś w dniach 24–25 marca ma odbyć się „Europejskie forum na rzecz społeczeństwa obywatelskiego”.

Rozdział 2

Zasady pomocniczości i proporcjonalności

Nie mamy własnego wkładu w tę część raportu.

Rozdział 3

Kontynuacja kwestii podniesionych w materiałach COSAC z października

Rozdział 3.1: Kontrola parlamentarna w zakresie WPZiB oraz EPBiO

W swojej rezolucji w sprawie raportu rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego, dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów WPZiB, z uwzględnieniem wskazań

⁵ Link do rezolucji: <http://www.europarl.europa.eu/omk/sipade3?PUBREF=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0027+0+DOC+XML+V0//EN&L=EN&LEVEL=0&NAV=S&LSTDOC=Y&LSTDOC=N>

finansowych dla budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, zaproponowanej przez Elmara Broka, przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych, i przyjętej przez deputowanych do Parlamentu Europejskiego w dniu 2 lutego 2006 roku, Parlament Europejski stwierdził, że *zamierza przyczynić się do wysiłków zmierzających do wzrostu odpowiedzialności demokratycznej w kwestiach WPZiB poprzez organizowanie regularnych dyskusji z parlamentami narodowymi w ramach kwartalnej wymiany poglądów z Wysokim Przedstawicielem/Sekretarzem Generalnym Rady i Komisarzem ds. stosunków zewnętrznych, w tym dyskusji dotyczących poprawek proponowanych przez parlamenty narodowe do raportu rocznego Parlamentu w sprawach WPZiB.*

Ponadto Parlament Europejski zachęcił zarówno Radę, jak i państwa członkowskie do dalszego zwiększania kontroli parlamentarnej nad EPBiO na poziomie krajowym poprzez wzmocnienie roli, jaką parlamenty narodowe odgrywają w zatwierdzaniu działań podejmowanych w ramach EPBiO, oraz na poziomie europejskim poprzez przyznanie Parlamentowi znaczącej roli w kontroli całego budżetu WPZiB.

Istotną część rezolucji dotyczy finansowania WPZiB i podkreśla, że wspólne koszty operacji wojskowych w ramach EPBiO powinny być finansowane z budżetu Wspólnoty (co już ma miejsce w sferze cywilnej w przypadku operacji policyjnych), a to oznacza odejście od dotychczasowej praktyki korzystania z budżetu pomocniczego lub funduszu założycielskiego państw członkowskich.

Rezolucja podkreśla, że w przypadku przyszłych operacji EPBiO oraz wbrew obecnym regulom, takim jak zasada samodzielnego finansowania swojego udziału przez poszczególne państwa („costs lie where they fall”) lub doraźnym ustaleniom, takimi jak „mechanizm ATHENA”, wspólne koszty powinny być również finansowane z budżetu Wspólnoty.

Należy zauważyć, że kwoty wydatkowane przez państwa członkowskie zgodnie z zasadą „costs lie where they fall” oraz wydatki objęte mechanizmem ATHENA nie mieszczą się w ogólnym budżecie Unii Europejskiej, który zgodnie z Traktatami nie musi być przedstawiany Parlamentowi.

Źródła:

- 1) Rezolucja w sprawie raportu rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów WPZiB, z uwzględnieniem wskazań finansowych dla budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, zaproponowana przez Elmara Broka, przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych i przyjęta przez deputowanych do Parlamentu Europejskiego w dniu 2 lutego 2006 roku.
- 2) Nota sporządzona dla Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony (SEDE) w sprawie finansowania EPBiO, DG EXPOL, Departament Polityki, 11 stycznia 2006 roku.

Rozdział 3.2: Lepsze stanowienie prawa

W ślad za komunikatem Komisji „Lepsze stanowienie prawa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii Europejskiej”, w kontekście strategii lizbońskiej, Parlament Europejski zintensyfikował swoje działania w tym obszarze i przyjął kilka raportów na ten temat podczas sesji plenarnej w dniu 4 kwietnia 2006 roku.

Komisja Spraw Prawnych przedstawiła raport z inicjatywy własnej „Lepsze stanowienie prawa 2004: stosowanie zasady pomocniczości” (sprawozdawca: Bert DOORN, EPP-ED, NL), zwracając uwagę na potrzebę zapewnienia pełnej zgodności przyjmowanych wspólnotowych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Raport ten był wyrazem ambicji ulepszenia europejskiego prawodawstwa z myślą o zwiększeniu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz podkreślił potrzebę przyjęcia spójnego i konsekwentnego podejścia do inicjatyw na rzecz „lepszego stanowienia prawa”. Debata nad „lepszym stanowieniem prawa” jest postrzegana przez PE jako okazja do refleksji nad prawodawstwem jako procesem służącym

realizacji jasno określonych celów politycznych poprzez angażowanie wszystkich zainteresowanych we wszystkich fazach procesu – od przygotowań po egzekwowanie przestrzegania prawa. Ponadto zachęcono państwa członkowskie do wymiany doświadczeń w zakresie stosowania ocen wpływu. Między innymi zaleceniami podkreślono potrzebę odgrywania przez Parlament Europejski aktywniejszej roli w monitorowaniu wprowadzania prawodawstwa europejskiego w państwach członkowskich oraz korzystania ze współpracy między Parlamentem Europejskim i parlamentami narodowymi oraz regionalnymi.

Komisja Rynku Wewnętrznego (sprawozdawca: Arlene McCarthy, PES, Zjednoczone Królestwo), przedstawiła raport z inicjatywy własnej w sprawie wdrażania, konsekwencji i wpływu obowiązującego prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego. Komisja podkreśliła potrzebę przyjęcia wspólnego podejścia do lepszego stanowienia prawa w oparciu o podstawowy zestaw zasad regulacji, a mianowicie zasady pomocniczości, proporcjonalności, odpowiedzialności, spójności, przejrzystości i celowości. Raport podkreślił również potrzebę utworzenia przez Parlament, Radę i Komisję grup zadaniowych do spraw „lepszego stanowienia prawa”, ustanowienia międzyinstytucjonalnej grupy roboczej zajmującej się szkoleniami, podnoszeniem kwalifikacji i kontrolą jakości oraz wymiany i tworzenia wzorców dobrych praktyk w zakresie lepszego stanowienia prawa. Podkreślono również, że państwa członkowskie nie mogą stwarzać nowych problemów przy wprowadzaniu przepisów poprzez nakładanie dodatkowych wymagań na poziomie krajowym przy dokonywaniu transpozycji prawodawstwa wspólnotowego (*gold-plating*: dosłownie - pozłacanie).

W ramach swojej debaty nad inicjatywą na rzecz „lepszego stanowienia prawa” Parlament Europejski badał dwa kolejne raporty dotyczące stosowania unijnych aktów prawnych. Pierwszy, który opracowała Monica Frassoni (Zieloni/EFA, Włochy) dla Komisji Spraw Prawnych, określał szereg działań, które Komisja powinna podjąć w celu poprawienia realizacji przez państwa członkowskie ich zobowiązań, natomiast drugi – dla tej samej komisji – autorstwa Giuseppe Garganigo (EPP-ED, Włochy), zdecydowanie popierał propozycje Komisji dotyczące uproszczenia regulacji, czy to przez uchYLENIE nieistotnych lub przestarzałych zapisów, czy przez kodyfikację tekstów, które stały się nadmiernie skomplikowane wskutek wielokrotnych zmian, czy też ponowne opracowanie przepisów wymagających weryfikacji i aktualizacji.

Rozdział 3.3: Otwartość w Radzie

Parlament Europejski podjął działania na rzecz przejrzystości i demokratycznej kontroli instytucji Unii Europejskiej. W dwóch raportach przyjętych 4 kwietnia 2006 roku PE wzywa Radę do obradowania w trybie jawnym, kiedy pełni ona rolę prawodawcy, i wnioskuje, by Komisja dokonała weryfikacji istniejących przepisów i zgłosiła do końca tego roku nowe akty prawne dotyczące „prawa dostępu” do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Raport Mintza przyjęty na posiedzeniu plenarnym 4 kwietnia 2006 roku

Parlament Europejski przyjął raport, w którym wzywa Radę do obradowania w trybie jawnym, kiedy pełni ona rolę prawodawcy. Raport autorstwa Davida Hammersteina Mintza (Zieloni/EFA, Hiszpania) popiera skierowane przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich do Rady wezwanie o zweryfikowanie jej odmowy obradowania w takim trybie.

Podczas posiedzenia Komisji ds. Petycji w październiku 2005 roku Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich – po raz pierwszy występujący na własny wniosek (na podstawie art. 195 ust. 3 Regulaminu Parlamentu Europejskiego) – przedstawił swoje sprawozdanie specjalne w sprawie przejrzystości posiedzeń Rady Ministrów, kiedy działa ona w ramach swoich uprawnień prawodawczych. Komisja postanowiła wystąpić z wnioskiem o upoważnienie jej do spo-

rzządzenia raportu z inicjatywy własnej w sprawie sprawozdania specjalnego rzecznika i Hammerstein Mintz (Zieloni/EFA, Hiszpania) został wyznaczony jako sprawozdawca.

W raporcie specjalnym Nikiforos Diamandouros stwierdził, że Rada nie podała żadnych uzasadnionych powodów odmowy prowadzenia swoich posiedzeń legislacyjnych w trybie jawnym. Jego zalecenie brzmiało następująco: „Rada Unii Europejskiej powinna zweryfikować swoją odmowę obradowania w trybie jawnym w przypadkach, gdy działa w ramach swoich uprawnień prawodawczych”. Rzecznik dodał, że Parlament powinien rozważyć przyjęcie jego zalecenia w formie rezolucji.

Postępowanie wszczęte przez rzecznika w tej sprawie opiera się na skardze Elmara Broka, deputowanego do Parlamentu Europejskiego i przedstawiciela grupy młodzieżowej niemieckiej partii CDU, w której pada zarzut niezgodności Regulaminu Rady z art. 1 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (zmienionego Traktatem z Amsterdamu w 1997 roku), zgodnie z którym Rada oraz inne instytucje i organy wspólnotowe muszą podejmować decyzje w sposób jak najbardziej jawny i jak najbardziej zbliżony do obywateli.

Deputowany Mintz stwierdził, że wymóg jawności posiedzeń organów legislacyjnych jest nie tylko kwestią zasady, lecz ma on również bezpośrednie znaczenie dla Parlamentu Europejskiego oraz dla parlamentów narodowych w pełnieniu przez nie roli kontrolnej. Dla parlamentów narodowych rzeczą najwyższej wagi jest posiadanie możliwości rozliczania swoich rządów i poszczególnych ministrów, czego nie można czynić w sposób skuteczny, jeśli nie wiadomo, w jaki sposób ministrowie postępowali podczas obrad Rady. Dzięki jawności posiedzeń, prace Rady stałyby się bardziej przejrzyste i użyteczne dla obywateli.

Rzecznik uważa, że posiedzenia Rady, podczas których Rada działa w ramach swoich uprawnień prawodawczych, nie są jawne oraz że odmowa otwarcia tych posiedzeń przez Radę dla publiczności jest przykładem złego zarządzania.

Sprawozdanie specjalne pokazuje, że dokonanie proponowanej zmiany nie wymaga zmiany Traktatu – można ją wprowadzić poprzez zmianę regulaminu Rady. Istotnie, po uzgodnieniu pakietu reform w Sewilli, regulamin ten został zmieniony w celu zwiększenia przejrzystości i obecnie Rada od czasu do czasu obraduje częściowo w trybie jawnym w sprawach legislacyjnych.

Sprawozdawca PE poparł wnioski rzecznika i uznał, że nie do przyjęcia jest fakt, iż ważny organ stanowiący prawo w Unii Europejskiej nadal obraduje przy drzwiach zamkniętych, pełniąc rolę prawodawcy, zwłaszcza teraz, kiedy Unia Europejska uważa się za orędownika demokracji i odpowiedzialności. Powinna zatem postępować zgodnie z własną nauką.

Deputowany Mintz był zdania, że Parlament Europejski powinien – poprzez właściwe komisje oraz z udziałem wszystkich innych podmiotów działających na rzecz zwiększenia przejrzystości europejskiego zarządzania – wyrzucić maksymalną presję na Radę w celu przekonania jej do zastosowania się do zaleceń Rzecznika i dostosowania swojego regulaminu.

Argumentując, że rzeczą najwyższej wagi dla parlamentów narodowych jest posiadanie możliwości rozliczania swoich rządów i ministrów, oraz że jawność posiedzeń zapewniłaby większą przejrzystość i użyteczność prac Rady dla obywateli Unii Europejskiej, deputowani do Parlamentu Europejskiego wzywają Radę do podjęcia wszelkich potrzebnych środków, aby posiedzenia, podczas których Rada debatuje nad sprawami legislacyjnymi, były jawne i dostępne dla publiczności.

Rezolucja zawiera również wniosek o zapewnienie transmisji posiedzeń Rady w telewizji, radiu i Internecie oraz wydawanie oficjalnych zapisów posiedzeń legislacyjnych.

Raport Michaela Cashmana został przyjęty przez PE w dniu 4 kwietnia 2006 roku

Istniejące przepisy unijne dotyczące publicznego dostępu do tekstów instytucji były efektem długotrwałych negocjacji między Parlamentem i Radą przed ich przyjęciem w drugim

czytaniu w 2001 roku. Parlament Europejski ma teraz odczucie, że ostateczne sformułowania okazały się zbyt niejasne, jeśli chodzi o dostęp do dokumentów Unii Europejskiej i działalność Rady.

Kierując się tym odczuciem, Parlament Europejski – w nie mającym mocy wiążącej raporcie Michaela Cashmana (PES, Zjednoczone Królestwo) – przyjął pakiet zaleceń wzywających Komisję do zmiany istniejących przepisów i zgłoszenia do końca tego roku nowych wniosków legislacyjnych dotyczących „prawa dostępu” do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Po pierwsze, zmienione przepisy wymagają udzielenia dostępu do wszystkich dokumentów związanych z przygotowaniem procesu legislacyjnego – wraz z opiniami służb prawnych – oraz do zapisów debat Rady w przypadku, gdy instytucje te „występują w roli prawodawców”, a także do informacji o autorach poszczególnych inicjatyw. Po drugie, istniejące przepisy należy zmodyfikować tak, aby wyraźniej wskazywały one, na jakiej podstawie konkretne dokumenty można klasyfikować jako poufne „w celu zabezpieczenia podstawowych interesów Unii Europejskiej”. Deputowani do Parlamentu Europejskiego chcą zapobiec klasyfikowaniu dokumentów jako poufne „rutynowo, tylko dlatego, że dotyczą one sprawy, która jest lub mogłaby być istotna z punktu widzenia bezpieczeństwa”.

Wreszcie, zdaniem deputowanych do Parlamentu Europejskiego, Unia Europejska powinna ograniczyć prawo państw członkowskich do ograniczania dostępu do informacji o zgłaszanych przez nie propozycjach i zmianach w ramach procedury współdecyzji i innych procedur legislacyjnych.

34. BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII (FYROM)

Rozdział 1

W grudniu 2005 roku prezydencje brytyjska i austriacka przedstawiły Radzie Europejskiej wspólny raport podsumowujący narodowe debaty nad przyszłością Europy w państwach członkowskich. Raport prezydencji skoncentrował się na działaniach rządów. Celem rozdziału 1. piątego raportu półrocznego jest uzupełnienie tego raportu poprzez przedstawienie przeglądu działań podejmowanych przez parlamenty narodowe w okresie refleksji.

1) Jakie inicjatywy zostały dotychczas podjęte przez parlament w związku z okresem refleksji nad przyszłością Europy lub w ramach planu D Komisji (COM(2005) 494, 13 października 2005 r.)?

Nawiązując do Traktatu Konstytucyjnego i okresu refleksji, w Dniu Europy w maju 2005 roku nasza Komisja Spraw Europejskich zorganizowała wraz z Europejskim Ruchem Macedonii (organizacją pozarządową) debatę nad Konstytucją Unii Europejskiej. Debatę była transmitowana w całości w parlamentarnym kanale telewizyjnym. Uczestniczyli w niej deputowani do parlamentu, przedstawiciele organizacji pozarządowych, eksperci i zainteresowani obywatele. Odbyły się również debaty telewizyjne, w których uczestniczyła przewodnicząca Komisji Spraw Europejskich.

2) Czy parlament planuje dalsze działania w tym zakresie od chwili obecnej do końca okresu refleksji?

Obecnie, w okresie przedwyborczym, w parlamencie nie odbywają się żadne działania związane z okresem refleksji. Jesteśmy jednak bardzo zainteresowani zakończeniem tego procesu przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, uważając, że ratyfikacja Traktatu Konstytucyjnego przyczyni się do kontynuowania procesu rozszerzania Unii.

W ramach „Dni Parlamentarnych 2006”, które odbędą się w maju z okazji Dnia Europy, KSE i Europejski Ruch Macedonii rozważają zorganizowanie otwartej debaty dotyczącej okresu refleksji i wpływu konstytucji europejskiej na przyszłe rozszerzenie Unii.

Rozdział 2

W czwartym raporcie półrocznym poinformowaliśmy, że 18 parlamentów narodowych lub izb parlamentarnych (z 14 państw członkowskich) sprawdza już zgodność unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Kolejne 6 parlamentów narodowych poinformowało, że choć nie przeprowadzały one kontroli w tym zakresie, to jednak mogą to uczynić w przyszłości. Rozdział 2. piątego raportu półrocznego opisuje zmiany w badaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które nastąpiły od października 2005 roku.

1) *Czy od października 2005 roku nastąpiły jakies zmiany dotyczące badania przez parlament zgodności aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności?*

Komisja Spraw Europejskich przeprowadziła podczas swoich posiedzeń jedynie mającą charakter informacyjny dyskusję o zasadach pomocniczości i proporcjonalności. Przewodnicząca Komisji Spraw Europejskich przedstawiła dokumenty COSAC dotyczące zasad pomocniczości i proporcjonalności członkom komisji, a następnie wszystkim deputowanym do parlamentu.

Jako kraj kandydujący jesteśmy dopiero w fazie przyjmowania prawodawstwa UE, bez czynnego wpływu na jego tworzenie, jaki mają parlamenty narodowe państw członkowskich. Jednak doszliśmy do wniosku, że zasady te będą musiały znaleźć odzwierciedlenie w regulaminie naszego parlamentu i w pracach komisji po uzyskaniu przez nas członkostwa. Proponujemy również, aby Konferencja COSAC podjęła debatę i wydała zalecenia co do sposobu odzwierciedlenia tych zasad w pracach parlamentarnych krajów kandydujących do Unii Europejskiej.

Rozdział 3

W czwartym raporcie półrocznym stwierdzono, że cywilne misje EPBiO są obszarem szybkiego rozwoju działalności Unii Europejskiej. Podkreśla to fakt, że od czasu rozesłania kwestionariusza do czwartego raportu półrocznego Rada zatwierdziła kolejne 6 operacji.

1) *18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie (AMIS II) (działanie UE wspierające misję AMIS).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

2) *9 września 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/643/WPZiB w sprawie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Aceh (Indonezja).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

3) *7 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/776/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE dla Mołdowy i Ukrainy.*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

4) *14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS). Czy parlament*

przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

- 5) *24 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/826/WPZiB w sprawie ustanowienia policyjnego zespołu doradczego w Bylej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPAT).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Zważywszy, że misja EUPAT została powołana w grudniu 2005 roku, komisja zbada jej funkcjonowanie po sześciu miesiącach pracy, czyli w lipcu bieżącego roku (lub po wyborach parlamentarnych w 2006 roku).

Komisja Spraw Europejskich badała misję EUPOL PROXIMA co sześć miesięcy i przygotowywała półroczne raporty informacyjne dla parlamentu. Na zakończenie misji komisja sporządziła raport końcowy za cały okres, od 15 grudnia 2003 roku do 15 grudnia 2005 roku. Opisane w raporcie działania w ramach misji, związane z udzielaniem pomocy technicznej, reformą policji, zwalczaniem zorganizowanej przestępczości oraz realizacją programu CARDS zostały ocenione pozytywnie. Po powołaniu misji EUPOL PROXIMA (15 grudnia 2003 roku) przewodniczący parlamentu Republiki Macedonii, przewodnicząca Komisji Spraw Zagranicznych i koordynatorzy z partii politycznych reprezentowanych w parlamencie złożyli wizytę w siedzibie misji PROXIMA.

Chcielibyśmy jednak zauważyć, że Komisja Spraw Europejskich, korzystając z witryny internetowej parlamentu Republiki Macedonii, przeprowadziła ankietę zawierającą następujące pytania: „Czy obywatele Republiki Macedonii wierzą w skuteczność misji PROXIMA?” oraz „Czy misja PROXIMA pomaga macedońskiej policji we wprowadzaniu standardów unijnych?”.

* * *

Komisja Spraw Europejskich zaleciła również, aby parlamentarna Komisja Spraw Zagranicznych i Komisja Obrony i Bezpieczeństwa zwróciły się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych o przygotowanie półrocznych raportów w sprawie przyjęcia przez Macedonię stanowisk Unii Europejskiej w sferze unijnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz w sprawie wspólnej polityki obrony. Nowa ustawa o sprawach zagranicznych nadała temu zaleceniu ramy prawne.

- 6) *12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające misję graniczną UE na przejściu granicznym w Rafah na terytoriach palestyńskich (EU BAM Rafah).*

Czy parlament przeprowadzał badanie dotyczące tej misji? Jeśli tak, proszę wskazać, kiedy to badanie miało miejsce.

Nie

35. WYNIKI ANKIETY PRZEPROWADZONEJ PRZEZ PARLAMENT PORTUGALSKI W SPRAWIE SERWISÓW INTERNETOWYCH POŚWIĘCONYCH PRZYSZŁOŚCI EUROPY

Refleksja nad przyszłością Traktatu Konstytucyjnego dla Europy w Internecie

*Porównawcze zestawienie serwisów internetowych parlamentów narodowych Unii Europejskiej**

Nota wstępna:

Część państw (Austria, Belgia, Cypr, Grecja, Hiszpania, Niemcy, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Słowacja, Słowenia, Węgry, Włochy) ratyfikowała Traktat Konstytucyjny; dwa (Francja i Niderlandy) odrzuciły traktat w referendum; inne państwa członkowskie (Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Irlandia, Polska, Portugalia, Szwecja, Zjednoczone Królestwo) jeszcze się nie wypowiedziały na ten temat.

Państwo	Sytuacja
Belgia	Belgijska Izba Reprezentantów nie organizuje forum internetowego na temat przyszłości Unii Europejskiej. Przeprowadziliśmy już debatę parlamentarną (19.10.2005 r.) i prawdopodobnie będą kolejne. Warto również zwrócić uwagę na wydaną ostatnio książkę naszego premiera, zawierającą belgijską wizję Europy (G. Verhofstadt, „The United nations of Europe”). Belgijski Senat nie prowadzi takiego forum ani strony domowej.
Czechy	Nie ma specjalnego serwisu internetowego poświęconego temu tematowi w czeskim Senacie. Niemniej, pewne informacje o bardziej ogólnym charakterze można uzyskać na stronie domowej „Czeski Senat i Unia Europejska”: http://www.senat.cz/evropa/index-eng.html
Dania	Duński parlament uruchomił serwis internetowy dotyczący okresu refleksji, zatytułowany „Agenda obywatelska”. Serwis ten jest głównym punktem odniesienia dla okresu refleksji w Danii i zawiera przegląd jawnych posiedzeń, które mają odbyć się w Danii, jak również internetowe forum debaty. W witrynie serwisu będą gromadzone różne dokumenty źródłowej informacji, np. wypowiedzi nadesłane w ramach debaty publicznej. Witryna ta będzie rozbudowywana wiosną 2006 roku w miarę przebiegu debaty. Witryna (w języku angielskim) znajduje się pod następującym adresem: http://www.borgernesdagsorden.dk/english/
Estonia	Nie, parlament nie ma takiego specjalnego serwisu. Mamy (nie aktualizowany) serwis internetowy zawierający tzw. Forum Białej Sali (w istocie jest on niemal odpowiednikiem sesji jawnej naszej komisji, wraz z materiałami, lecz po estońsku: http://www.riigikogu.ee/?c_tpl=1037&id=33269). Jednym z tematów jest traktat: mms://media.riigikogu.ee/vsf02 . Mamy również (w naszym serwisie) raport eksperckiej grupy konstytucjonalistów ds. konstytucyjnej analizy traktatu (odpowiadający na pytanie, czy jest to traktat międzynarodowy czy konstytucja). Informowanie opinii publicznej (itp.) o sprawach Unii Europejskiej jest zadaniem naszej Kancelarii: http://www.riigikantselei.ee/?id=3150&&langchange=1 http://www.riigikantselei.ee/?id=5025
Finlandia	Fiński parlament nie ma takiej strony.

* Stan na dzień 9 lutego 2006 r.

WYNIKI ANKIETY PRZEPROWADZONEJ PRZEZ PARLAMENT PORTUGALSKI

Francja	Link do witryny internetowej „Europa” Zgromadzenia Narodowego, w której funkcjonuje forum dotyczące przyszłości Unii Europejskiej w postaci odpowiedniego kwestionariusza. Zgromadzenie Narodowe posiada ogólny serwis internetowy poświęcony całokształtowi jego działań. Kilka dni temu zamieszczono w nim interaktywny kwestionariusz dotyczący przyszłości Unii, za pomocą którego internauci mogą odpowiadać na różne pytania dotyczące głównie Traktatu Konstytucyjnego. Zgromadzenie Narodowe uczestniczy również w debacie nad przyszłością Unii. Informuję, że francuskie Zgromadzenie Narodowe stworzyło forum internetowe zajmujące się przyszłością Europy. Obywatele są zapraszani do udzielania odpowiedzi on-line na pytania quizu. W tym celu należy otworzyć witrynę internetową: http://www.assemblee-nationale.fr/europe/ i kliknąć z prawej strony na zakładkę „Questionnaire interactif sur l’avenir de l’Europe”. Informuję również, że przewodniczący Komisji Europejskiej, J. M. Barroso, będzie uczestniczył w debacie podczas sesji plenarnej francuskiego Zgromadzenia Narodowego w najbliższy wtorek 24 stycznia.
Grecja	Odpowiedź greckiego parlamentu na to pytanie jest przecząca. Istnieje witryna rządowa na temat Traktatu Konstytucyjnego, zawierająca informacje dla obywateli: www.europe4me.gr. Parlament prowadził stronę domową tylko podczas Konwentu w sprawie przyszłości Europy i Konferencji IGC.
Irlandia	Wspólna Komisja do Spraw Unii Europejskiej obu izb parlamentu nie ma strony poświęconej traktatowi i okresowi refleksji (choć komisja posiada swoją witrynę internetową).
Luksemburg	Izba Deputowanych miała w swojej witrynie internetowej dział poświęcony Traktatowi Konstytucyjnemu w okresie przygotowań do referendum w sprawie Konstytucji, które odbyło się w lipcu 2005 roku, lecz forum to już nie funkcjonuje.
Macedonia	Zgromadzenie Narodowe Republiki Macedonii nie ma jeszcze specjalnej strony domowej poświęconej Traktatowi Konstytucyjnemu. W uzupełnieniu do pytania o forum internetowe lub serwis internetowy poświęcony Traktatowi Konstytucyjnemu i okresowi refleksji podaję poniższe informacje. Z okazji Dnia Europy, w maju 2005 roku nasza KSE zorganizowała wraz z Europejskim Ruchem Macedonii (organizacją pozarządową) debatę nad Konstytucją Unii Europejskiej. Debata była transmitowana w całości w parlamentarnym kanale telewizyjnym. Wzięli w niej udział posłowie, przedstawiciele organizacji pozarządowych, eksperci i zainteresowani obywatele.
Malta	Ministerstwo Spraw Zagranicznych nie ma strony domowej poświęconej Traktatowi Konstytucyjnemu, lecz, jak Państwo niewątpliwie wie, parlament maltański ratyfikował Traktat Konstytucyjny 6 lipca 2005 roku.
Niderlandy	W niderlandzkim Senacie mamy stronę domową dotyczącą Konstytucji Europejskiej. Przygotowaliśmy stronę tematyczną o Konwencji Europejskiej, następnie stronę o Konferencji Międzyrządowej (IGC), a następnie o Konstytucji Europejskiej. Działania niderlandzkiego Senatu w okresie refleksji nie są ujęte na jednej stronie, lecz można je znaleźć na stronach senackich komisji spraw zagranicznych, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Serwis internetowy jest prowadzony w języku niderlandzkim, pod adresem: www.europapoort.nl. Strona tematyczna dotycząca Konstytucji znajduje się pod adresem: http://europapoort.eerstekamer.nl/9345000/1/j9vvy6i0ydh7th/vgw3fiidckmd Niderlandzka Izba Druga (Tweede Kamer) nie ma witryny internetowej poświęconej konkretnie okresowi refleksji. Podobnie jak w przypadku Senatu, obywatele, media i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego zainteresowani debatą „pokonstytucyjną” mogą obserwować działalność Komisji do Spraw Europejskich w ogólnej witrynie izby: www.tweedekamer.nl. Podczas kampanii poprzedzającej referendum w sprawie Konstytucji Europejskiej, które odbyło się w czerwcu 2005 roku, większość partii politycznych w Niderlandach prowadziła serwisy internetowe (a raczej ich działy) poświęcone Konstytucji Europejskiej, lecz większość z nich została zamknięta. Kilka partii opublikowało broszury przedstawiające ich poglądy na Europę po referendum. Można je znaleźć w serwisach tych partii. Parlament także zamieszczał pewne informacje, lecz one również zostały usunięte.

WYNIKI ANKIETY PRZEPROWADZONEJ PRZEZ PARLAMENT PORTUGALSKI

Niemcy	Bundesrat nie ma specjalnej strony poświęconej Traktatowi Konstytucyjnemu. Traktat został ratyfikowany przez Niemcy w maju 2005 roku. Niemiecki Bundestag nie prowadzi forum internetowego ani strony domowej poświęconej Europejskiemu Traktatowi Konstytucyjnemu czy okresowi refleksji. Jednak niemieccy obywatele mogą znaleźć wszystkie informacje na ten temat na stronach niemieckiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych pod adresem: http://www.auswaertiges-amt.de/www/de/europa/verfassung/index_html wraz z linkiem do niemieckiej witryny Unii Europejskiej na temat Traktatu Konstytucyjnego.
Polska	W odpowiedzi na Państwa pytanie dotyczące forum internetowego lub strony domowej poświęconej Traktatowi Konstytucyjnemu i okresowi refleksji, załączamy adres witryny internetowej Ośrodka Informacji i Dokumentacji Europejskiej (OIDE): „Traktat Konstytucyjny – debata”. Witryna ta zawiera tekst traktatu (z indeksem), jego krótką charakterystykę, linki do forum internetowego rządu RP i witryny internetowej „Europa” poświęconej traktatowi oraz bibliografię: dokumenty Konwentu Europejskiego, ważniejsze publikacje polskie i zagraniczne (również opracowania ośrodków badawczych) dotyczące spraw związanych z Traktatem Konstytucyjnym. Bibliografia jest aktualizowana na bieżąco. http://libr.sejm.gov.pl/oide/index.php?topic=traktat_debata&id=main&col=&newlang=english
Rumunia	Niestety, nie mamy takiego forum internetowego poświęconego Traktatowi Konstytucyjnemu. Jest to jednak świetny pomysł i proponujemy stworzenie takiego forum u nas.
Słowacja	Pragnę poinformować, że słowacki parlament rozważył możliwość stworzenia forum internetowego poświęconego aktualnym kwestiom związanym z okresem refleksji. Niezwłocznie po oficjalnym udostępnieniu go obywatelom zawiadomimy Państwa o tym. Przewidujemy, że nastąpi to w najbliższej przyszłości. Tymczasem serwis www.euroinfo.gov.sk, finansowany przez słowacki rząd, oferuje obszerne podsumowanie wszystkich wydarzeń w Unii Europejskiej, jak również spraw związanych z Konstytucją Europejską oraz służy jako źródło informacji o Unii.
Słowenia	Zgromadzenie Narodowe Republiki Słowenii nie ma specjalnej strony domowej poświęconej Traktatowi Konstytucyjnemu (ratyfikowaliśmy traktat 1 lutego 2005 roku). Natomiast słoweński rząd (Rządowe Biuro Informacyjne) uruchomił stronę domową zawierającą wszystkie najważniejsze informacje o Traktacie Konstytucyjnym dla słoweńskich obywateli. Link do strony: http://evropa.gov.si/ustava/
Szwecja	Parlament – ani sam Parlament ani Komisja do Spraw Unii Europejskiej – nie posiadają w swojej witrynie forum dyskusyjnego. Natomiast tematyczna witryna znajduje się w serwisie Centrum Informacji Europejskiej – zob. link (tylko po szwedzku). Witryna ta zawiera jednak tylko statyczne informacje i nie umożliwia konwersacji ani innych form interaktywnej komunikacji: http://www.eu-upplysningen.se/templates/EUU/TemaStartNewTemplate_2666.aspx Rząd powierzył jednej z komisji zadanie stymulowania debaty nad przyszłością Unii Europejskiej. W jej serwisie można znaleźć forum internetowe (link poniżej). Ta sama komisja udzieli rządowi informacji o przebiegu debaty w Szwecji, łącznie z wydarzeniami i debatami w szwedzkim parlamencie, dla potrzeb raportu, który zostanie przedstawiony latem br. Radzie Europejskiej. http://www.eu2004.se/extra/pod/?action=pod_show&id=1&module_instance=2
Turcja	Wielkie Zgromadzenie Narodowe Turcji nie ma strony domowej poświęconej Traktatowi Konstytucyjnemu. Możliwe jest jednak znalezienie odpowiednich informacji w serwisach internetowych różnych instytucji tureckich. Niektóre adresy tych serwisów zostały podane poniżej. Pozdrawiam, Mustafa www.uidergisi.com www.turkishpolicy.com www.insightturkey.com www.turkishdailynews.com.tr www.turkishtime.org www.byegm.gov.tr www.tesev.org.tr
Węgry	Węgierskie Zgromadzenie Narodowe nie ma takiej strony domowej.

WYNIKI ANKIETY PRZEPROWADZONEJ PRZEZ PARLAMENT PORTUGALSKI

Włochy	Pragnę poinformować, że podczas debaty nad przyszłością Europy i przygotowywania Traktatu Konstytucyjnego włoska Izba Deputowanych miała serwis internetowy poświęcony wszystkim sprawom związanym z reformami Unii Europejskiej. Strona ta zawierała najważniejsze dokumenty źródłowe – zarówno włoskie, jak i unijne – jak również informacje i dokumenty dotyczące promowanych we Włoszech inicjatyw dotyczących przyszłości Europy. Ponieważ nasza izba ratyfikowała już Traktat Konstytucyjny, strona ta nie jest aktualizowana. Dalsze inicjatywy dotyczące okresu refleksji zostaną prawdopodobnie uruchomione przez nowy parlament, który zostanie wkrótce wybrany.
Zjednoczone Królestwo	W imieniu Izby Lordów odpowiedź brzmi – nie. Komisja do Spraw Unii Europejskiej zajmuje się jednak wnikliwie prezentowaniem i wyjaśnianiem Unii Europejskiej, a szczegóły można znaleźć pod adresem: http://www.parliament.uk/parliamentary_committees/lords_eu_select_committee.cfm W Izbie Gmin nie mamy takiej strony.

SZÓSTY RAPORT PÓLROCZNY: ZMIANY STOSOWANYCH W UNII EUROPEJSKIEJ PROCEDUR I PRAKTYK DOTYCZĄCYCH KONTROLI PARLAMENTARNEJ*

Helsinki, 19–21 listopada 2006

SPIS TREŚCI

Wstęp	121
Streszczenie	122
1. Pomocniczość i proporcjonalność	124
1.1. Rola COSAC w monitorowaniu przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności	125
1.2. Rola komisji branżowych	127
1.3. Uwagi dotyczące przyszłych kontroli	128
1.4. Wniosek	129
2. Współpraca z Komisją	129
2.1. Inicjatywa Komisji	131
2.1.1. Ocena ogólna	131
2.1.2. Przyjmowanie dokumentów	132
2.1.3. Procedura decyzyjna	132
2.1.4. Odpowiedź dla Komisji	134
2.2. Roczna strategia polityczna	135
2.2.1. Debata nad roczną strategią polityczną	135
2.2.2. Ogólna ocena debaty parlamentarnej na temat rocznej strategii politycznej	136
2.2.3. Przyszłe plany debat parlamentarnych nad roczną strategią polityczną	137
2.2.4. Debata w ramach COSAC	138
2.3. Wniosek	139

* Raport został przygotowany przez Sekretariat COSAC i przedstawiony na XXXVI Konferencji Komisji Wyspecjalizowanych w Sprawach Wspólnotowych i Europejskich Parlamentów Unii Europejskiej w dniach 19–21 listopada 2006 r. w Helsinkach.

Niniejszy raport opublikowano na stronach:

<http://www.cosac.org/en/documents/biannual/number6/> – w jęz. angielskim

http://libr.sejm.gov.pl/oide/international/raport_cosac_6.pdf/ – w jęz. polskim

3. Wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne: klauzule pomostowe (<i>passerelle</i>)	139
3.1. Debaty parlamentarne	140
3.2. Opinie parlamentów	141
3.3. Stanowisko rządów narodowych	142
3.4. Wpływ parlamentów na rządy narodowe	142
3.5. Możliwy wpływ na kontrolę parlamentarną	143
3.6. Wniosek	144
4. Komitologia	145
4.1. Nowy system komitologiczny	145
4.2. Powody reformy	147
4.3. Zasięg komitologii	148
4.4. Lepsze stanowienie prawa	150
4.5. Rola parlamentów narodowych w procedurze komitologicznej	150
4.6. Wniosek	152
5. Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim	152
5.1. Wspólne spotkania parlamentarne	152
5.2. Wspólne spotkania komisji	153
5.3. Dodatkowa wartość wspólnych spotkań	154
5.3.1. Wybór tematów wspólnych spotkań	155
5.3.2. Liczba spotkań	156
5.3.3. Dalszy rozwój wspólnych spotkań	157
5.4. Sugestie dotyczące innych możliwych form i sposobów współpracy	158
5.5. Wnioski	159
6. Wymiar północny Unii Europejskiej	159
6.1. Ramy wymiaru północnego	159
6.2. Zaangażowanie parlamentów narodowych w wymiar północny	161
6.2.1. Udział parlamentów narodowych w ramach organizacyjnych wymiaru północnego	161
6.2.2. Monitorowanie i kontrola polityki i działań w ramach wymiaru północnego przez parlamenty narodowe	161
6.2.3. Adekwatność kontroli parlamentarnej wymiaru północnego i możliwe cechy wspólne z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii Europejskiej	162
6.3. Wnioski	162

WSTĘP

Niniejszy dokument jest szóstym raportem półrocznym Sekretariatu Konferencji COSAC.

Raporty półroczne Sekretariatu Konferencji COSAC

Na XXX spotkaniu COSAC, które odbyło się w Rzymie w październiku 2003 r. ustalono, że Sekretariat Konferencji COSAC będzie przygotowywać półroczne raporty rzeczowe, publikowane przed każdą konferencją plenarną. Celem tych raportów jest dokonanie przeglądu zmian w procedurach i praktykach Unii Europejskiej, które są istotne z punktu widzenia kontroli parlamentarnej.

Wszystkie raporty półroczne są zamieszczone pod adresem internetowym COSAC: <http://www.cosac.eu/en/documents/biannual/>

Sześć rozdziałów tego raportu opiera się na informacjach przekazanych przez służby administracyjne parlamentów narodowych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz przez Parlament Europejski. Sekretariat COSAC jest im bardzo wdzięczny za współpracę przy realizacji tego projektu.

Rozdział pierwszy przedstawia oczekiwania parlamentów narodowych dotyczące wzmocnienia współpracy zarówno między parlamentami narodowymi jak i w ramach COSAC w zakresie monitorowania zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Rozdział drugi informuje o środkach, które parlamenty narodowe zamierzają podjąć w zakresie przyjmowania dokumentów wysyłanych do nich bezpośrednio przez Komisję od września 2006 roku i odpowiadania na nie. Ponadto rozdział ten wyjaśnia, czy i jak parlamenty narodowe badały roczną strategię polityczną Komisji w przeszłości oraz jak zamierzają czynić to w przyszłości.

W **rozdziale trzecim** analizowane są kwestie dotyczące trzeciego filaru, z zamiarem ustalenia, które parlamenty narodowe zostały poinformowane przez własne rządy o możliwości zastosowania klauzul pomostowych (*passerelle*) zawartych w traktatach, oraz które z nich już debatowały nad tym zagadnieniem i jakie zajęły stanowisko.

Celem **rozdziału czwartego** jest rozpatrzenie nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie komitologii, przedstawienie nowego systemu i ustalenie, czy parlamenty narodowe są zainteresowane badaniem procedury komitologicznej.

W **rozdziale piątym** przeanalizowano organizację wspólnych spotkań parlamentarnych i wspólnych spotkań komisji, które odbyły się dotychczas, oraz podjęto próbę ustalenia wynikających z nich wniosków.

Celem **rozdziału szóstego** jest rozważenie koncepcji wymiaru północnego Unii Europejskiej z punktu widzenia parlamentów.

Dane liczbowe

Spośród 25 państw członkowskich Unii Europejskiej w 13 istnieje parlament jednoizbowy, zaś w 12 dwuizbowy. Ze względu na istnienie zarówno systemów jednoizbowych jak i dwuizbowych, w 25 państwach członkowskich UE jest łącznie 37 izb parlamentów narodowych.

Parlamente narodowe Austrii, Irlandii i Włoch, choć dwuizbowe, przesyłały pojedyncze odpowiedzi na kwestionariusz COSAC. Sekretariat COSAC otrzymał odpowiedzi na zawarte w kwestionariuszu pytania od 31 izb parlamentów narodowych 24 państw członkowskich oraz Parlamentu Europejskiego. Odpowiedzi te zostały opublikowane w oddzielnym załączniku, który zamieszczono również na stronie internetowej COSAC.

STRESZCZENIE

- Parlamente narodowe wyrażają zadowolenie z przeprowadzonych pod auspicjami COSAC **kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności**, pozostaje jednak pytanie, ile z nich będzie w stanie przeprowadzić te kontrole w krótkim czasie przewidzianym przez obecnie obowiązujące traktaty. To, czy i jak instytucje Unii Europejskiej zareagują na stanowiska parlamentów narodowych, pozostaje otwartą kwestią. Warto byłoby może przeprowadzić podczas jednego z następnych spotkań COSAC debatę mającą na celu ustalenie, czy COSAC powinna nadal angażować się w organizowanie tych kontroli.
- Ogromna większość parlamentów z zadowoleniem przyjmuje **inicjatywę Komisji dotyczącą przekazywania bezpośrednio do nich propozycji legislacyjnych** i innych dokumentów. Jej efekty będą zależeć od tego, czy parlamente narodowe będą w wystarczającym stopniu stosować nową procedurę oraz od stopnia, w jakim Komisja zechce uwzględniać ich stanowiska. Aby zapewnić skuteczność tej inicjatywy, należy podjąć dalsze działania w ramach COSAC. Wskazane może być również przeprowadzenie dyskusji nad tym, czy Komisję należy uważać za właściwego partnera dla parlamentów narodowych, czy może powinny one koncentrować się na kontrolowaniu prac swoich rządów.
- W odróżnieniu od programu legislacyjnego i prac Komisji, jej **roczna strategia polityczna** jest otwarta na dyskusję i zmiany. Dotychczas debatowało nad nią stosunkowo niewiele parlamentów narodowych, lecz większość z nich dostrzeża korzyści mogące z tego wynikać w przyszłości. Zdecydowana większość chciałaby przeprowadzenia w ramach COSAC międzyparlamentarnej debaty nad roczną strategią polityczną.
- Znaczna większość parlamentów narodowych jest dobrze poinformowana o inicjatywie Komisji dotyczącej stosowania **klauzul pomostowych (*passerelle*) na mocy art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego**

wiającego Wspólnotę Europejską, które mogłyby prowadzić do odstąpienia od wymogu jednomyślności w III filarze Unii Europejskiej. Jednakże kilka parlamentów poinformowało o podjęciu aktywnych działań w celu wpłynięcia na stanowisko swojego rządu przed nieformalnym spotkaniem Rady we wrześniu 2006 roku. Fakt, że klauzule pomostowe mogą wymagać w wielu państwach członkowskich ratyfikowania przez parlament, wskazywałby na większą rolę parlamentów narodowych w stosunku do rządów podczas negocjacji w Radzie.

- Większość parlamentów narodowych ma ograniczone doświadczenie w zakresie procedury **komitologicznej** oraz kontroli środków przyjmowanych w ramach tej procedury. Widoczna jest jednak coraz większa świadomość bezpośredniego zaangażowania rządów w proces decyzyjny w ramach systemu komitologii oraz możliwości wywierania wpływu przez parlamenty poprzez sprawowanie kontroli nad działaniami rządów.
- Większość parlamentów narodowych uważa **wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji** za przysparzające dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej. Liczba tych spotkań nie powinna jednak przekroczyć obecnego poziomu, ponieważ mogłoby to wpłynąć na wykonywanie przez parlamenty narodowe ich podstawowych zadań. Tematy spotkań uznano za interesujące, zwracając przy tym uwagę na potrzebę organizowania spotkań poświęconych konkretnym propozycjom legislacyjnym. Wiele parlamentów podkreślało potrzebę lepszego koordynowania wspólnych spotkań z innymi forami międzyparlamentarnymi. Pomysł wypracowania podstawowych zasad organizowania takich spotkań zyskał aprobatę.
- **Wymiar północny** był przedmiotem kontroli tylko w tych parlamentach, które posiadają system kontroli wszystkich spraw związanych z Unią Europejską, niezależnie od polityki, do której dana kwestia jest zaliczana przez instytucje europejskie. Stwierdzoną zaletą polityki wymiaru północnego jest możliwość osiągnięcia rezultatów bez nadbudowy instytucjonalnej. Dlatego też nie ma raczej potrzeby tworzenia odrębnego wymiaru parlamentarnego na takich zasadach, na jakich funkcjonuje współpraca eurośródziemnomorska.

1. POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

Na spotkaniu w dniach 15–16 czerwca 2006 r. Rada Europejska uzgodniła, co następuje: „Zachęca się parlamenty krajowe w ramach konferencji komisji wyspecjalizowanych w sprawach wspólnotowych (COSAC) do wzmocnienia współpracy w zakresie monitorowania pomocniczości”¹. Ponadto, we wnioskach ze spotkania, które odbyło się 1 lipca 2006 r., Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE zasugerowała, by COSAC rozważyła zainicjowanie dyskusji na temat zacieśnienia współpracy w zakresie kontroli przestrzegania zasady pomocniczości².

COSAC, kierując się stanowiskiem zajęтым na XXXIV spotkaniu w Londynie, poprowadzi w 2006 roku dwie kontrole zgodności propozycji legislacyjnych Komisji z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, realizowane przez parlamenty narodowe. Pierwsza z tych kontroli została zainicjowana 17 lipca 2006 roku. Dotyczy ona wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 w odniesieniu do jurysdykcji i wprowadzającego zasady dotyczące prawa właściwego w sprawach małżeńskich³. W terminie ustalonym na 27 września 11 izb parlamentarnych z 9 państw członkowskich⁴ przeprowadziło kontrolę i przesłało raporty do Sekretariatu. Do końca października 22 parlamenty⁵ z 17 państw członkowskich zakończyły kontrolę lub poinformowały Sekretariat o procedurze kontroli. W niektórych parlamentach kontrola jeszcze trwa.

Druga kontrola przestrzegania zasady pomocniczości została rozpoczęta 18 października 2006 roku. Jej przedmiotem jest wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w sprawie pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty⁶. Parlamenty narodowe są proszone o złożenie raportów w Sekretariacie do 11 grudnia 2006 roku⁷.

Wyniki pierwszej kontroli zostały podsumowane w oddzielnym dokumencie⁸. Celem niniejszego rozdziału jest przedstawienie doświadczeń zdobytych w trakcie

¹ http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/90111.pdf

² <http://www.eu-speakers.org/upload/application/pdf/270746a2/Conslutoins%20-%20final%20-%20rev.pdf>

³ Odpowiednie dokumenty Komisji i *aide-mémoire* Sekretariatu są publikowane na stronie internetowej COSAC, podobnie jak wyniki nadesłane przez parlamenty uczestniczące w pracach. Więcej informacji znajduje się na stronie: <http://www.cosac.eu/en/info/earlywarning/doc/divorce/>

⁴ Były to: czeski Senat, estoński Riigikogu, fińska Eduskunta, francuskie Zgromadzenie Narodowe i Senat, węgierskie Zgromadzenie Narodowe, polski Sejm i Senat, słowacka Rada Narodowa, parlament grecki oraz (wspólnie) obie izby parlamentu Niderlandów.

⁵ Sekretariat otrzymał odpowiedzi od belgijskiej Izby Deputowanych, parlamentu cypryjskiego, czeskiej izby deputowanych, duńskiego Folketingu, niemieckiego Bundestagu i Bundesratu, litewskiego Seimasu, luksemburskiej Izby deputowanych, portugalskiego Zgromadzenia Republiki oraz brytyjskiej Izby Gmin i Izby Lordów.

⁶ Odpowiednie dokumenty Komisji i *aide-mémoire* Sekretariatu są publikowane na stronie internetowej COSAC, podobnie jak wyniki nadesłane przez parlamenty uczestniczące w kontroli. Więcej informacji znajduje się na stronie: <http://www.cosac.eu/en/info/earlywarning/postal/documents/>

⁷ Techniczna prezentacja propozycji Komisji następuje w tym samym dniu w Radzie.

⁸ <http://www.cosac.eu/en/info/earlywarning/doc/>

kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności, jak również zebranie informacji dotyczących oczekiwań parlamentów narodowych co do zacieśnienia współpracy pomiędzy nimi oraz w ramach COSAC⁹.

1.1. ROLA COSAC W MONITOROWANIU PRZESTRZEGANIA ZASAD POMOCCNICZOŚCI I PROPORCJONALNOŚCI

Jeśli chodzi o wynikającą z traktatów rolę COSAC, żaden z parlamentów nie widzi potrzeby zmiany. Protokół do Traktatu z Amsterdamu w sprawie roli parlamentów narodowych daje już konferencji COSAC możliwość badania dowolnej propozycji legislacyjnej i umożliwia jej przedstawianie swojego stanowiska instytucjom UE, zwłaszcza w odniesieniu do zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Ogromna większość parlamentów narodowych jest zgodna co do tego, że obecna procedura przeprowadzania przez COSAC zbiorowych kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności funkcjonuje prawidłowo. Niektóre z nich uważają, że należy w większym stopniu wykorzystywać możliwość przedstawiania instytucjom UE wspólnych stanowisk. Kilka parlamentów wyraża zadowolenie z bardziej aktywnego podejścia COSAC do kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w ciągu ostatnich dwóch lat. Dość duża liczba parlamentów dostrzega jednak potrzebę dalszego zwiększenia roli COSAC w tym obszarze.

Niemal wszystkie parlamenty podkreślają, że COSAC powinna być głównym forum wymiany najlepszych praktyk w zakresie nowych możliwości wywierania wpływu, które zapewniają Komisja i Rada Europejska. COSAC daje możliwość kontaktów w sprawach związanych z pomocniczością i proporcjonalnością oraz wymiany poglądów na płaszczyźnie politycznej. Innymi słowy, rolą COSAC powinno być ułatwianie wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących zasady pomocniczości na poziomie krajowym, prowadzenie dyskusji nad wspólnymi problemami i okazjonalne formułowanie wspólnych zaleceń dotyczących usprawnienia praktyki instytucji UE w zakresie przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Niektóre parlamenty narodowe chcą uwzględnić możliwość stworzenia systemu regularnej wymiany informacji na temat przeprowadzanych przez parlamenty narodowe dodatkowych kontroli przestrzegania zasady pomocniczości, w których organizowaniu COSAC nie uczestniczy. Byłoby najlepiej, gdyby ta wymiana informacji następowała za pośrednictwem istniejącej już witryny internetowej IPEX¹⁰. Aby ułatwić dostęp do informacji w ramach IPEX, kilka parlamentów

⁹ Do parlamentów narodowych skierowano następujące pytania:

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*
2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

¹⁰ <http://www.ipex.eu>

poprosiło o tłumaczenie na język angielski opinii, w których parlament narodowy lub jego izba stwierdza naruszenie zasady pomocniczości. Niektóre parlamenty proponują, aby Sekretariat COSAC sporządzał roczne podsumowania kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności, przeprowadzanych przez parlamenty narodowe, zarówno w ramach COSAC jak i we własnym zakresie¹¹.

Większość parlamentów narodowych przyznaje, że COSAC jest użytecznym forum ogólnej wymiany informacji na temat pomocniczości i proporcjonalności. Niektóre z nich chętnie widziałyby te kwestie jako stałe pozycje porządku obrad, podczas których dyskusje mogłyby dotyczyć praktyk w zakresie kontroli przestrzegania zasady pomocniczości w ogóle lub konkretnych kwestii, jak naruszenia stwierdzone przez parlamenty, bądź też ustalenia, czy oceny Komisji są odpowiednie. Niektóre parlamenty przewidują nawet zwoływanie specjalnych posiedzeń poświęconych wyłącznie kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności, na których roczny program legislacyjny Komisji mógłby być dyskutowany dogłębnie, bez ograniczania się do samego wskazywania propozycji dotyczących poszczególnych kontroli przestrzegania zasady pomocniczości, przeprowadzanych przez poszczególne parlamenty. Można byłoby również organizować specjalne spotkania, podczas których poszczególne ważne propozycje legislacyjne byłyby dyskutowane bardziej szczegółowo.

Niderlandzki Senat, brytyjska Izba Gmin i irlandzki Oireachtas proponują dokonanie oceny obecnych procedur i ewentualnie przedyskutowanie ich w 2007 roku. Brytyjska Izba Gmin sugeruje, że *trojka* prezydencji COSAC powinna dokonać oceny doświadczeń wynikających z kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności przeprowadzonych w odniesieniu do programu prac Komisji na rok 2006 i rozważyć zorganizowanie kolejnych kontroli dotyczących propozycji legislacyjnych zawartych w programie prac na rok 2007.

Brytyjska Izba Gmin wnioskuje również, aby w przypadku, gdy znaczna liczba delegacji COSAC uważa, że reakcja Komisji na ich indywidualne problemy była nieodpowiednia lub słabo uzasadniona, prezydencja mogła zaproponować debatę na ten temat w ramach COSAC. COSAC mogłaby również rozważyć zajęcie odrębnego stanowiska w tej sprawie, wymagającego pisemnej odpowiedzi Komisji. W przypadku propozycji legislacyjnych podlegających procedurze współdecydowania, sprawa powinna pozostawać otwarta w COSAC przez cały czas trwania procesu legislacyjnego.

Z podobną propozycją wystąpiła brytyjska Izba Lordów: w przypadku, gdy parlamenty narodowe zamierzają koordynować swoje opinie na temat zgodności poszczególnych unijnych aktów prawnych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, COSAC powinna przeprowadzić debatę nad daną propozycją legislacyjną i w razie potrzeby przyjąć stanowisko na jej temat, skierowane do instytucji UE. Takie stanowisko powinno zostać przyjęte odrębnie od zwykłych stanowisk,

¹¹ Parlamenty narodowe mogą już teraz przysyłać wyniki swoich kontroli do Sekretariatu COSAC w celu zamieszczenia ich na stronie internetowej. Dotychczas tylko izby parlamentu niderlandzkiego skorzystały z tej możliwości: <http://www.cosac.eu/en/info/earlywarning/nationalchecks/>

przyjmowanych na zakończenie każdego spotkania COSAC¹². COSAC powinna prosić Komisję o ustosunkowanie się na piśmie do stanowiska COSAC.

Obie izby polskiego parlamentu byłyby gotowe pójść o krok dalej, proponując utworzenie w witrynie internetowej COSAC (lub IPEX) strony poświęconej monitorowaniu przestrzegania pomocniczości i proporcjonalności przez parlamenty narodowe oraz umożliwiającej bieżącą wymianę informacji i doświadczeń między parlamentami w tej dziedzinie. Raport półroczny opracowywany przez COSAC każdej wiosny powinien zawierać informacje podsumowujące efekty tych prac. Jednocześnie COSAC mogłaby zawiadamiać Komisję Europejską o każdym przypadku osiągnięcia progu jednej trzeciej (a w niektórych przypadkach jednej czwartej) negatywnych reakcji parlamentów narodowych na projekt aktu prawnego UE.

Irlandzki Oireachtas chciałby kontynuować obecną inicjatywę w odniesieniu do programu legislacyjnego i prac Komisji na rok 2006, z myślą o przeprowadzeniu w 2007 roku podobnego przedsięwzięcia, które objęłoby niewielką liczbę propozycji. Aby to umożliwić, należy rozważyć możliwość utworzenia formalnej „grupy roboczej ds. pomocniczości” we współpracy z Sekretariatem COSAC. Rolą grupy roboczej byłoby monitorowanie zmian, regularne przedstawianie aktualnych informacji oraz ułatwianie bieżącej wymiany informacji i doświadczeń parlamentów narodowych uczestniczących w pracach w zakresie badania spraw związanych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Ułatwiłoby to poprawę jakości kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz wzmocniło współpracę w ramach COSAC związaną z monitorowaniem tych spraw.

1.2. ROLA KOMISJI BRANŻOWYCH

Większość parlamentów zwraca uwagę, że sposób sprawowania kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności na poziomie krajowym oraz wskazanie komisji, które mają się tym zajmować, należy pozostawić w gestii poszczególnych państw. Można oczywiście korzystać z dokumentów COSAC, sama COSAC może również funkcjonować jako kanał przekazywania informacji o dokonanych ustaleniach. Obie izby francuskiego parlamentu, obie izby parlamentu brytyjskiego oraz niemiecki Bundesrat odpowiedziały, że komisje spraw europejskich w poszczególnych parlamentach są faktycznie odpowiedzialne za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Czeski Senat i słowacka Rada Narodowa uważają istnienie odmiennych i niezgodnych ze sobą struktur różnych komisji parlamentów narodowych za największe wyzwanie dla udziału komisji branżowych, choć mogą one być angażowane za pośrednictwem komisji spraw europejskich.

Duński Folketing i szwedzki Riksdag wyrażają opinię, że COSAC mogłaby być bardziej użytecznym forum, gdyby parlamenty narodowe umożliwiły udział

¹² Regulamin umożliwia uchwalanie stanowisk kwalifikowaną większością głosów. Przewiduje również, że Parlament Europejski może wstrzymać się od głosu w sprawie stanowiska skierowanego do niego.

w spotkaniach COSAC komisjom branżowym, które wypełniają określone zadania w zakresie kontroli związanej ze sprawami europejskimi. Parlament cypryjski jest skłonny poprzeć udział komisji branżowych i proponuje konsultacje z odpowiednimi komisjami Parlamentu Europejskiego niezwłocznie po zbadaniu rocznego programu legislacyjnego Komisji w celu uzyskania ich opinii o propozycjach legislacyjnych.

Niektóre parlamenty narodowe (fińska Eduskunta, estoński Riigikogu, polski Senat, słoweńskie Zgromadzenie Narodowe i Rada Narodowa Republiki Słowackiej) podkreślają, że udział komisji branżowych nie stanowi problemu, ponieważ są one już teraz w pełni zaangażowane w monitorowanie pomocniczości poprzez udzielanie opinii odpowiedniej komisji spraw europejskich.

1.3. UWAGI DOTYCZĄCE PRZYSZŁYCH KONTROLI

Parlamenty narodowe są zadowolone z faktu kontynuowania a nawet intensyfikowania współpracy w ramach COSAC w zakresie kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Z drugiej strony, tylko 11 izb parlamentarnych z 9 państw członkowskich (tzn. około jednej trzeciej) zdołało nadesłać odpowiedzi w uzgodnionym terminie. Należy zauważyć, że pierwsza kontrola przestrzegania zasady pomocniczości została przeprowadzona podczas przerwy letniej w 2006 roku. Na przeprowadzenie kontroli przez parlamenty wyznaczono okres około ośmiu tygodni. Zatem termin sześciotygodniowy¹³ nie został jeszcze wypróbowany w praktyce.

Kontrola przestrzegania zasady pomocniczości w odniesieniu do proponowanej dyrektywy w sprawie pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty będzie zatem prawdziwym sprawdzianem zdolności odpowiednio szybkiego reagowania parlamentów narodowych, ponieważ Komisja planuje przedstawienie proponowanej dyrektywy Radzie w dniu 11 grudnia – dokładnie sześć tygodni po udostępnieniu jej we wszystkich językach. Wpływ odpowiedzi parlamentów narodowych będzie w znacznym stopniu zależeć od tego, czy zdołają one zakończyć kontrole przed tym spotkaniem Rady.

Parlamenty narodowe z zadowoleniem odnotowały fakt szybkiego wprowadzenia w życie zobowiązania przewodniczącego Komisji do bezpośredniego przekazywania wszystkich nowych projektów legislacyjnych i dokumentów konsultacyjnych. Komunikat z 24 października 2006 r. dotyczący programu legislacyjnego i prac Komisji na rok 2007¹⁴ wywołał już pytania ze strony parlamentów narodowych co do procedury, którą należy stosować przy badaniu tego dokumentu oraz

¹³ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, stanowi, że od chwili przedstawienia propozycji we wszystkich językach przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do daty jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (lub w celu przyjęcia aktu, bądź w celu przyjęcia wspólnego stanowiska) musi upłynąć sześć tygodni.

¹⁴ Link do programu legislacyjnego i prac Komisji na rok 2007:
http://ec.europa.eu/atwork/programmes/docs/clwp2007_en.pdf

formy, w jakiej powinna być kontynuowana kontrola przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Aby zapewnić możliwość reagowania parlamentów narodowych w odpowiednio krótkim czasie, Komisja jest proszona o udzielanie bardziej szczegółowych informacji o propozycjach zawartych w programie prac na rok 2007, co pozwoli parlamentom na lepsze zaplanowanie prac analitycznych. Informacje te, wraz z ocenami wpływu przedstawianymi we wszystkich językach narodowych, ułatwiłyby również parlamentom narodowym ustalenie, na których propozycjach mogłyby skupić swoją uwagę w kwestiach pomocniczości i proporcjonalności.

1.4. WNIOSEK

Większość parlamentów narodowych zareagowała pozytywnie na kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności, przeprowadzoną pod auspicjami COSAC. Przyszłość pokaże, ile z nich będzie w przyszłości w stanie przeprowadzić takie kontrole w krótkim terminie przewidzianym przez obecnie obowiązujące traktaty. Otwarte pozostaje też pytanie, czy i jak instytucje UE zareagują na zgłaszane przez parlamenty narodowe krytyczne uwagi dotyczące tych zasad. Powinna zostać przeprowadzona debata polityczna, najlepiej podczas jednego z następnych spotkań COSAC, w celu ustalenia, czy COSAC powinna nadal organizować kontrole przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Warto również zastanowić się nad celem tych kontroli – poza wymianą najlepszych praktyk – podobnie jak nad liczbą propozycji Komisji, które parlamenty narodowe są w stanie kontrolować zbiorowo.

2. WSPÓLPRACA Z KOMISJĄ

Współpraca między parlamentami a Komisją Europejską zyskała ostatnio dodatkowy impuls w postaci następujących dwóch inicjatyw:

Po pierwsze, Komisja oznajmiła w swoim komunikacie skierowanym do Rady Europejskiej, zatytułowanym „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach” z dnia 10 maja 2006 r.¹⁵, że zamierza „...przekazywać bezpośrednio parlamentom państw członkowskich wszystkie nowe wnioski legislacyjne i dokumenty konsultacyjne, zachęcając je tym samym do przedstawiania swoich uwag, które pozwolą na usprawnienie procesu opracowywania strategii politycznych”. Po otrzymaniu tego komunikatu Rada Europejska zwróciła się do Komisji, w swoich konkluzjach z czerwca 2006 roku, „o należyte uwzględnienie uwag parlamentów krajowych, w szczególności dotyczących zasad pomocniczości i proporcjonalności”.

¹⁵ (COM(2006) 211 wersja ostateczna).

Celem inicjatywy Komisji jest informowanie parlamentów narodowych o inicjatywach prawodawczych Komisji. Mogłoby to pomóc we włączeniu parlamentów narodowych do procesu podejmowania decyzji na wczesnym etapie. Od 1 września 2006 r. Komisja przekazuje dokumenty bezpośrednio parlamentom narodowym.

Po drugie, ostatnia Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej, która odbyła się w Kopenhadze na przełomie czerwca i lipca 2006 roku, zachęcała parlamenty narodowe do przeanalizowania rocznej strategii politycznej i do omówienia ich ustaleń z Komisją. W tym kontekście przewodniczący parlamentów wezwali sekretarzy generalnych do rozważenia konkretnych postanowień, które Komisja miałaby przedstawić parlamentom narodowym w roku 2007 w swojej rocznej strategii politycznej oraz w programie legislacyjnym i prac. Inicjatywa Komisji dotycząca przekazywania dokumentów bezpośrednio do parlamentów narodowych obejmuje roczną strategię polityczną.

Roczna strategia polityczna Komisji, ogłaszana zwykle w lutym lub marcu każdego roku, jest pierwszym etapem rocznego cyklu politycznego Unii Europejskiej: nakreśla ona priorytety polityki Komisji na następny rok¹⁶. Program legislacyjny i prac Komisji, zwykle ogłaszany w październiku tego samego roku, przekłada roczną strategię polityczną na cele polityki i program operacyjny dotyczący propozycji legislacyjnych, które mają zostać przyjęte przez Komisję.

Główna różnica między tymi dwoma dokumentami polega na możliwości ich negocjowania i wprowadzania ewentualnych zmian. Program legislacyjny i prac Komisji jest ostatecznym dokumentem, którego nie można w żaden sposób poprawiać ani zmieniać, podczas gdy zmiany rocznej strategii politycznej są w zasadzie możliwe, ponieważ stanowi ona jedynie pierwszy krok w procesie ustalania ostatecznego programu, a mianowicie programu legislacyjnego i prac Komisji.

Rozdział ten zawiera przegląd środków, które parlamenty narodowe zamierzają podjąć w odniesieniu do przyjmowania dokumentów wysyłanych bezpośrednio przez Komisję i odpowiadania na nie (I)¹⁷. Ponadto wyjaśnia, czy i jak parlamen-

¹⁶ W tym kontekście Komisja przyjmuje również ramy budżetowe, zapewniające dostępność zasobów ludzkich i finansowych, potrzebnych do realizacji tych priorytetów.

¹⁷ Do parlamentów narodowych skierowano następujące pytania:

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*
2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*
3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*
 - a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*
 - b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne, czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

ty narodowe badały roczną strategię polityczną Komisji w przeszłości oraz jak zamierzają czynić to w przyszłości (II)¹⁸.

2.1. INICJATYWA KOMISJI

2.1.1. Ocena ogólna

Większość parlamentów z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji. Głównymi powodami, które wymienia się w tym kontekście są:

- wcześniejszy dostęp do dokumentów UE,
- polityczne zobowiązanie Komisji do nawiązania bezpośredniej współpracy z parlamentami narodowymi,
- ważny sygnał dotyczący roli, którą parlamenty narodowe mają pełnić w procesie decyzyjnym w Unii Europejskiej,
- możliwość prowadzenia bezpośredniego dialogu z Komisją oraz – co byłoby lepsze – możliwość wywierania wpływu na Komisję,
- zwiększenie przejrzystości działań Komisji.

Niektóre parlamenty są zdania, że wartość tej inicjatywy wymaga jeszcze sprawdzenia w odniesieniu do pozycji i roli parlamentów narodowych wobec Komisji. Według brytyjskiej Izby Gmin bardzo ważną rzeczą będzie wykazanie przez Komisję, że rozważyła odpowiedzi parlamentów narodowych oraz, co byłoby najkorzystniejsze, że uwzględniła je we właściwy sposób.

Parlament niderlandzki uważa, że jest to pozytywna inicjatywa, lecz wnioskuje o wprowadzenie usprawnień proceduralnych, ponieważ dokumenty UE oczywiście nie są przesyłane przez Komisję natychmiast po ich przyjęciu, lecz dopiero po uzyskaniu oficjalnego tłumaczenia w danym języku narodowym. Według nider-

- c) Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu na reakcję?*
 - d) W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
 - e) Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
- 4. Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
 - 5. Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
- ¹⁸ Do parlamentów narodowych skierowano następujące pytania:
- 1. Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
 - a) Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*
Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?
 - b) Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
 - 2. Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
 - 3. Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

landzkiego parlamentu, być może żaden z dokumentów przyjmowanych przez Komisję nie jest przesyłany natychmiast.

Mała grupa parlamentów nie widzi żadnej dodatkowej wartości w tej inicjatywie (fińska Eduskunta, parlament włoski), głównie dlatego że dokumenty przekazywane przez Komisję były już dostępne z innych źródeł. Fińska Eduskunta wskazuje, że Komisja zawsze zwracała się do wszystkich zainteresowanych o zgłaszanie uwag.

Niewiele parlamentów otrzymuje dodatkowe dokumenty dzięki inicjatywie Komisji (parlamenty cypryjski, grecki, niderlandzki, portugalskie Zgromadzenie Republiki i słowacka Rada Narodowa). Większość parlamentów otrzymuje już teraz, przeważnie za pośrednictwem swoich rządów, te same dokumenty, które są przekazywane bezpośrednio przez Komisję.

Niektóre parlamenty argumentują, że jest zbyt wcześnie na udzielenie definitywnej odpowiedzi, czy dokumenty przekazywane przez Komisję są w pełni zgodne z dostarczanymi im przez rządy (niemieckie Bundestag i Bundesrat, francuskie Zgromadzenie Narodowe, brytyjskie Izba Gmin i Izba Lordów w odniesieniu do dokumentów roboczych Komisji). Szwedzki Riksdag dyskutuje obecnie, czy bezpośrednia komunikacja między Riksdagiem a Komisją jest zgodna ze szwedzkim systemem kontroli.

2.1.2. Przyjmowanie dokumentów

Wszystkie parlamenty mają możliwości techniczne potrzebne do przyjmowania i przetwarzania dokumentów przesyłanych do nich bezpośrednio przez Komisję. Większość parlamentów wprowadziła nowe mechanizmy lub urządzenia, w większości przypadków oddzielne skrzynki poczty elektronicznej, powiązane z istniejącymi bazami danych. Niektóre parlamenty utworzyły nowe bazy danych lub jeszcze przygotowują się do założenia oddzielnej bazy danych. Portugalskie Zgromadzenie Republiki nie tylko stworzyło nowy adres poczty elektronicznej, lecz również zatrudniło nowego pracownika, odpowiedzialnego za przyjmowanie i dalsze przekazywanie dokumentów do właściwych komisji. Inne parlamenty posługiwały się istniejącymi już rozwiązaniami.

2.1.3. Procedura decyzyjna

Znaczna większość parlamentów informuje, że procedura, która ma być stosowana do badania dokumentów przesłanych bezpośrednio przez Komisję nie odbiega w istotnym stopniu od ogólnej procedury stosowanej w przeszłości w odniesieniu do spraw europejskich.

Niektóre izby stwierdzają, że istnieje różnica w procedurze, ponieważ mogą one obecnie reagować na dokumenty Komisji bez konieczności rozważania opinii rządu, co jest obowiązkowe w ramach zwykłej procedury kontroli (parlament niderlandzki, maltańska Izba Reprezentantów, węgierskie Zgromadzenie Narodowe (w przypadku „testu pomocniczości”).

Nowa procedura została wprowadzona przez portugalskie Zgromadzenie Republiki w oparciu o zmienioną niedawno ustawę, która umożliwia parlamentowi

przekazywanie opinii na piśmie w sprawach dotyczących pomocniczości bezpośrednio instytucjom UE (poprzednio opinie można było przekazywać wyłącznie za pośrednictwem rządu)¹⁹. W tym kontekście komisja spraw europejskich portugalskiego Zgromadzenia Republiki zorganizowała specjalne sesje szkoleniowe dla pracowników oraz sesje informacyjne dla członków komisji branżowych. Fińska Eduskunta stwierdza, że nie zamierza wcale zajmować się dokumentami przekazywanymi bezpośrednio przez Komisję.

W związku z inicjatywą Komisji parlamenty narodowe stosują następujące procedury:

a) Właściwy organ

We wszystkich przypadkach badanie dokumentów przesyłanych bezpośrednio przez Komisję odbywa się na poziomie komisji (spraw europejskich i/lub odpowiednich komisji branżowych). W większości parlamentów ostateczna decyzja w sprawie reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję należy również do kompetencji komisji. Jednakże w niektórych przypadkach głosowanie w sprawie stanowiska, które ma być przesłane do Komisji, jest z reguły zastrzeżone dla posiedzenia plenarnego. Dotychczas żaden z parlamentów nie planował utworzenia nowego organu, który miałby zająć się badaniem dokumentów Komisji.

b) Dokumenty podlegające kontroli

Większość parlamentów argumentowała, że uzyska przynajmniej możliwość lub kompetencje do badania wszystkich rodzajów dokumentów przekazywanych przez Komisję, a mianowicie propozycji legislacyjnych, dokumentów konsultacyjnych i roboczych. Niektóre parlamenty wyraźnie jednak stwierdziły, że będą teraz koncentrować się na propozycjach legislacyjnych (parlament cypryjski, węgierskie Zgromadzenie Narodowe, irlandzki Oireachtas, łotewski Saeima, polski parlament) lub na propozycjach legislacyjnych i dokumentach konsultacyjnych (niemiecki Bundesrat, duński Folketing, słoweńskie Zgromadzenie Narodowe).

c) Termin

Większość parlamentów wyraziła zamiar przestrzegania sześciotygodniowego terminu wyznaczonego, w świetle Traktatu z Amsterdamu, na badanie dokumentów przesyłanych bezpośrednio przez Komisję²⁰. Większość z nich uważa jednak, że trudno będzie dotrzymywać tego terminu ze względu na ograniczenia wynika-

¹⁹ Zmiana ustawy (ustawy w sprawie monitorowania, oceny i zajmowania stanowiska przez parlament portugalski w ramach procesu budowy Unii Europejskiej) zbiegła się w czasie z ogłoszeniem przez przewodniczącego Barroso nowej inicjatywy Komisji w maju 2006 roku oraz z konkluzjami Rady Europejskiej z czerwca 2006 roku.

²⁰ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączony do Traktatu z Amsterdamu, stanowi, że od chwili przedstawienia propozycji we wszystkich językach przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do daty jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (lub w celu przyjęcia aktu, bądź w celu przyjęcia wspólnego stanowiska) musi upłynąć sześć tygodni.

jące z porządku prac parlamentarnych lub ograniczenia natury prawnej, takie jak obowiązek uwzględnienia rządowego punktu widzenia przed udzieleniem odpowiedzi (np. w estońskim Riigikogu).

Inne parlamenty nie deklarują jednoznacznie zamiaru przestrzegania terminu, choć uważają, że w wielu przypadkach najprawdopodobniej będą w stanie go dotrzymać (niemiecki Bundesrat). Niektóre z nich chcą reagować jak najszybciej, niezależnie od sześciotygodniowego terminu, ponieważ porównywalny termin nie został określony przez Komisję (duński Folketing), lub dotrzymać terminu niezależnie od konkretnego przypadku (brytyjska Izba Lordów). Niderlandzki parlament zamierza dotrzymać terminu tylko w odniesieniu do 11 propozycji legislacyjnych, które obie izby postanowiły poddać kontroli w aspekcie przestrzegania zasady pomocniczości w 2006 roku.

d) Współpraca między izbami parlamentów

W ankiecie wzięły udział izby 9 parlamentów dwuizbowych. Obecnie, w związku z inicjatywą Komisji, nie planuje się żadnych nowych form współpracy między izbami tych parlamentów.

Współpraca w zinstytucjonalizowanej formie ma już miejsce w parlamencie niderlandzkim, gdzie została powołana wyspecjalizowana Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości, która ma ułatwić osiąganie konsensu między izbami parlamentu w sprawach pomocniczości i proporcjonalności. W parlamencie irlandzkim obowiązek reagowania na dokumenty Komisji spoczywa na Komisji Kontroli Spraw Europejskich oraz na wspólnych komisjach branżowych. W skład tych komisji wchodzi deputowani do obu izb parlamentu, którzy obradują i głosują wspólnie.

Rada Narodowa słoweńskiego parlamentu ma prawo przedstawiania opinii na temat propozycji legislacyjnych Komisji do Spraw Unii Europejskiej izby niższej. Izby brytyjskiego parlamentu współpracują ze sobą głównie w formie wymiany informacji. Austriacki parlament stwierdza, że współpracę i koordynację działań między izbami zapewnia fakt, że w skład grup politycznych wchodzi deputowani do obu izb oraz istnienie jednej, wspólnej dla obu izb administracji parlamentarnej.

Dotychczas nie było formalnej współpracy między izbami w parlamentach niemieckim, czeskim, francuskim, włoskim i polskim. Niemiecki Bundesrat, polski Senat i czeski Senat oświadczyły, że nie została jeszcze podjęta decyzja w sprawie ewentualnej przyszłej współpracy.

2.1.4. Odpowiedź dla Komisji

Większość parlamentów stwierdziła, że będzie udzielać odpowiedzi w formie listu przewodniczącego parlamentu lub przewodniczącego komisji właściwej do podjęcia decyzji w sprawie danego dokumentu. Niektóre parlamenty wyraźnie stwierdziły, że będą dołączać do listu formalną uchwałę lub raport, przegłosowane na posiedzeniu plenarnym lub przez komisję (niemiecki Bundesrat, czeski Senat,

brytyjska Izba Gmin). Tylko kilka parlamentów wskazało, kto będzie adresatem ich odpowiedzi (niemiecki Bundesrat: przewodniczący Komisji; brytyjska Izba Gmin: właściwy komisarz).

2.2. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

Chociaż większość parlamentów, które uczestniczyły w ankiecie nie ma żadnego doświadczenia albo ma niewielkie doświadczenie w prowadzeniu kontroli lub debaty nad roczną strategią polityczną, to wiele z nich zajmuje pozytywne stanowisko w tej kwestii i uważa debatę parlamentarną nad roczną strategią polityczną za korzystną. W konsekwencji znaczna liczba parlamentów rozważa możliwość wprowadzenia w przyszłości debat parlamentarnych nad roczną strategią polityczną. Znaczna większość parlamentów z zadowoleniem przyjmuje również pomysł wykorzystywania COSAC jako forum dyskusji międzyparlamentarnej nad roczną strategią polityczną.

2.2.1. Debata nad roczną strategią polityczną

Tylko sześć parlamentów narodowych lub ich izb informuje, że roczna strategia polityczna była w przeszłości przedmiotem debaty parlamentarnej (czeski Senat, duński Folketing, łotewski Saeima, francuskie Zgromadzenie Narodowe, słoweńskie Zgromadzenie Narodowe, brytyjska Izba Lordów i Parlament Europejski).

Czeski Senat przeprowadził debatę na temat rocznej strategii politycznej w 2004 roku w ramach debaty nad programem legislacyjnym i prac Komisji. W następnym roku jednak debata nad programem legislacyjnym i prac nie obejmowała rocznej strategii politycznej. Duński Folketing dokonał przeglądu rocznej strategii politycznej w ramach regularnej kontroli spraw europejskich. Ponadto była ona dyskutowana na wspólnym posiedzeniu z duńskimi deputowanymi do Parlamentu Europejskiego. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy uczestniczyła w przygotowaniu stanowiska rządu łotewskiego na temat rocznej strategii politycznej. Dodatkowa debata odbyła się podczas oddzielnego posiedzenia Komisji do Spraw Unii Europejskiej Saeimy z udziałem łotewskich deputowanych do Parlamentu Europejskiego.

Francuskie Zgromadzenie Narodowe przeprowadziło w styczniu 2006 roku debatę plenarną z udziałem przewodniczącego Komisji Manuela Barroso, podczas której poruszano kwestie programu legislacyjnego i prac oraz rocznej strategii politycznej. Słoweńskie Zgromadzenie Narodowe odbyło debatę na temat rocznej strategii politycznej na szczelbu komisji spraw europejskich, w której uczestniczyli komisarz Potočnik oraz przedstawiciele rządu. Brytyjska Izba Lordów i irlandzki Oireachtas dyskutowały nad roczną strategią polityczną na szczelbu komisji spraw europejskich.

Żaden z pozostałych parlamentów nie wprowadził dotychczas rocznej strategii politycznej do porządku obrad parlamentarnych. Część z nich zajmowała się na-

tomiast wcześniej programem legislacyjnym i prac Komisji (parlament cypryjski, estoński Riigikogu, fińska Eduskunta, francuski Senat, niemiecki Bundestag, węgierskie Zgromadzenie Narodowe, parlament włoski, luksemburska Izba Deputowanych, portugalskie Zgromadzenie Republiki, słowacka Rada Narodowa, szwedzki Riksdagen, brytyjska Izba Gmin). Parlament austriacki wyjaśnił, że prowadzona jest w ramach komisji debata parlamentarna nad przedstawionymi przez rząd raportami na temat programu legislacyjnego i prac Komisji. Podczas dyskusji, które czasem toczą się na szczepku plenarnym, mogą być również poruszane kwestie dotyczące rocznej strategii politycznej.

Parlament Europejski zajmuje się roczną strategią polityczną w następujący sposób. Zgodnie z ramową umową między Parlamentem Europejskim a Komisją, Komisja przedstawia roczną strategię polityczną na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego na początku roku. Następnie roczna strategia polityczna jest dyskutowana w komisjach Parlamentu Europejskiego z udziałem właściwych komisarzy. We wrześniu tego samego roku przewodniczący komisji przyjmują raport, który musi zostać zatwierdzony przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz przez przewodniczących grup politycznych. Raport jest ostatecznie przesyłany do Komisji jako wkład Parlamentu Europejskiego do programu legislacyjnego i prac Komisji. Komisja zwykle przedstawia program legislacyjny i prac Komisji Parlamentowi Europejskiemu w listopadzie, zaś PE przyjmuje dotyczącą go uchwałę w grudniu.

Ponadto Komisja Budżetowa Parlamentu Europejskiego sporządza regularnie raport z inicjatywy własnej, oparty na rocznej strategii politycznej. Parlament Europejski zwraca uwagę, że w swoim raporcie na temat rocznej strategii politycznej może on bezpośrednio przekazywać krytyczne opinie o programie Komisji, która w nowym programie legislacyjnym i prac na rok 2007 może następnie uwzględnić niektóre żądania Parlamentu Europejskiego.

2.2.2. Ogólna ocena debaty parlamentarnej na temat rocznej strategii politycznej

Większość parlamentów, w tym również Parlament Europejski, uważa debatę nad roczną strategią polityczną za korzystną z następujących powodów:

- stanowi ona ogólny przegląd programu polityki europejskiej (francuski Senat, węgierskie Zgromadzenie Narodowe),
- pomaga ustalić program kontroli parlamentarnej (parlament słoweński) i określa perspektywy działania komisji spraw europejskich (irländzki Oireachtas),
- stwarza możliwość wywierania wpływu na treść programu legislacyjnego i prac Komisji (węgierskie Zgromadzenie Narodowe),
- stanowi podstawę do dyskusji z Komisją (francuskie Zgromadzenie Narodowe).

Estoński Riigikogu argumentuje, że debata nad roczną strategią polityczną przysparza dodatkowej wartości tylko wówczas, gdy odbywa się w ramach komisji a nie na szczepku plenarnym. Szwedzki Riksdag nie zajął dotychczas zdecyd-

wanego stanowiska. Jego przewodniczący uznał jednak za słuszne konkluzje Konferencji Przewodniczących Parlamentów z 2006 roku, dotyczące rocznej strategii politycznej; sekretarz generalny Riksdagu będzie uczestniczył w rozważaniach na temat sposobu przedstawienia rocznej strategii politycznej przez Komisję parlamentom narodowym w 2007 roku²¹.

Dość krytyczne stanowisko prezentuje czeski Senat, który dyskutował nad roczną strategią polityczną w przeszłości i uważa ją za zbyt ogólną, by mogła wywołać merytoryczną dyskusję. Ewentualny udział komisarza jest natomiast postrzegany jako możliwość wniesienia pewnej dodatkowej wartości do dyskusji. Fińska Eduskunta jest zdania, że debatę parlamentarną nad roczną strategią polityczną można uznać za pożyteczną tylko, jeśli prowadzi ona do uzyskania pewnych wyników lub przynajmniej interakcji. Według Eduskunty wątpliwe jest, czy parlamenty narodowe można rzeczywiście uważać za równorzędnych partnerów Komisji Europejskiej.

Parlament Europejski zwraca uwagę, że debata nad roczną strategią polityczną stanowi podstawowy element jego stosunków z Komisją Europejską. Zważywszy, że roczną strategią polityczną można postrzegać jako pierwszy krok w procedurze opracowywania i przyjmowania programu legislacyjnego i prac Komisji, Parlament Europejski podkreśla, że jego debata nad roczną strategią polityczną stwarza doskonałą okazję do wpływania na treść legislacyjnych i politycznych priorytetów Komisji, które mają być zawarte w programie legislacyjnym i prac Komisji.

2.2.3. Przyszłe plany debat parlamentarnych nad roczną strategią polityczną

Dziewięć parlamentów narodowych i jedna izba parlamentarna rozważają możliwość wprowadzenia w przyszłości regularnej debaty parlamentarnej nad roczną strategią polityczną (parlament cypryjski, estoński Riigikogu, węgierskie Zgromadzenie Narodowe, litewski Seimas, luksemburska Izba Deputowanych, parlament polski, portugalskie Zgromadzenie Republiki, parlament brytyjski, niderlandzka Izba Pierwsza). Łotewski Saeima i słoweńskie Zgromadzenie Narodowe zamierzają kontynuować praktykę debatowania nad roczną strategią polityczną²².

Debatę na poziomie komisji spraw europejskich przewidują: parlament cypryjski, luksemburska Izba Deputowanych i litewski Seimas oraz obie izby polskiego parlamentu. Komisja do Spraw Unii Europejskiej brytyjskiej Izby Lordów dokonuje obecnie przeglądu sprawowanej przez siebie kontroli w zakresie rocznej strategii politycznej.

Zgodnie z nową portugalską ustawą w sprawie monitorowania²³, portugalskie Zgromadzenie Republiki będzie w przyszłości przeprowadzać debatę na podstawie konkluzji z ostatniego spotkania Rady Europejskiej podczas każdej prezyden-

²¹ Krótkie podsumowanie konkluzji Konferencji Przewodniczących z lipca 2006 roku jest zawarte w rozdziale 2 powyżej.

²² Zob. powyżej pkt II 1).

²³ Zob. powyżej pkt I 3).

cji Unii Europejskiej. Debata, która ma się odbyć w pierwszej połowie roku, może obejmować rozważania nad roczną strategią polityczną. Pierwsza debata parlamentarna nad roczną strategią polityczną odbędzie się na początku 2007 roku.

Brytyjska Izba Gmin wyjaśnia, że Komisja Specjalna ds. Modernizacji Izby Gmin zaproponowała utworzenie parlamentarnej komisji europejskiej, w której pracach mogliby uczestniczyć wszyscy deputowani do obu izb parlamentu i która mogłaby stanowić forum debaty nad roczną strategią polityczną. Do udziału w posiedzeniach mieliby być zapraszani komisarze Unii Europejskiej i brytyjscy deputowani do Parlamentu Europejskiego. Jednakże brytyjski rząd musi jeszcze przedstawić szczegółowe propozycje dotyczące utworzenia takiego organu.

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe rozważa przeprowadzenie dyskusji na temat rocznej strategii politycznej w sposób podobny do debaty nad programem legislacyjnym i prac Komisji: jest ona prowadzona w ramach komisji spraw europejskich z udziałem przewodniczących komisji branżowych, liderów grup politycznych, węgierskich deputowanych do Parlamentu Europejskiego, ambasadorów państw członkowskich Unii Europejskiej i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego.

Część parlamentów nie podjęła jeszcze ostatecznej decyzji o sposobie traktowania rocznej strategii politycznej. Konferencja Przewodniczących zaplanowana na maj 2007 roku w Słowacji została upoważniona do przyjrzenia się możliwościom jednoczesnego przeprowadzania debat nad roczną strategią polityczną i programem legislacyjnym i prac. Duński Folketing oczekuje na wynik tych dyskusji. Członkowie Komisji do Spraw Unii Europejskiej w niemieckim Bundestagu popierają pomysł przeprowadzania w przyszłości regularnej debaty nad roczną strategią polityczną; możliwe byłoby również włączenie jej do obrad plenarnych. Ostateczna decyzja w tej sprawie jeszcze nie została podjęta. Fińska Eduskunta stwierdza, że debata nad roczną strategią polityczną mogłaby zostać przeprowadzona w ramach Wielkiej Komisji, choć zainteresowanie taką debatą byłoby raczej ograniczone.

2.2.4. Debata w ramach COSAC

Zdecydowana większość parlamentów chętnie wzięłaby udział w dyskusji na temat rocznej strategii politycznej w ramach COSAC. Brytyjska Izba Lordów uważa COSAC za najlepsze międzyparlamentarne forum debaty nad roczną strategią polityczną.

Niektóre parlamenty uważają, że dyskusja nad roczną strategią polityczną w ramach COSAC byłaby bardzo owocna, gdyby Komisja sama przedstawiła konferencji strategię (francuski Senat, niderlandzka Izba Pierwsza, która jednak uważa, że dyskusja powinna zostać najpierw przeprowadzona na poziomie krajowym). Fińska Eduskunta jest zdania, że dyskusja mogłaby być przydatna dla COSAC tylko wówczas, gdyby spotkanie nastąpiło natychmiast po wydaniu rocznej strategii politycznej. Brytyjska Izba Gmin popiera ten pomysł, o ile wprowa-

dzenie dodatkowej pozycji do półrocznych programów prac COSAC nie oznaczałoby ograniczenia swobody dyskusowania nad innymi aktualnymi zagadnieniami. Według irlandzkiego parlamentu pomysł ten powinien zostać poddany ocenie.

2.3. WNIOSEK

Ogromna większość parlamentów z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, dotyczącą przekazywania im bezpośrednio propozycji legislacyjnych i innych dokumentów. Jednak efekty tej inicjatywy będą w znacznej mierze zależeć od tego, czy parlamenty narodowe w wystarczającym stopniu wykorzystają nową procedurę oraz na ile Komisja zechce uwzględnić ich stanowiska. Aby zapewnić skuteczność tej inicjatywy, należy podjąć regularne działania na poziomie międzyparlamentarnym. COSAC może być właściwym forum do dalszej oceny inicjatywy Komisji. Zasadne może być również przeprowadzenie w ramach COSAC dyskusji w celu ustalenia, czy Komisję należy uważać za właściwego partnera dla parlamentów narodowych, czy też raczej powinny one koncentrować się na kontrolowaniu prac swoich rządów.

Roczna strategia polityczna była dotychczas dyskutowana przez zaledwie kilka parlamentów narodowych. Większość z nich dostrzega dodatkową wartość, której przysparza debata parlamentarna na temat strategii, zaś niektóre rozważają możliwość przeprowadzenia debaty w przyszłości. Zdecydowana większość chętnie wzięłaby udział w debacie międzyparlamentarnej nad roczną strategią polityczną w ramach COSAC.

3. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE: KLAUZULE POMOSTOWE (*PASSERELLE*)

W komunikacie z dnia 10 maja 2006 r., zatytułowanym „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach”²⁴, Komisja poinformowała o swej inicjatywie usprawnienia podejmowania decyzji jak również [zwiększenia] odpowiedzialności w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej oraz legalnej migracji. Odwołuje się ona do art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Oba postanowienia dopuszczają zmiany w aktualnych ustaleniach dotyczących podejmowania decyzji w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych [klauzule pomostowe (*passerelle*)]. Inicjatywa ta została sformułowana w komunikacie Komisji „Realizacja programu haskiego: dalsze działania”²⁵ z dnia 28 czerwca 2006 roku.

W czerwcu 2006 roku Rada Europejska wezwała prezydentkę fińską, aby zbadała ona, w ścisłej współpracy z Komisją, możliwości usprawnienia podejmo-

²⁴ COM(2006) 211 wersja ostateczna.

²⁵ COM(2006) 331.

nia decyzji i działań w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w oparciu o obecnie obowiązujące traktaty. Prezydencja fińska podjęła tę kwestię na nieformalnym spotkaniu ministrów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości w Tampere w dniach 21 i 22 września, lecz konsensu nie udało się osiągnąć.

Zgodnie z art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, Rada może uznać, że działanie w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych wchodzi w zakres tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i określić odpowiednie zasady głosowania. Obszary wybrane przez Radę zostałyby wówczas przeniesione z trzeciego do pierwszego filaru Unii Europejskiej. Zależnie od decyzji Rady, głosowanie większością kwalifikowaną i procedura współdecydowania mogłyby zostać zastosowane w odniesieniu do współpracy policyjnej i sądowej w przypadkach, w których Rada obecnie podejmuje decyzje jednomyślnie, zasięgając opinii Parlamentu Europejskiego. Zastosowanie klauzuli pomostowej wymaga jednomyślnej decyzji Rady, podjętej po konsultacji z Parlamentem Europejskim, oraz przyjęcia tej decyzji przez państwa członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Zastosowanie art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską prowadzi do zastosowania procedury współdecydowania w odniesieniu do całości lub części Tytułu IV (Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób). Obecnie Rada podejmuje decyzje jednomyślnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Art. 67 ust. 2 wymaga jednomyślnej decyzji Rady, podjętej po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Celem rozdziału trzeciego raportu półrocznego jest ustalenie, które parlamenty narodowe zostały poinformowane przez własne rządy o możliwości zastosowania klauzul pomostowych (*passerelle*), które już debatowały nad tym zagadnieniem i jakie zajęły stanowisko. Szczególną uwagę poświęcono zaangażowaniu parlamentów narodowych w proces podejmowania decyzji przez ich rządy na wczesnym etapie²⁶.

3.1. DEBATY PARLAMENTARNE

W 19 izbach parlamentarnych 17 państw członkowskich oraz w Parlamencie Europejskim przeprowadzono debatę lub dyskusję nad inicjatywą Komisji. W większości przypadków dyskusje w związku z wymienionymi powyżej komunikatami Komisji z 10 maja i 28 czerwca 2006 roku, odbyły się na poziomie komisji parlamentarnych. Francuskie Zgromadzenie Narodowe przypomina, że proponowało już

²⁶ Do parlamentów narodowych skierowano następujące pytania:

1. Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?
2. Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?
3. Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?
4. Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?
5. Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?

w uchwale przyjętej w marcu 2006 roku²⁷ zastosowanie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej. Parlament Europejski zwraca uwagę, że wielokrotnie wskazywał na potrzebę uruchomienia procedury dotyczącej zastosowania klauzul pomostowych.

3.2. OPINIE PARLAMENTÓW

Francuskie Zgromadzenie Narodowe, włoskie Senat i Izba Deputowanych, luksemburska Izba Deputowanych i Parlament Europejski wyraziły jednoznaczne poparcie. Zdaniem Zgromadzenia Narodowego zastosowanie klauzul pomostowych zapewniłoby przejrzystość ram prawnych dotyczących środków w dziedzinie prawa karnego oraz stanowiłoby dodatkowy impuls do wzmożenia współpracy sądowej w Unii Europejskiej. Włoski parlament ma nadzieję na postęp w tworzeniu europejskiego obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w oparciu o procedurę współdecydowania i decyzje większościowe. Izba Lordów uważa, że Zjednoczone Królestwo nie powinno utrudniać innym państwom członkowskim podjęcia decyzji o przeniesieniu do Wspólnoty kompetencji w zakresie prawa karnego, pod warunkiem zachowania przez Zjednoczone Królestwo klauzuli *opt-in*.

Niemiecki Bundesrat odrzucił inicjatywę, uznając, że nie należy uprzedzać przyjęcia projektu Traktatu Konstytucyjnego. Zdaniem Bundesratu inicjatywa Komisji wykraczałaby poza podział uprawnień i obowiązków przewidziany w projekcie Traktatu Konstytucyjnego, który uważa się za precyzyjnie dostrójony i wyważony system. Słowacka Rada Narodowa również traktuje priorytetowo zakończenie ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego z myślą o zapewnieniu większej skuteczności procesu decyzyjnego, lecz jednocześnie deklaruje pewną elastyczność, jeśli chodzi o dalsze negocjacje nad klauzulami pomostowymi. Szwedzki Riksdag żąda gwarancji bezpieczeństwa związanych z przejściem od zasady jednomyślności do podejmowania decyzji większością głosów i uważa, że dalsze dyskusje należy uzależnić od przyszłych uzgodnień dotyczących Traktatu Konstytucyjnego. Niektóre parlamenty deklarują ogólne poparcie dla zmian w procesie decyzyjnym w Unii Europejskiej, wyrażając jednak przy tym zaniepokojenie wykorzystywaniem klauzul pomostowych w takich obszarach jak prawo karne, a ponadto żądają głębszej dyskusji (estoński Riigikogu, fińska Eduskunta, łotewski Saeima).

Parlament Europejski argumentuje, że procedura współdecydowania i rozszerzenie jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości zwiększyłyby legitymizację współpracy w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Tylko włączenie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych do filaru wspólnotowego stworzyłoby odpowiednie warunki do przyjęcia przepisów unijnych w pełnym poszanowaniu zasad demokracji i sprawności decyzyjnej, a także pod odpowiednią kontrolą sądowniczą.

Wiele parlamentów narodowych nie zakończyło debaty, wskazując, że Komisja nie przygotowała jeszcze formalnego wniosku legislacyjnego (brytyjska Izba Gmin, czeski Senat, parlament maltański), lub że konieczne jest jego dalsze uszczegółowienie (litewski Seimas, francuski Senat).

²⁷ <http://www.assemblee-nationale.fr/12/pdf/ta/ta0560.pdf>

3.3. STANOWISKO RZĄDÓW NARODOWYCH

Rządy Austrii, Belgii, Finlandii i Luksemburga opowiedziały się za zastosowaniem klauzul pomostowych (*passerelle*) i poinformowały o tym parlamenty swoich krajów. Francja poparła powołanie się na art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, lecz nie wydała żadnej formalnej opinii na temat rozszerzenia głosowania większością kwalifikowaną na podstawie art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Rządy czeski i niemiecki zgłosiły sprzeciw wobec zastosowania tych klauzul.

Rządy Estonii, Cypru, Włoch i Łotwy oraz Niderlandów nie sformułowały zdecydowanego stanowiska albo przekazały parlamentom stanowiska, które pozostawiają możliwość interpretacji. Rząd Zjednoczonego Królestwa zajął powściągliwe stanowisko, stwierdzając, że należy upewnić się, czy klauzule pomostowe przyniosą rzeczywiste usprawnienie procesu decyzyjnego w Unii Europejskiej.

Rząd duński stwierdził, że nie będzie utrudniać przeniesienia z trzeciego do pierwszego filaru lecz, wskutek zastosowanej przez Danię klauzuli *opt-out* w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, Dania nie będzie mogła uczestniczyć w tej części współpracy, gdyby doszło do takiego przeniesienia. Parlamenty Węgier, Malty, Portugalii oraz polskie Sejm i Senat nie otrzymały żadnych oficjalnych informacji o stanowisku swojego rządu.

Informacje te uzyskano podczas wymiany poglądów z premierem (Belgia) lub ministrami rządu (Zjednoczone Królestwo), podczas interpelacji na posiedzeniu plenarnym z udziałem ministra spraw zagranicznych (Dania), podczas posiedzeń komisji (Łotwa, Luksemburg, Słowenia), za pośrednictwem służby cywilnej (Cypr), lub na piśmie (Francja, Zjednoczone Królestwo).

3.4. WPŁYW PARLAMENTÓW NA RZĄDY NARODOWE

Instrumenty oddziaływania parlamentów narodowych na stanowisko swoich rządów są bardzo różne, co wynika z tradycji i przepisów konstytucyjnych obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich. Przybierają one różne formy, od wywierania jedynie politycznego wpływu po rozwiązanie prawnie wiążące dla rządu. W Zjednoczonym Królestwie tzw. procedura zgłaszania zastrzeżeń (*scrutiny reserve*) uniemożliwia rządowi wyrażenie zgody w Radzie na przyjęcie aktu prawnego, dopóki dana propozycja jest badana przez parlament. Niderlandzka Izba Reprezentantów wskazuje, że rząd musi uzyskać zgodę obu izb przed podjęciem decyzji w sprawie zastosowania klauzul pomostowych przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych. Niderlandzki Senat poinstruował rząd, by ten nie przedstawiał żadnych „naprowadzających” komentarzy w tej sprawie podczas nieformalnych dyskusji Rady w Tampere w dniach 21 i 22 września. W większości pozostałych przypadków opinie parlamentów są wiążące tylko pod względem politycznym. Niemiecki rząd federalny uwzględnił krytyczną opinię Bundesratu na temat klauzul pomostowych i opowiedział się za ich odrzuce-

niem na nieformalnym spotkaniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w Tampere we wrześniu 2006 roku.

Opinie parlamentów mogą przybierać postać ustnych oświadczeń składanych w ramach wymiany poglądów z członkami rządu, stanowisk, opinii, zaleceń lub uchwał na piśmie (francuskie Zgromadzenie Narodowe i Senat, włoska Izba Deputowanych, polski Sejm, litewski Seimas). W niektórych państwach członkowskich ustala się projekt stanowiska narodowego, które może zostać zmienione przez parlament (Łotwa, Malta).

W niektórych państwach członkowskich parlament narodowy wykonuje zwykle swoje uprawnienia na posiedzeniu plenarnym (Francja, Niemcy, Szwecja), lecz w większości przypadków komisje są uprawnione do konsultowania się z rządem i wydawania opinii (Estonia, Łotwa, Litwa, Słowenia, Zjednoczone Królestwo). Niemiecki Senat utworzył specjalną komisję do monitorowania prac Rady WSiSW. W Danii parlament może wywierać wpływ w formie decyzji izby lub udzielając mandatu Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Irlandzkie Izba Reprezentantów i Senat utworzyły Wspólną Komisję do Spraw Unii Europejskiej dla obu izb.

Niektóre parlamenty zwróciły uwagę na potrzebę ratyfikowania przez parlament decyzji podejmowanych w ramach art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej (brytyjska Izba Gmin, czeski Senat, francuskie Zgromadzenie Narodowe i Senat). Ponadto czeski Senat stwierdził, że w przypadku opublikowania formalnego wniosku legislacyjnego zostanie przeprowadzona kontrola *ex ante*. Zdaniem francuskiego Zgromadzenia Narodowego może wystąpić potrzeba zmiany francuskiej konstytucji.

3.5. MOŻLIWY WPLYW NA KONTROLĘ PARLAMENTARNĄ

Sześć parlamentów narodowych i Parlament Europejski informują, że przeniesienie niektórych kwestii w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru będzie mieć wpływ na sposób badania przez nie polityk w tym obszarze. W belgijskiej Izbie Deputowanych „tradycyjna” metoda kontroli parlamentarnej ma zastosowanie do wszystkich kwestii należących do trzeciego filaru Unii Europejskiej. Przeniesienie ich do pierwszego filaru spowodowałoby zwiększenie systematyczności kontroli parlamentarnej, zwłaszcza zgodnie z wprowadzonymi ostatnio w Belgii procedurami dotyczącymi badania zgodności aktów prawnych z zasadą pomocniczości. Portugalski parlament oczekuje, że zatwierdzone ostatnio przepisy dotyczące monitorowania wejdą w życie; zwiększyłyby to jego możliwości wywierania wpływu w sprawach europejskich w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Duński Folketing przypomina, że Dania uczestniczy obecnie w pełni w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych^[1]; wszystkie decyzje podlegają

^[1] Z odpowiedzi Folketingu (zob. załącznik do VI raportu, s. 200) wynika, że Dania w pełni uczestniczy tylko we współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych a w odniesieniu do wspólnotowej części współpracy w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych zastosowała klauzulę *opt-out*; por. Protokół nr 5 w sprawie stanowiska Danii do TA – przyp. red. Zeszytów OIDE.

pełnej kontroli parlamentarnej. W niektórych przypadkach obowiązkiem rządu jest uzyskanie zgody parlamentu; w innych przypadkach mandatu może udzielić komisja spraw europejskich. Ze względu na zastosowaną przez Danię klauzulę *opt-out* w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, przeniesienie niektórych kwestii z trzeciego do pierwszego filaru spowodowałoby, że decyzje w tych kwestiach nie byłyby już wiążące dla Danii. W konsekwencji Dania nie uczestniczyłaby w uchwalaniu aktów prawnych ani głosowaniu w Radzie.

W niektórych państwach członkowskich zmiany te prowadziłyby do zmian procedur parlamentarnych. Czeski Senat oczekuje, że spowodowałyby wewnętrzne przesunięcie kompetencji w Senacie z Komisji Spraw Zagranicznych do Komisji do Spraw Europejskich. Podobnie Komisja do Spraw Unii Europejskiej polskiego Sejmu uzyskałaby kompetencje w dodatkowych obszarach europejskiego prawodawstwa. Wskazano również, że ustawowe prerogatywy Sejmu i Senatu są związane z pierwszym, a nie z trzecim filarem.

Francuskie Zgromadzenie Narodowe i niemiecki Bundesrat nie przewidują żadnych zmian proceduralnych, lecz oczekują, że przyjęcie zasady podejmowania decyzji większością głosów w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych może spowodować zwiększenie oddziaływania prawnego i objętości unijnego prawodawstwa w tej dziedzinie. Niderlandzkie Izba Druga i Senat oraz francuski Senat nie przewidują żadnych zmian w procedurze kontroli, lecz są świadome, że utracą posiadane obecnie prawo do wyrażania zgody na przyjęcie aktów prawnych w trzecim filarze.

Dla Parlamentu Europejskiego przeniesienie niektórych spraw należących do obszaru wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby szczególne znaczenie. Gdyby na podstawie art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej Rada postanowiła zastosować procedurę współdecydowania, musiałaby ona osiągać porozumienie z Parlamentem Europejskim w sprawie wszystkich tekstów, co znacznie zwiększyłoby wpływ Parlamentu Europejskiego na te sprawy.

W większości izb parlamentarnych przeniesienie tych kwestii nie miałyby żadnego wpływu na obowiązujące je procedury kontroli. Austriackie Rada Narodowa i Bundesrat wskazują jednak, że przejście od decyzji podejmowanych jednomyślnie do decyzji większościowych mogłoby wpłynąć na zdolność parlamentu austriackiego do wywierania politycznego wpływu na proces legislacyjny w Unii Europejskiej.

3.6. WNIOSEK

Znaczna większość parlamentów narodowych, które odpowiedziały na pytania zawarte w kwestionariuszu jest dobrze poinformowana o inicjatywie przez swój rząd lub dzięki komunikatom Komisji albo udziałowi w spotkaniu międzyparlamentarnym na temat przyszłości Europy w maju 2006 roku. W przybliżeniu połowa parlamentów narodowych dyskutowała tę kwestię z rządami przed nieformalnym spotkaniem Rady w Tampere. Najważniejszymi kwestiami, które zostały tam podniesione, były potrzeba zapewnienia większej skuteczności procesu decyzyjnego i obawa, by nie podejmować działań uprzedzających przyjęcie Traktatu Konstytucyjnego.

Bardzo niewiele parlamentów poinformowało jednak o aktywnym wpływaniu przez siebie na stanowisko rządu przed nieformalnym spotkaniem Rady. Jest to zaskakujące, zważywszy że klauzule pomostowe oznaczałyby rezygnację z prawa weta, przysługującego obecnie państwu członkowskim. Fakt, że art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej może wymagać ratyfikacji przez parlament w wielu państwach członkowskich wskazywałby na większą rolę parlamentów narodowych wobec rządów podczas negocjacji w Radzie. Wiele z nich zwracało uwagę, że oczekują na formalny wniosek Komisji lub zwróciły się do rządu o dalsze informacje przed ostatecznym określeniem swojego stanowiska.

4. KOMITOLOGIA

W dniu 17 lipca 2006 r. Rada podjęła decyzję o zmianie tzw. procedury komitologicznej (2006/512/WE). Procedura ta pozwala na delegowanie środków legislacyjnych do Komisji oraz ustanawia kontrolę komitetów składających się z przedstawicieli państw członkowskich nad tymi środkami. Rada, Parlament Europejski i Komisja zawarły także porozumienie międzyinstytucjonalne, odnoszące się do nowej procedury.

Najbardziej istotna zmiana w aktualnej procedurze (wprowadzonej w 1999 roku) ma zastosowanie w sytuacji, w której podstawowy akt legislacyjny został przyjęty wspólnie przez Parlament Europejski i Radę w ramach procedury współdecydowania. W tym przypadku Parlament Europejski uzyskał nowe prawo odrzucenia bezwzględna większością głosów wszelkich „quasi-legislacyjnych” środków, zaproponowanych przez Komisję, na takiej podstawie, że środki te wykraczają poza kompetencje wykonawcze, o których mowa w instrumencie podstawowym, lub że nie odpowiadają one celowi albo treści instrumentu podstawowego, bądź naruszają zasady pomocniczości lub proporcjonalności.

Celem rozdziału czwartego jest zbadanie nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego i ustalenie, czy parlamenty narodowe rozpatrywały zmiany w procedurze komitologicznej, a jeśli tak, jakie zajęły stanowisko. Podjęto również próbę ustalenia, w jakim stopniu parlamenty narodowe badały w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej, i czy, lub jak, chcą zajmować się takimi decyzjami w przyszłości.

Kwestia ta jest również rozważana w raporcie półrocznym na specjalny wniosek przewodniczącej Komisji do Spraw Europejskich duńskiego Folketingu²⁸.

4.1. NOWY SYSTEM KOMITOLOGICZNY

Po kompleksowych negocjacjach, w dniu 2 czerwca 2006 r. trzy instytucje osiągnęły porozumienie w sprawie pakietu zmian przepisów dotyczących komitologii,

²⁸ Zob. list pani Arnold do austriackiej prezydencji COSAC: <http://www.cosac.eu/upload/application/pdf/324a804b/Letter%20to%20Austrian%20presidency%20concerni%20Comitology.pdf>

zawartych w decyzji Rady 1999/468/WE²⁹ ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji. Na pakiet ten składają się nowa decyzja Rady i kilka towarzyszących jej stanowisk, z których jedno zostało przyjęte wspólnie przez trzy instytucje, zaś trzy – indywidualnie przez Komisję. Zmieniająca powyższą decyzję decyzja Rady 2006/512/WE³⁰ weszła w życie 23 lipca 2006 r., wprowadzając nową „procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą” – nowego rodzaju procedurę komitologiczną, dotyczącą określonego rodzaju środka wykonawczego, mającego zastosowanie w przypadku aktów proponowanych zgodnie z procedurą współdecydowania.

Nowa procedura regulacyjna połączona z kontrolą składa się z dwóch oddzielnych faz, tzw. fazy wykonawczej, w której Komisja Europejska przedkłada projekty środków przedstawicielom poszczególnych państw w odpowiednim Komitecie, oraz tzw. fazy nadzoru, w której projekt jest przedkładany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Główna cecha fazy nadzoru polega na tym, że odchodząc od istniejących procedur komitologicznych, Parlament Europejski i Rada w zasadzie uzyskują równorzędną pozycję.

Nowa procedura regulacyjna połączona z kontrolą ma zastosowanie tylko do wprowadzania w życie aktów prawnych przyjętych zgodnie z procedurą współdecydowania (art. 251 TWE). Dotyczy ona przyjmowania środków o **ogólnym zasięgu**, mających na celu zmianę **innych niż istotne elementów** aktu podstawowego, na przykład poprzez usunięcie części tych elementów lub uzupełnienie aktu podstawowego poprzez dodanie nowych, innych niż istotne elementów (tzw. środki quasi-legislacyjne). „Istotne elementy” aktu legislacyjnego pozostają w gestii prawodawcy i mogą zostać zmienione wyłącznie w drodze zwykłej procedury legislacyjnej. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, ustawodawca ma dużą swobodę decydowania, co jest elementem istotnym, a co nim nie jest.

Z praktycznego punktu widzenia środkami „quasi-legislacyjnymi” są środki zmieniające inne niż istotne elementy głównego tekstu lub załączników, albo wprowadzające dodatkowe elementy o takim charakterze, tzn. środki określające definicje, dostosowujące akt prawny do wymogów postępu technicznego, ustanawiające minimalne lub maksymalne normy i poziomy lub warunki, kryteria i kategorie.

Gdy tylko powyższe kryteria będą spełnione, nowa procedura będzie obowiązkowa. W związku z tym Komisja Europejska będzie w odpowiednich przypadkach stosować nową procedurę do swoich przyszłych propozycji legislacyjnych. Musi ona również zostać uwzględniona w odniesieniu do aktów prawnych zawisłych przed prawodawcą.

W przypadku istniejących aktów prawnych, nowa procedura musi zostać zastosowana do nich w dwóch etapach:

- po pierwsze, Parlament, Rada i Komisja określiły we wspólnej deklaracji 25 istniejących aktów prawnych, które powinny zostać dostosowane do nowej procedury w pierwszej kolejności;

²⁹ Dz.U. L. 184 z 17.7.1999, str. 23.

³⁰ Dz.U. L. 200 z 22.7.2006, str. 11.

- po drugie, Komisja Europejska zobowiązała się również do zbadania wszystkich obowiązujących aktów, przyjętych zgodnie z procedurą współdecydowania, z myślą o zgłoszeniu odpowiednich propozycji legislacyjnych przed końcem 2007 roku.

Ponadto wszystkie rozpatrywane akty prawne będą musiały zostać dostosowane przez oba organy władzy prawodawczej.

Na mocy nowej decyzji komitologicznej Parlament Europejski po raz pierwszy ma rzeczywiste prawo kontrolowania i blokowania środków quasi-legislacyjnych na podstawie procedury współdecydowania. Blokowanie ich może być uzasadnione różnymi przyczynami (projekt aktu prawnego wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w akcie podstawowym lub jest niezgodny z celem lub treścią tego instrumentu, albo narusza zasady pomocniczości i proporcjonalności).

Komisja Europejska zobowiązała się do usprawnienia systemu informacji dotyczących komitologii. W tym zakresie deklaracje Komisji są niezbędnym warunkiem usprawnienia przepływu informacji, szczególnie w dziedzinie prawodawstwa w zakresie usług finansowych. Stwierdzają one również wyraźnie, że nadal funkcjonuje „proces Lamfalussy’ego” w odniesieniu do szczególnych uprawnień informacyjnych w sferze usług finansowych.

4.2. POWODY REFORMY

Nowa procedura komitologiczna znajduje uzasadnienie głównie w braku równowagi między obu organami władzy prawodawczej w odniesieniu do aktów wykonawczych związanych z instrumentami podstawowymi, przyjętymi w ramach procedury współdecydowania. Udział Parlamentu Europejskiego w procedurze ograniczał się dotychczas do kontroli „legalności” instrumentu wykonawczego (kiedy wykraczał on poza zakres uprawnień wykonawczych przewidzianych w akcie podstawowym), podczas gdy Rada mogła zmienić merytoryczną zawartość instrumentu. Parlament Europejski uważał to za niezgodne ze swoją rolą współprawodawcy.

W istocie potrzeba sprawowania nadzoru przez organ prawodawczy powstaje głównie wówczas, gdy środki wykonawcze, które mają zostać przyjęte przez Komisję zawierają aspekt prawodawczy, wprowadzając w życie inne niż istotne elementy instrumentów podstawowych lub przyjmując inne, co ma miejsce na przykład wówczas, gdy dyrektywy są dostosowywane do uwarunkowań wynikających z postępu naukowo-technicznego, lub gdy wprowadzane są zmiany do ich załączników. W takich przypadkach organ prawodawczy musi mieć możliwość nadzorowania wykonywania przyznaných uprawnień.

Dla Parlamentu Europejskiego nowa procedura stanowi dobry przykład rozwijania systemu instytucjonalnego bez zmiany traktatu w celu usprawnienia zarządzania Unią Europejską.

4.3. ZASIĘG KOMITOLOGII

Podczas gdy w 2004 roku, ostatnim, za który dostępne są dane, przyjęto 278 aktów legislacyjnych³¹, w tym 75 w ramach procedury współdecydowania przez Parlament Europejski i Radę oraz 203 przez samą Radę, Komisja Europejska przyjęła 1199 aktów prawnych w ramach uprawnień wykonawczych przyznanych jej przez Radę na mocy art. 202 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. W istocie Komisja wykonuje obecnie uprawnienia wykonawcze przyznane jej zgodnie z procedurami komitologicznymi ustanowionymi w „decyzji komitologicznej” nr 1999/468/WE.

Liczba komitetów komitologii uczestniczących we wprowadzaniu w życie aktów legislacyjnych w roku 2005 wynosiła 250. Zdecydowanie największa liczba komitetów była nadal zaangażowana w obszarach transportu i energii (38), przedsiębiorstw (32), środowiska (32) i rolnictwa (31). Chociaż prawodawca ustanowił nowe komitety w niektórych obszarach polityki o zwiększonej aktywności (np. wymiar sprawiedliwości, wolność i bezpieczeństwo oraz ochrona zdrowia i konsumentów), celem Komisji jest ograniczenie ich liczby do około 250³². Jeśli chodzi o „wydajność” komitetów, kształtowanie się liczby środków wykonawczych przyjętych przez Komisję w latach 2002–2005 ukazuje poniższa tabela.

Liczba środków wykonawczych^{33, 34}

OBSZARY POLITYKI	2002	2003	2004	2005
Rolnictwo	1 455	1 413	1 279	1 481
Ochrona zdrowia i konsumentów	244	392	352	303
Badania	175	60	185	202
Pomoc zewnętrzna (EuropeAid)	167	153	182	124
Społeczeństwo informacyjne	50	21	34	85
Rozszerzenie	66	90	89	83
Edukacja i kultura	54	47	115	55
Środowisko	601	352	59	55
Przedsiębiorstwa	48	31	40	47
Pomoc humanitarna	36	42	52	50
Inne	181	167	238	169
RAZEM	3 077	2 768	2 625	2 654

Można odnotować niewielki spadek ogólnej liczby środków wykonawczych. Duża liczba środków wykonawczych przyjętych w niektórych obszarach polityki, jak rolnictwo (1481), ochrona zdrowia i konsumentów (303), badania (202), po-

³¹ Dane uzyskano ze „Sprawozdania ogólnego z działalności Unii Europejskiej – 2004”.

³² COM(2006) 446 wersja ostateczna.

³³ Akty prawne oraz decyzje administracyjne i finansowe.

³⁴ Zob. „Roczne sprawozdanie Komisji z prac komitetów”.

moc zewnętrzna (124) i społeczeństwo informacyjne (85), odzwierciedla intensywność prac powierzonych Komisji w tych obszarach w oparciu o procedury komitologiczne.

W tym kontekście należy zauważyć, że w przybliżeniu 1000 z około 2600 środków wykonawczych przyjmowanych co roku jest wydawanych na podstawie aktów przyjętych w trybie współdecyzji: od 1999 roku Parlament Europejski uzyskał formalnie prawo do otrzymywania pełnych informacji i może zgłosić, że dany środek wykonawczy wykracza poza zakres przekazanych uprawnień. Jednak Parlament Europejski miał dotychczas duże trudności w wykonywaniu tego „prawa kontroli”. W starym systemie propozycje były przeważnie przekazywane tylko w jednym języku; Parlament Europejski miał tylko jeden miesiąc na zbadanie środków prawnych oraz mógł zgłaszać sprzeciw wobec proponowanych środków, powołując się na przekroczenie przez Komisję jej uprawnień wykonawczych. W każdym wypadku Komisja mogła uchylić ten sprzeciw.

Wszystkie wspomniane przeszkody wyjaśniają ograniczony udział Parlamentu Europejskiego w procedurach komitologicznych w ostatnich latach. W istocie Parlament Europejski przyjął tylko sześć rezolucji, w których stawia zarzut przekroczenia przez Komisję uprawnień wykonawczych przy przyjmowaniu określonych środków wykonawczych. Ostatnie dwie rezolucje dotyczyły ochrony środowiska³⁵.

W „nowym systemie”, po przyjęciu środka quasi-legislacyjnego przez komitet komitologii, Parlament Europejski lub Rada może go odrzucić (Rada większością kwalifikowaną, Parlament większością głosów swoich członków), wskazując jedynie, że proponowany środek wykracza poza uprawnienia wykonawcze lub jest niezgodny z celem lub treścią aktu podstawowego lub narusza zasady pomocniczości lub proporcjonalności. W przypadku sprzeciwu Komisja nie może przyjąć środka. Komisja może zaproponować nowy środek komitetowi komitologii lub przedstawić całkowicie nowych akt legislacyjny.

„Nowy” system zmienia również warunki wykonywania przez Parlament prawa do kontroli:

- Parlament ma w normalnych przypadkach trzy miesiące, z możliwością przedłużenia do czterech miesięcy,
- bieg terminu wykonania prawa do kontroli rozpoczyna się dopiero po przedstawieniu propozycji we wszystkich językach urzędowych,
- Komisja zobowiązuje się do utworzenia udoskonalonego systemu informowania o wszystkich pracach komitetów.

Zatem Parlament ma po raz pierwszy skuteczne prawo do kontroli ważnej części systemu komitologii i obecnie ma również środki do wykonywania tego prawa.

³⁵ Ponadto rezolucja przyjęta 6 lipca 2005 r. (B6-0392/2005) spowodowała wniesienie przez Parlament Europejski powództwa przeciwko Komisji do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, z żądaniem anulowania decyzji Komisji 2005/17/WE z dnia 13 października 2005 r., z powodu niedotrzymania przez Komisję warunków określonych w dyrektywie RoHS (w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym) odnośnie do wyłączenia DecaBDE w określonym zastosowaniu z zakazu zawartego w tej dyrektywie. Sprawa toczy się przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości.

4.4. LEPSZE STANOWIENIE PRAWA

W porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa trzy instytucje podkreśliły istotną rolę, jaką odgrywają w prawodawstwie środki wykonawcze. Nowe postanowienia będą mieć wpływ na opracowywanie projektów aktów prawnych, zaś wspomniane instytucje prawdopodobnie skoncentrują się w większym stopniu na przejrzystym sporządzaniu preambuły i tekstu aktu prawnego w celu wyraźnego odróżnienia tego, co musi zostać uzgodnione w tekście legislacyjnym od tego, co można przeprowadzić w ramach komitologii zgodnie z nową procedurą. Akty prawne mogą stać się bardziej zwarte i zrozumiałe, co przyczyni się do lepszego stanowienia prawa.

Z drugiej strony, wprowadzenie nowego systemu będzie stanowić polityczne wyzwanie dla współpracy międzyinstytucjonalnej oraz wpłynie na stosowane w jej ramach procedury i metody pracy z uwagi na sprawne funkcjonowanie nowej procedury. W nadchodzących miesiącach instytucje będą zwracać szczególną uwagę na propozycje zastosowania nowej procedury do 25 istniejących priorytetowych aktów prawnych, analizowanie propozycji rozpatrywanych przez poszczególne instytucje oraz na ogólny pakiet dostosowawczy, który ma zostać przygotowany do końca 2007 roku wraz z wnioskami zawierającymi propozycje zmian (około 130), w celu zastosowania nowej procedury nie tylko do przyszłego prawodawstwa, lecz również do całego istniejącego prawodawstwa wspólnotowego.

4.5. ROLA PARLAMENTÓW NARODOWYCH W PROCEDURZE KOMITOLOGICZNEJ

Procedura komitologiczna wydaje się dla wielu parlamentów narodowych stosunkowo nowym i nieznanym obszarem³⁶. Niektóre parlamenty (obie izby parlamentu włoskiego i niderlandzka Izba Druga) pytają, czy parlamenty narodowe powinny w ogóle interesować się komitologią, oraz kwestionują rolę COSAC w tej debacie.

Większość parlamentów nie śledziła ostatnich zmian w procedurze komitologicznej lub czyniła to tylko na poziomie ekspertów w ramach sekretariatów. Parlament Luksemburga chce zwiększyć swoją wiedzę i uzyskać więcej informacji,

³⁶ Do parlamentów narodowych skierowano następujące pytania:

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
4. *Czy Rejestr Komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

w związku z czym przygotowuje przesłuchanie w komisji z udziałem stałego przedstawiciela Luksemburga w Unii Europejskiej.

Duński Folketing i brytyjska Izba Gmin były wyjątkami wśród respondentów wypełniających kwestionariusz. Folketing zbadał nową procedurę komitologiczną i udzielił rządowi mandatu przed przyjęciem przez Radę nowej decyzji. Brytyjska Izba Gmin przedyskutowała sprawę i przyjęła raport na temat proponowanej decyzji³⁷.

Kilka parlamentów zbadało decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej w przeszłości: brytyjskie Izba Gmin i Izba Lordów, irlandzki Oireachtas, duński Folketing, estoński Riigikogu i fińska Eduskunta. Węgierskie Zgromadzenie Narodowe ma prawo badania decyzji podejmowanych w ramach procedury komitologicznej, choć w przeszłości możliwość ta nie była wykorzystywana. Procedura obowiązująca w tych parlamentach jest podobna do ogólnej kontroli propozycji legislacyjnych. Folketing stosuje procedurę pisemną w odniesieniu do większości propozycji; pozycje o „większym znaczeniu” są wprowadzane do porządku obrad Komisji do Spraw Unii Europejskiej, aby umożliwić jej udzielenie rządowi odpowiedniego mandatu w tych sprawach.

Ogromna większość parlamentów nie przeprowadzała kontroli w przeszłości; są one jedynie informowane przez swoje rządy. Kilka parlamentów planuje zaangażowanie się w większym stopniu w procedurę komitologiczną lub wprowadzenie nowych procedur w tym zakresie. Portugalskie Zgromadzenie Republiki zamierza zwiększyć swoje zaangażowanie w ramach nowej ustawy w sprawie monitorowania, która stanowi dodatkowy impuls do debaty nad sprawami europejskimi w ogóle. Łotewski Saeima i litewski Seimas oraz czeski Senat wskazują na możliwe przyszłe zainteresowanie tym zagadnieniem, przy czym ten ostatni zwraca również uwagę na brak środków. Belgijska Izba Deputowanych dostrzega związek z nowym mechanizmem kontroli przestrzegania zasady pomocniczości; proponuje, aby propozycje objęte procedurami komitologicznymi były poddawane „testowi pomocniczości”.

Ponieważ większość parlamentów nie ma doświadczenia w przeprowadzaniu kontroli w zakresie komitologii, nie były one w stanie odpowiedzieć na pytanie dotyczące czasu przeznaczanego na kontrolę parlamentarną tych decyzji. Izby przeprowadzające kontrolę uważają, że przewidziany okres jest wystarczający, z wyjątkiem Danii, która proponuje przedłużenie terminu.

Zaledwie kilka parlamentów korzysta z Rejestru Komitologii Komisji. Jest to logiczną konsekwencją faktu, że znaczna większość parlamentów nie sprawuje żadnej kontroli w zakresie komitologii. W przypadkach, gdy parlament uczestniczy w procedurze, otrzymuje on odpowiednie informacje od rządu. Duński Folketing ocenia Rejestr Komitologii jako wkład w przejrzystość i proponuje, aby

³⁷ Komisja Kontroli Spraw Europejskich pozostaje „sceptyczna co do adekwatności i pewności prawnej rozróżnienia między środkami quasi-legislacyjnymi i innymi środkami komitologicznymi”, choć zaakceptowała pogląd brytyjskiego rządu, że „dopóki proponowana reforma komitologii nie przyznaje Parlamentowi Europejskiemu prawa do przyjmowania środków wykonawczych, nie jest ona w ewidentny sposób niezgodna z art. 202 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.”

Rejestr zawierał nie tylko odniesienia do projektów aktów prawnych, lecz również projekty samych środków.

4.6. WNIOSEK

Większość parlamentów narodowych ma ograniczone doświadczenie w zakresie procedury komitologicznej i kontroli środków przyjmowanych na jej podstawie. Istnieje jednak coraz większa świadomość faktu, że w systemie komitologii rządy są bezpośrednio zaangażowane w proces decyzyjny; zatem parlamenty mają możliwość wywierania wpływu poprzez kontrolę rządu.

5. PRZYSZŁA WSPÓLPRACA Z PARLAMENTEM EUROPEJSKIM

Współpraca pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim zacieśnia się coraz bardziej. W tym kontekście rozwinięto pewne nowe metody współpracy, mianowicie: „wspólne spotkania parlamentarne” i „wspólne spotkania komisji”, które są organizowane wspólnie przez Parlament Europejski i parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie Ministrów.

Praktykę tę zainicjowano w czasie prezydencji luksemburskiej, w pierwszej połowie 2005 roku. Od tamtej pory spotkania te stały się regularną formą współpracy. Wspólne spotkania były organizowane w czasie prezydencji luksemburskiej, brytyjskiej, austriackiej i fińskiej. Zważywszy, że jest to ciągle jeszcze dość nowe zjawisko, celem niniejszego rozdziału jest bliższe przyjrzenie się temu, w jaki sposób te spotkania są organizowane i jakie wnioski można wyciągnąć w sprawie organizacji tego rodzaju spotkań w przyszłości

Wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji różnią się od spotkań międzyparlamentarnych organizowanych przez komisje parlamentu państwa członkowskiego sprawującego prezydencję. Nie należy też ich mylić z przesłuchaniami i innymi spotkaniami organizowanymi przez Parlament Europejski, na które zapraszani bywają przedstawiciele parlamentów narodowych.

5.1. WSPÓLNE SPOTKANIA PARLAMENTARNE

Wspólne spotkania parlamentarne są poświęcone szeroko rozumianym kwestiom politycznym i organizują je wspólnie oraz pod wspólnym przewodnictwem parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie Ministrów i Parlament Europejski. Dotychczas odbywały się one zawsze w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli. Zwykle uczestniczy w niej po sześciu przedstawiciele parlamentów narodowych (w przypadku parlamentów dwuizbowych izby dzielą się miejscami) oraz 33 deputowanych do Parlamentu Europejskiego. Lista mówców uczestniczących w debacie jest konstruowana w taki spo-

sób, że po wystąpieniu dwóch deputowanych do parlamentów narodowych głos zabiera jeden deputowany do Parlamentu Europejskiego. Spotkaniom często współprzewodniczą przewodniczący organizujących je parlamentów.

Pierwsze wspólne spotkanie parlamentarne zorganizowano podczas prezydencji luksemburskiej, w dniach 16–17 marca 2005 r., kiedy to odbyło się *Spotkanie parlamentarne dotyczące strategii lizbońskiej*. Przedmiotem spotkania była dyskusja nad średniookresową oceną strategii lizbońskiej i zwiększeniem wymiaru parlamentarnego tej strategii przed wiosenną Radą Europejską w 2005 roku. Formę spotkania uznano za udaną i zorganizowano kolejne spotkania. Dotychczas odbyło się łącznie pięć spotkań traktowanych jako wspólne spotkania parlamentarne:

- 2–3 października 2006 r. – „Od Tampere do Hagi: postęp? Postępy i niedociągnięcia w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości”,
- 8–9 maja 2006 r. – „Przyszłość Europy”,
- 31 stycznia–1 lutego 2006 r. – „Parlamenty na drodze do Lizbony”,
- 17–18 października 2005 r. – „Wolność i bezpieczeństwo: wzmocnienie kontroli parlamentarnej w zakresie współpracy sądowej i policyjnej w Europie”,
- 16–17 marca 2005 r. – „Spotkanie parlamentarne dotyczące strategii lizbońskiej”.

Po pierwszym spotkaniu, dotyczącym strategii lizbońskiej, nastąpiło kolejne na ten sam temat, zorganizowane rok później w czasie prezydencji austriackiej. Zorganizowano również w odstępie rocznym, w czasie prezydencji brytyjskiej i fińskiej, dwa spotkania poświęcone wymiarowi sprawiedliwości i sprawom wewnętrznym. Należy jednak zauważyć, że decyzja o zorganizowaniu każdego spotkania jest podejmowana oddzielnie przez parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję i przez Parlament Europejski.

5.2. WSPÓLNE SPOTKANIA KOMISJI

Wspólne spotkania komisji są poświęcone konkretnym obszarom polityki lub problemom politycznym i organizują je wspólnie oraz pod wspólnym przewodnictwem komisja parlamentu państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie i komisja Parlamentu Europejskiego. Dotychczas odbywały się one w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli. Liczba uczestników z parlamentów narodowych nie jest określona, lecz jest ona mniejsza niż podczas wspólnych spotkań parlamentarnych (są to wydarzenia o mniejszej skali). Uczestnikami z Parlamentu Europejskiego są członkowie komisji organizującej spotkanie. Lista mówców uczestniczących w debacie jest konstruowana w taki sposób, że po wystąpieniu dwóch deputowanych do parlamentów narodowych głos zabiera jeden deputowany do Parlamentu Europejskiego. Spotkaniom często współprzewodniczą przewodniczący organizujących je komisji.

Pierwsze wspólne spotkania komisji również odbyły się w czasie prezydencji luksemburskiej. W dniu 4 kwietnia 2005 r. tymczasowa komisja Parlamentu Europejskiego ds. wyzwań politycznych i środków budżetowych rozszerzonej Unii

na lata 2007–2013 zorganizowała spotkanie deputowanych do Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych na temat „wyzwań politycznych i środków budżetowych rozszerzonej Unii na lata 2007–2013” pod wspólnym przewodnictwem przedstawicieli Parlamentu Europejskiego i luksemburskiej Izby Deputowanych. Następnie odbyło się spotkanie zorganizowane wspólnie przez Komisję Spraw Gospodarczych i Monetarnych Parlamentu Europejskiego i luksemburską Izbę Deputowanych na temat europejskiej polityki gospodarczej. Pomimo dwóch spotkań w czasie prezydencji luksemburskiej, następne spotkania tego rodzaju zostały zorganizowane dopiero w okresie prezydencji fińskiej. Dotychczas odbyły się cztery wspólne spotkania komisji:

- 9–10 października 2006 r. – „Wspólne spotkanie komisji dotyczące kontroli budżetowej”,
- 4 października 2006 r. – „Wspólne spotkanie komisji dotyczące polityki rozwoju”,
- 25 kwietnia 2005 r. – „Europejska polityka gospodarcza: perspektywa narodowa i europejska”,
- 4 kwietnia 2005 r. – „Wyzwania polityczne i środki budżetowe rozszerzonej Unii na lata 2007–2013”.

5.3. DODATKOWA WARTOŚĆ WSPÓLNYCH SPOTKAŃ

Większość parlamentów, które odpowiedziały na pytania zawarte w kwestionariuszu³⁸ uznała wspólne spotkania za pożyteczne. Żaden z parlamentów nie zakwestionował stanowiska, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i pracy parlamentu narodowego.

Za główne elementy stanowiące o dodatkowej wartości uważa się wymianę informacji, zwiększanie świadomości i współpracę sieciową. Irlandzki Oireachtas natomiast stwierdza, że „w przypadku, gdy wspólne spotkania mają jasno określony porządek i cel, mogą one przysporzyć wartości poszczególnym procesom przebiegającym w parlamentach narodowych i w Parlamencie Europejskim”.

Niektóre parlamenty stwierdziły, że spotkania stanowią okazję do spotkań ekspertów, którzy w przeciwnym razie mogliby nie znaleźć czasu na złożenie wizyt

³⁸ Do parlamentów narodowych skierowano następujące pytania:

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*
2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

we wszystkich parlamentach narodowych. Zwłaszcza możliwość wymiany poglądów z komisarzami, przedstawicielami Komisji i sekretariatem Rady oraz urzędującymi przewodniczącymi Rady uznano za korzyści wynikające ze spotkań.

Kilka parlamentów było zdania, że pomysły wysunięte podczas wspólnych spotkań mogą wpływać na proces decyzyjny w parlamencie narodowym. Dla parlamentu cypryjskiego wspólne spotkania stanowiły również okazję do planowania środków i działań związanych z różnymi kwestiami będącymi przedmiotem debaty.

Jeśli chodzi o negatywne opinie, brytyjska Izba Gmin uznała, że porządek niektórych spotkań był zbyt ambitny, zwłaszcza pod względem ilości czasu przydzielonego zaproszonym mówcom, pozostawiając za mało czasu na właściwą debatę. Belgijska Izba Reprezentantów również zwróciła uwagę, że spotkania były często „zbyt zorganizowane”, biorąc pod uwagę kwestionariusze i spotkania przygotowawcze. Parlamente narodowe nie zawsze mają możliwość śledzenia coraz większej liczby inicjatyw Parlamentu Europejskiego.

5.3.1. Wybór tematów wspólnych spotkań

Na ogół parlamente były zdania, że tematy wybrane na spotkania były interesujące i aktualne. Większość parlamentów informuje, że wybrane tematy odpowiadają również zarówno zainteresowaniom parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego. Szwedzki Riksdag uznał, że tematy częściej odpowiadały zainteresowaniom Parlamentu Europejskiego i jego organizacji pracy.

Choć litewski Seimas stwierdził, że szeroki zakres tematyczny spotkań umożliwia dyskusowanie wielu powiązanych ze sobą aspektów polityki, to niektóre parlamente odnoszą wrażenie, że porządek obrad zawiera czasem zbyt wiele punktów i tematów. Izba Gmin twierdzi, że w przypadku sesji organizowanych w oparciu o bardzo szeroki zakres tematyczny, parlamentarzyści z reguły przyjeżdżali z gotowymi wystąpieniami, co prowadziło do niekonstruktywnej wymiany zdań na rozbieżne tematy zamiast właściwej debaty. Izby włoskiego parlamentu proponują, aby każde spotkanie koncentrowało się na jednej lub dwóch kwestiach, ponieważ pomogłoby to dogłębniej omówić tematy traktowane priorytetowo i umożliwiłoby prowadzenie przez parlamentarzystów efektywnego dialogu.

Trzy izby rozważały kwestię podziału tematów między trzy filary Unii Europejskiej. Stwierdzają one, że organizowano wspólne spotkania parlamentarne poświęcone kwestiom wchodzącym częściowo lub całkowicie w zakres właściwości parlamentów narodowych. Proponują, aby wspólne spotkania parlamentarne były poświęcone obszarom polityki, w których Parlament Europejski występuje jako współprawodawca.

Kilka parlamentów chciałoby dyskutować podczas wspólnych posiedzeń nad konkretnymi propozycjami legislacyjnymi. Francuski Senat proponuje zwoływanie spotkań poświęconych nowym tematom, jak polityka handlowa, środowisko, polityka społeczna lub ochrona zdrowia. Niderlandzka Izba Druga twierdzi, że dobieranie tematów w sposób uwzględniający w większym stopniu uwarunkowania strategiczne mogłoby ułatwić wyjście z impasu w takich kwestiach, jak patent wspólnotowy.

Część parlamentów była zdania, że przy wyborze tematów powinny być przeprowadzane konsultacje z innymi parlamentami. Irlandzki Oireachtas stwierdził, że można by rozważyć włączenie COSAC do procesu uzgadniania tematów do dyskusji. Polski Sejm zgodził się z tym, lecz, jego zdaniem, konsultacje mogłyby równie dobrze być prowadzone w ramach Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej. Brytyjska Izba Gmin uznała, że parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie powinien zaprosić parlamenty narodowe do proponowania tematów debaty. Węgierskie Zgromadzenie Narodowe wskazało, że zgodnie z haskimi wytycznymi w sprawie współpracy międzyparlamentarnej³⁹, sekretarze generalni mają już możliwość przedstawiania Konferencji Przewodniczących kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, na których należy skoncentrować się w kolejnym okresie.

5.3.2. Liczba spotkań

W swoich odpowiedziach parlamenty z reguły stwierdzały, że liczba spotkań jest wystarczająca. Żaden z parlamentów nie domagał się zwiększenia liczby spotkań, zaś część uważała, że jest ich zbyt wiele. Większość z nich wskazywała, że zwiększenie częstotliwości spotkań mogłoby niekorzystnie wpłynąć na pracę parlamentów narodowych. Fińska Eduskunta podkreśla, że większa liczba spotkań mogłaby spowodować zakłócenie pełnienia przez parlamenty ich głównej roli ustawodawcy i organu kontrolującego prawodawstwo Unii Europejskiej.

Kilka parlamentów poruszyło kwestię ustalania harmonogramów spotkań i wewało do bardziej długofalowego planowania terminów spotkań oraz koordynowania ich z kalendarzem prac parlamentów narodowych. Litewski Seimas stwierdził, że parlamenty organizujące spotkania powinny starać się unikać pokrywania się tematów wspólnych spotkań odbywających się w Brukseli i tych organizowanych przez państwo sprawujące prezydencję w jego stolicy.

Na ogół podkreślano znaczenie koordynacji różnego rodzaju spotkań międzyparlamentarnych. Niektóre izby stwierdziły, że zaproszenia na przesłuchania lub inne spotkania organizowane przez Parlament Europejski były wysyłane jednostronnie i ze stosunkowo małym wyprzedzeniem, co często prowadziło do pokrywania się wydarzeń o charakterze międzyparlamentarnym. Dlatego też np. austriacki parlament zaproponował, aby spotkania te włączyć do programu prac koordynowanego wspólnie przez przewodniczącego parlamentu państwa członkowskiego sprawującego prezydencję z przewodniczącym Parlamentu Europejskiego. Niektóre parlamenty stwierdziły, że deputowani mogą mieć trudności ze zrozumieniem różnic między różnego rodzaju spotkaniami. Ponadto deputowani do parlamentów mogą mieć trudności z ustaleniem, które spotkania parlamentarne powinni traktować priorytetowo, ponieważ nie ma ogólnej strategii organizowania spotkań w odniesieniu do parlamentów narodowych.

³⁹ Wytyczne w sprawie współpracy międzyparlamentarnej w Unii Europejskiej, przyjęte przez Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w Hadze w dniach 2–3 lipca 2004 r.: <http://www.cosac.eu/en/documents/basic/interparliamentary/>

5.3.3. Dalszy rozwój wspólnych spotkań

Zarówno obecna jak i poprzednie prezydencje w równym stopniu podejmowały kwestię współpracy organizatorów spotkań. Austriacki parlament i fińska Eduskunta zwróciły uwagę, że Parlament Europejski i parlament narodowy państwa sprawującego prezydencję powinny od początku planować działania i współpracować ze sobą jako równi partnerzy. Oznacza to, że porządki obrad, sprawy dotyczące praktycznej organizacji spotkań (czas wystąpień, główni mówcy, grupy robocze itp.) oraz ich efekty (raporty, informacje publiczne itp.) powinny być uzgadniane przez obu współorganizatorów i obaj powinni trzymać się dokonanych uzgodnień.

Niektóre parlamenty podejmowały w swoich odpowiedziach kwestię zaproszeń na spotkania. Izby włoskiego parlamentu podkreśliły, że zaproszenia na wspólne spotkania powinny zawsze być przesyłane przez przewodniczących organizujących je parlamentów, zgodnie ze wspólnie uzgodnionymi wytycznymi. Szwedzki Riksdag twierdzi, że zaproszenia powinny być przesyłane na ręce przewodniczących, aby zapewnić jak najlepszą reprezentację parlamentów narodowych. Niektóre parlamenty wnioskowały, aby zaproszenia na wspólne spotkania były przekazywane z większym wyprzedzeniem.

Jeśli chodzi o debaty, kilka parlamentów podniosło kwestię posługiwania się listą mówców w otwarty i przejrzysty sposób. Duński Folketing stwierdził, że należy zwrócić szczególną uwagę na gospodarowanie czasem wystąpień podczas spotkań. Francuskie Zgromadzenie Narodowe chciałoby położyć większy nacisk na interaktywny charakter wspólnych spotkań.

Niemiecki Bundestag oświadczył, że w przypadku wprowadzenia danego tematu przez zespół ekspertów w określonej dziedzinie, deputowani do parlamentów narodowych lub Parlamentu Europejskiego nie powinni wchodzić w skład tego zespołu, powinni natomiast uczestniczyć w debacie. W razie stwierdzenia konieczności powołania zespołu parlamentarzystów, powinni oni reprezentować nie jedną, lecz wiele różnych opcji politycznych.

Brytyjska Izba Gmin zwróciła uwagę na sugestie, że wspólne spotkania powinny zakładać przyjęcie uchwał lub konkluzji. Na obecnym etapie nie uznano tych sugestii za pomocne. Tego rodzaju zmiany spowodowałyby zmianę charakteru wspólnych spotkań, odwracając uwagę od debaty i skupiając ją na opracowywaniu uzgodnionego tekstu. W przypadku uznania, że spotkania parlamentarne powinny zakładać przyjęcie uchwał lub konkluzji, należałoby starannie rozważyć proces ich opracowywania i uzgadniania.

Francuski Senat chciałby otrzymywać szczegółowe sprawozdania ze spotkań, z uwzględnieniem wystąpień parlamentarzystów.

Brytyjska Izba Gmin stwierdziła, że należy wyjaśnić uprawnienia, na podstawie których zwoływane są wspólne spotkania, oraz że przebieg wspólnych spotkań wymaga starannego ukierunkowania. W tym celu należy zwrócić się do Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej o dokonanie oceny dotychczasowego przebiegu tych spotkań międzyparlamentarnych i opracowanie wytycznych dotyczących ich funkcjonowania w przyszłości.

Podniesiono również bardziej praktyczną kwestię opracowania „podręcznika” określającego zasady organizowania wspólnych spotkań. Fińska Eduskunta stwierdziła, że należy uzgodnić podstawowe zasady, ponieważ uprościłoby to i usprawniło współpracę między parlamentami organizującymi spotkania. Słowacki parlament poparł to twierdzenie, wskazując, że warto byłoby może uregulować liczbę spotkań, sposoby ich zwoływania oraz określić terminy i sposoby informowania o spotkaniu. Jego zdaniem istnieje potrzeba opracowania wytycznych dotyczących organizacji spotkań międzyparlamentarnych.

Niderlandzki Senat ostrzegł, że wspólne spotkania parlamentarne nie powinny przekształcić się w nową, zinstytucjonalizowaną formę współpracy. Stwierdził, że nie popiera tworzenia nowych standardowych struktur i organizacji, jeśli możliwa jest optymalizacja obecnego mechanizmu. Należy zachować obecną praktykę doraźnego zwoływania spotkań w celu przedyskutowania ważnych i aktualnych spraw.

5.4. SUGESTIE DOTYCZĄCE INNYCH MOŻLIWYCH FORM I SPOSOBÓW WSPÓŁPRACY

Kilka parlamentów zaproponowało intensyfikację wzajemnych wizyt przedstawicieli parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego. Parlament węgierski zaproponował umożliwienie deputowanym do parlamentów narodowych doraźnego zabierania głosu na posiedzeniach komisji Parlamentu Europejskiego w przypadku, gdy mają oni do przedstawienia ważne uwagi o niektórych kwestiach.

Proponowano również zintensyfikowanie współpracy między pracownikami parlamentów. Niektóre parlamenty oczekują wymiany ekspertów i staży między parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim. Duński Folketing uznał, że dobrze byłoby, gdyby Parlament Europejski zdecydował się na pełnienie roli gospodarza spotkań towarzyszących deputowanym pracownikom parlamentów narodowych. Umożliwiłoby to wzmocnienie sieci współpracy parlamentarnej poprzez włączenie do niej pracowników parlamentów państw członkowskich Unii Europejskiej.

Kilka parlamentów narodowych domaga się większej optymalizacji i usprawnienia obecnych form i sposobów współpracy. Niderlandzki Senat stwierdził, że Parlament Europejski i parlamenty narodowe mogłyby informować się nawzajem o aktualnych problemach oraz że należy w szczególności poprawić kontakty między odpowiednimi komisjami, które powinny mieć charakter współpracy a nie konkurencji.

Parlament portugalski zaproponował stworzenie mechanizmu podobnego do tego, który jest wykorzystywany przez Komisję Europejską od września 2006 r., w celu umożliwienia przekazywania parlamentom narodowym dokumentów opracowanych przez Parlament Europejski przez cały czas trwania procesu legislacyjnego.

Belgijski Senat chciałby wprowadzenia w życie propozycji w sprawie raportów Parlamentu Europejskiego, dotyczących współpracy parlamentarnej (np. raportów Leinena, Neytsa i Cravinho).

5.5. WNIOSKI

Większość parlamentów narodowych uważa wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji za przysparzające dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej. Ich liczba nie powinna jednak przekraczać obecnego poziomu, ponieważ mogłoby to wpłynąć niekorzystnie na wykonywanie przez parlamenty narodowe ich podstawowych zadań. Tematy spotkań uznano za interesujące, choć zwrócono uwagę na potrzebę zwoływania spotkań poświęconych konkretnym propozycjom legislacyjnym. Wnioskowano, by przy wybieraniu tematów spotkań w większym stopniu zasięgać opinii parlamentów. Wiele parlamentów zwróciło uwagę na potrzebę ściślejszej koordynacji wspólnych spotkań z innymi forami międzyparlamentarnymi. Poparto pomysł podjęcia działań w celu ustalenia podstawowych zasad organizacji tych spotkań.

6. WYMIAR PÓŁNOCNY UNII EUROPEJSKIEJ

6.1. RAMY WYMIARU PÓŁNOCNEGO

Wymiar północny w polityce zewnętrznej i transgranicznej Unii Europejskiej odzwierciedla stosunki UE z Rosją i innymi państwami w regionach Morza Bałtyckiego i Arktycznego. Wymiar północny dotyczy sfer działalności, wyzwań i możliwości występujących w tych regionach oraz ma na celu zintensyfikowanie dialogu i współpracy pomiędzy zainteresowanymi państwami. Należą do nich państwa członkowskie Unii Europejskiej, Norwegia, Islandia, Federacja Rosyjska oraz Stany Zjednoczone i Kanada. Spośród państw członkowskich, w projektach wymiaru północnego uczestniczą: Szwecja, Finlandia, Estonia, Łotwa, Litwa, Polska, Niemcy, Zjednoczone Królestwo i Francja. Wymiar północny jest wdrażany równocześnie z Umową o partnerstwie i współpracy z Rosją.

Podjęmowane działania obejmują politykę energetyczną, współpracę handlową, inwestycyjną i gospodarczą, ochronę środowiska i bezpieczeństwo nuklearne, transport i infrastrukturę transportową, technikę, reformę regulacyjną, telekomunikację, bezpieczeństwo morskie, badania naukowe, szkolnictwo wyższe i zdrowie publiczne, współpracę transgraniczną oraz wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne.

Tym, co odróżnia wymiar północny od reszty polityki wobec Rosji i stosunków zewnętrznych jest działający model partnerstwa. Praktyczna współpraca jest planowana, prowadzona i finansowana przez wiele różnych podmiotów, takich jak Komisja Europejska i państwa członkowskie, państwa partnerskie wymiaru północnego: Islandia, Norwegia i Rosja, państwa-observatorzy: Kanada i USA, organizacje regionalne (Nordycka Rada Ministrów, Rada Państw Morza Bałtyckiego, Euroarktyczna Rada Morza Barentsa, Rada Arktyczna), międzynarodowe instytucje finansowe, podmioty szczebla lokalnego, spółki, środowisko naukowe i organizacje pozarządowe.

W przeciwieństwie do innych form polityki sąsiedztwa, wymiar północny nie wymaga własnego instrumentu finansowego ani struktury instytucjonalnej. Wymiar północny ma przysporzyć dodatkowej sprawności i wartości poprzez koordynowanie wykorzystania funduszy unijnych ze źródłami spoza Unii.

Szczególny nacisk kładzie się w wymiarze północnym na pomocniczość i na zapewnienie aktywnego uczestnictwa wszystkich zainteresowanych Północą, włącznie z organizacjami regionalnymi, władzami lokalnymi i regionalnymi, środowiskami akademickimi i biznesowymi oraz społeczeństwem obywatelskim.

Waga wymiaru północnego jest podkreślana od czasu rozszerzenia Unii w roku 2004, zyskał on też dodatkowe znaczenie jako jeden z instrumentów polityki Unii wobec Rosji. W związku z tym wzrosło znaczenie dialogu energetycznego w programie działania nie tylko w ramach wymiaru północnego czy umowy o współpracy i partnerstwie, lecz również podczas spotkań wysokiego szczebla Rady i szczytów Unii Europejskiej oraz spotkań przedstawicieli UE i Rosji w ogóle.

Wymiar północny jest zorganizowany jako odrębna polityka, co sprawia, że zarówno on sam jak i zawarte w jego ramach umowy o partnerstwie nie podlegają wahaniom w kontekście stosunków pomiędzy UE i Rosją.

Celem tego rozdziału raportu półrocznego jest zbadanie, czy wymiar północny, który według wszelkich kryteriów politycznych i finansowych jest ważnym obszarem polityki, podlega odpowiedniej kontroli i nadzorowi parlamentów⁴⁰. Uważa się za rzecz oczywistą, że wszystkie stosunki zewnętrzne i polityka sąsiedztwa powinny podlegać kontroli parlamentarnej. Za oczywiste uważa się również to, że jako przykład może służyć współpraca eurośródziemnomorska: w obu przypadkach chodzi o politykę stanowiącą próbę włączenia obszarów sąsiadujących z Unią Europejską do europejskiej sfery gospodarczej i politycznej. Przy porównaniu tym należy uwzględnić oczywiste podobieństwa i różnice między obiema politykami. Zarówno wymiar północny jak i współpraca eurośródziemnomorska są nakierowane na rozległe geograficznie, politycznie niestabilne obszary, których spójność polityczna, etniczna i ekonomiczna stanowi wyzwanie dla polityki.

⁴⁰ Do parlamentów narodowych skierowano następujące pytania:

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

- 1. Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
- 2. Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
- 3. Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Różnica polega na tym, że współpraca eurośródziemnomorska opiera się na rozbudowanej i dobrze rozwiniętej strukturze instytucjonalnej oraz na specyficznych instrumentach finansowych, podczas gdy wymiar północny jest próbą realizacji podobnych celów bez tego zaplecza, jedynie w oparciu o koordynację istniejących funduszy i struktur.

6.2. ZAANGAŻOWANIE PARLAMENTÓW NARODOWYCH W WYMIAR PÓŁNOCNY

6.2.1. Udział parlamentów narodowych w ramach organizacyjnych wymiaru północnego

W wymiarze północnym uczestniczy cała gama organizacji międzyparlamentarnych działających w regionie, mianowicie Rada Nordycka, Rada Arktyczna, Konferencja Parlamentarna Morza Bałtyckiego, Rada Państw Morza Bałtyckiego i Euroarktyczna Rada Morza Barentsa.

Zgodnie z oczekiwaniami, uczestnictwo w tych organizacjach jest ograniczone do parlamentów narodowych (i niektórych parlamentów regionalnych) państw regionów objętych wymiarem północnym.

6.2.2. Monitorowanie i kontrola polityki i działań w ramach wymiaru północnego przez parlamenty narodowe

W ramach środków wymiaru północnego powstają tego samego rodzaju decyzje i dokumenty, co w przypadku innych działań Unii Europejskiej. Zatem środki wymiaru północnego podlegają kontroli parlamentarnej jako dokumenty Komisji oraz jako pozycje porządku obrad Rady Unii Europejskiej.

Spośród 30 izb parlamentarnych, które odpowiedziały na pytania zawarte w kwestionariuszu, 14 poinformowało, że monitorują polityki i działania w ramach wymiaru północnego (Estonia; Finlandia; Francja: Zgromadzenie Narodowe i Senat; Niemcy: Bundestag; Irlandia; Łotwa; Litwa; Niderlandy: Izba Druga i Senat; Słowenia; Szwecja i Zjednoczone Królestwo: Izba Lordów i Izba Gmin). We wszystkich przypadkach wymiar północny pojawiał się w trakcie regularnej kontroli polityki europejskiej rządu, przeprowadzanej przez odpowiednie izby. Ponadto Austria poinformowała, że elementy wymiaru północnego można poddawać kontroli, lecz dotychczas żaden z nich nie został wybrany do kontroli.

Jeśli chodzi o udział Parlamentu Europejskiego w działaniach wymiaru północnego, Parlament poinformował, że aktywnie uczestniczy w wielu organizacjach w ramach wymiaru północnego w osobie przewodniczącego Prezydium Delegacji SINEEA⁴¹, natomiast przedstawiciele Parlamentu Europejskiego zdają Parlamentowi sprawozdania z obrad konferencji, w których uczestniczyli.

⁴¹ Delegacja do spraw stosunków ze Szwajcarią, Islandią i Norwegią i do wspólnej komisji parlamentarnej Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

6.2.3. Adekwatność kontroli parlamentarnej wymiaru północnego i możliwe cechy wspólne z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii Europejskiej

Parlamenty badające działania w ramach wymiaru północnego były również usatysfakcjonowane istniejącym poziomem kontroli. Wśród innych parlamentów poziom zainteresowania sprawą wymiaru północnego był różny, zaś kilka parlamentów nie wyraziło żadnego zdania o tym, czy obecna kontrola jest odpowiednia.

Nie było zgody co do tego, czy istnieją lub powinny istnieć wspólne elementy między kontrolą parlamentarną wymiaru północnego a kontrolą współpracy eurośródziemnomorskiej. W udzielonych odpowiedziach część parlamentów twierdziła, że istnieje związek (zwłaszcza w państwach członkowskich z regionów Morza Północnego i Morza Bałtyckiego), część uważała, że należy przeprowadzić paralełę (np. belgijska Izba Deputowanych i parlament cypryjski), natomiast inne nie dostrzegały takiej paraleli. Tę ostatnią grupę można podzielić na izby, które zwróciły uwagę na różnice w strukturze instytucjonalnej między obiema politykami (np. francuskie Zgromadzenie Narodowe i Senat), te, które dostrzegały odmiennosć charakteru programów wymiaru północnego i współpracy eurośródziemnomorskiej (np. niemiecki Bundesrat) oraz te, które wskazały, że stosunkowo bardziej interesująca dla ich parlamentu jest współpraca eurośródziemnomorska. Kilka izb nie wyraziło żadnej opinii. Polskie Sejm i Senat, choć przyznały, że istnieją wspólne cechy, wskazały również, że w tym kontekście należy zbadać wymiar wschodni Unii Europejskiej.

6.3. WNIOSKI

Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wskazują na ogólne podejście parlamentów narodowych do kontroli spraw europejskich. Wymiar północny jest badany przez te parlamenty, które utrzymują system kontroli wszystkich spraw europejskich, niezależnie od tego, do której polityki są one przypisane przez instytucje europejskie. Kontrola ta może koncentrować się na dokumentach europejskich lub na spotkaniach Rady UE. W tych parlamentach wymiar północny był badany w ramach rutynowych działań kontrolnych.

Dla potrzeb raportu półrocznego należy dokonać rozróżnienia między krajowymi działaniami kontrolnymi a działaniami międzyparlamentarnymi. Kontrola krajowa jest procesem, w ramach którego parlamenty narodowe sprawdzają zasadność i przejrzystość stanowisk wyrażonych przez rząd w imieniu danego państwa w Radzie Unii Europejskiej. W ramach współpracy międzyparlamentarnej przedstawiciele parlamentów dyskutują nad kwestiami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania; współpraca ta niekoniecznie zakłada bezpośrednie wpływanie na politykę instytucji europejskich.

Jako jedną z korzyści wynikających z polityki wymiaru północnego wskazuje się fakt, że umożliwia ona osiąganie rezultatów bez nadbudowy instytucjonalnej. Z tego powodu państwa członkowskie nie rozważały możliwości nadania wymiarowi północnemu specyficznego charakteru parlamentarnego na wzór współpracy eurośródziemnomorskiej.

ZAŁĄCZNIK
DO SZÓSTEGO RAPORTU PÓŁROCZNEGO COSAC
odpowiedzi parlamentów narodowych
na pytania zawarte w kwestionariuszu
w sprawie zmian stosowanych w Unii Europejskiej procedur i praktyk
dotyczących kontroli parlamentarnej*
Helsinki, 19–21 listopada 2006

SPIS TREŚCI

Kwestionariusz: szósty raport półroczny	165
1. Austria	171
2. Belgia – Izba Deputowanych	175
3. Belgia – Senat	180
4. Cypr	184
5. Czechy – Izba Deputowanych	189
6. Czechy – Senat	193
7. Dania	198
8. Estonia	204
9. Finlandia	208
10. Francja – Zgromadzenie Narodowe	212
11. Francja – Senat	218
12. Niemcy – Bundestag	224
13. Niemcy – Bundesrat	228
14. Grecja	233
15. Węgry	237
16. Irlandia	242
17. Włochy – Izba Deputowanych i Senat	246
18. Łotwa	250
19. Litwa	256

* Załącznik do raportu został przygotowany przez Sekretariat COSAC i przedstawiony na XXXVI Konferencji Komisji Wyszczególnionych w Sprawach Wspólnotowych i Europejskich Parlamentów Unii Europejskiej w dniach 19–21 listopada 2006 r. w Helsinkach.

Niniejszy załącznik opublikowano na stronach:

<http://www.cosac.eu/en/documents/biannual/responses.pdf> – w jęz. angielskim

http://libr.sejm.gov.pl/oide/international/raport_cosac_6_aneks.doc – w jęz. polskim

20. Luksemburg	262
21. Malta	266
22. Niderlandy – Izba Druga	269
23. Niderlandy – Senat	273
24. Polska – Sejm	279
25. Polska – Senat	283
26. Portugalia	287
27. Słowacja	294
28. Słowenia	299
29. Szwecja	304
30. Zjednoczone Królestwo – Izba Gmin	309
31. Zjednoczone Królestwo – Izba Lordów	320
32. Parlament Europejski	325

KWESTIONARIUSZ: SZÓSTY RAPORT PÓŁROCZNY

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

Na spotkaniu w dniach 15–16 czerwca 2006 r. Rada Europejska uzgodniła, co następuje: „Zachęca się parlamenty narodowe w ramach Konferencji Komisji Wyspecjalizowanych w Sprawach Wspólnotowych (COSAC) do wzmocnienia współpracy w zakresie monitorowania pomocniczości”. Ponadto, we wnioskach ze spotkania, które odbyło się 1 lipca 2006 r., Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE zasugerowała, aby COSAC rozważyła zainicjowanie dyskusji na temat zacieśnienia współpracy w zakresie kontroli przestrzegania zasady pomocniczości.

COSAC, kierując się stanowiskiem zajęтым na XXXIV spotkaniu w Londynie, poprowadzi w 2006 roku dwie kontrole zgodności propozycji legislacyjnych Komisji z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, realizowane przez parlamenty narodowe. Pierwsza z tych kontroli została zainicjowana 17 lipca 2006 roku. Dotyczy ona propozycji Komisji w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 w odniesieniu do jurysdykcji i wprowadzającego zasady dotyczące prawa właściwego w sprawach małżeńskich.

Celem niniejszego rozdziału jest przedstawienie doświadczeń zdobytych w trakcie kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności, jak również zebranie informacji dotyczących oczekiwań parlamentów narodowych co do zacieśnienia współpracy pomiędzy nimi oraz w ramach COSAC.

PYTANIA:

1. Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?
2. W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

W komunikacie dla Rady Europejskiej z dnia 10 maja 2006 r. (COM(2006) 211 wersja ostateczna), zatytułowanym „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach”, Komisja oznajmiła, że zamierza „...przekazywać bezpośrednio parlamentom państw członkowskich wszystkie nowe wnioski legislacyjne i dokumenty konsultacyjne, zachęcając je tym samym do przedstawiania swoich uwag, które pozwolą na usprawnienie procesu opracowywania strategii politycznych”. Celem tego jest należyte informowanie parlamentów narodowych o inicjatywach prawodawczych Komisji; mogłoby to pomóc w zaangażowaniu parlamentów narodowych w proces podejmowania decyzji na wczesnym etapie. Od 1 września 2006 r. Komisja przekazuje dokumenty bezpośrednio parlamentom narodowym.

Rozdział drugi szóstego raportu półrocznego zawiera przegląd środków, które parlamenty narodowe zamierzają podjąć w odniesieniu do przyjmowania dokumentów wysyłanych przez Komisję i odpowiadania na nie.

Ponadto, w rozdziale tym zostanie przeanalizowane, czy i jak parlamenty narodowe badały roczną strategię polityczną Komisji w przeszłości oraz jak zamierzają czynić to w przyszłości. Ostatnia konferencja Przewodniczących Parlamentów UE w Kopenhadze zachęcała parlamenty narodowe do przeanalizowania rocznej strategii politycznej i do omówienia ich ustaleń z Komisją. W tym kontekście, przewodniczący parlamentów wezwali sekretarzy generalnych do rozważenia konkretnych postanowień, które Komisja miałaby przedstawić parlamentom narodowym w roku 2007 w swojej rocznej strategii politycznej oraz w programie legislacyj-

nym i prac. Inicjatywa Komisji dotycząca przekazywania dokumentów bezpośrednio do parlamentów narodowych obejmuje roczną strategię polityczną.

PYTANIA:

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?
2. Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)
3. Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?
 - a) Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?
 - b) Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?
 - c) Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹ na reakcję?
 - d) W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?
 - e) Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?
4. Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?
5. Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?
 - a) Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?
Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?
 - b) Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?
2. Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?
3. Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?

¹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

W komunikacie z dnia 10 maja 2006 r., zatytułowanym „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach” (COM(2006) 211 wersja ostateczna), Komisja poinformowała o swej inicjatywie usprawnienia podejmowania decyzji jak również [zwiększenia] odpowiedzialności w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej oraz legalnej migracji. Odwołuje się ona do art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Oba postanowienia dopuszczają zmiany w aktualnych ustaleniach dotyczących podejmowania decyzji [klauzule pomostowe (*passerelle*)]. Ponadto, w czerwcu Rada Europejska wezwała prezydentkę fińską, aby zbadała ona, we współpracy z Komisją, możliwości usprawnienia podejmowania decyzji i działań w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w oparciu o obecnie obowiązujące traktaty.

Wprowadzenie w życie art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej wymaga jednomyślnej decyzji Rady, podjętej po konsultacji z Parlamentem Europejskim, oraz przyjęcia tej decyzji przez państwa członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Odwołanie się do art. 67 ust. 2 prowadzi do zastosowania procedury współdecydowania w odniesieniu do całości lub części Tytułu IV (Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób). Wymaga to jednomyślnej decyzji Rady, podjętej po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

W rozdziale trzecim raportu półrocznego pragniemy ustalić, które parlamenty narodowe zostały poinformowane przez własne rządy o możliwości zastosowania klauzul pomostowych (*passerelle*), które już debatowały nad tym zagadnieniem i jakie zajęły stanowisko. Szczególną uwagę poświęcono różnym wymogom konstytucyjnym dotyczącym przyjęcia decyzji Rady na mocy art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz zaangażowaniu parlamentów narodowych w tę procedurę.

PYTANIA:

1. Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?
2. Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?
3. Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?
4. Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?
5. Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?

Rozdział 4: Komitologia

W dniu 17 lipca 2006 r. Rada podjęła decyzję o zmianie tzw. procedury komitologicznej (2006/512/WE). Procedura ta pozwala na delegowanie środków legislacyjnych do Komisji oraz ustanawia kontrolę komitetów składających się z przedstawicieli państw członkowskich nad tymi środkami. Rada, Parlament Europejski i Komisja zawarły także porozumienie międzyinstytucjonalne, odnoszące się do nowej procedury.

Najbardziej istotna zmiana w aktualnej procedurze (wprowadzonej w 1999 roku) ma zastosowanie w sytuacji, w której podstawowy akt legislacyjny został przyjęty wspólnie przez Parlament Europejski i Radę w ramach procedury współdecydowania. W tym przypadku Parlament Europejski uzyskał nowe prawo odrzucenia bezwzględną większością głosów wszelkich „quasi-legislacyjnych” środków, zaproponowanych przez Komisję, na takiej podstawie, że środki te wykraczają poza kompetencje wykonawcze, o których mowa w instrumencie

podstawowym, lub że nie odpowiadają one celowi albo treści instrumentu podstawowego, bądź naruszają zasady pomocniczości lub proporcjonalności.

Celem rozdziału czwartego jest zbadanie nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego i ustalenie, czy parlamenty narodowe zajęły się zmianami w procedurze komitologicznej, a jeśli tak, jakie zajęły stanowisko. Mogłoby się również zrodzić pytanie co do stopnia, w jakim parlamenty narodowe badały w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej, i czy, lub jak, chcą zajmować się takimi decyzjami w przyszłości. Wiele decyzji komitologicznych ma charakter wysoce techniczny i specjalistyczny, ale w grę wchodzi także sprawy mające znaczenie polityczne i prawne. Celem niniejszego rozdziału jest wymiana najlepszych praktyk dotyczących tego, jak parlamenty narodowe rozróżniają te dwie kategorie.

PYTANIA:

1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?
2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?
3. Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?
4. Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?
5. Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

Współpraca pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim zacieśnia się coraz bardziej. W tym kontekście, rozwinięto pewne nowe metody współpracy, mianowicie: „wspólne spotkania parlamentarne” i „wspólne spotkania komisji”, które są organizowane wspólnie przez Parlament Europejski i parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Unii Europejskiej.

Wspólne spotkania parlamentarne dotyczą ogólnych zagadnień politycznych. Są to spotkania, które organizują i którym przewodniczą wspólnie parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję Rady i Parlament Europejski. Spotkania te odbywają się w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli.

Wspólne spotkania komisji dotyczą konkretnych sektorów/zagadnień politycznych. Są to spotkania, które organizują i którym przewodniczą wspólnie komisja parlamentu państwa członkowskiego sprawującego prezydencję Rady i komisja Parlamentu Europejskiego. Spotkania te odbywają się w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli.

Praktykę tę zainicjowano w czasie prezydencji luksemburskiej, w pierwszej połowie 2005 roku. Od tamtej pory spotkania te stały się regularną formą współpracy pomiędzy parlamentami. Zważywszy, że jest to ciągle jeszcze dość nowe zjawisko, celem niniejszego rozdziału jest bliższe przyjrzenie się temu, w jaki sposób te spotkania są organizowane i jakie wnioski można wyciągnąć w sprawie organizacji tego rodzaju spotkań w przyszłości.

W rozdziale piątym zostanie przeanalizowana organizacja wspólnych spotkań parlamentarnych i wspólnych spotkań komisji, które odbyły się dotychczas. W oparciu o doświadczenie przede wszystkim Luksemburga, Niderlandów, Zjednoczonego Królestwa, Austrii i Parlamentu Europejskiego, ta analiza może przynieść ewentualne sugestie, jak dalej rozwijać tę formę współpracy.

PYTANIA:

1. Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.
2. Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?
3. Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?
4. Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?
5. Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Wymiar północny w polityce zewnętrznej i transgranicznej Unii Europejskiej odzwierciedla stosunki UE z Rosją (a zwłaszcza Rosją północno-zachodnią) w regionach Morza Bałtyckiego i Arktycznego. Wymiar północny dotyczy konkretnych sfer działalności, wyzwań i możliwości, które powstają w tych regionach oraz ma na celu zintensyfikowanie dialogu i współpracy pomiędzy państwami członkowskimi UE, krajami stowarzyszonymi z UE w ramach EOG i Federacją Rosyjską. Wymiar północny jest wdrażany równocześnie z Umową o partnerstwie i współpracy z Rosją. Tym, co odróżnia wymiar północny od reszty polityki wobec Rosji i stosunków zewnętrznych jest działający model partnerstwa.

Praktyczna współpraca jest planowana, prowadzona i finansowana przez wiele różnych podmiotów, takich jak Komisja Europejska i państwa członkowskie, państwa partnerskie wymiaru północnego: Islandia, Norwegia i Rosja, państwa-obszerniki: Kanada i USA, organizacje regionalne (Nordycka Rada Ministrów, Rada Państw Morza Bałtyckiego, Euroarktyczna Rada Morza Barentsa, Rada Arktyczna), międzynarodowe instytucje finansowe, podmioty szczebla lokalnego, spółki, środowisko naukowe i organizacje pozarządowe. Szczególny nacisk kładzie się w wymiarze północnym na pomocniczość i na zapewnienie aktywnego uczestnictwa wszystkich zainteresowanych Północą, włącznie z organizacjami regionalnymi, władzami lokalnymi i regionalnymi, środowiskami akademickimi i biznesowymi oraz społeczeństwem obywatelskim.

Waga wymiaru północnego jest podkreślana od czasu rozszerzenia Unii w roku 2004. Zyskał on dodatkowe znaczenie jako jeden z instrumentów polityki Unii wobec Rosji. Wymiar północny jest zorganizowany jako odrębna polityka, co sprawia, że zarówno on sam jak i zawarte w jego ramach umowy o partnerstwie nie podlegają wahnięciom w kontekście stosunków pomiędzy UE i Rosją.

Celem rozdziału szóstego jest rozważenie koncepcji wymiaru północnego a także jego stosunkowo nowej i innowacyjnej metody. Rozdział koncentruje się na aspektach parlamentarnych wymiaru północnego.

PYTANIA:

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?
2. Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: *Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii*^I; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego^{II}; pierwszy^{III} i drugi^{IV} plan działania w sprawie wymiaru północnego; *Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007*^V)?
3. Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?

^I *A Northern Dimension for the policies of the Union*, COM(1998) 589, 25.11.1998.

^{II} w: *The implementation of a Northern Dimension for the policies of the European Union*. Conclusions adopted by the Council on 31 May 1999.

^{III} *Action Plan for the Northern Dimension with external and cross-border policies of the European Union 2000–2003*, 9401/00, 14.06.2000.

^{IV} *The Second North Dimension Action Plan, 2004–2006*, COM(2003) 343, 10.06.2003.

^V *Guidelines for the development of a political declaration and policy framework document for Northern Dimension policy from 2007*, 14358/05, 17.11.2005; przypisy I–V – red. Zeszytów OIDE.

1. AUSTRIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna być forum wymiany praktycznych doświadczeń w zakresie nowych możliwości oferowanych przez Komisję Europejską i Radę Europejską. Parlamente będą musiały wprowadzić w życie procedury umożliwiające parlamentom narodowym wzajemne reagowanie w szybki i skoordynowany sposób.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W przypadku, gdy za kontrolę w tym zakresie odpowiadają komisje spraw europejskich (komisje branżowe), COSAC, jako forum tych komisji, może odgrywać jeszcze większą rolę.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

W europejskiej bazie danych europejskich austriackiego parlamentu zostanie utworzona nowa kategoria dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Przewiduje się, że obowiązek sprawdzania otrzymywanych dokumentów będzie spoczywać na komisjach europejskich obu izb (Komisji Głównej lub Stałej Podkomisji do Spraw Unii Europejskiej Rady Narodowej /Komisji do Spraw Unii Europejskiej Bundesratu).

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Nie podjęto jeszcze decyzji w tej sprawie.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu² na reakcję?*

Przyszła procedura powinna zapewniać dotrzymanie 6-tygodniowego okresu przewidzianego w protokole załączonym do Traktatu z Amsterdamu oraz przyszłych (ewentualnych) postanowień Traktatu Konstytucyjnego.

² Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Ponieważ grupy polityczne w austriackim parlamencie tworzą deputowani do obu izb i mamy jedną, wspólną administrację, powinno to zapewnić współpracę i koordynację działań.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Nie podjęto jeszcze decyzji w tej sprawie. Jednym z możliwych rozwiązań jest komunikat przewodniczącego izby skierowany do instytucji europejskich.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Będzie się różnić, ponieważ będą musiały zostać uwzględnione terminy, potrzebna będzie ściślejsza współpraca i koordynacja działań z innymi parlamentami narodowymi i sama kontrola skoncentruje się na innych aspektach.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak, ponieważ parlamenty będą informowane jeszcze zanim otrzymają ten sam dokument od rządu.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

W dniu 7 grudnia 2006 r. na posiedzeniu plenarnym Rady Narodowej rozpatrywano roczny program prac Komisji na rok 2006. Od 2005 roku członkowie rządu muszą przekazywać parlamentowi sprawozdania dotyczące rozdziałów programu wchodzących w zakres ich kompetencji – dyskusje nad tymi sprawozdaniami zostały przeprowadzone przez komisje branżowe i przedstawione na obradach plenarnych. W tych debatach i dokumentach może również być podnoszona kwestia programu strategicznego Komisji.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Dotychczas roczna strategia polityczna nie była przedmiotem odrębnej debaty. Natomiast dyskusję nad rocznym programem prac powszechnie uznano za korzystną.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Jeszcze nie.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Klauzule pomostowe nie były dotychczas przedmiotem debaty.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Rząd popiera tę inicjatywę i opowiedział się za dodaniem punktu 10 do konkluzji ostatniej Rady Europejskiej w czerwcu 2006 roku. Również podczas austriackiej prezydencji Unii Europejskiej Komisja Główna Rady Narodowej została poinformowana o szczycie na kilka dni przed swoim posiedzeniem.
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
Tak, odbyłoby się to w ramach zwykłej kontroli działań rządu w Radzie.
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Wpłynęłoby to na zdolność parlamentu do wywierania wpływu na unijne prawodawstwo, ponieważ przyszłe zmiany nie wymagałyby już jednomyślności Rady. Sam system kontroli pozostałby ten sam.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
Ostatnie zmiany nie były przedmiotem posiedzenia komisji, lecz mogły być omawiane na poziomie grup politycznych.
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
Brak danych na ten temat. W każdym razie kontrola przebiegałaby na zasadach ogólnych.
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
Ponieważ okres ten został zwiększony do 3 miesięcy, powinno być dość czasu.
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
Tak. Rejestr dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych, ponieważ udostępniane są wszystkie dokumenty komitologiczne przekazane Parlamentowi Europejskiemu, poza uznanymi za poufne. Można uzyskać projekty środków, skrócone protokoły, daty posiedzeń komisji, wyniki głosowania i dokumentację dotyczącą wydarzeń (zmian) w komisjach.
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*
Nie można w istocie dokonać takiego generalnego rozróżnienia. Jednak pewne rozróżnienie istnieje, ponieważ Komisja Główna zajmuje się przygotowaniem do spotkań Rady Europejskiej i konferencji międzyrządowych, natomiast jej stała podkomisja zajmuje się konkretnymi projektami unijnymi (w bardziej „technicznym” zakresie).

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak, dzięki temu, że umożliwiają uczestnikom poznanie stanowisk innych państw członkowskich i innych instytucji unijnych.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Na ogół tak, ponieważ koncentrują się na kwestiach, które w znacznej mierze należą do kompetencji państw członkowskich lub mają charakter międzyrządowy.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Na podstawie naszego własnego (pozytywnego) doświadczenia chcielibyśmy podkreślić, że podstawowe znaczenie ma wspólne planowanie i partnerska współpraca między Parlamentem Europejskim i parlamentem narodowym kraju sprawującego prezydencję w Unii.

Chociaż sposób prowadzenia przygotowań do wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji wydaje się być zadowolający, zaproszenia Parlamentu Europejskiego na spotkania komisji dotyczące bardziej konkretnych spraw są przesyłane jednostronnie i ze stosunkowo małym wyprzedzeniem, co często prowadziło do pokrywania się wydarzeń o charakterze międzyparlamentarnym. Dlatego też proponujemy, aby spotkania te włączyć do programu prac koordynowanego przez przewodniczącego parlamentu państwa członkowskiego sprawującego prezydencję oraz przewodniczącego Parlamentu Europejskiego.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

W Austrii staramy się organizować dwa razy do roku spotkania austriackich deputowanych do Parlamentu Europejskiego z deputowanymi do parlamentu narodowego w celu przedyskutowania bieżących kwestii.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nasz parlament nie bierze w nich udziału.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Dotychczas wymiar północny nie znalazł się w porządku obrad żadnego posiedzenia komisji spraw europejskich. Jednak projekty unijne dotyczące wymiaru północnego są również umieszczone w naszej wewnętrznej bazie danych, i tym samym, teoretycznie, podlegają kontroli.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Jak wspomniano na wstępie, istnieją już różne fora parlamentarne w ramach wymiaru północnego, które kontrolują działania na szczeblu rządowym od wielu lat. Wymiar eurośroziemnomorski stanowi większe wyzwanie np. z punktu widzenia migracji i bezpieczeństwa całego kontynentu – istniejące Eurośroziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne, jako ogólne forum, ma rację bytu. Dlatego kontrola parlamentarna wymiaru północnego sprawowana przez istniejące instytucje jest obecnie wystarczająca.

(Wiedeń, 26 września 2006 r.)

2. BELGIA

IZBA DEPUTOWANYCH

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna zwrócić uwagę parlamentów narodowych na propozycje legislacyjne Komisji, które mogłyby naruszać zasadę pomocniczości.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Parlamentarna komisja śledcza w belgijskiej Izbie Reprezentantów jest instrumentem szczególnym i tymczasowym. Nie jest to odpowiednia formuła do prowadzenia kontroli przestrzegania zasady pomocniczości.

W belgijskiej Izbie Reprezentantów rozważa się raczej weryfikację stosowania zasady pomocniczości przez właściwe komisje, wspierane przez komórkę analityczną Biura Spraw Europejskich.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Do tej pory dokumenty były przekazywane do Izby za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa Belgii przy Unii Europejskiej. Przekazywało ono dokumenty zarówno Komisji jak i Rady. W związku z tym obecnie występuje pewne przeciążenie. Klasyfikacja dokumentów wymaga więcej czasu.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Dokumenty Komisji przekazywane są pocztą elektroniczną. Utworzone zostało bezpośrednie łącze z parlamentami regionów i wspólnot w celu przekazywania im na bieżąco (w czasie rzeczywistym) dokumentów Komisji (bez selekcji).

W zakresie opracowania dokumentów na poziomie belgijskiej Izby Deputowanych planowane jest przygotowanie bazy danych zawierającej dokumenty europejskie dotyczące szczebla federalnego. W bazie danych znajdowałby się ogólny przegląd dokumentu i odniesienie do dokumentów podstawowych; ocena wpływu (*fiche d'impact*) na poziomie krajowym, itp. Stałaby się ona podstawowym narzędziem dla podmiotów, które obowiązuje zasada pomocniczości, zwłaszcza dla „europromotorów” i właściwych komisji branżowych.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Przewiduje się współpracę między Federalną Komisją Doradczą do Spraw Europejskich i właściwymi komisjami sektorowymi.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Planuje się także analizę dokumentów o charakterze konsultacyjnym itp.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³ na reakcję?*

Podjęta zostanie próba sformułowania opinii w odpowiednim terminie.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Podczas dyskusji pomiędzy różnymi zgromadzeniami parlamentarnymi belgijskiego systemu federalnego na temat umowy o współpracy w zakresie pomocniczości, każde zgromadzenie wyraziło chęć tworzenia, w sposób autonomiczny, własnej procedury uzyskiwania opinii.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Droga elektroniczna – adres wskazany przez Komisję Europejską.

³ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Podjęta zostanie próba zorganizowania bardziej systematycznej analizy dokumentów.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Dodatkowa wartość wynika z faktu, że bezpośrednie przesyłanie dokumentów przez Komisję jest wyraźnym zaproszeniem parlamentów narodowych do formułowania spostrzeżeń. Z tego punktu widzenia inicjatywa Komisji stanowi nowy impuls do wzmocnienia roli parlamentów narodowych w europejskim procesie decyzyjnym.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Federalna Komisja Doradcza do Spraw Europejskich analizuje każdego roku (na początku roku) program prac Unii Europejskiej podczas wymiany poglądów (bez uchwał czy wniosków) z przedstawicielami Belgii w ramach Komitetów Stałych Przedstawicieli COREPER I i II.

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Roczna strategia polityczna jest analizowana na spotkaniu Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich i przedstawiciela Belgii w Komisji Europejskiej.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Dyskusja na temat rocznej strategii politycznej uznana została za konieczną. Stanowi bowiem ramy odniesienia dla Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich wobec podejmowanych inicjatyw.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Logiczne wydaje się, aby roczna strategia polityczna została przedyskutowana także w ramach COSAC.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tej kwestii nie została poświęcona specjalna dyskusja. Podczas analizy traktatów wprowadzających technikę klauzul pomostowych formuły te zostały dobrze przyjęte przez izbę. Uznano je za krok naprzód w kierunku uwspólnotowienia III filaru (sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne).

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Zob. pkt 1.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd poparł tę inicjatywę. Izba zapoznała się z inicjatywą podczas forum na temat przyszłości Europy (Parlament Europejski, kwiecień 2006), na którym J.M. Barroso zapowiedział wprowadzenie klauzuli pomostowej.

Izba zapoznawała się ze stanowiskiem rządu belgijskiego w trakcie wymiany poglądów na spotkaniu Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich z premierem przy okazji szczytów europejskich.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Rząd może powołać się na ogólną zgodę parlamentu wyrażoną podczas ratyfikacji traktatu wprowadzającego omawiane klauzule pomostowe.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Dopóki zakres ten stanowi kwestię międzyrządową, będzie on przedmiotem tradycyjnej kontroli parlamentarnej (interpelacje, zapytania pisemne i ustne, indywidualnie przez parlamentarzystów). Przejście w kierunku I filaru będzie wymagało bardziej systematycznej kontroli m.in. w zakresie zasady pomocniczości, która wkrótce zostanie wprowadzona.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Dokumentację tę prześledził Sekretariat Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Zważywszy, że komitologia dotyczy formułowania norm w celu egzekwowania europejskich norm legislacyjnych, wiąże się to z zaangażowaniem urzędników na poziomie narodowym. W związku z tym ten etap procesu decyzyjnego leży w kompetencjach ministerstw. Zastosowanie ma tutaj tradycyjna kontrola parlamentarna (interpelacje, zapytania...). Nie obowiązuje więc szczególna procedura.

Logiczne wydaje się, aby w związku z wprowadzeniem zasady pomocniczości, propozycje komitologiczne zostały poddane „testowi pomocniczości”.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Ponieważ Parlament Europejski będzie odciążony w procedurę komitologiczną, formuła współpracy Parlamentu Europejskiego z parlamentami narodowymi może rozwiązać problem.

4. *Czy Rejestr Komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr komitologii Komisji ustanowiony w 2003 roku jest wystarczający.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie jest zadaniem Parlamentu Europejskiego dokonywanie oceny technicznej. Parlament powinien identyfikować – nawet w przypadku zagadnień, które na pierwszy rzut oka wyda-

ją się techniczne – wybór polityk oraz ich wpływ na społeczeństwo. Właśnie w oparciu o ten „aspekt techniczny” parlament narodowy powinien uzasadniać swój wybór polityki.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Wspólne spotkania Parlamentu Europejskiego i parlamentu narodowego z pewnością stanowią dodatkową wartość. Pozwalają one nakreślić ogólne ramy, dzięki którym parlamentarzyści narodowi mogą usytuować prace legislacyjne na poziomie narodowym. Spotkania międzyparlamentarne powinny jednak odbywać się z odpowiednią częstotliwością. Często spotkania są „zbyttnio zorganizowane” (kwestionariusze i spotkania przygotowawcze itp.). Inicjatywy Parlamentu Europejskiego (częstotliwość, kwestionariusze do wypełnienia itp.) są tak liczne, że parlamenty nie zawsze mają możliwość śledzenia ich na bieżąco.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Zob. pkt 1.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Zob. pkt 1.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

(również odnośnie do pytania 5) Propozycje przedstawione w raportach Parlamentu Europejskiego sporządzonych przez Leinena, Neytsa i Cravinho na temat współpracy parlamentarnej powinny być realizowane.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Parlament belgijski uczestniczy czasem w pracach Rady Nordyckiej.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego ; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Tak, logiczne wydaje się przeprowadzenie paraleli z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii Europejskiej. „Polityka sąsiedztwa”, która obejmuje także regiony śródziemnomorski i nordycki, powinna, w zakresie wymiaru północnego, mieć także wymiar parlamentarny (współpraca międzyparlamentarna).

Bruksela, 10 października 2006 r.

3. BELGIA

SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC pozostaje organem, który umożliwia parlamentom narodowym wymianę stanowisk i uwag. Wymiana ta mogłaby być bardziej intensywna. Mimo to głównym podmiotem sprawującym kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności jest parlament narodowy.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W ramach kontroli przestrzegania zasady pomocniczości wszystkimi sprawami europejskimi o charakterze horyzontalnym zajmuje się Federalna Komisja Doradcza do Spraw Europejskich w parlamencie belgijskim. Stałe komisje branżowe sprawują kontrolę w przypadku spraw branżowych lub technicznych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak. Są to dokumenty dodatkowe w stosunku do dokumentów Rady przesyłanych do Senatu przez Stałe Przedstawicielstwo.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Najpierw Senat korzysta z istniejących mechanizmów i procedur. Otrzymane dokumenty są przesyłane do właściwych komisji, które rozpatrują dokumenty przy zastosowaniu obowiązujących procedur.

Powstał zamysł, aby połączyć wysiłki czynione w tym zakresie z obowiązkami Senatu w ramach systemu IPEX.

W celu przyjmowania dokumentów został utworzony nowy adres elektroniczny, do którego dostęp mają urzędnicy Biura Spraw Europejskich, zarządzający przekazywaniem tych dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Właściwa komisja kontroluje dokumenty i decyduje o podjęciu odpowiednich działań (brak reakcji, debata, projekt uchwały). Jeśli właściwa komisja wychodzi z projektem uchwały, ostateczna decyzja zostaje podjęta na posiedzeniu plenarnym.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Wszystkie dokumenty przekazane przez Komisję są przesyłane do właściwych komisji.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁴ na reakcję?*

Tak

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Nie. Zgromadzenia legislacyjne wzajemnie się informują. W tym zakresie umowa o współpracy została zawarta pomiędzy federalnym i regionalnymi zgromadzeniami legislacyjnymi.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Stosowana jest klasyczna procedura przesyłania uchwał przyjętych przez Senat: uchwała, razem z pismem przewodniczącego Senatu, jest przesyłana do właściwych osób.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

W ujęciu krótkoterminowym nie ma różnicy. W dłuższym okresie przewidziana jest pewna automatyzacja (przy uwzględnieniu procedur IPEX).

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

⁴ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Debata z Komisarzem Europejskim, p. Louisem Michelem została zorganizowana przez Federalną Komisję Doradcą do Spraw Europejskich razem z senacką Komisją Stosunków Międzynarodowych i Obrony oraz Komisją Stosunków Międzynarodowych Izby Reprezentantów i przedstawiciele regionalnych parlamentów Belgii.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Nie dotyczy.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak, ze względu na informację o stanowiskach przyjętych przez inne parlamenty narodowe. Należy jednak zwrócić szczególną uwagę na fakt, że debata ta nie może zastąpić debaty na poziomie narodowym. Ocena rocznej strategii politycznej Komisji pozostaje w kompetencjach parlamentu narodowego, a nie COSAC.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*).1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tak, podczas debaty Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich na temat rezultatów spotkania Rady Europejskiej w czerwcu 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Podczas tego spotkania pan Philippe Mahoux, przewodniczący delegacji Senatu w Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich, zauważył, że w przypadku klauzul pomostowych w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych Senat ratyfikuje traktaty międzynarodowe zawarte poza Unią Europejską, np. Traktat z Prüm dotyczący terroryzmu, przestępczości transgranicznej i nielegalnej imigracji*. Mamy zatem do czynienia z umową dotyczącą kwestii, które obejmuje III filar Unii Europejskiej, ale w ramach wielostronnych, co oznacza, że obywatele Unii Europejskiej nie korzystają w takim samym stopniu z ochrony zagwarantowanej wszystkim przez traktaty europejskie. Senat nie wyraził opinii w związku z tą inicjatywą.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Podczas tego spotkania premier Guy Verhofstadt zwrócił uwagę, że ten sam problem pojawił się w przypadku umów z Schengen, które także były formą zwiększonej współpracy poza traktatami europejskimi. Dlatego też jest on zwolennikiem stosowania klauzul pomostowych w celu uwspólnotowienia polityki sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

* Traktat podpisany przez siedem państw członkowskich w dniu 27 maja 2005 r. w Prüm w celu wzmocnienia współpracy transgranicznej, w szczególności zwalczania terroryzmu, przestępczości transgranicznej i nielegalnej imigracji – przyp. tłum.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Z wykorzystaniem klasycznych narzędzi kontroli parlamentarnej.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie. Kwestia ta leży w gestii władzy wykonawczej.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie dotyczy.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie dotyczy.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie dotyczy.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak. Przyczyniają się one do wymiany informacji między parlamentarzystami.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak. Zwiększenie liczby spotkań mogłoby utrudnić pracę parlamentarzystów w parlamencie narodowym.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Nie

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Nie dotyczy.

4. CYPR

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Organizowanie specjalnych spotkań w ramach COSAC, poświęconych wyłącznie kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności umożliwiłoby dyskusję nad rocznym programem legislacyjnym Komisji w miejsce obecnej praktyki sprowadzającej się do wskazywania propozycji przez poszczególne państwa członkowskie.

Ponadto na późniejszym etapie można by organizować spotkania, podczas których dyskutowane byłyby dogłębnie poszczególne propozycje legislacyjne o największym znaczeniu dla państw członkowskich, dotyczące pomocniczości i proporcjonalności.

Ponadto COSAC mogłaby dalej wspierać współpracę parlamentów narodowych w trakcie badania propozycji pod kątem zasad pomocniczości i proporcjonalności.

W celu zwiększenia efektywności korzystania z bazy IPEX, parlamenty narodowe powinny zamieszczać w bazie krótkie streszczenie w języku angielskim każdego istotnego dokumentu, aby umożliwić innym parlamentom narodowym zapoznanie się z ich stanowiskiem w sprawie danej propozycji.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W przypadku, gdy w badaniu zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności uczestniczą komisje branżowe parlamentów narodowych, COSAC mogłaby usprawnić koordynację i organizację wspólnych spotkań tych komisji oraz ewentualnie komisji Parlamentu Europejskiego, na których w dyskusji nad daną sprawą mogliby uczestniczyć również sami zainteresowani.

Pierwszym krokiem mogłoby być zasięgnięcie opinii odpowiednich komisji Parlamentu Europejskiego w sprawach dotyczących zasad pomocniczości i proporcjonalności niezwłocznie po zbadaniu rocznego programu legislacyjnego Komisji, w celu uzyskania pierwszych opinii na temat każdej propozycji. Umożliwiłoby to przyszłe organizowanie wspólnych spotkań z parlamentami narodowymi w celu poddania poszczególnych propozycji kontroli pod kątem zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Nie przewiduje się stworzenia nowej, oddzielnej bazy danych, przeznaczonej na dokumenty Komisji. Dokumenty przekazywane do komisji branżowych oraz będące przedmiotem dyskusji w Komisji do Spraw Europejskich są wprowadzane do bazy danych uruchomionego niedawno biurowego systemu automatycznego. Rozważa się stopniowe wprowadzanie wszystkich dokumentów Komisji do powyższego systemu w najbliższej przyszłości w celu ułatwienia wyszukiwania, archiwizacji i przetwarzania tych dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) Na obecnym etapie Komisja do Spraw Europejskich wyraziła zainteresowanie badaniem każdej propozycji dotyczącej zasady pomocniczości i proporcjonalności. Należy natomiast rozważyć możliwość zaangażowania komisji branżowych i zgromadzenia plenarnego.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Na obecnym etapie Komisja do Spraw Europejskich bada głównie propozycje legislacyjne.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁵ na reakcję?*

Tak, o ile będzie to możliwe w praktyce.

⁵ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Nie dotyczy.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Ta kwestia jest przedmiotem rozważań.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Jako nowe państwo członkowskie, nie mające jeszcze doświadczenia w zajmowaniu się dokumentami UE, nie wypracowaliśmy dotychczas ostatecznej procedury.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak. Wszystkie dokumenty są obecnie przekazywane bezpośrednio przez Komisję, co eliminuje wcześniejsze problemy wynikające z niedostarczenia parlamentowi odpowiednich dokumentów w czasie rzeczywistie umożliwiającym mu zbadanie tych dokumentów i sformułowanie stanowiska w każdej sprawie.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Komisja do Spraw Europejskich zajmowała się rocznym programem legislacyjnym Komisji.

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Komisja do Spraw Europejskich.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Komisja do Spraw Europejskich planuje badanie rocznej strategii politycznej.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Nie dotyczy.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Tak. Informacje przekazywane ustnie przez urzędników właściwego ministerstwa.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Ze względu na istniejący system polityczny (wyraźny rozdział władzy), Izba Reprezentantów nie może podejmować decyzji prawnie wiążących dla rządu. Może jednak wywierać wpływ polityczny.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

Izba Reprezentantów Republiki Cypryjskiej nigdy nie uczestniczyła w procedurze komitologicznej.

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Izba Reprezentantów podziela opinię, że organizowane wspólne spotkania różnego rodzaju mają duże znaczenie dla dalszego wzmacniania współpracy między parlamentami narodowymi.

Ze względu na fakt, że spotkania te stają się dość regularną formą współpracy parlamentów, stanowią one cenną okazję do wymiany opinii między deputowanymi do parlamentów narodowych oraz okazję do planowania środków i działań związanych z poszczególnymi kwestiami będącymi przedmiotem debaty. Ponadto udział przedstawicieli właściwych komisji parlamentów narodowych pozwala uzyskać cenne informacje o podejściu instytucji Unii do istotnych kwestii.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Tak, zważywszy na fakt, że Izba Reprezentantów jest małym parlamentem o niewielkiej liczbie deputowanych, obciążonych wieloma obowiązkami.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Nie

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Komisje Parlamentu Europejskiego mogłyby bardziej regularnie składać wizyty w parlamentach narodowych. Ponadto, w celu rozwijania współpracy między parlamentami narodowymi, podobne spotkania powinny organizować parlamenty narodowe państw członkowskich.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Konieczna jest koordynacja działań, aby uniknąć ich dublowania przez różne organizacje w tym obszarze.

5. CZECHY

IZBA DEPUTOWANYCH

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna służyć za forum wymiany najlepszych praktyk, informacji i poglądów między parlamentami narodowymi w kwestiach dotyczących pomocniczości. Uważamy jej obecną rolę za zadowalającą.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Komisje branżowe powinny uczestniczyć w rozpatrywaniu dokumentów unijnych na poziomie krajowym.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak. Jednak wzrost ten ma wyłącznie ilościowy charakter. Ponieważ Izba Deputowanych jest połączona z Ekstranetem Rady Unii Europejskiej, ten nowy kanał komunikacyjny umożliwi jedynie dostarczanie tych samych dokumentów również w alternatywny sposób.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Założono nową, specjalną skrzynkę internetową, służącą do odbierania i archiwizacji dokumentów. Ponieważ ta forma przesyłania informacji nie umożliwi sortowania dostarczonych dokumentów według tematów, nie zostanie utworzona oddzielna baza danych, a zatem nowy kanał komunikacyjny będzie mieć w głównej mierze pomocniczy charakter.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

W Izbie Deputowanych sprawy europejskie są analizowane głównie przez Komisję do Spraw Europejskich. Dokumenty o dużym znaczeniu mogą jednak być również rozpatrywane na posiedzeniu plenarnym lub kierowane do odpowiednich komisji branżowych.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Charakter dokumentu (tzn. czy jest to propozycja legislacyjna czy też nie) jest tylko jednym z kryteriów oceny przy podejmowaniu decyzji o szczeblu, na którym dany dokument ma być analizowany. Zatem kontrola dotyczy różnego rodzaju dokumentów i w związku z tym reakcje mogą dotyczyć dowolnego dokumentu, niezależnie od jego charakteru.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁶ na reakcję?*

Tak

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Najprawdopodobniej nie. Ze względu na różnice w strukturze politycznej izb, ich stanowiska i reakcje na poszczególne dokumenty mogą być bardzo rozbieżne.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Zwyczajnym trybem postępowania byłaby reakcja w formie listu przewodniczącego Komisji do Spraw Europejskich po rozpatrzeniu sprawy przez komisję. W przypadku kontroli zgodności z zasadą pomocniczości komisja przesyła swoją uchwałę do Komisji Europejskiej, Rady Unii Europejskiej, Parlamentu Europejskiego oraz do przewodniczących COSAC.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie. W istocie nie planuje się żadnej szczególnej procedury, jeśli chodzi o bezpośrednio przekazywane dokumenty. Jednak data dostarczenia dokumentów przez Komisję będzie mieć decydujące znaczenie przy obliczaniu sześciotygodniowego terminu przewidzianego w Protokole w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Izba Deputowanych nie uważa za dodatkową wartość wcześniejszego przekazania dokumentów (w porównaniu do Ekstranetu Rady Unii Europejskiej) i możliwości bezpośredniego przekazywania swoich opinii do Komisji.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Dyskusje nad roczną strategią polityczną odbywały się dotychczas wyłącznie w ramach debaty nad programem legislacyjnym i prac Komisji na poziomie Komisji do Spraw Europejskich. W przyszłości, przedmiotem debaty będzie roczna strategia polityczna.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak. Komisja do Spraw Europejskich uważa, że dyskusja nad roczną strategią polityczną jest bardziej potrzebna niż dyskusja nad programem legislacyjnym i prac Komisji, ponieważ ten ostatni ma bardziej ogólny charakter.

⁶ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Izba Deputowanych dyskutowała już nad możliwościami wynikającymi z art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej w Komisji do Spraw Europejskich w ramach dyskusji po przeprowadzonej analizie dostarczonych dokumentów.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Ogólnie rzecz biorąc, Komisja do Spraw Europejskich popiera stosunek rządu do tzw. klauzul pomostowych. Republika Czeska potwierdza potrzebę podjęcia dyskusji w celu zwiększenia sprawności podejmowania decyzji w ramach współpracy policyjnej, lecz nie uważa „uwspólnotowienia” trzeciego filaru poprzez zastosowanie klauzul pomostowych za jedyne rozwiązanie przy obecnym stanie negocjacji. Jednak dotychczas nie podjęto żadnej konkretnej uchwały w tej sprawie.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Jeszcze nie.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Tak, Izba Deputowanych może wywierać wpływ na stanowisko rządu wobec tej inicjatywy. Komisja do Spraw Europejskich lub sama Izba Deputowanych może poprosić rząd o postępowanie zgodnie z jej instrukcjami.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie. Izba Deputowanych stosuje podobny system kontroli w odniesieniu do aktów wydanych w ramach pierwszego jak i trzeciego filaru. Różnice wynikają ze specyfiki dziedziny, której dokument dotyczy.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak, Izba Deputowanych uważnie śledzi wszystkie ostatnie zmiany w komitologii.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie badano decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Brak opinii.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr nie jest przedmiotem naszego zainteresowania.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie dokonano takiego rozróżnienia.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Izba Deputowanych bardzo ceni sobie kontakty z Parlamentem Europejskim i z zadowoleniem przyjmuje wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji jako podstawę regularnej współpracy i komunikacji.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tematy spotkań były dotychczas wybierane przez państwo członkowskie sprawujące prezydencję Rady i Parlament Europejski odpowiednio do znaczenia tych spotkań.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Sprawa ta jest obecnie przedmiotem dyskusji.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Dwa wspólne spotkania wydają się być odpowiednim rozwiązaniem, zapewniającym regularną współpracę. Inne spotkania można organizować doraźnie.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Izba Deputowanych nie uczestniczy w pracach powyższych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Izba Deputowanych śledzi wszystkie polityki i działania w ramach wymiaru północnego z największą uwagą, jednak nie koncentruje się szczególnie na sprawach związanych z wymiarem północnym.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Izba Deputowanych uważa istniejące formy kontroli wymiaru północnego za odpowiednie i będzie śledzić wszystkie dalsze działania.

6. CZECHY

SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zgodnie z obowiązującymi postanowieniami traktatów COSAC powinna odgrywać rolę organu zwiększającego zdolność parlamentów do zajmowania się sprawami związanymi z pomocniczością (coroczne wybieranie potencjalnie trudnych propozycji legislacyjnych do przeprowadzenia skoordynowanego „testu pomocniczości”, wspieranie wymiany informacji za pośrednictwem systemu IPEX, dyskusje podczas spotkań COSAC).

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Ze względu na bardzo zróżnicowaną strukturę wewnętrzną i uprawnienia organów parlamentów narodowych, nie można zapewnić równoważnego przepływu informacji między komisjami branżowymi na poziomie europejskim. Powinny one jednak niewątpliwie angażować się za pośrednictwem komisji spraw europejskich parlamentów państw członkowskich.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Ściśle mówiąc, zwiększa, ponieważ do czeskiego Senatu wpływa więcej dokumentów. Jednak Senat otrzymuje i zawsze otrzymywał wszystkie propozycje legislacyjne i komunikaty za pośrednictwem czeskiego rządu z Ekstranetu Rady Unii Europejskiej. Dlatego też nie otrzymujemy żadnych nowych dokumentów.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Założono nową skrzynkę poczty elektronicznej, przeznaczoną do odbierania dokumentów przekazanych bezpośrednio przez Komisję, lecz nie stwierdza się potrzeby zastosowania no-

wych środków technicznych do obsługi tych dokumentów. Stosuje się istniejące mechanizmy zarządzania wpływającymi dokumentami, zaś Komisja jest ich dodatkowym źródłem. Czeski Senat nie zmienia swoich procedur po stronie „wejścia”, koncentrując się raczej na „wyjściu”, tzn. możliwości bezpośredniego kierowania do Komisji reakcji Senatu.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

W ramach ogólnej kontroli *ex ante* Senat będzie, we wszystkich przypadkach, kiedy uzna to za konieczne, zwracać się do Komisji z uwagami, zaleceniami i opiniami. Będą one przyjmować formę uchwał Senatu i będą poddawane pod dyskusję i głosowanie na posiedzeniu plenarnym, jeśli komisja senacka to zaleci.

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Dwie wyznaczone komisje – spraw europejskich lub zagranicznych – mogą z własnej inicjatywy lub w imieniu komisji branżowych zalecić odpowiednią reakcję wobec Komisji na posiedzeniu plenarnym. W przypadku skierowania opinii czeskiego Senatu do Komisji, zawsze będzie się to odbywać za pośrednictwem posiedzenia plenarnego.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Czeski Senat będzie kontynuować analizowanie wszystkich powyższych dokumentów zgodnie ze swoją zwykłą procedurą, przy czym we wszystkich rozpatrywanych przypadkach istnieje możliwość skierowania odpowiedniej reakcji do Komisji.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁷ na reakcję?*

Zamierzamy to czynić; jednak praktyka parlamentarna Senatu pokazuje, że dotrzymanie tego terminu nie zawsze jest możliwe.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Kwestia ta nie została jeszcze rozstrzygnięta.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

List przewodniczącego Senatu z załączoną uchwałą.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednio przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak. Czeski Senat chciałby przed wszystkim dowiedzieć się, w jaki sposób Komisja będzie uwzględniać reakcje parlamentów narodowych.

⁷ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Debata nad roczną strategią polityczną odbyła się w 2004 roku w ramach programu legislacyjnego i prac Komisji na rok 2005. W roku 2005 debatowano tylko nad programem legislacyjnym i prac na rok 2006.

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Komisja do Spraw Europejskich debatowała nad programem legislacyjnym i prac. Został on uwzględniony, w związku z czym rezultatu debat nie wykorzystywano do innych celów.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Roczna strategia polityczna została oceniona jako zbyt ogólna, aby umożliwiać podjęcie jakiegokolwiek znaczącej dyskusji.

Udział komisarza Unii Europejskiej mógłby przysporzyć wartości dyskusji. Nie ma jednak formalnej decyzji w sprawie sposobu postępowania z roczną strategią polityczną w przyszłości.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Zob. odpowiedź w pkt 2.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?***Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)**1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Komunikat Komisji zatytułowany „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach” był przedmiotem debaty w Komisji do Spraw Europejskich wkrótce po jego publikacji. Komisja zatwierdziła zalecenie w sprawie uchwały Senatu, która znajduje się w porządku obrad w dniu 5 października. W tym dokumencie po raz pierwszy wspomniano pokrótce o klauzulach pomostowych przewidzianych art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67(2) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Komisja uważa za konieczne, by powoływanie się na te przepisy odbywało się z uwzględnieniem znaczenia ostatecznych zmian oraz było poprzedzone dogłębną debatą z przedstawicielami parlamentów narodowych.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Podobnie jak wszystkie pozostałe rządy, również rząd czeski zajął stanowisko w sprawie tej inicjatywy. Wstrzeźliwe podejście czeskiego rządu zostało zaprezentowane podczas niedawnego nieformalnego spotkania Rady w Tampere. Jednak Senat nie otrzymał dotychczas żadnych oficjalnych informacji na temat stanowiska rządu.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zgodnie z przepisami konstytucyjnymi i odpowiednimi przepisami wynikającymi z czeskiego porządku prawnego, Senat z pewnością byłby w stanie wywrzeć wpływ, prowadzący do realizacji scenariusza „działania”, tzn. gdyby miała ostatecznie zostać zaproponowana decyzja o przeniesieniu. Odbyłoby się to poprzez przeprowadzenie kontroli propozycji *ex ante*

oraz poprzez przeprowadzenie procesu ratyfikacji przez obie izby czeskiego parlamentu, przez który uzgodniona decyzja Rady musiałaby przejść. Natomiast w przypadku realizacji scenariusza „braku działania”, tzn. w przypadku, gdyby nie zgłoszono formalnej propozycji, wpływ na przebieg dyskusji byłby bardziej ograniczony. Przybrałby on formę prośby o informację o stanowisku rządu na dany temat. Planuje się dyskusję na temat stanowiska rządu, przynajmniej w ramach Komisji do Spraw Europejskich.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie miałyby zasadniczego wpływu. W istocie dokonane zostałyby tylko zmiany proceduralne. Proces kontroli ex-ante instrumentów filaru III jest obecnie realizowany przez Komisję Spraw Zagranicznych i Bezpieczeństwa, natomiast wszystkimi pozostałymi kwestiami, poza WPZiB, zajmuje się Komisja do Spraw Europejskich. Gdyby doszła do wspomnianego przeniesienia, podział ten przestałby mieć uzasadnienie.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Czynili to poszczególni senatorowie oraz, oczywiście, eksperci; nie było formalnej debaty w organach Senatu.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie badano ich w przeszłości. Jeśli chodzi o plany na przyszłość, komitologię postrzega się jako delikatną materię, która wymyka się spod kontroli parlamentów narodowych; nie przedstawiono jednak dotychczas żadnego konkretnego praktycznego rozwiązania.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Ponieważ czeski Senat nigdy nie przeprowadzał kontroli decyzji podjętych w oparciu o procedury komitologiczne, trudno o udzielenie odpowiedzi opartej na faktach. Zważywszy na ilość pracy związanej z regularną kontrolą ex ante, Senat może nie mieć środków na angażowanie się w badanie decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Wymiana poglądów z kolegami z innych parlamentów narodowych jest generalnie bardzo ceniona. Wspólne spotkania wnoszą nową energię do prac Senatu.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
Tak
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*
Ich liczba wydaje się wręcz zbyt wysoka, zwłaszcza jeśli chodzi o wspólne spotkania międzyparlamentarne. Decyzja o tym, ile wspólnych spotkań należy organizować w czasie prezydentury nie powinna być podejmowana mechanicznie, w oparciu o założenie liczbowe, lecz winna wynikać z istotności i ważności kwestii podejmowanych przez prezydencję.
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
Czeski Senat nie bierze udziału w pracach żadnej z powyższych organizacji.
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
Nie
3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

7. DANIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*
2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Pomimo zwiększenia aktywności COSAC w ciągu ostatnich dwóch lat pod względem angażowania się w monitorowanie przestrzegania zasady pomocniczości, nadal istnieją możliwości zwiększenia roli COSAC w tej dziedzinie.

COSAC jest forum, na którym mogą być nawiązywane kontakty między właściwymi komisjami parlamentów narodowych na poziomie politycznym w sprawach związanych z pomocniczością. Jej funkcją powinno być ułatwianie wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących zasady pomocniczości na poziomie krajowym, prowadzenie dyskusji nad wspólnymi problemami i okazjonalne formułowanie wspólnych zaleceń dotyczących usprawnienia praktyki instytucji UE w zakresie przestrzegania zasady pomocniczości. Przykład pozytywnego działania w tym zakresie został przedstawiony na spotkaniu COSAC w Luksemburgu w maju 2005 roku, kiedy badany był trzeci pakiet kolejowy w ramach projektu pilotażowego, mającego na celu sprawdzenie funkcjonowania mechanizmu wczesnego ostrzegania, przewidzianego w Traktacie Konstytucyjnym. Również decyzja COSAC o zbadaniu dwóch propozycji legislacyjnych w 2006 roku pod kątem ich zgodności z zasadą pomocniczości pokazuje, że parlamenty narodowe pragną zwiększyć swoją rolę w tej dziedzinie.

COSAC jest idealnym forum wymiany informacji i poglądów między parlamentami narodowymi w kwestiach związanych z pomocniczością, ponieważ jego uczestnikami są najważniejsze organy większości parlamentów narodowych w kwestii monitorowania pomocniczości, tzn. komisje spraw europejskich. Forum to byłoby jednak jeszcze bardziej pożyteczne, gdyby parlamenty narodowe dopuściły do udziału w COSAC komisje branżowe, które odgrywają ważną rolę w kontroli spraw dotyczących Unii Europejskiej w niektórych parlamentach narodowych.

Jeśli chodzi o traktatową rolę COSAC, nie ma potrzeby dokonywania fundamentalnych zmian. Załączony do Traktatu z Amsterdamu Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych daje już COSAC prawo do zbadania każdej propozycji lub inicjatywy legislacyjnej i umożliwia jej kierowanie stanowisk do instytucji EU, zwłaszcza odnośnie do stosowania zasady pomocniczości.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Nie. Parlament duński otrzymuje już wszystkie dokumenty Komisji za pomocą serwisu internetowego uruchomionego przez parlament. Automatyczne przekazywanie dokumentów przez Komisję stanowi jedynie zmianę sposobu gromadzenia dokumentów (uzyskiwanie dokumentów bez konieczności ich żądania).

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Istnieją już wykorzystywane przez duński parlament dwie specjalne bazy danych, zawierające dokumenty Komisji: wewnętrzna parlamentarna baza danych, wykorzystywana do powiązania dokumentów Komisji z innymi dokumentami parlamentarnymi i zapytaniami – oraz zewnętrzny serwis internetowy, umożliwiający użytkownikom znalezienie wszystkich istotnych dokumentów odnoszących się do konkretnej procedury legislacyjnej. Obecnie nie planuje się zmiany tych systemów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej będzie koordynować wszystkie działania związane z wydawaniem opinii parlamentu. Odpowiednie sprawy można kierować do komisji branżowych i w tym przypadku przewodniczący właściwych komisji wydadzą wspólną opinię.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Od czasu wejścia w życie Traktatu z Amsterdamu duński parlament ma odpowiednie procedury reagowania na dokumenty konsultacyjne. Ta praktyka będzie kontynuowana oraz uzupełniana ewentualnymi opiniami na temat tekstów poszczególnych aktów prawnych. Wydanie opinii w sprawie dokumentu roboczego nie wykracza poza kompetencje komisji; jednakże rozpatrywanie dokumentów roboczych jest zwykle częścią kontroli procedury legislacyjnej.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁸ na reakcję?*

Komisja nie wyznaczyła żadnego konkretnego terminu wydania opinii parlamentarnych dotyczących aktów legislacyjnych; jednakże duński parlament będzie starał się wydawać opinie jak najszybciej w celu zapewnienia ich aktualności. W przypadku dokumentów konsultacyjnych duński parlament będzie starał się dotrzymywać terminów określonych w poszczególnych dokumentach.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Nie dotyczy.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Opinie będą wydawane przez przewodniczących odpowiednich komisji.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

⁸ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak – jako polityczne zobowiązanie Komisji do utrzymywania bezpośredniego kontaktu z parlamentami narodowymi. Szczególną wagę przywiązujemy do zobowiązania Komisji do udzielania odpowiedzi na opinie parlamentów.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Tak

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej dokonywała w przeszłości przeglądu rocznej strategii politycznej Komisji w ramach normalnej kontroli spraw europejskich.

W wyniku spotkania nie została wydana żadna formalna deklaracja lub opinia, jednak deputowani do duńskiego parlamentu i do Parlamentu Europejskiego mieli możliwość zadawania pytań i przedstawiania swoich opinii duńskiemu rządowi i Komisji w trakcie przesłuchania.

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Duński parlament oczekuje na decyzję Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w sprawie zorganizowania zbieżnej w czasie debaty nad roczną strategią polityczną i programem prac. Obecna słowacka prezydencja Konferencji Przewodniczących Parlamentów została upoważniona do bliższego przyjrzenia się tej sprawie.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak – zob. powyżej.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej przeprowadziła w dniu 11 maja 2006 r. dyskusję z ministrem sprawiedliwości m.in. na temat inicjatywy Komisji. Ponadto minister udzielił odpowiedzi na pytania w sprawie inicjatywy podczas interpelacji w dniu 17 maja 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Nie podjęto formalnej decyzji dotyczącej stanowiska parlamentu w sprawie tej inicjatywy.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Według oświadczenia ministra spraw zagranicznych podczas interpelacji w parlamencie w dniu 17 maja 2006 r., duński rząd nie będzie utrudniać przeniesienia kompetencji z trzeciego filaru do pierwszego. Jednakże skutek zastosowania przez Danię klauzuli *opt-out* w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych Dania nie będzie mogła uczestniczyć w tej części współpracy w przypadku, gdy to nastąpi.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Tak, większość parlamentarna może wywierać wpływ na stanowisko rządu poprzez podjęcie decyzji w izbie lub ramach mandatu Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Wpływ można wywierać również za pomocą tradycyjnych środków, jak debaty, zapytania skierowane do ministrów i inne.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Tak, przeniesienie niektórych kwestii współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych do pierwszego filaru będzie mieć wpływ na sposób badania polityk w tym obszarze przez Folketing.

Obecnie Dania w pełni uczestniczy w tym obszarze, co oznacza, że wszystkie podejmowane decyzje podlegają pełnej kontroli parlamentarnej. W niektórych przypadkach rząd jest zobowiązany do uzyskania zgody parlamentu, natomiast w innych przypadkach mandatu może udzielić Komisja do Spraw Unii Europejskiej.

Ze względu jednak na zastosowanie przez Danię klauzuli *opt-out* w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, przeniesienie niektórych kwestii z trzeciego do pierwszego filaru spowodowałoby, że decyzje w tych kwestiach nie byłyby już wiążące dla Danii. W konsekwencji Dania nie uczestniczyłaby w uchwalaniu aktów prawnych ani głosowaniu w Radzie.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak, propozycję w sprawie zreformowanego systemu komitologicznego śledziła Komisja do Spraw Unii Europejskiej, która udzieliła upoważnienia rządowi w tym zakresie przed podjęciem nowej decyzji przez Radę.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Tak, zdarzało się to wiele razy. Wszystkie ważne projekty środków wykonawczych (projekty dyrektywy, rozporządzeń i decyzji) zgłoszone przez Komisję w ramach procedury regulacyjnej oraz propozycje o ogólnym zasięgu w ramach procedury zarządzania są przekazywane do Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Ponadto komisja ta udziela rządowi upoważnienia dotyczącego wszystkich takich propozycji, pod warunkiem, że są to propozycje o **większym znaczeniu**.

W praktyce większość propozycji w ramach procedur komitologicznych jest przedstawiana komisji w trybie pisemnym ze względu na krótkie terminy. Jeśli chodzi jednak o propozycje o większym znaczeniu, muszą one zostać umieszczone w porządku obrad komisji, aby mogła ona upoważnić rząd w tym zakresie.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Istotnym problemem związanym z systemem komitologicznym jest krótki czas wyznaczony na przeprowadzenie kontroli parlamentarnej. Obecnie Komisja daje komitetom komitologii zaledwie dwa tygodnie na zgłoszenie zastrzeżeń od chwili przekazania projektu środka pań-

stwom członkowskim. Proponowalibyśmy przedłużenie tego okresu do czterech tygodni, aby umożliwić przeprowadzenie odpowiedniej kontroli parlamentarnej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr Komitologii znacznie poprawił przejrzystość w sferze komitologii. Jednak rejestr ten zawiera tylko odnośniki do przekazanych komitetom projektów środków, a nie same projekty. Udostępnienie parlamentom projektów środków w rejestrze równocześnie z przekazaniem ich rządowi zwiększyłoby przejrzystość.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej analizuje tylko „ważne” projekty środków wykonawczych (projekty dyrektyw, rozporządzeń i decyzji) zgłoszone przez Komisję w ramach procedury regulacyjnej oraz propozycje o ogólnym zasięgu w ramach procedury zarządzania. W praktyce to rząd ocenia, które projekty środków wykonawczych są „ważne” i powinny zostać przekazane komisji do zbadania.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Spotkania parlamentarne są zawsze pomocne jako instrument przyczyniający się do zwiększania świadomości parlamentarzystów w zakresie określonych spraw europejskich oraz do wzmacniania współpracy sieciowej wśród parlamentarzystów. Wspólne spotkania parlamentarne w szczególności pomogły zwiększyć współpracę między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi na poziomie praktycznym.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak, jednakże liczba innych (doraźnych) spotkań parlamentarnych organizowanych przez Parlament Europejski jest problematyczna. Deputowani mogą mieć trudności ze zrozumieniem różnicy między wspólnym posiedzeniem parlamentarnym a spotkaniem doraźnym zorganizowanym przez komisję Parlamentu Europejskiego. Na ogół spotkania doraźne, organizowane przez komisje, są zwoływane z bardzo krótkim wyprzedzeniem i często brakuje im profesjonalnego przygotowania, którego należałoby oczekiwać od wspólnych spotkań parlamentarnych. W istocie deputowani do parlamentów narodowych mogą mieć trudności z ustaleniem, które spotkania parlamentarne powinni traktować priorytetowo, ponieważ nie ma ogólnej strategii organizowania spotkań w odniesieniu do parlamentów narodowych.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalek rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Dotychczas wspólne spotkania parlamentarne koncentrowały się na obszarach, którymi parlamenty narodowe i Parlament Europejski zajmują się wspólnie – lub obszarach należą-

cych wyłącznie do kompetencji państw członkowskich. Ponadto być może dobrym pomysłem byłoby organizowanie wspólnych spotkań parlamentarnych poświęconych obszarom będących przedmiotem politycznego zainteresowania, w których Parlament Europejski odgrywa rolę współprawodawcy.

Ponadto szczególną uwagę należałoby zwrócić na gospodarowanie czasem wystąpień podczas tych spotkań. Deputowani do parlamentów narodowych powinni nie tylko mieć przewagę co najmniej w stosunku 2:1 pod względem czasu trwania wystąpień – listy mówców nie powinny być konstruowane w sposób faworyzujący grupy polityczne Parlamentu Europejskiego (struktura list mówców powinna być rozłożona równomiernie – deputowani do Parlamentu Europejskiego nie powinni mieć przywileju występowania w pierwszej kolejności, co umożliwi im opuszczenie spotkania zaraz po swoim wystąpieniu).

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

W związku ze spotkaniami parlamentarnymi organizowanymi przez Parlament Europejski, byłoby może dobrze, gdyby Parlament Europejski postanowił organizować spotkania dla towarzyszących deputowanym pracowników parlamentów narodowych. Umożliwiłoby to pracownikom parlamentów zacieśnienie współpracy z ich odpowiednikami z innych parlamentów państw członkowskich Unii Europejskiej.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Duński parlament uczestniczy w konferencjach parlamentarnych Rady Nordyckiej, Rady Państw Morza Bałtyckiego i Rady Arktycznej.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Folketing jest usatysfakcjonowany istniejącą współpracą parlamentarną w zakresie rozwoju wymiaru północnego.

8. ESTONIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Procedura stosowana obecnie przez COSAC funkcjonuje prawidłowo, choć należy w większym stopniu wykorzystywać możliwość przedstawiania wspólnych stanowisk.

Ponadto powinien istnieć system regularnej wymiany informacji na temat przeprowadzanych przez parlamenty narodowe dodatkowych kontroli przestrzegania zasady pomocniczości, w których organizowaniu COSAC nie uczestniczy. Byłoby najlepiej, gdyby ta wymiana informacji następowała za pośrednictwem witryny internetowej IPEX. **Aby ułatwić dostęp do informacji, parlamenty narodowe powinny starać się zamieszczać w witrynie internetowej IPEX tłumaczenia na język angielski opinii stwierdzających naruszenie zasady pomocniczości.** Sekretariat COSAC powinien sporządzać roczne podsumowania kontroli przestrzegania zasady pomocniczości przeprowadzanych przez parlamenty narodowe.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Podczas kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w Riigikogu, udział komisji stałych w tym procesie sprowadzał się do przekazywania opinii Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Z praktycznego punktu widzenia, można byłoby je zachęcić do wymiany informacji z kolegami z odpowiednich komisji w innych parlamentach.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

1. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak, ponieważ do Spraw Unii Europejskiej Riigikogu ma pełny dostęp do rządowej bazy danych dokumentów Unii Europejskiej.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Istniejące mechanizmy.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Nie zamierzamy wprowadzać dodatkowych lub nowych procedur w związku z przekazywaniem dokumentów Komisji.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Wszystkie dokumenty mające wpływ na estońskie prawodawstwo lub powodujące istotne skutki społeczne i ekonomiczne.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁹ na reakcję?*
Mamy taki zamiar, lecz z prawnego punktu widzenia musimy uzyskać stanowisko rządu w sprawie danego dokumentu, aby zareagować na ten dokument.
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
List przewodniczącego Komisji do Spraw Unii Europejskiej (komisja zajmuje stanowisko w imieniu Riigikogu).
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Nie
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
To zależy od rozwoju sytuacji w praktyce.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
Nie, tylko nad programem legislacyjnym i prac.
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
Komisja do Spraw Unii Europejskiej i komisja^{VI} zwróciły uwagę na ten program.
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
W ten sam sposób, lecz starając się w większym stopniu angażować komisje branżowe.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Tak, w ramach komisji, a nie na posiedzeniach plenarnych.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Tak, jest to chyba dobry pomysł.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Kwestia klauzul pomostowych była omawiana w Riigikogu tylko przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej. Najpierw dyskusję na ten temat przeprowadzono w ramach prezentacji stanowisk Estonii na spotkaniu Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 czerwca 2006 r. (posie-

⁹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

^{VI} Z oryginału nie wynika jaka komisja – przyp. red. Zeszytów OIDE.

dzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 12 czerwca 2006 r.). Następnie kwestia ta została podjęta w ramach prezentacji stanowisk Estonii na spotkaniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 24 lipca 2006 r. (posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 21 lipca 2006 r.). Ostatnio zaś Komisja do Spraw Unii Europejskiej debatowała nad kwestią klauzul pomostowych na posiedzeniu w dniu 15 września 2006 r. w ramach prezentacji stanowisk Estonii na nieformalnym spotkaniu ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w dniach 21 i 22 września 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej popiera stanowisko rządu (zob. odpowiedź na pytanie 3).

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd dyskutował nad tą inicjatywą w kontekście stanowisk Estonii w Radzie Europejskiej w dniach 15 i 16 czerwca 2006 roku oraz na spotkaniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 24 lipca 2006 roku.

Rząd popiera usprawnienie funkcjonowania Unii Europejskiej i rozwój różnych obszarów w ramach istniejących traktatów. Problemy powstałe podczas procesu ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego nie powinny wstrzymywać dalszego rozwoju Unii Europejskiej. Jednak podejmowane decyzje nie powinny stanowić zagrożenia dla wejścia Traktatu Konstytucyjnego w życie i nie powinno być możliwe interpretowanie tych decyzji jako wybieranie z Traktatu Konstytucyjnego niektórych jego części. Rząd z zadowoleniem przyjmuje otwarcie debaty na temat usprawnienia współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych w Unii Europejskiej w ramach istniejących traktatów, ponieważ istniejący system podejmowania decyzji utrudnia osiąganie rezultatów (posiedzenie rządu w dniu 25 maja 2006 roku).

Zatem w celu osiągnięcia rezultatów należy usprawnić proces podejmowania decyzji odnośnie tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej. W zasadzie rząd popiera osiągnięcie tego celu w ramach istniejących traktatów. Jednocześnie, usprawniając proces decyzyjny, nie powinniśmy powodować zagrożenia dla wejścia w życie Traktatu Konstytucyjnego. Jednak konkretne propozycje zawarte w komunikacie „Realizacja programu haskiego: przyszłe działania” [COM (2006) 331] wymagają dalszych analiz (posiedzenie rządu w dniu 20 lipca 2006 roku).

Parlament został poinformowany o tych stanowiskach za pośrednictwem Komisji do Spraw Unii Europejskiej, która dyskutowała nad nimi przez spotkaniem Rady (zob. odpowiedzi na pytania 1 i 2).

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Tak, parlament może wpływać na stanowisko rządu za pośrednictwem Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Komisja do Spraw Unii Europejskiej omawia stanowiska rządu przed spotkaniem Rady i może wyrazić opinię niezgodną ze stanowiskiem rządu.

Jeśli chodzi o komunikat „Realizacja programu haskiego: przyszłe działania” [COM (2006) 331], oczekuje się, że rząd w najbliższej przyszłości przedstawi parlamentowi komunikat wraz ze stanowiskiem rządu na jego temat. Prezydium Riigikogu przekaze dokumenty Komisji do Spraw Unii Europejskiej i wyznaczy jedną lub kilka odpowiednich komisji stałych do wydania opinii w sprawie komunikatu dla Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Po otrzymaniu opinii Komisja do Spraw Unii Europejskiej przedyskutuje komunikat i sformułuje opinię. Również w tym przypadku możliwe jest, że opinia Komisji do Spraw Unii Europejskiej nie będzie zgodna ze stanowiskiem rządu.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie jako oddzielny temat obrad.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Rzadko i w przypadkach, gdy komisja debatowała nad kwestiami związanymi z komitologią, o sprawach w tym zakresie informowano rząd.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Badane są wszystkie dokumenty mające wpływ na estońskie prawodawstwo lub powodujące istotne skutki społeczne i ekonomiczne.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić?*

Tak, pozwalają one poznać różne punkty widzenia i argumenty oraz nadają europejską perspektywę niektórym sprawom, które w przeciwnym razie mogłyby być rozpatrywane wyłącznie w kontekście krajowym.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej, Zgromadzeniu Bałtyckim – ZB).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Rada Państw Morza Bałtyckiego – RPMB; Konferencja Parlamentarna Morza Bałtyckiego – KPMB, Rada Nordycka – RN, Zgromadzenie Bałtyckie – ZB.

Parlament estoński jest reprezentowany przez estońską delegację w Zgromadzeniu Bałtyckim, które jest członkiem lub partnerem współpracy powyższych organizacji międzyrządowych i parlamentarnych. Ich celem jest śledzenie zmian i rozwiązywanie problemów w regionie.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródoziemnomorskim Unii?*

Tak

9. FINLANDIA**Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność**

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC jest pożyteczną areną ogólnej wymiany informacji na temat pomocniczości. Kwestia ta mogłaby być stałym tematem obrad, przy czym dyskusje mogłyby dotyczyć ogólnie praktyk w zakresie kontroli przestrzegania zasady pomocniczości lub też konkretnych, aktualnych kwestii, jak naruszenia stwierdzone przez parlamenty, prawidłowość ocen Komisji itp.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W fińskim systemie komisje branżowe są również w pełni zaangażowane w monitorowanie przestrzegania zasady pomocniczości. Przed każdym spotkaniem COSAC komisje spraw europejskich powinny konsultować się z komisjami branżowymi w sprawie porządku obrad.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją**I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI**

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Właściwie nie. Te same dokumenty były zawsze dostępne z kilku źródeł.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Podstawą przeprowadzanej przez nas kontroli spraw europejskich będą nadal informacje otrzymywane od fińskiego rządu, w tym wszystkie dokumenty Komisji, którymi, z fińskiego punktu widzenia, powinien zająć się parlament.

Dokumenty przesyłane przez Komisję są przechowywane przez krótki czas w wydzielonej skrzynce pocztowej i usuwane po zapelnieniu skrzynki. Ponieważ wszystkie dokumenty są przechowywane zarówno w fińskich jak i unijnych bazach danych, wyposażonych w odpowiednie funkcje wyszukiwania, utworzenie parlamentarnej bazy danych uznano za zbędne.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Zob. powyżej.

Parlament nie zamierza wcale rozpatrywać tych dokumentów, ponieważ to spowodowałoby tylko dublowanie istniejących procedur.

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*
- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*
- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁰ na reakcję?*
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
- Nie zamierzamy się nimi zajmować.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednio przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
- Kilka innych parlamentów uważa, że przekazywanie dokumentów przez Komisję stanowi dodatkową wartość i Eduskunta musi to zaakceptować. Ze swojej strony Eduskunta nie do-

¹⁰ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

strzeża dodatkowej wartości i stwierdza, że wszystkie te dokumenty były zawsze dostępne dla wszystkich – i często Komisja zapraszała wszystkich zainteresowanych do zgłaszania uwag.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Moglibyśmy zorganizować dyskusję w ramach Wielkiej Komisji. Zainteresowanie tym ćwiczeniem ze strony parlamentarzystów jest dość ograniczone.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Takie dyskusje byłyby pożyteczne, gdyby prowadziły do jakiegoś rezultatu lub choćby interakcji. Nasuwają się również zastrzeżenia co do zasady: czy parlamenty narodowe są rzeczywiście równorzędnymi partnerami Komisji?

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Postrzegamy to jako przydatny temat dla COSAC tylko w przypadku, gdy spotkanie zostanie zorganizowane bezpośrednio po ogłoszeniu strategii.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia kłauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Zajmowaliśmy się tą kwestią w Komisji Spraw Wewnętrznych, Komisji Spraw Prawnych i Wielkiej Komisji.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Popieramy działania na rzecz usprawnienia procesu decyzyjnego w odniesieniu do kwestii zaliczanych do trzeciego filaru, lecz zwracamy uwagę na istnienie pewnych problemów dotyczących materialnego prawa karnego.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Tak, fińska prezydencja jest siłą sprawczą tej inicjatywy, która stała się przedmiotem regularnych konsultacji z Eduskuntą. Obecnie (27 września) oczekujemy na sprawozdanie rządu z nieformalnego spotkania ministrów w Tampere i informacje rządu na temat ewentualnych zmian polityki.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zgodnie z obowiązującymi w Finlandii zasadami kontroli spraw europejskich rząd jest politycznie odpowiedzialny za uwzględnienie opinii Eduskunty.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia*1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak

2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?

W niektórych przypadkach tak, lecz są to rzadkie wyjątki.

W większości przypadków sprawy objęte procedurą komitologiczną nie wymagają kontroli parlamentarnej dlatego, że kwestie merytoryczne należą do zakresu uprawnień powierzonych rządowi lub administracji, albo dlatego, że przyjmuje się, że europejski akt prawny przekazujący daną kwestię do procedury komitologicznej zawiera delegację zatwierdzoną przez Eduskuntę. Jeśli te warunki nie są spełnione, rząd ma obowiązek uzyskać zgodę parlamentu na działania jego przedstawiciela w ramach procedury komitologicznej.

3. Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?

Dotychczas byliśmy w stanie działać w ramach wyznaczonych terminów.

4. Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?

Nie mamy żadnego doświadczenia z rejestrem Komisji. Informowanie Eduskunty o wszelkich procedurach wymagających zgody parlamentu jest zadaniem fińskiego rządu.

5. Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?

Nie zostało dokonane takie rozróżnienie i nie jest ono potrzebne. Fińskie prawo przewiduje delegację uprawnień, zaś w innych sytuacjach rząd kieruje sprawę do Eduskunty.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim*1. Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak. Ich wartość wynika głównie z wymiany informacji i nieformalnej współpracy sieciowej.

2. Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?

Na ogół tak.

3. Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?

Mamy wrażenie, że liczba spotkań jest wystarczająca. Większa liczba spotkań mogłaby spowodować zakłócenie odgrywania przez parlamenty ich głównej roli ustawodawcy i organu kontrolującego prawodawstwo Unii Europejskiej.

4. Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?

Odnosimy wrażenie, że powinny zostać uzgodnione między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim podstawowe zasady dotyczące wspólnych spotkań międzypar-

lamentarnych i wspólnych spotkań komisji. Uprościłoby to i usprawniło współpracę. Podstawą współpracy powinna być równość współorganizatorów. Oznacza to, że porządki obrad, sprawy dotyczące praktycznej organizacji spotkań (czas wystąpień, główni mówcy, grupy robocze itp.) oraz ich efekty (raporty, informacje publiczne itp.) powinny być uzgadniane przez obu współorganizatorów i obaj powinni trzymać się dokonanych uzgodnień.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Dwa wspólne spotkania to liczba zbliżona do maksymalnego możliwego poziomu regularnej współpracy. Dodatkowe spotkania należałoby zwoływać doraźnie.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Tak, nasze delegacje parlamentarne uczestniczą w pracach każdej z powyższych organizacji. Poza pracami wykonywanymi w ramach tych organizacji przez poszczególne delegacje, Eduskunta stworzyła w kwietniu bieżącego roku „Międzynarodową Konferencję” która umożliwi członkom różnych delegacji dyskusję nad prowadzonymi pracami oraz wypracowywanie bardziej spójnych stanowisk fińskiego parlamentu w kwestiach rozpatrywanych przez te organizacje.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak, regularnie i intensywnie.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

W Finlandii jest. To samo dotyczy współpracy eurośroziemnomorskiej, która, poza samą kontrolą parlamentarną, ma również aspekt międzyparlamentarny.

10. FRANCJA

ZGROMADZENIE NARODOWE

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC może dodatkowo wzmocnić swoją rolę, jaką zaczęła odgrywać w zakresie wymiany pomiędzy parlamentami narodowymi doświadczeń i informacji na temat kontroli stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Regularne przeprowadzanie uzgodnionych działań w zakresie kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności – jak to miało miejsce w 2005 roku w przypadku trzeciego pakietu kolejowego czy ostatnio kolizji prawa w sprawach rozwodowych – pozwala usprawnić ustalone procedury kontroli dotyczące zasad pomocniczości i proporcjonalności. Jednocześnie użyteczne będzie regularne przygotowywanie przez COSAC oceny realizacji tej kontroli przez parlamenty.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Kontrola przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w aktach wspólnotowych nie wchodzi w zakres kompetencji komisji śledczych w Zgromadzeniu Narodowym. Należy do Delegacji ds. Unii Europejskiej w powiązaniu z właściwymi komisjami branżowymi.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Dokumenty Komisji przekazywane bezpośrednio częściowo pokrywają się z materiałami przekazanymi już przez rząd. Przeprowadzona zostanie powtórna analiza przekazywania materiałów przez rząd, dla porównania z dokumentami przesłanymi przez Komisję w danym okresie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Procedura analizy dokumentów przekazywanych przez Komisję jest jeszcze na etapie badania. Określi ona przede wszystkim wzajemne role Delegacji ds. Unii Europejskiej i komisji stałych.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*
- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*
- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹¹ na reakcję?*
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

¹¹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*
Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
 W dniu 24 stycznia 2006 r. Zgromadzenie Narodowe zorganizowało publiczną debatę z udziałem przewodniczącego Komisji José Manuela Barroso. Debatę została przeprowadzona przy okazji omawiania rocznej strategii politycznej i programu pracy Komisji na 2006 rok.
 Ponadto Delegacja ds. Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego analizuje każdego roku program prac Komisji i wyraża na jego temat opinię. (Z treścią opinii można zapoznać się na stronach internetowych Zgromadzenia Narodowego: www.assembleenationale.fr/12/europe/rapper/p2769.asp#p434_64607)
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
 Dyskusja na temat rocznej strategii politycznej może stanowić ważny punkt debaty z Komisją.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
 Warto, aby debata ta toczyła się w ramach COSAC.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

1.1. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej zgodnie z art. 42 TUE:

W dniu 29 marca 2006 r., uprzedzając inicjatywę Komisji, Zgromadzenie Narodowe przyjęło uchwałę nr 560, w której w par. 5 „sugeruje się, aby rząd francuski zaproponował swoim partnerom wykorzystanie ‘klauzuli pomostowej’ przewidzianej w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej w celu zapewnienia przejrzystości aktualnych ram prawnych i stworzenia nowego impulsu dla sprawiedliwości w Europie”. Uchwała została przyjęta z inicjatywy Delegacji ds. Unii Europejskiej w związku z raportem nr 2829 p. Christiana Philipa na temat konsekwencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 września 2005 roku. Rząd francuski podjął tę sugestię w swoim stanowisku w sprawie przewidywanych na podstawie obowiązujących traktatów zmian instytucjonalnych, które 24 kwietnia 2006 r. przedstawił pozostałym państwom członkowskim.

Tekst uchwały nr 560 Zgromadzenia Narodowego zamieszczono na stronie internetowej: <http://www.assemblee-nationale.fr/12/pdf/ta/ta0560.pdf>

Raport nr 2829 Delegacji ds. Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego opublikowano na stronie: <http://www.assemblee-nationale.fr/12/pdf/europe/rap-info/i2829.pdf>

1.2. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej zgodnie z art. 67 ust. 2 TWE:

Delegacja ds. Unii Europejskiej, w komunikacie przedstawionym przez jej przewodniczącego, p. Pierre'a Lequiller'a, podczas rozpatrywania projektu decyzji Rady na podstawie art. 67 ust. 2 TWE rozszerzającej wymóg większości kwalifikowanej na sprawy nielegalnej migracji i kontroli granic¹², wyraża żal, że kwestia legalnej migracji została wyłączona z obszaru przesuniętego do większości kwalifikowanej i procedury współdecydowania. W związku z tym popiera objęcie kwestii legalnej migracji wymogiem większości kwalifikowanej i procedurą współdecydowania.

Tekst komunikatu można przeczytać na stronie:

http://www.assemblee-nationale.fr/europe/dossiers_e/e2788.asp

2. Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?

2.1. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 42 TUE:

Zgromadzenie Narodowe popiera tę inicjatywę, przyjmując uchwałę wzywającą do skorzystania z klauzuli (por. z poprzednią odpowiedzią).

2.2. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 67 ust. 2 TWE:

Delegacja ds. Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego popiera objęcie kwestii związanych z legalną migracją wymogiem większości kwalifikowanej i procedurą współdecydowania. (por. z poprzednią odpowiedzią).

3. Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?

3.1. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 42 TUE:

Rząd francuski, w swoim stanowisku na temat przewidywanych na podstawie obowiązujących traktatów, usprawnień instytucjonalnych, zaproponował pozostałym państwom członkowskim skorzystanie z klauzuli pomostowej, przewidzianej w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej. W dniu 24 kwietnia 2006 r. przedstawił to stanowisko swoim partnerom.

Treść stanowiska jest dostępna na stronie:

<http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/IMG/pdf/contribution-FR.pdf>

3.2. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 67 ust. 2 TWE:

Według posiadanych informacji, rząd francuski nie zajął oficjalnego stanowiska na temat inicjatywy Komisji w tej sprawie.

Według posiadanych informacji, podczas negocjacji mających na celu przyjęcie wspomnianej powyżej decyzji 2004/927/WE, rząd nie wyraził sprzeciwu wobec objęcia wymogiem większości kwalifikowanej i procedurą współdecydowania kwestii związanych z legalną migracją.

4. Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?

Zgromadzenie Narodowe wpłynęło już na stanowisko rządu francuskiego, przyjmując wspomnianą powyżej uchwałę nr 560 z dnia 29 marca 2006 roku.

Ponadto, wkrótce Zgromadzenie Narodowe będzie mogło znów wypowiedzieć się na ten temat, ponieważ przedłożony został komunikat Komisji „Realizacja programu haskiego: przyszłe działania” (COM [2006] 331 wersja ostateczna) z dnia 3 lipca 2006 r., w którym

¹² Decyzja 2004/927/WE z 22 grudnia 2004 r.

Komisja wzywa do wprowadzenia w życie klauzul pomostowych, zgodnie z artykułami 42 TUE i 67 TWE, w związku z art. 88-4 Konstytucji. Będzie więc ono mogło wpływać na stanowisko rządu w tym zakresie, przyjmując uchwały zgodnie z art. 88-4 Konstytucji. Delegacje ds. Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego i Senatu mają jednocześnie możliwość przyjmowania wniosków w tej sprawie.

W przypadku wprowadzenia w życie art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, należy również podkreślić, że parlament francuski powinien wyrazić zgodę na ratyfikację decyzji Rady wprowadzającej tę klauzulę, zgodnie z art. 53 Konstytucji. Ponadto najprawdopodobniej potrzebna będzie wcześniejsza zmiana Konstytucji (por. przytoczony raport C. Philipa, s. 20–21). W takim przypadku zmiana Konstytucji powinna zostać poddana głosowaniu w Zgromadzeniu Narodowym i Senacie, następnie zatwierdzona, w zależności od decyzji Prezydenta Republiki, przez Kongres (gromadzący wszystkich posłów i senatorów) większością trzech piątych głosów lub w drodze referendum.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Samo przejście do większości kwalifikowanej i procedury współdecydowania nie wymaga zmiany warunków sprawowania kontroli przez parlament francuski nad tymi politykami. W praktyce wprowadzenie większości kwalifikowanej powinno jednak zwiększyć zakres normatywny przyjmowanych tekstów, co uzasadniałoby jeszcze bardziej pogłębioną analizę projektów dokumentów dotyczących tych zagadnień.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Delegacja ds. Unii Europejskiej otrzymała projekt decyzji Rady ustanawiającej warunki wykonywania kompetencji wykonawczych przyznanych Komisji. Delegacja zatwierdziła projekt decyzji na spotkaniu w dniu 23 października 2003 roku.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Zgromadzenie nie monitoruje w szczególności sposób decyzji podjętych w zakresie procedury komitologicznej.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Odpowiedź na pytania 1 do 5:

Wspólne spotkania z Parlamentem Europejskim, organizowane wspólnie przez parlament państwa sprawującego prezydencję w Unii Europejskiej i Parlament Europejski, stanowią istotny element pogłębiania dialogu pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim. Przyczyniają się do rozwoju europejskiej przestrzeni politycznej i przybliżania Europy do obywateli. Jednocześnie umożliwiają praktyczną wymianę stanowisk na temat różnych projektów Unii, co wpływa na zwiększenie skuteczności parlamentarnej kontroli działań rządów w sprawach europejskich. Należy chronić i rozwijać możliwość wypowiedziania się parlamentów narodowych w formie obrad „okrągłego stołu”, a zwłaszcza syntezy dokonywanej na posiedzeniu plenarnym. Należy zwiększyć interaktywny charakter spotkań.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Zgromadzenie Narodowe nie uczestniczy w pracach wymienionych w kwestionariuszu organizacji parlamentarnych zajmujących się wymiarem północnym, jako specjalistyczna delegacja parlamentarna, jak to ma miejsce w przypadku innych międzynarodowych zgromadzeń parlamentarnych (w szczególności NATO, UZE, Rada Europy, OBWE, Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne, Frankofonia...).

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Zgromadzenie Narodowe monitoruje polityki i działania wymiaru północnego Unii Europejskiej w ramach prac Delegacji ds. Unii Europejskiej i Komisji Spraw Zagranicznych.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Zgromadzenie Narodowe stara się usprawnić monitorowanie dokumentów w ramach istniejących struktur przed rozważeniem decyzji o utworzeniu wyspecjalizowanej delegacji. Dotychczas Delegacja ds. Unii Europejskiej i Komisja Spraw Zagranicznych były uznawane przez Zgromadzenie za najbardziej odpowiednie podmioty do monitorowania wymiaru północnego. Unia Europejska uważa problemy wymiaru eurośroziemnomorskiego, takie jak dysproporcje demograficzne i ekonomiczne, napięcia polityczne, napięcia związane ze sprawami bezpieczeństwa i migracji północ-południe, różnice kulturowe i religijne, za priorytetowe w stosunkach zewnętrznych i utworzyła wyspecjalizowane pod kątem tych zagadnień instytucje.

Wymiar północny Unii Europejskiej obejmuje bardzo ważne problemy, którymi należy zajmować się z coraz większą uwagą, choć niekoniecznie przy wykorzystaniu tych samych narzędzi instytucjonalnych co w przypadku wymiaru eurośroziemnomorskiego.

11. FRANCJA

SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC przyczynia się do koordynacji działań parlamentów narodowych dotyczących zagadnień wspólnotowych i w 2006 roku wybrała do analizy dwa teksty do zbadania pod kątem pomocniczości i proporcjonalności. W jej ramach w listopadzie 2006 roku powinna odbyć się debata na ten temat oraz powinny zostać zaproponowane nowe teksty na rok 2007, które byłyby „priorytetowe” z punktu widzenia kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Wzmocnienie roli COSAC mogłoby nastąpić w przypadku ewentualnego zwiększenia liczby tekstów przeznaczonych do analizy. COSAC powinna też, na podstawie informacji uzyskanych ze strony parlamentów narodowych, sporządzić zbiorcze sprawozdanie na temat kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Na podstawie tego sprawozdania mogłaby podjąć próbę bardziej precyzyjnego zdefiniowania tych dwóch pojęć. Określiłaby najlepsze praktyki i opracowała metodologię kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności (definicja odpowiednich kryteriów).

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W związku z brakiem formalnej decyzji Delegacja Senatu ds. Unii Europejskiej jest obecnie organem odpowiedzialnym za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Jej rola została już wzięta pod uwagę, ponieważ uczestniczy ona w pracach COSAC.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Nie. Senat otrzymuje już kilkaset dokumentów przekazywanych każdego roku przez rząd. Po miesiącu doświadczeń, z wyjątkiem rzadkich przypadków, okazuje się, że dokumenty przesyłane bezpośrednio przez Komisję to te same dokumenty, które zostały przekazane przez rząd, ponadto docierają w podobnym czasie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Nie została jeszcze podjęta decyzja w tym zakresie.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Nie podjęto decyzji formalnej, ale zważywszy na terminy przeprowadzenia analizy (6 tygodni), Delegacja Senatowi ds. Unii Europejskiej, jako właściwy organ, wypowie się na temat kryteriów pomocniczości i proporcjonalności, zaś decyzja zostanie przekazana Komisji Europejskiej, jak również innym zainteresowanym instytucjom (Rada, Parlament Europejski) oraz COSAC.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Senat będzie mógł reagować na wszystkie dokumenty, które będą mu przekazywane bezpośrednio przez Komisję Europejską, ale nie będzie się wypowiadał formalnie na temat wszystkich tekstów. Będzie interweniował w sprawie tych tekstów, które wydają mu się najbardziej istotne pod względem zasad pomocniczości i proporcjonalności. W przypadku dokumentów konsultacyjnych, które zawierałyby przepisy ewidentnie sprzeczne z tymi dwiema zasadami, Senat będzie mógł reagować, zwracając się do Komisji Europejskiej przed przyjęciem europejskiego projektu legislacyjnego.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹³ na reakcję?*

Tak. Ważne jest, aby ustalić ramy czasowe w celu zebrania opinii różnych parlamentów w tym samym okresie i podjąć działania najszybciej jak to możliwe, zanim jeszcze rozpoczną się dyskusje. Jeśli reakcja parlamentów narodowych nastąpi kilka miesięcy po przekazaniu dokumentów przez Komisję, jest mało prawdopodobne, że wprowadzi ona korektę, ponieważ negocjacje w Radzie i debaty w Parlamencie Europejskim zostaną już rozpoczęte na podstawie jej projektów.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Istnieje nieformalna współpraca pomiędzy Zgromadzeniem Narodowym i Senatem francuskim, ale nie jest przewidziana koordynacja np. w sprawie tych samych stanowisk na temat tekstów wspólnotowych. Każda izba jest autonomiczna, w związku z tym może swobodnie zajmować stanowisko na każdy temat.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

¹³ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Nie została podjęta decyzja formalna, ale ponieważ kontrola przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności wchodzi obecnie w zakres kompetencji Delegacji Senatu ds. Unii Europejskiej, przewodniczący Delegacji ma obowiązek przekazać swoje stanowisko instytucjom wspólnotowym. Preferowanym sposobem przesyłania dokumentu jest poczta elektroniczna.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie. Delegacja Senatu ds. Unii Europejskiej, która zgodnie z konstytucją informuje już o tekstach wspólnotowych, przyjmując projekty uchwał, wnioski lub kierując pisma do rządu, będzie również zabierać głos w sprawie poszanowania zasad proporcjonalności i pomocniczości. Jedyna różnica dotyczy przestrzegania sześciotygodniowego terminu przewidzianego na reakcję.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak, ta inicjatywa stanowi prawdziwie dodatkową wartość, zważywszy, że umożliwia ona bezpośredni dialog pomiędzy parlamentami narodowymi i Komisją Europejską, oczywiście jeśli Komisja Europejska skieruje odpowiedź do parlamentów narodowych i weźmie pod uwagę ich opinie w sprawie zasad proporcjonalności i pomocniczości.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
 b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Senat nie przeprowadził debaty na temat rocznej strategii politycznej Komisji. Program prac Komisji jest analizowany w trybie pisemnym.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Dyskusja na temat rocznej strategii politycznej pozwala dokonać ogólnego przeglądu polityki europejskiej, choć nie zastępuje pogłębionej analizy każdego projektu Komisji Europejskiej. Jednocześnie mogą istnieć rozbieżności pomiędzy zapisami zawartymi w programie prac a konkretnymi rezultatami. Wreszcie program pracy stanowi często katalog, który nie pozwala odróżnić spraw zasadniczych od mniej istotnych.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Bardziej użyteczna byłaby może coroczna prezentacja przez Komisję jej priorytetów na forum COSAC.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie. Należy sprecyzować, że sugestia Komisji Europejskiej w sprawie odwoływania się do klauzul pomostowych, zgodnie z art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, nie została zawarta w odrębnym tek-

ście. Jednakże komunikat Komisji „Realizacja programu haskiego: przyszłe działania” (COM [2006] 0331 wersja ostateczna) został przekazany przez rząd, będzie więc analizowany przez parlament.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

W związku z tym, że nie została przeprowadzona żadna debata, Senat nie zajął stanowiska. Wkrótce jednak powinna odbyć się debata w ramach Delegacji ds. Unii Europejskiej.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

W dniu 24 kwietnia 2006 r. rząd francuski skierował pismo do swoich europejskich partnerów, zawierające, wśród innych projektów mających na celu poprawę funkcjonowania obowiązujących traktatów, wyraźne odwołanie się do klauzuli pomostowej z art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej. Projekt ten został złożony w Senacie podczas przesłuchania publicznego w dniu 14 czerwca 2006 r., poprzedzającego posiedzenie Rady Europejskiej. Natomiast rząd francuski nie zajął stanowiska w sprawie odwołania się do klauzuli pomostowej z art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Senat może przyjąć uchwałę na mocy art. 88-4 Konstytucji, która zawierałaby stanowisko w sprawie stosowania klauzuli pomostowej. Senatorowie mogą jednocześnie przedstawiać swoje opinie, na przykład podczas debaty poprzedzającej Radę Europejską, podczas wystąpienia ministrów do spraw europejskich czy kierując pismo do ministra spraw europejskich. Dodać należy, że w przypadku, kiedy Rada podjęłaby decyzję o zastosowaniu klauzuli pomostowej, parlament powinien wyrazić zgodę na ratyfikację tej decyzji, zgodnie z art. 53 Konstytucji. Poza tym, konieczna może okazać się zmiana Konstytucji, co wymagałoby przeprowadzenia głosowania w Zgromadzeniu Narodowym i Senacie, a następnie zatwierdzenia przez obie izby zebrane jako Kongres, większością trzech piątych głosów lub też w drodze referendum.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Zastosowanie artykułu 88-4 równie dobrze odnosi się do projektów wchodzących w zakres trzeciego jak i pierwszego filaru, nie przewiduje się więc konsekwencji mogących mieć wpływ na ogólne warunki analizy dokonywanej przez parlament francuski. Jednakże przejście niektórych kwestii z trzeciego do pierwszego filaru mogłoby prowadzić do pozbawienia parlamentu francuskiego prawa wyrażania zgody na ratyfikację niektórych konwencji i umów międzynarodowych, zawartych na mocy art. 24 Traktatu o Unii Europejskiej.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie, Senat nie przeprowadził żadnej kontroli decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej. Nie przewiduje się tego także w przyszłości, chyba że na wyraźne życzenie senatorów.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie dotyczy. Senat nie podejmował żadnej decyzji co do tekstów w ramach procedury komitologicznej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie dotyczy. Senat francuski nie korzysta z rejestru komitologii.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Tak. Parlament francuski interweniuje w sprawach europejskich, zgodnie z art. 88-4 Konstytucji, który stanowi: „Rząd przedstawia Zgromadzeniu Narodowemu i Senatowi, po przekazaniu do Rady Unii Europejskiej, projekty lub propozycje aktów Wspólnot Europejskich i Unii Europejskiej, zawierające postanowienia o charakterze legislacyjnym. Jednocześnie może on przedkładać tym organom inne projekty lub propozycje aktów, jak również wszystkie dokumenty instytucji Unii Europejskiej. Zgodnie z ustalonymi w regulaminach każdego zgromadzenia warunkami, może odbyć się głosowanie nad uchwałą w sprawie projektów, propozycji czy dokumentów wymienionych w poprzednim akapicie, w szczególnych przypadkach poza sesjami”. Zadaniem Senatu jest więc przede wszystkim podejmowanie działań w zakresie przepisów wspólnotowych o charakterze legislacyjnym, tych, które będą miały istotny wpływ na prawodawstwo francuskie. Obszar regulowany ustawowo został opisany w art. 34 Konstytucji¹⁴.

Ponadto, poza dokonaniem rozróżnienia na środki legislacyjne wchodzące w zakres podstawowej działalności parlamentarnej i środki regulacyjne, Senat stara się skupić w swojej pracy na kwestiach natury politycznej, a nie na sprawach czysto technicznych.

¹⁴ Artykuł 34

Ustawy uchwała parlament.

Ustawa ustala zasady 23 dotyczące:

- praw obywatelskich i podstawowych gwarancji przyznanych obywatelom w celu realizacji wolności publicznych; świadczeń na rzecz obrony narodowej nakładanych na obywateli i na ich majątek;
- obywatelstwa, stanu cywilnego i zdolności prawnej jednostki, prawa małżeńskiego, dziedziczenia i darowizn;
- określenia zbrodni i występków, jak również orzekanych za nie kar; procedury karnej; amnestii; tworzenia nowych pionów sądownictwa i statusu sędziów;
- wymiaru stawek i sposobów pokrywania wszelkiego rodzaju podatków; systemu emisji pieniędzy.

Ustawa określa również zasady dotyczące:

- systemu wyborczego do zgromadzeń parlamentarnych i zgromadzeń lokalnych;
- tworzenia określonych kategorii zakładów publicznych;
- podstawowych gwarancji przyznanych państwowym funkcjonariuszom cywilnym i wojskowym;
- nacjonalizacji przedsiębiorstw i przenoszenia własności przedsiębiorstw sektora publicznego do sektora prywatnego.

Ustawa określa podstawowe zasady 24: – ogólnej organizacji obrony narodowej; – samorządu wspólnot terytorialnych, ich kompetencji i źródeł dochodów 25;

- szkolnictwa;
 - prawa własności i praw rzeczowych oraz zobowiązań cywilnych i handlowych;
 - prawa pracy, praw związków zawodowych i ubezpieczeń społecznych
- (...)

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak, wspólne spotkania są potrzebne, jeśli parlamenty narodowe mają realną możliwość przedstawiania swoich poglądów. W rezultacie, o ile znane są prace Parlamentu Europejskiego, a informacja o nich jest łatwo dostępna we wszystkich językach Unii Europejskiej, dostęp do informacji o pracy parlamentów narodowych nie jest tak bezpośredni, ze względu na brak tłumaczeń tekstów.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tematy zostały dobrane raczej dobrze. Zdarzało się jednak, że kilka spotkań dotyczyło tego samego tematu (strategia lizbońska), podczas gdy ważne dla parlamentów narodowych sprawy nie zostały poruszone na żadnym ze wspólnych spotkań, na przykład projekt dyrektywy usługowej. Debaty odbywały się osobno w Parlamencie Europejskim i parlamentach narodowych (nawet jeśli spotkania z parlamentami europejskimi były organizowane z inicjatywy parlamentu francuskiego). Wspólne spotkania mogłyby w przyszłości skoncentrować się na istotnych projektach dyrektyw lub rozporządzeń. Wreszcie, przedmiotem wspólnych spotkań mogłyby stać się niektóre nowe tematy, jak polityka handlowa, środowisko, polityka społeczna i zdrowie.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak. Rytm spotkań jest stały, choć w dłuższym okresie może okazać się trudny do utrzymania, ponieważ parlamentarzystów narodowych ściśle obowiązuje obecność na posiedzeniach w ich parlamentach. Należy przygotować odpowiedni kalendarz spotkań, tak by ich nie lekceważyć i aby stworzyć parlamentarzystom narodowym możliwość efektywnego w nich udziału.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Należy je kontynuować na tych samych zasadach, ale zwiększając udział parlamentów narodowych w wyborze zagadnień do omówienia i w przygotowaniach spotkań. Warto by w tym celu uzyskać wcześniej ze strony parlamentów narodowych, za pośrednictwem COSAC, informację o planowanych tematach spotkań. Wreszcie, powinno być dostępne szczegółowe sprawozdanie z tych spotkań (zawierające informację na temat działań parlamentów narodowych).

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Brak sugestii.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Francuski Senat nie bierze udziału w pracach tych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Senat monitoruje wymiar północny UE po przedłożeniu mu tekstów i komunikatów związanych z tym tematem. Na przykład dokonał analizy porozumień między Islandią i Norwegią w systemie informacji Schengen (SIS).

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Wymiar północny Unii jest przedmiotem odpowiedniej kontroli parlamentarnej. Wymiar eurośródziemnomorski Unii opiera się na Deklaracji z Barcelony z 1995 r. i ma na celu prowadzenie dialogu kulturowego, gospodarczego, ale także politycznego z krajami południowego wybrzeża Morza Śródziemnego. Jego przedmiot jest zdecydowanie inny. Wymiar eurośródziemnomorski Unii korzysta ze środków wspólnotowych w ramach programu MEDA.

12. NIEMCY

BUNDESTAG

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Bundestagu bada znaczenie wzmocnionej kontroli pomocniczości na poziomie parlamentów narodowych. W okresie oczekiwania na wejście w życie Traktatu Konstytucyjnego, COSAC jest odpowiednim forum parlamentarnym w zakresie kontroli pomocniczości.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Ponieważ Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy nie wszedł w życie, a niemiecki Bundestag nie wprowadził odrębnej procedury analizy projektów unijnych aktów prawnych pod kątem zasad pomocniczości i proporcjonalności, obowiązuje procedura dotycząca unijnych aktów prawnych przewidziana w art. 93 i 93a Regulaminu Bundestagu.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów Komisji rozpoczęto 1 września 2006 r., lecz nie można jeszcze określić liczby dokumentów. Pierwsze szacunki, po 2 miesiącach, wskazują, że liczba przekazanych dokumentów, zgodnie z przewidywaniami Komisji, wyniesie ok. 800 do 1000 rocznie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*
 Techniczna procedura rozpatrywania dokumentów jest obecnie przedmiotem rozważań w Bundestagu.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Ta kwestia jest obecnie przedmiotem obrad wewnętrznych Bundestagu na poziomie politycznym.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Jak wyżej.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu na reakcję?*

Jak wyżej.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Jak wyżej.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Jak wyżej.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Jak wyżej.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Jak wyżej.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Członkowie wszystkich grup politycznych w ramach Komisji do Spraw Unii Europejskiej poparli rozpoczęcie regularnej debaty na temat rocznej strategii politycznej Komisji. Propozycja przewiduje debatę na temat rocznej strategii politycznej Komisji co roku na posiedzeniu plenarnym. Jednak nie podjęto jeszcze ostatecznej decyzji w tej sprawie.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Jak wyżej.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Tak. Kwestia klauzul pomostowych została poruszona przez rząd federalny na spotkaniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 27 września 2006 r. w związku ze sprawozdaniem ze spotkania Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości Spraw Wewnętrznych w dniach 21 i 22 września w Tampere.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Rząd federalny jest obowiązany w najbliższym terminie przedstawić parlamentowi szczegółowe sprawozdanie i poinformować, w jakim stopniu będą brane pod uwagę, podczas obrad rad ministrów, opinie wyrażone przez Bundestag. Obowiązek przekazywania obszernej informacji zapewnia wywieranie przez Bundestag odpowiedniego wpływu na politykę Unii Europejskiej.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak. Bundestag przywiązuje dużą wagę do współpracy z Parlamentem Europejskim i z parlamentami narodowymi.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Na ogół tak.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak, nie ma potrzeby istotnego zwiększenia liczby spotkań, biorąc pod uwagę harmonogram spotkań międzyparlamentarnych.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Tak:

a. W przypadku, gdy temat jest przedstawiany przez zespół ekspertów w określonej dziedzinie, deputowani do parlamentów narodowych lub Parlamentu Europejskiego nie powinni wchodzić w skład tego zespołu, powinni natomiast uczestniczyć w debacie. W przypadku stwierdzenia potrzeby powołania zespołu parlamentarzystów, powinni oni reprezentować nie tylko jedną, lecz szeroki wachlarz opcji politycznych.

b. Ustalanie i przekazywanie listy mówców musi odbywać się w otwarty i przejrzysty sposób. Należy stosować się do wytycznych uzgodnionych przed konferencją.

c. Proces wybierania parlamentarzystów zapraszanych do wzięcia czynnego udziału w spotkaniu (sprawozdawca, główny mówca itp.) musi być otwarty i przejrzysty. Uczestnicy muszą wiedzieć czego dokładnie się od nich oczekuje z odpowiednim wyprzedzeniem przed konferencją (por. odpowiedź na pytanie 8).

d. Parlamentarzyści zabierający głos w sali plenarnej w Brukseli mogliby być proszeni o powstanie i podanie swojego nazwiska. Dzięki temu wszyscy uczestnicy wiedzieliby, kto zabiera głos. Można by też ich zachęcać do spontanicznych wypowiedzi zamiast odczytywania przygotowanych wystąpień.

e. Na następne spotkanie pod hasłem „Przyszłość dla Europy” należy rozważyć możliwość rozsądzenia uczestników w sposób podobny do układu przyjętego przez Konwent Europejski: wszyscy uczestnicy siedzieliby w porządku alfabetycznym zamiast w grupach

odpowiadających delegacjom narodowym. Symbolizowałoby to wspólny cel debaty, która wykracza poza interes narodowy.

Uwaga: odpowiedzi niemieckiego Bundestagu na pytania zawarte w kwestionariuszu na temat organizacji wspólnych spotkań parlamentarnych i wspólnych spotkań komisji.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Bundestag jest członkiem Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego i organizuje następne posiedzenie plenarne w Berlinie w dniach 25-28 sierpnia 2007 roku.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośrodiemnomorskim Unii?*

Na ogół tak.

13. NIEMCY

BUNDES RAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Bundesrat uważa, że COSAC odgrywa w obecnym układzie bardzo pożyteczną rolę w odniesieniu do zasady pomocniczości. W przyszłości COSAC powinna również służyć jako mechanizm umożliwiający parlamentom wymianę poglądów na temat najlepszych praktyk, wspierając je w usprawnianiu systemów kontroli w tym zakresie. Wynik „testu pomocniczości” przeprowadzonego na przykładzie trzeciego pakietu kolejowego okazał się w tym kontekście bardzo pomocny.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W Bundesracie Komisja do Spraw Unii Europejskiej jest komisją właściwą do rozpatrywania unijnych propozycji legislacyjnych i innych dokumentów UE. Dotyczy to również kon-

troli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Komisja do Spraw Europejskich obraduje w oparciu o zalecenia komisji branżowych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Dokumenty UE są przekazywane do Bundesratu przez rząd federalny. Bundesrat otrzymuje również dokumenty w ramach nowej procedury bezpośredniego przekazywania dokumentów Komisji. Bundesrat ustala obecnie w jakim stopniu dokumenty Komisji będą również przekazywane przez rząd federalny.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Bundesrat założył nową skrzynkę poczty elektronicznej. Ponadto w Bundesracie są wykorzystywane istniejące mechanizmy konsultacyjne.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisje Bundesratu badają dokumenty i przedstawiają na posiedzeniu plenarnym zalecenia w sprawie przyjęcia opinii. Mogą one również zawierać zalecenie przekazania opinii Bundesratu do Komisji.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Podobnie jak dotychczas, Bundesrat będzie badał propozycje legislacyjne i dokumenty konsultacyjne oraz sporządzać opinie o tych dokumentach.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁵ na reakcję?*

Obecnie nie zakładamy uwzględniania sześciotygodniowego terminu. Jednak, być może, uda się dotrzymać tego terminu w wielu przypadkach.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Nie podjęto jeszcze decyzji w sprawie konkretnych rozwiązań dotyczących współpracy.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Bundesrat będzie przekazywać Komisji opinie wraz z zawiadomieniem w formie listu. Jest to oficjalne zawiadomienie przekazywane przez przewodniczącego Bundesratu do przewodniczącego Komisji.

¹⁵ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

W odniesieniu do dokumentów przekazywanych bezpośrednio przez Komisję, Bundesrat będzie posługiwać się dotychczasową procedurą konsultacyjną.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Bundesrat z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź bezpośredniego przekazywania dokumentów Komisji jako istotny wkład w realizację zasad demokracji i pomocniczości, zbliżający Europę do obywateli i usprawniający stanowienie prawa w Unii Europejskiej, co z kolei przyczyni się do zwiększenia akceptacji zjednoczonej Europy wśród obywateli Unii. Bundesrat zakłada, że zasada pomocniczości będzie uwzględniana w większym stopniu w inicjatywach Komisji w ramach jej działania na rzecz partnerstwa jako podstawy zjednoczonej Europy.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Bundesrat nie prowadził dotychczas debaty nad roczną strategią polityczną.

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Nie dotyczy.

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Nie podjęto jeszcze decyzji w sprawie przyszłej debaty nad roczną strategią polityczną.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Na to pytanie można odpowiedzieć dopiero po rozstrzygnięciu kwestii dyskusji nad roczną strategią polityczną.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Na to pytanie można odpowiedzieć dopiero po rozstrzygnięciu kwestii dyskusji nad roczną strategią polityczną.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Bundesrat wyraził swoją opinię w sprawie komunikatu Komisji „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach“ z dnia 10 maja 2006 r. w uchwale z dnia 7 lipca 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

W uchwale z dnia 7 lipca 2006 r. Bundesrat odrzucił możliwość wykorzystania klauzul pomostowych w obszarach „wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” oraz „legalnej migracji”, uznając za niewłaściwe uprzedzanie przyjęcia projektu Traktatu Konstytucyjnego.

Postanowienia zawarte w projekcie Traktatu Konstytucyjnego stanowią precyzyjnie dostrojony i wyważony system. Inicjatywa Komisji wykraczałaby poza podział uprawnień i obowiązków przewidziany w projekcie Traktatu Konstytucyjnego.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd federalny zgadza się z Bundesratem w kwestii odrzucenia tego stanowiska.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Rząd federalny był zobowiązany do należytego uwzględnienia stanowiska Bundesratu przy ustalaniu swojego stanowiska negocjacyjnego na poziomie UE.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakiegokolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Przesunięcie niektórych kwestii w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru nie spowodowałoby zmiany sposobu badania tych kwestii przez Bundesrat. Zwiększyłyby natomiast ilość projektów aktów prawnych do zbadania.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Bundesrat przedłożył swoją opinię w sprawie zmiany procedury komitologicznej w dniu 14 marca 2003 roku.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Decyzje w sprawie procedury komitologicznej nie były dotychczas badane przez Bundesrat. Obecnie nie planuje się wprowadzenia takiej kontroli.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Na to pytanie nie możemy odpowiedzieć, ponieważ Bundesrat dotychczas nie badał decyzji dotyczących procedury komitologicznej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Bundesrat nie wypowiedział się dotychczas na ten temat.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Na to pytanie nie możemy odpowiedzieć, ponieważ Bundesrat dotychczas nie badał decyzji dotyczących procedury komitologicznej.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Bundesrat uważa wspólne spotkania za pożyteczne. Umożliwiają one deputowanym do Bundesratu wymianę doświadczeń, poza istniejącymi już formami współpracy międzyparlamentarnej.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tematy te są interesujące i aktualne. Z punktu widzenia Bundesratu istotne jest podejmowanie aktualnych, interesujących opinię publiczną tematów, aby zagwarantować powodzenie tych spotkań w przyszłości, podobnie jak to miało miejsce w przeszłości.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Tak, Bundesrat uważa spotkania organizowane w obecnej formie za odpowiednie. Ponieważ deputowani do Bundesratu są również członkami rządu w swoich krajach związkowych, trudno byłoby im uczestniczyć w większej liczbie spotkań.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Nie

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Bundesrat nie uczestniczy w pracach żadnej z wymienionych organizacji. Na poziomie federalnym Szlezwik-Holsztyn, Meklemburgia-Pomorze Przednie i Hamburg uczestniczą w spotkaniach Rady Państw Morza Bałtyckiego.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Bundesrat nie rozważał dotychczas działalności UE w kontekście wymiaru północnego.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Nie możemy wypowiedzieć się na ten temat, ponieważ wymiar północny nie był jeszcze przedmiotem dyskusji.

14. GRECJA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zwiększona rola COSAC została faktycznie uznana poprzez zaakceptowanie jej postulatów przez głowy państw i szefów rządów państw członkowskich, podczas spotkania Rady Europejskiej w czerwcu bieżącego roku.

Aby zapewnić lepszą organizację kontroli przestrzegania zasady pomocniczości, rola COSAC powinna polegać na koordynacji całego procesu, zakładając, że komisje spraw europejskich koordynują przebieg procesu kontroli w poszczególnych parlamentach. Jak już stwierdzono wcześniej, COSAC mogłaby funkcjonować jako swoista „izba rozrachunkowa” opinii parlamentów narodowych w sprawach naruszenia zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Z technicznego punktu widzenia, istnieje potrzeba ścisłej współpracy między Sekretariatem COSAC a IPEX w celu zapewnienia tej koordynacji.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Uważamy, że w większości parlamentów narodowych komisje spraw europejskich mają zawsze pewną rolę do odegrania w monitorowaniu europejskich propozycji legislacyjnych, przy inicjowaniu lub podsumowywaniu procesu kontroli. Dlatego też mają świadomość tego co się dzieje w tej dziedzinie i mogą odgrywać rolę łączników między COSAC i komisjami branżowymi.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Liczba dokumentów znacznie wzrosła.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Nie dyskutowano dotychczas nad stroną techniczną. Aktualnie dokumenty są przekazywane do sekretariatu komisji spraw europejskich.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Nie podjęto jeszcze formalnej decyzji, lecz najprawdopodobniej zostanie następująca procedura: komisja spraw europejskich otrzyma dokumenty i dokona pierwszego sprawozdania. Kwestie uznane za ważne będą rozpatrywane na wspólnych spotkaniach komisji spraw europejskich z właściwą komisją branżową.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*
Przedmiotem debaty może być każdy dokument, jeśli komisja spraw europejskich podejmie taką decyzję.
- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁶ na reakcję?*
Takie jest założenie, lecz zależy to również od innych czynników (tłumaczenie dokumentów, otrzymanie noty wyjaśniającej rządu w odpowiednim czasie itp.).
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
Nasz parlament jest jednoizbowy.
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
Odpowiedź będzie najprawdopodobniej podpisana przez przewodniczącego parlamentu.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Proces ten jest dość podobny. Jedyna różnica między postanowieniami obowiązujących regulaminów i rozważaną procedurą dotyczy komisji spraw europejskich jako organu, który będzie wybierać dokumenty do analizy.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
Tak. Jest rzeczą oczywistą, że bezpośredni dostęp do dokumentów jest rozwiązaniem lepszym od sytuacji, kiedy (przynajmniej w naszym parlamencie) otrzymywaliśmy je od rządu. Fakt, że parlamenty narodowe mogą podjąć dialog z Komisją w sprawie propozycji legislacyjnej automatycznie zwiększa ich rolę. Ważne jest również to, że parlamenty narodowe mogą otrzymywać informacje na bardzo wczesnym etapie (zielone i białe księgi, dokumenty robocze i komunikaty, które nie zawsze są dostępne w portalu Europa), dzięki czemu dowiadują się o aktualnych trendach i mogą odpowiednio planować swoje działania.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
Nie w sposób regularny.
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Za bardziej pożyteczną uważamy debatę nad rocznym programem prac Komisji niż nad strategią polityczną, ponieważ ta pierwsza jest bardziej szczegółowa i umożliwia komisji spraw europejskich uzyskanie obrazu propozycji legislacyjnych. Przy kilku okazjach wspomnieliśmy, że nasza komisja spraw europejskich będzie debatować nad rocznym programem prac każdego roku – i być może, w tym kontekście, również nad strategią polityczną.

¹⁶ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Zob. powyżej.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Tak, jeśli czas publikacji jest dogodny.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Nie bezpośrednio.
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Choć ta kwestia nie była przedmiotem odrębnej dyskusji, na ogół nasz parlament zawsze opowiadał się za większym zaangażowaniem Parlamentu Europejskiego w unijny proces decyzyjny. Jednak większość deputowanych do parlamentu oraz członków naszego rządu jest przeciwko wprowadzeniu w życie części Traktatu Konstytucyjnego przed jego ratyfikacją przez wszystkie państwa członkowskie.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Nie znamy dokładnie reakcji rządu na tę inicjatywę (zob. powyżej).
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
Poprzez właściwe komisje oraz Specjalną Komisję Stałą do Spraw Europejskich nasz parlament może wywierać wpływ, zapraszając ministrów na posiedzenia lub sporządzając opinie. Jednak istniejące środki nie są wiążące prawnie.
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Nie – rozróżnienie między filarami nie ma wpływu na kontrolę (pod względem przepisów, ponieważ w istocie jest jasne, że kontrola jest skuteczniejsza w zakresie polityk trzeciego filaru).

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Znaczenie tych spotkań wynika z faktu, że skupiają one wszystkie elementy struktury instytucjonalnej Unii Europejskiej. W pewnym stopniu ma to miejsce również na forum COSAC, lecz ograniczona reprezentacja i ograniczenia czasowe nie pozwalają wszystkim grupom politycznym reprezentowanym w Parlamencie Europejskim na wyrażenie swoich poglądów.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Według naszych parlamentarzystów, którzy brali udział w spotkaniach, wybór tematów był zadowalający.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Uważamy, że niektóre komisje branżowe zostały zaniedbane w tym kontekście.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Uważamy, że elementem odróżniającym te spotkania od spotkań przewodniczących komisji parlamentarnych organizowanych przez prezydencje byłoby stworzenie możliwości reprezentowania partii opozycyjnych.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie uczestniczymy w żadnym z wymienionych forów.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Niezbyt dokładnie. Tylko w ramach programu prac prezydentury fińskiej.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Ta kwestia nie była podnoszona.

15. WĘGRY

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna nadal odgrywać swoją ważną rolę jako forum współpracy w zakresie inicjowania i oceny „testów pomocniczości”. Obecnie nie widzimy powodów ani realnej możliwości, by znacznie zwiększyć tę rolę.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe nie zajmuje się bezpośrednio tym problemem, ponieważ komisje stałe są zaangażowane bezpośrednio w kontrolę przestrzegania zasady pomocniczości. Naszym zdaniem, ze względów praktycznych i organizacyjnych, COSAC powinna utrzymywać kontakty tylko z komisjami spraw europejskich parlamentów narodowych; obowiązkiem tych komisji powinno być odpowiednie reprezentowanie komisji branżowych lub stałych w COSAC.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

W praktyce przekazywanie dokumentów Komisji nie zwiększa znacznie liczby dokumentów, ponieważ Zgromadzenie Narodowe otrzymuje wszystkie dokumenty Rady (poza poufnymi) za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych od 1 maja 2004 roku. Zatem parlament ma już dostęp do wszystkich dokumentów Komisji przesyłanych Radzie. Obecnie dokumenty przekazywane przez Komisję odpowiadają dokumentom otrzymywanym z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Zgromadzenie Narodowe zamierza rozsyłać dokumenty Komisji za pośrednictwem wewnętrznej sieci informatycznej Zgromadzenia Narodowego. W związku z tym deputowani i pracownicy parlamentu mieliby dostęp do nich. W tym celu będą zamieszczane linki do pobierania poszczególnych dokumentów, lecz nie przewiduje się w systemie funkcji wyszukiwania. Jak już wspomniano powyżej, baza danych Zgromadzenia Narodowego zawiera już wszystkie dokumenty Komisji przekazane Radzie, dzięki czemu użytkownicy mają możliwość wyszukiwania informacji w uporządkowany sposób.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. Komisja do Spraw Unii Europejskiej, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej będzie analizować dokumenty i decydować, czy w danym przypadku nastąpiło naruszenie zasady pomocniczości oraz zalecać przyjęcie

odpowiedniego stanowiska przez Zgromadzenie Narodowe. Następnie sprawa zostanie poddana pod głosowanie na posiedzeniu plenarnym.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Istnieje możliwość analizowania wszelkich dokumentów lub reagowania na nie w pewnej formie. Być może większość badanych dokumentów będą stanowić propozycje legislacyjne.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁷ na reakcję?*

Tak. (Jeśli reakcja nie będzie możliwa w tym terminie, Zgromadzenie Narodowe postara się przekazać swoją opinię rządowi w ramach procedury kontroli.)

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe jest parlamentem jednoizbowym.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

W ramach uzgodnień COSAC zostanie przesłany list od przewodniczącego Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Jeśli natomiast parlament wyda uzasadnioną opinię, zostanie ona podpisana przez przewodniczącego parlamentu.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Tak. Podstawowe różnice są następujące: (a) w ramach ogólnej procedury kontroli rząd musi formalnie zaprezentować swoje stanowisko komisji w ramach „testu pomocniczości”, który nie jest formalnie wymagany; (b) w ramach procedury kontroli zgodności z zasadą pomocniczości, posiedzenie plenarne zachowuje prawo podjęcia ostatecznej decyzji, podczas gdy w przypadku procedury kontroli, prawo to przysługuje Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednio przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Większość tych dokumentów otrzymywaliśmy w przeszłości od rządu. Dodatkowa wartość sprowadza się do nieco większej liczby otrzymywanych dokumentów (np. opinii Komisji opatrzonej odnośnikami, jak C(2006)XXXX wersja ostateczna) oraz nieco wcześniejszej daty dostarczenia.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

W 2005 roku Komisja do Spraw Unii Europejskiej zorganizowała dzień otwarty, poświęcony rocznemu programowi legislacyjnemu i prac Komisji, lecz ani węgierskie Zgromadzenie Narodowe ani Komisja do Spraw Unii Europejskiej nie debatowały nigdy nad roczną strategią polityczną.

¹⁷ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Jeśli chodzi o roczny program legislacyjny i prac na rok 2006, Komisja do Spraw Unii Europejskiej zorganizowała dzień otwarty, co oznacza, że rozesłano zaproszenia do przewodniczących stałych komisji parlamentarnych, przewodniczących podkomisji spraw europejskich, liderów frakcji parlamentarnych, węgierskich deputowanych do Parlamentu Europejskiego, ambasadorów państw członkowskich Unii Europejskiej oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego. Nie ustalono formalnego rezultatu spotkania.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Mogłoby się to odbywać w podobny sposób, jak wcześniej w przypadku rocznego programu legislacyjnego i prac (posiedzenie komisji lub dzień otwarty). Jednak w debacie uczestniczyliby eksperci zewnętrzni.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak, dyskusja nad roczną strategią polityczną pomaga parlamentom narodowym uzyskać ogólne rozeznanie w politykach europejskich. Stanowi również okazję do wywierania wpływu na treść programu legislacyjnego i prac.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie podjęto dotychczas debaty politycznej nad tą inicjatywą.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Nie podjęto dotychczas debaty politycznej nad tą inicjatywą.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe nie otrzymało żadnych informacji o stanowisku rządu w sprawie tej propozycji.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe ma możliwość badania projektów uznanych za mające znaczenie dla Republiki Węgierskiej. Ponadto Zgromadzenie Narodowe może żądać informacji o stanowisku rządu przed posiedzeniami Rady Europejskiej lub innymi strategicznymi wydarzeniami w Unii Europejskiej.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Ponieważ decyzje wchodzące w zakres obu filarów podlegają tym samym ogólnym zasadom kontroli, przeniesienie niektórych kwestii nie miałoby wpływu na sposób badania tych polityk przez parlament.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Zmiany te śledzili eksperci w Komisji do Spraw Unii Europejskiej i frakcje parlamentarne. Nie było debaty politycznej nad tą decyzją ani też nie wprowadzono w jej wyniku zmian proceduralnych.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Istnieje możliwość badania decyzji podejmowanych w ramach procedury komitologicznej, ponieważ węgierski rząd jest reprezentowany w procesie podejmowania decyzji. Możliwość ta nie była wykorzystywana w przeszłości. Badanie procedury komitologicznej podlegałoby ogólnym zasadom kontroli. W przypadku wystąpienia kwestii o odpowiednio dużym znaczeniu, węgierski parlament nie zawaha się przed zbadaniem procedury, lecz nie ma jednoznacznych planów w tym zakresie.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie mamy jeszcze żadnego doświadczenia w tym zakresie.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Baza danych zawiera wystarczające informacje do ustalenia, czy dana procedura komitologiczna powinna zostać zbadana. Nie mamy doświadczenia co do możliwych problemów natury praktycznej, które mogą pojawić się w trakcie przeprowadzania kontroli.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie ma formalnego rozróżnienia między pozycjami politycznymi i technicznymi, jednakże jednym z głównych kryteriów wyboru dokumentu lub procedury do analizy jest szczególne znaczenie polityczne danej kwestii dla Republiki Węgierskiej.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Oczywiście członkowie delegacji uczestniczących we wspólnych spotkaniach uważają je za nader przydatne – z jednej strony w ich bieżącej pracy, a z drugiej dla długofalowej współpracy z kolegami z parlamentów narodowych oraz z Parlamentu Europejskiego. Wspólne spotkania z reguły zwracają uwagę przywódców politycznych na ważne kwestie europejskie, które mogą niebawem znaleźć odzwierciedlenie w krajowych programach legislacyjnych.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak. Tematy są niewątpliwie ważne w punktu widzenia interesów parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Zgodnie z haskami wytycznymi w sprawie współpracy międzyparlamentarnej, w Unii Europejskiej, przyjętymi przez Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Euro-

pejskiej w dniach 1–3 lipca 2004 r., sekretarze generalni mają możliwość przedstawiania Konferencji Przewodniczących Parlamentów kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, na których należy skoncentrować się w kolejnym okresie. Kwestie ustalone w ten sposób mogłyby służyć za punkt wyjścia do uzgodnienia tematów wspólnych spotkań organizowanych przez Parlament Europejski. Tym samym tematy te mogłyby być ustalane z udziałem wszystkich parlamentów.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Proponujemy rozważenie możliwości zapraszania przez komisje branżowe parlamentów narodowych sprawozdawców Parlamentu Europejskiego do prezentowania niektórych szeroko dyskutowanych kwestii, istotnych dla przyszłości Unii Europejskiej i państw członkowskich, podobnie jak miało to miejsce w przypadku p. Lamassoure’a, stałego sprawozdawcy do spraw zasobów własnych.

Ponadto istotną korzyścią dla deputowanych do Parlamentu Europejskiego mogłaby być możliwość doraźnego zwoływania posiedzeń komisji Parlamentu Europejskiego w przypadku zamiaru zgłoszenia przez nich ważnych uwag na niektóre tematy. I odwrotnie – deputowani do Parlamentu Europejskiego powinni otrzymać szansę doraźnego uczestniczenia w posiedzeniach komisji branżowych parlamentów narodowych. Ten dwukierunkowy kanał wymiany informacji byłby bardzo przydatny dla obu stron.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe nie uczestniczy w pracach wymienionych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Chociaż węgierski parlament nie koncentruje się szczególnie na kwestiach związanych z wymiarem północnym, Komisja do Spraw Unii Europejskiej z zadowoleniem przyjęła inicjatywę wzmocnienia tej współpracy, kiedy fiński ambasador poinformował deputowanych podczas posiedzenia parlamentu o planach prezydencji.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Na obecnym etapie parlament węgierski nie ma doświadczenia, jeśli chodzi o istotne kwestie wchodzące w zakres wymiaru północnego.

16. IRLANDIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*
2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Komisja Europejska zobowiązała się do bezpośredniego przekazywania parlamentom narodowym wszystkich nowych propozycji i dokumentów konsultacyjnych, zachęcając je do „reagowania w sposób powodujący usprawnienie procesu formułowania polityki”.

Rada Europejska, obradująca w dniach 15–16 czerwca 2006 r., wezwała Komisję do „należytego rozważenia” uwag parlamentów narodowych – w szczególności w odniesieniu do zasad pomocniczości i proporcjonalności.

W swojej konkluzji Konferencja Przewodniczących zaproponowała, by COSAC rozważyła możliwość zainicjowania dyskusji nad wzmocnieniem współpracy w sprawie monitorowania zasady pomocniczości.

W świetle powyższych okoliczności wskazane byłoby podjęcie wkrótce przez COSAC dyskusji nad sposobem realizacji tych sugestii, tak aby spostrzeżenia parlamentów narodowych mogły wywierać optymalny wpływ.

Inicjatywy COSAC w zakresie monitorowania zgodności propozycji Komisji z zasadami pomocniczości i proporcjonalności stanowiły istotny postęp w procesie zacieśniania współpracy w związku z monitorowaniem pomocniczości.

COSAC powinna dokonać oceny funkcjonowania obecnej inicjatywy w odniesieniu do programu legislacyjnego i prac na rok 2006 z myślą o przeprowadzeniu podobnego ćwiczenia w 2007 roku na niewielkiej liczbie projektów aktów prawnych. Aby to umożliwić, należy rozważyć możliwość utworzenia formalnej „grupy roboczej ds. pomocniczości” we współpracy z Sekretariatem COSAC. Rolą grupy roboczej byłoby monitorowanie zmian, regularne przedstawianie aktualnych informacji oraz ułatwianie bieżącej wymiany informacji i doświadczeń parlamentów narodowych uczestniczących w pracach w zakresie badania spraw związanych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności (udział parlamentów narodowych w procesie kontroli przestrzegania zasady pomocniczości byłby nadal dobrowolny). Usprawniłoby to poprawę jakości kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz wzmocniłoby współpracę w ramach COSAC związaną z monitorowaniem tych spraw.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

1. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak. Przed podjęciem tej inicjatywy Oireachtas niekoniecznie otrzymywał wszystkie dokumenty nielegislacyjne zgodnie z zasadami kontroli spraw europejskich obowiązującymi w irlandzkim parlamencie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

W parlamencie utworzono oddzielną bazę danych do przyjmowania dokumentów przekazywanych przez Komisję Europejską bezpośrednio do parlamentów narodowych.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich będzie nadal wstępnie analizować dokumenty. Kiedy propozycja zostanie skierowana do komisji branżowych do dalszej analizy, komisje branżowe zdecydują, czy chcą odpowiedzieć Komisji, podając treść odpowiedzi.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Propozycje legislacyjne będą uszeregowane według ważności, a w razie potrzeby zostaną należycie rozpatrzone wszystkie inne dokumenty; komisje branżowe będą rozpatrywać skierowane do nich dokumenty oraz decydować, czy należy przekazać Komisji uwagi na ich temat.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁸ na reakcję?*

O ile okaże się to wykonalne, Oireachtas będzie dotrzymywać sześciotygodniowego terminu.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Tak. Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich i wspólne komisje (branżowe) parlamentu będą analizować i reagować na dokumenty Komisji. W skład wspólnych komisji parlamentarnych wchodzi deputowani do obu izb – obradujący i głosujący razem.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Zostanie przekazana przez przewodniczącego komisji odpowiedź w imieniu odpowiedzialnej komisji Oireachtas.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Istnieje już w irlandzkim parlamencie kompleksowy system kontroli projektów europejskich aktów prawnych, obejmujący zielone księgi i białe księgi.

Zakłada się wykorzystanie obecnego systemu i wprowadzenie dodatkowych dokumentów, jeśli wystąpi taka potrzeba.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak. Rozwiązanie to stanowi cenny sygnał, potwierdzający ważne miejsce parlamentów narodowych w procesie decyzyjnym w Unii Europejskiej.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

¹⁸ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Roczna strategia polityczna Komisji była przedmiotem debaty we Wspólnej Komisji do Spraw Unii Europejskiej Oireachtas.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Tak. Jest to ważna pomoc w formułowaniu planów komisji.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Jest to kwestia, którą można rozważyć.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Kwestie te były rozpatrywane przez komisję kontroli na początku tego roku. Zważywszy na ich znaczenie, sprawy te zostały przekazane do Wspólnej Komisji do Spraw Unii Europejskiej do dalszej analizy. Komisja będzie rozpatrywać je z udziałem wicepremiera (ánaiste) i ministra sprawiedliwości w listopadzie.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
Tak
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
Tak. Procedura kontroli była całkowicie zgodna ze zwykłą procedurą kontroli propozycji legislacyjnych. Propozycje wynikające z komitologii byłyby rozważane indywidualnie.
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
Resorty rządu zostały poproszone przez komisję o informowanie jej o konkretnych zmianach w procedurze komitologicznej.
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
Zob. odpowiedź na pytanie nr 3.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Kategorie te często się pokrywają i dlatego wszystkie rozpatrywane pozycje są traktowane w ten sam sposób.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

W przypadku, gdy wspólne spotkania mają jasny porządek obrad i cel, mogą one przysporzyć wartości poszczególnym procesom realizowanym w parlamentach narodowych i Parlamencie Europejskim.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Można rozważyć możliwość udziału COSAC w procesie uzgadniania tematów do dyskusji na wspólnych spotkaniach parlamentarnych.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 4.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Oireachtas nie uczestniczy w pracach żadnej z wymienionych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak. Wspólna Komisja do Spraw Unii Europejskiej parlamentu dyskutowała nad wymiarem północnym Unii Europejskiej na swoich posiedzeniach w tym roku.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Na obecnym etapie rozpatrywania tych spraw we wspólnej komisji (zob. odpowiedź na pytanie nr 2) nie ma możliwości wyciągnięcia ostatecznego wniosku w tej sprawie.

17. WŁOCHY

IZBA DEPUTOWANYCH I SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zgodnie z traktatem, celem COSAC jest wzajemna wymiana pomiędzy parlamentami dobrych praktyk dotyczących kontroli parlamentarnej spraw europejskich, w tym przestrzegania zasady pomocniczości. Ocenia się, że nie zachodzi potrzeba zmiany tego zapisu traktatu.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Te pytania i procedury nie zostały jeszcze rozpatrzone przez Senat i Izbę Deputowanych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Nie – w przypadku Izby Deputowanych, która otrzymuje już wszystkie dokumenty przesyłane przez Komisję za pośrednictwem rządu.

Tak – w przypadku Senatu.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Kilka dni temu Izba Deputowanych i Senat uruchomiły skrzynkę poczty elektronicznej, do której przesyłane będą dokumenty. Rozważone zostanie utworzenie bazy danych w celu klasyfikacji dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Procedura nie została jeszcze określona. W zasadzie dokumenty powinny być przekazywane do dyspozycji wszystkich stałych komisji Senatu i Izby Deputowanych, w tym komisji spraw europejskich; te organy decydowałyby, za pomocą zwykłych instrumentów kontroli parlamentarnej, czy dokumenty mają być poddane analizie.

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Należałoby postępować zgodnie z procedurą przewidzianą w regulaminie Izby Deputowanych, według której projekty europejskich aktów normatywnych są przydzielane komisji właściwej w danym zakresie, wraz z opinią Komisji ds. Polityk Unii Europejskiej.

W Senacie należałoby stosować normalną procedurę w fazie przed podjęciem decyzji. Projekty są przekazywane do komisji właściwej w danym zakresie, wraz z opinią Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji ds. Polityk Unii Europejskiej

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Zgodnie z regulaminami Izby Deputowanych i Senatu, komisje parlamentarne mogą analizować europejskie projekty aktów normatywnych oraz wszystkie akty związane z ich tworzeniem, jak dokumenty konsultacyjne.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁹ na reakcję?*

Pytanie i procedura nie zostały jeszcze rozpatrzone przez Izbę Deputowanych i Senat. W każdym razie, obowiązujące regulaminy nie określają dokładnych terminów zakończenia analizy projektów aktów wspólnotowych.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Na ogół nie.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Nie podjęto jeszcze decyzji.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie podjęto jeszcze decyzji, ale najprawdopodobniej nie.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Nie, ponieważ rząd przekazuje nam formalnie wszystkie dokumenty znajdujące się w bazie danych Rady, a tym samym wszystkie dokumenty przedstawione przez Komisję Europejską.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie, Izba Deputowanych i Senat regularnie analizowały program legislacyjny i prac Komisji oraz program operacyjny Rady.

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Aktualnie przeprowadzana jest analiza pytań i procedur.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

¹⁹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Pytanie to nie zostało jeszcze przeanalizowane.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

W uchwale przyjętej w dniu 21 września 2006 r. Izba Deputowanych zobowiązała rząd do wspierania idei odwołania się do klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, po to, aby inne kwestie dotyczące obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości mogły być także rozpatrywane z wykorzystaniem procedury współdecydowania i głosowane w Radzie większością kwalifikowaną.

Senat włoski nie dyskutował nad inicjatywą Komisji.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Na nieformalnym spotkaniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w Tampere rząd włoski nie zajął oficjalnego stanowiska w tej sprawie. Można jednak stwierdzić, że zasadniczo popiera stosowanie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 42.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Włoski Senat i Izba Deputowanych uznają, że komitologia jest kwestią dotyczącą stosunków pomiędzy Radą, Parlamentem Europejskim i Komisją. Nie może więc być zaliczona do zakresu szczególnych zainteresowań parlamentów narodowych i COSAC.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Kwestia ta nie została zbadana.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Kwestia ta nie została zbadana.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie, w pracach organów parlamentarnych włoskiego Senatu i Izby Deputowanych z założenia nie dokonuje się rozróżnienia pomiędzy tematami lub aspektami technicznymi i politycznymi.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Niedawne doświadczenie wspólnych spotkań parlamentarnych jest z pewnością bardzo pozytywne. Spotkania te odgrywają ważną rolę, zwracając uwagę deputowanych do parlamentów narodowych i branżowych komisji parlamentarnych na pewne sprawy i tematy zawarte w porządku obrad instytucji UE. Poza tym utrwalają zwyczaj wzajemnych kontaktów pomiędzy równorzędnymi komisjami parlamentarnymi parlamentów narodowych i Parlamentem Europejskim. W ten sposób umacniają parlamente w wykonywaniu ich zadań w zakresie spraw europejskich, według odpowiednich procedur i kompetencji. W związku z tym spotkania te mogłyby być zasadniczo skonstruowane na podstawie formuły COSAC, przewidzianej już w preambule regulaminu COSAC jako model dla wszystkich spotkań równorzędnych komisji parlamentów narodowych.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak, nawet jeśli porządek spotkań międzyparlamentarnych zawiera czasem zbyt wiele punktów i tematów. Podejście bardziej skoncentrowane na jednej lub dwóch kwestiach na każdym spotkaniu międzyparlamentarnym (bywa, że porządek dnia przewiduje nawet cztery lub pięć posiedzeń poświęconych różnym tematom), sprzyjałoby być może głębszemu potraktowaniu rzeczywiście priorytetowych spraw i ułatwiałoby skuteczny dialog pomiędzy deputowanymi do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów narodowych.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak, liczba spotkań międzyparlamentarnych wydaje się wystarczająca i raczej należy unikać jej zwiększenia. Poza tym organizacja spotkań powinna być koordynowana i sprawdzana z kalendarzem prac każdej izby w celu zagwarantowania możliwie największego udziału parlamentarzystów.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Zaproszenie na spotkania międzyparlamentarne powinno zawsze być kierowane w formie listu przewodniczącego Parlamentu Europejskiego do przewodniczącego Izby Deputowanych, jak to zresztą wyraźnie określają dyrektywy w zakresie współpracy międzyparlamentarnej.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
Nie
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
Nie
3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

18. ŁOTWA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

W ramach COSAC należy kontynuować kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności poprzez gromadzenie informacji o zgodności konkretnych działań z zasadami pomocniczości i proporcjonalności oraz o procedurach stosowanych przez parlamenty narodowe przy dokonywaniu oceny przestrzegania tych zasad. Realizując to zadanie, należy korzystać z norm zawartych w istniejących traktatach Unii Europejskiej, zaś COSAC powinna pełnić funkcję koordynatora.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W przypadku zaangażowania komisji branżowych w ocenę zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, parlament, zależnie od przyjętego przez siebie systemu, powinien uwzględnić ich wnioski przy ustalaniu swojego stanowiska.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję nie zwiększa liczby dokumentów, które otrzymuje parlament łotewski, ponieważ informacje o tych samych dokumentach są również przekazywane z Narodowej Bazy Danych Dokumentów UE, która pozostaje pod nadzorem Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Łotewskiej.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Rozpoczęliśmy tworzenie bazy danych, umożliwiającej uzyskanie dostępu do elektronicznych wersji dokumentów Unii Europejskiej. Ta baza danych będzie zawierać datę wystawienia dokumentu, nazwę jego wystawcy, stanowiska narodowe Łotwy, ocenę dokumentu na posiedzeniach komisji parlamentarnych, porządki obrad komisji, protokoły z posiedzeń komisji, linki do innych baz danych (IPEX, PreLex) oraz zaangażowane organizacje pozarządowe.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Sekretariat Komisji do Spraw Unii Europejskiej Saeimy będzie dokonywać oceny dokumentów otrzymywanych z Komisji Europejskiej i wyrazi swoją opinię w sprawie potrzeby poinformowania Komisji Europejskiej o procesie wprowadzania w życie danego dokumentu legislacyjnego na Łotwie. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy podejmie decyzję w sprawie potrzeby przekazania łotewskiego stanowiska Komisji Europejskiej.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Sekretariat Komisji do Spraw Unii Europejskiej Saeimy będzie otrzymywać wszelkiego rodzaju dokumenty sporządzone i przekazane parlamentowi przez Komisję Europejską. Obecnie Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy dokonuje oceny tylko propozycji legislacyjnych. W odległej przyszłości, kiedy system rozwine się w stopniu umożliwiającym komisji zaangażowanie się w ocenę propozycji legislacyjnych na wcześniejszym etapie, Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy mogłaby przekazywać swoje stanowisko wobec dokumentów konsultacyjnych Komisji Europejskiej oraz dokumentów roboczych.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁰ na reakcję?*

Na podstawie doświadczenia, które wynieśliśmy z okresu próbnego kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności, stwierdzamy, że sześciotygodniowy termin na przedstawienie Komisji Europejskiej naszej reakcji jest zbyt krótki na utworzenie grupy roboczej i przygotowanie opinii dotyczącej konkretnego projektu aktu prawnego lub innego dokumentu Komisji Europejskiej. Trzeba mieć na uwadze „ograniczenia instytucjonalne”; na przykład oficjalne konsultacje, podobnie jak utworzenie grupy roboczej i planowanie debat może zająć dużo czasu. Zatem, zależnie od konkretnej sprawy, parlament nie może uniknąć przekroczenia sześciotygodniowego terminu na reakcję.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję? Saeima Republiki Łotewskiej jest organem jednoizbowym.*

²⁰ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
Zależnie od znaczenia danej kwestii, odpowiedzi może przekazywać przewodniczący Komisji do Spraw Unii Europejskiej lub przewodniczący Saeimy.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Sposób, w jaki nasz parlament zamierza zajmować się dokumentami przekazywanymi bezpośrednio przez Komisję Europejską różni się nieco od procedury stosowanej w przeszłości, ponieważ Saeima wypracowuje procedury umożliwiające mu angażowanie się na wczesnym etapie w proces oceny projektów aktów prawnych. Zatem same procedury nie zmieniają się, lecz możliwość bezpośredniego reagowania na projekty aktów prawnych będzie czymś nowym.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
Bezpośrednie przekazywanie propozycji legislacyjnych parlamentom narodowym może przynieść pozytywne skutki, ponieważ zapewni to wcześniejsze uzyskanie informacji przez parlament i zaangażowanie go na wczesnym etapie rozpatrywania projektu aktu prawnego; to z kolei może ułatwić monitorowanie wprowadzania w życie danego aktu prawnego.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
Dotychczas roczna strategia polityczna Komisji była rozpatrywana przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej Saeimy w kontekście łotewskiego stanowiska narodowego; w efekcie parlament zwrócił się do rządu o zmianę tego stanowiska. Członkowie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Saeimy debatowali również nad roczną strategią polityczną Komisji wraz z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego wybranymi na Łotwie.
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Nie dotyczy.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Dyskusje i wymiana poglądów zawsze przynosiły pozytywny skutek, ponieważ w trakcie dyskusji podnoszone są różne kwestie, które mogą okazać się istotne nie tylko dla danego kraju, lecz również dla całej Unii Europejskiej. Przykładem tego jest szeroka debata prowadzona przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej Saeimy nad takimi sprawami, jak dyrektywa usługowa czy strategia lizbońska.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Roczna strategia polityczna mogłaby zostać włączona jako pozycja porządku obrad COSAC. Następnie mogłyby być gromadzone i porównywane różne punkty widzenia odnośnie do tego dokumentu.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?

Na swoich posiedzeniach Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy dokonała oceny narodowego stanowiska Łotwy w sprawie programu haskiego, którego celem jest zwiększenie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Europie (kwestia klauzul pomocniczych – *passerelle*).

2. Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy poparła stanowisko łotewskiego rządu, stwierdzając potrzebę debaty nad ewentualnymi ulepszeniami procesu decyzyjnego w odniesieniu do obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a ponadto uważa, że proces decyzyjny dotyczący stanowienia prawa w kwestiach należących do trzeciego filaru należy usprawnić.

Do potrzeby skorzystania z możliwości zmiany procedury decyzyjnej przewidzianej w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej (przeniesienie kwestii z trzeciego filaru do pierwszego, pod warunkiem uzyskania jednomyślnej zgody państw członkowskich) podchodzimy ostrożnie, ponieważ, przede wszystkim, należy w pełni wykorzystać mechanizmy decyzyjne dostępne w ramach istniejących procedur; ponadto istniejące mechanizmy, które mogłyby zwiększyć sprawność procesu decyzyjnego nie zostały jeszcze odpowiednio ocenione.

3. Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?

Łotewski rząd poinformował Komisję do Spraw Unii Europejskiej Saeimy podczas przedstawiania stanowiska narodowego, zaś komisja je poparła. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy rozpatrywała narodowe stanowisko Łotwy najpierw w dniu 21 lipca 2006 r., przed spotkaniem Rady w dniu 24 lipca 2006 r. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy ponownie rozpatrywała to stanowisko w dniu 15 września 2006 r., przed nieformalnym spotkaniem Rady w dniach 21–21 września 2006 roku.

4. Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy może wywierać wpływ na to i na inne stanowiska rządu, przedstawiając propozycje dotyczące poprawienia lub zmiany stanowiska narodowego opracowanego przez właściwy resort.

5. Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?

Poza faktem, że ewentualne zmiany muszą zostać zatwierdzone przez parlament narodowy, przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru nie powinno mieć wpływu na program prac parlamentu.

Rozdział 4: Komitologia

1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?

Sekretariat Komisji do Spraw Unii Europejskiej Saeimy śledzi ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej.

2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?

Łotewski parlament nie analizował decyzji podejmowanych w oparciu o procedurę komitologiczną. Mając na uwadze fakt, że nowa procedura komitologiczna została przyjęta w lipcu 2006 roku, Parlament mógł brać pod uwagę możliwość zajmowania się tzw. kwestiami „quasi-legislacyjnymi”, lecz nie kwestiami technicznymi.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zgodnie z aktualnie stosowanymi procedurami, jest zbyt mało czasu na kontrolę parlamentarną decyzji; natomiast nowa procedura nie była szeroko dyskutowana w łotewskim parlamencie.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Z uwagi na fakt, że nie przeprowadzono dotychczas parlamentarnej kontroli komitologii, nie wykonano też bardziej dogłębnej analizy; nie możemy zatem wyrazić opinii o ewentualnych ulepszeniach rejestru komitologii Komisji.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Parlament łotewski nie analizował dotychczas pozycji technicznych. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy zwykle zatwierdza stanowiska narodowe przed spotkaniami Rady.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy stwierdziła, że wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji mają bezpośredni pozytywny wpływ na pracę parlamentu przy rozwiązywaniu różnych problemów Unii Europejskiej. Po wspólnym spotkaniu w sprawie strategii lizbońskiej i przyszłości Europy Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy i komisje branżowe zaczęły bardziej aktywnie oceniać Narodowy Program Strategii Lizbońskiej i Narodowy Plan Rozwoju.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy jest przekonana, że tematy wybrane na wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji są interesujące i aktualne zarówno dla parlamentów narodowych, jak i Parlamentu Europejskiego. Poprzednie tematy stworzyły okazję do zbadania możliwości rozwiązania kwestii istotnych dla całej Unii Europejskiej.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Parlament jest zadowolony z liczby zaplanowanych aktualnie wspólnych spotkań parlamentarnych i wspólnych spotkań komisji, ponieważ częstsze spotkania niekorzystnie wpłynęłyby na pracę parlamentów narodowych (nieobecność deputowanych mogłaby wpłynąć na proces decyzyjny w parlamencie narodowym).

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalek rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Na ogół poprzednie wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji były dobrze zorganizowane. Czasem brakowało odpowiedniego planowania ze strony Parlamentu Europejskiego; w rezultacie parlamenty narodowe nie otrzymywały informacji o wspólnym spotkaniu w odpowiednim czasie.

Należy kontynuować bieżącą współpracę, oraz wspólną pracę nad strategicznymi kwestiami, takimi jak strategia lizbońska, przyszłość Europy i nowa polityka rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Deputowani do Parlamentu Europejskiego mogliby częściej odwiedzać parlamenty narodowe; mogliby koncentrować uwagę parlamentów narodowych na ważnych nowych propozycjach legislacyjnych i przekazywać informacje o aktualnym stanie istotnych spraw, jak również wyrażać stanowisko Parlamentu Europejskiego na temat różnych kwestii mających znaczenie dla Unii Europejskiej.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Parlament Republiki Łotewskiej jest regularnie reprezentowany na posiedzeniach Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego i Rady Nordyckiej. W kilku przypadkach łotewscy parlamentarzyści uczestniczyli w pracach Euroarktycznej Rady Morza Barentsa i Konferencji Parlamentarzystów Regionu Arktycznego jako obserwatorzy. Udział parlamentu łotewskiego w powyższych organizacjach jest koordynowany przez Zgromadzenie Bałtyckie, które rozważa zaproszenia na różne posiedzenia plenarne i koordynuje udział delegatów w tych posiedzeniach. Współpraca ma miejsce głównie z Radą Nordycką i Konferencją Parlamentarną Morza Bałtyckiego. Co roku Zgromadzenie Bałtyckie i Rada Nordycka opracowują wspólny plan działania, który określa priorytety i formy współpracy między obiema organizacjami. Podczas dorocznego szczytu Zgromadzenia Bałtyckiego i Rady Nordyckiej obie organizacje przedstawiają raporty dotyczące dotychczasowych osiągnięć i określają priorytety na rok następny. Współpraca jest ściśle koordynowana wspólnie z Bałtycką Radą Ministrów i Nordycką Radą Ministrów. Konferencja Parlamentarna Morza Bałtyckiego odbywa się raz do roku. Podczas tej konferencji dyskutowane są kwestie istotne dla regionu Morza Bałtyckiego i przyjmowana jest rezolucja. Między konferencjami funkcjonuje Komisja Stała (Łotwa jest reprezentowana przez Zgromadzenie Bałtyckie) i Rozszerzona Komisja Stała (Łotwa jest reprezentowana przez szefa łotewskiej delegacji w Zgromadzeniu Bałtyckim).

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Łotewski parlament zapewnia śledzenie realizacji priorytetów określonych w powyższych dokumentach.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródlądowym Unii?*

Wymiar północny powinien być poddany odpowiedniej kontroli parlamentarnej. Sprzyjałoby to aktywniejszej wymianie informacji i umożliwiłoby szybkie zajmowanie się sprawami, które ostatecznie mogłyby wpłynąć na istniejące prawodawstwo i polityki.

Wymiar eurośródlądowy sprawdził się jako formuła zapewniająca włączanie kwestii istotnych dla regionu w ustalanie programu działania wszystkich instytucji Unii Europejskiej. Jest to przykład, z którego kraje regionu nordyckiego mogą czerpać wiedzę. Należy osiągnąć większy stopień zgody w kwestii wprowadzania spraw dotyczących wymiaru północnego na pierwszy plan programu działania państw członkowskich. Inicjatywę rozwijania aspektu krajowego polityki wymiaru północnego w ramach Unii Europejskiej należy uznać za pozytywną, ponieważ po ostatnim rozszerzeniu Unii Europejskiej Morze Bałtyckie stało się wewnętrznym morzem Unii Europejskiej. Ponadto wymiar eurośródlądowy ma specjalne finansowanie z budżetu Unii, natomiast wymiar północny jeszcze nie. Fakt ten bez wątpienia utrudnia osiągnięcie celów wymiaru północnego. Parlament poparłby również zgłoszony ostatnio pomysł zorganizowania forum parlamentarnego na temat wymiaru północnego.

19. LITWA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Seimasu nie dyskutowała nad tą kwestią.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Art. 180⁶ Statutu Seimasu Republiki Litewskiej przewiduje mechanizm kontroli przestrzegania zasady pomocniczości. Na podstawie przepisów tego artykułu komisja branżowa przedstawia swoją ekspertyzę Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Przy podejmowaniu tej decyzji Komisja do Spraw Unii Europejskiej uwzględnia wnioski obu komisji branżowych i Departamentu Prawnego Kancelarii Seimasu lub innych ekspertów.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Dopuszczalne jest przyjmowanie dokumentów Komisji Europejskiej przesyłanych pod adresem poczty elektronicznej, wykorzystywanym do przyjmowania zielonych ksiąg, białych ksiąg i dokumentów nielegislacyjnych.

Wszystkie dokumenty otrzymywane bezpośrednio z instytucji Unii Europejskiej są przechowywane w internetowej bazie danych Seimasu. Baza danych jest przeznaczona do użytku publicznego. Nie rozważano kwestii oddzielnej bazy danych do odbierania nowych dokumentów. Od roku 2004 litewski rząd wykorzystuje system informatyczny LINESIS, w którym są przechowywane i przetwarzane interaktywnie dane dotyczące sporządzania i wprowadzania w życie aktów prawnych Unii Europejskiej.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Procedura przewidziana w art. 180⁵ Statutu Seimasu (Debata nad propozycjami przyjęcia aktów prawnych Unii Europejskiej lub innymi dokumentami Unii Europejskiej otrzymywanymi bezpośrednio od instytucji Unii Europejskiej) jest następująca:

1) Propozycje dotyczące przyjęcia aktów prawnych Unii Europejskiej lub innych dokumentów Unii Europejskiej, które Seimas otrzymuje bezpośrednio z instytucji Unii Europejskiej rejestruje się w Sekretariacie Seimasu i przekazuje do Komisji do Spraw Unii Europejskiej oraz komisji wyspecjalizowanych według właściwości. Otrzymane tą drogą dokumenty Unii Europejskiej przekazuje się do Komisji Spraw Zagranicznych i komisji wyspecjalizowanych według właściwości.

2) Seimas dostarcza rządowi informacje dotyczące propozycji przyjęcia aktów prawnych Unii Europejskiej lub innych dokumentów Unii Europejskiej, wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu.

3) Otrzymane bezpośrednio projekty aktów prawnych Unii Europejskiej lub inne dokumenty Unii Europejskiej mogą być rozpatrywane w komisjach wyspecjalizowanych, Komisji do Spraw Unii Europejskiej i Komisji Spraw Zagranicznych przed przedstawieniem stanowiska Republiki Litewskiej. Decyzję dotyczącą włączenia tych dokumentów do porządku obrad komisji podejmuje przewodniczący komisji lub zostają one włączone do porządku obrad na pisemny wniosek jednej trzeciej członków komisji. Debata nad tymi dokumentami odbywa się w trybie debaty określonym w innych dokumentach Unii Europejskiej.

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisje branżowe i Komisja do Spraw Unii Europejskiej.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Również na inne dokumenty (zob. art. 180⁵ Statutu Seimasu powyżej).

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześćtygodniowego terminu²¹ na reakcję?*

Tak

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

²¹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
List przewodniczącego Komisji do Spraw Unii Europejskiej.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Nie ma potrzeby zmiany procedur przewidzianych w Statucie.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
Względna – tak.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
Nie
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Roczna strategia polityczna zostanie przedstawiona Komisji do Spraw Unii Europejskiej.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Tak
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Komisja do Spraw Unii Europejskiej jest zdania, że roczna strategia polityczna mogłaby być przedstawiana na COSAC i później omawiana indywidualnie w parlamentach narodowych.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Tak
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Nadal trwają na Litwie dyskusje dotyczące inicjatywy Komisji w zakresie analizowania komunikatów Komisji w sprawie oceny programu haskiego. Zważywszy, że ogólna propozycja Komisji została przedstawiona w dokumencie informacyjnym, warto byłoby uszczegółowić dalszą debatę na poziomie Unii Europejskiej poprzez przedstawienie konkretnych projektów.
Parlament zwraca uwagę, że podejście do programu haskiego i jego dalszej realizacji ma również związek z kształtowaniem Konstytucji Europejskiej, a mianowicie z ustaleniem, w jaki sposób (i w jakim stopniu) należy zrealizować koncepcje zawarte w Traktacie ustanawiającym Konstytucję dla Europy.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Zgodnie z przepisami art. 180² Statutu Seimasu Republiki Litewskiej, Komisja do Spraw Unii Europejskiej lub Komisja Spraw Zagranicznych rozpatrują sprawy europejskie wchodzące w zakres kompetencji Seimasu oraz, w razie potrzeby, podejmują decyzje w imieniu Seimasu.

W dniu 21 lipca z inicjatywy Komisji zostały najpierw oficjalnie zaprezentowane na posiedzeniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej przez przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, którzy przedstawili stanowiska Republiki Litewskiej przed spotkaniem Rady Unii Europejskiej ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 24 lipca 2005 roku. Jeśli chodzi o znaczenie oceny przedstawionych przez Komisję Europejską komunikatów dotyczących programu haskiego i uwzględniając fakt, że najważniejsze dyskusje nad treścią wspomnianych komunikatów zostały zaplanowane na 20-22 września na nieoficjalnym spotkaniu Rady Unii Europejskiej ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w Tampere, podjęto decyzję o włączeniu tej kwestii do porządku obrad Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 15 września. Ponadto postanowiono zwrócić się do Komisji Spraw Prawnych, Komisji Bezpieczeństwa Narodowego i Obrony oraz Komisji Praw Człowieka o rozpatrzenie komunikatów w ramach ich kompetencji i przedstawienie wniosków Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Zgodnie z decyzją Komisji do Spraw Unii Europejskiej Seimasu, właściwe organy litewskie przedłożyły wstępne opinie w sprawie inicjatyw Komisji w dniu 1 września. W ślad za opinią Ministerstwa Sprawiedliwości została przeprowadzona kompleksowa analiza przez ekspertów, tzn. Departament Prawa Europejskiego w Ministerstwie Sprawiedliwości. Kwestia ta była omawiana przez Komisję Spraw Prawnych Seimasu, Komisję Bezpieczeństwa Narodowego i Obrony oraz Komisję Praw Człowieka w dniu 13 września. W posiedzeniach komisji branżowych uczestniczyli również zaproszeni przedstawiciele właściwych instytucji Republiki Litewskiej.

W dniu 15 września stanowiska przyjęte przed nieoficjalnym spotkaniem Rady UE ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 20-22 września 2006 r. i skorygowane poprzez uwzględnienie spostrzeżeń i propozycji komisji Seimasu (w szczególności Komisji Spraw Prawnych) zostały przedstawione przez ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych Komisji do Spraw Unii Europejskiej Seimasu. Kwestia inicjatywy Komisji była ponownie rozpatrywana na posiedzeniach Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 27 września, kiedy ministrowie składali sprawozdanie z udziału w spotkaniu Rady Unii Europejskiej, jak również w dniu 4 października 2006 r., po przedstawieniu stanowisk przez ministrów Radzie UE ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 5 i 6 października 2006 r. oraz 11 października, po przedstawieniu sprawozdań ministrów po spotkaniu Rady.

Ponadto Komisja do Spraw Unii Europejskiej zajmowała się różnymi wymogami konstytucyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjmowania decyzji Rady na podstawie art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w odniesieniu do udziału parlamentów narodowych w tej procedurze. Na wniosek Komisji do Spraw Unii Europejskiej Departament Prawny Kancelarii Seimasu dokonał analizy i przedstawił członkom komisji kompleksową ekspertyzę wymogów konstytucyjnych Republiki Litewskiej dotyczących procedury stosowania klauzuli pomostowej na mocy art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zgodnie z przepisami art. 180⁷ Statutu Seimasu, instytucja odpowiedzialna za przygotowanie stanowiska Republiki Litewskiej przedstawia to stanowisko Komisji do Spraw Unii Europejskiej Seimasu. Komisja do Spraw Unii Europejskiej może przekazać swoją opinię ministrom udającym się na spotkania Rady Unii Europejskiej w imieniu Seimasu. Opinia ta jest w praktyce wiążąca raczej politycznie niż prawnie.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Kwestia ta nie była przedmiotem obrad Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Być może tak.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Seimas zdecydowanie popiera ideę wspólnych spotkań. Takie spotkania dają możliwość wymiany pomysłów i nawiązywania nieformalnych kontaktów oraz przedstawiania punktów widzenia parlamentów narodowych na wspólnej, europejskiej płaszczyźnie.

Pomysły zgłaszane podczas wspólnych spotkań mogą wpływać na proces podejmowania decyzji w parlamentach narodowych. Duże znaczenie ma udział komisarzy, przedstawicieli Komisji i Sekretariatu Rady, a zwłaszcza prezydencji Unii Europejskiej.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

W zasadzie tak. Debaty w ramach wspólnych spotkań mają zwykle szeroki zakres; dlatego też możliwe jest podejmowanie wielu powiązanych ze sobą aspektów polityki.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Zachęcamy do dyskusji nad nowymi projektami unijnych aktów prawnych. Takie spotkania mogłyby być idealnym środkiem wymiany poglądów i informacji na temat aktualnych propozycji dotyczących unijnych aktów prawnych. Parlament Europejski i parlament państwa sprawującego prezydencję powinny starannie rozważyć kalendarz wydarzeń międzyparlamentarnych, aby tematy wspólnych spotkań w Brukseli i spotkań organizowanych przez państwo

sprawujące prezydencję w stolicy nie pokrywały się. Należy zwrócić baczniejszą uwagę na organizację wspólnych spotkań komisji i ich planowanie z odpowiednim wyprzedzeniem.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Obecne formy i procedury można by ujednoczyć i jeszcze bardziej usprawnić.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Litwa jest uczestnikiem wszystkich tych form współpracy regionalnej. Na szczeblu parlamentarnym Seimas Republiki Litewskiej uczestniczy w Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego oraz doraźnie bierze udział we Współpracy Parlamentarnej w Regionie Arktycznym w sprawach dotyczących Morza Bałtyckiego. Seimas ma stałą delegację parlamentarną w Zgromadzeniu Bałtyckim.

Komisja Spraw Zagranicznych koordynuje prace delegacji w sposób określony w Statucie Seimasu. Dwa razy do roku Komisja otrzymuje ustne informacje o planach i sprawozdania delegacji. W razie potrzeby Komisja może przedstawić własne sugestie dotyczące prac delegacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Wymiar północny wchodzi w zakres kompetencji zarówno Komisji do Spraw Unii Europejskiej jak i Komisji Spraw Zagranicznych. Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiła swoje sugestie dotyczące projektu strategii dla Morza Bałtyckiego, zaproponowanej przez Intergrupę „Baltic Europe” Parlamentu Europejskiego.

Komisja Spraw Zagranicznych przeprowadzi debatę na temat wymiaru północnego w listopadzie, kiedy wysłucha ministra spraw zagranicznych przed listopadowym spotkaniem GAERC.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Wymiar północny zasługuje na większą uwagę zarówno na szczeblu rządowym jak i parlamentarnym. Stosunki Unii Europejskiej z jej północnymi i wschodnimi sąsiadami są równie ważne jak z południowymi.

20. LUKSEMBURG

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zarówno Rada Europejska jak i Rada Ministrów powinny brać pod uwagę spostrzeżenia parlamentów narodowych.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Prace parlamentów, a szczególnie analiza komisji parlamentarnych, powinny być brane pod uwagę przez Radę (Radę Ministrów).

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów Komisji nie ma a priori wpływu na ilość analizowanych dokumentów. Nie wyklucza się jednak, że w przyszłości sytuacja ulegnie zmianie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Dokumenty bezpośrednio przekazywane przez Komisję Europejską nie są w chwili obecnej traktowane inaczej niż w okresie wcześniejszym. Na razie nie została utworzona żadna nowa baza danych.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Sposób postępowania z dokumentacją europejską nie został zmodyfikowany. Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji regularnie studiuje listy dokumentów przygotowane przez kancelarię. Listy te zawierają wszystkie dokumenty przekazane przez Komisję Europejską, dokumenty zaklasyfikowane jako dokumenty A lub dokumenty B, według stopnia ich znaczenia dla Luksemburga. Listy te są następnie przekazywane Konferencji Przewodniczących Parlamentów, w celu rozesłania ich do różnych wyspecjalizowanych komisji parlamentarnych. Do nich, zależnie od posiadanych kompetencji, należy monitorowanie dokumentów. Należy zauważyć, że metoda pracy będzie przedmiotem oceny na koniec roku.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Reakcja nie ogranicza się do propozycji legislacyjnych, o ile komisja parlamentarna chce zareagować na dokument do konsultacji lub dokument roboczy.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²² na reakcję?*
Komisje próbują przestrzegać terminu sześciotygodniowego, co jest jednak trudniejsze w okresie wyborczym, bądź w okresie wakacji parlamentarnych.
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
Parlament luksemburski jest jednoizbowy.
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
Izba Deputowanych odpowiada w formie listu przewodniczącego parlamentu.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Nie, metoda nie zmienia się.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
Chodzi o wartość dodatkową, od momentu kiedy wszystkie dokumenty (proponujące legislacyjne i dokumenty do konsultacji) są rzeczywiście i automatycznie przekazane, kiedy dokumenty te wychodzą z Komisji Europejskiej.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
Do chwili obecnej roczna strategia polityczna Komisji Europejskiej nie została jeszcze przeanalizowana przez parlament. W 2005 r. Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji przeanalizowała natomiast program legislacyjny i prac.
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Proponujemy, aby roczna strategia polityczna, była analizowana przez Komisję Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji przez odpowiednie wyspecjalizowane komisje parlamentarne.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Dyskusja nad roczną strategią polityczną może być rzeczywiście interesująca dla parlamentów narodowych.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Tak, COSAC mogłaby w istocie stanowić ramy dla dyskusji w tym zakresie w kontekście międzyparlamentarnym.

²² Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji omawiała tę inicjatywę na jednym ze spotkań w maju.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Izba Deputowanych podtrzymuje stanowisko rządu luksemburskiego, który popiera przejście od wymogu jednomyślności do wymogu większości kwalifikowanej.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd poinformował Komisję Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji o swoim stanowisku.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji popiera stanowisko rządu.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji jest w trakcie organizowania spotkania z przedstawicielem Luksemburga w Unii Europejskiej, podczas którego szczególnie podejmowana będzie kwestia ostatnich zmian w dziedzinie komitologii.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Różne komisje parlamentarne regularnie otrzymują informacje na temat tych decyzji w ramach wymiany stanowisk z ministrami i ich współpracownikami.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Zagadnienia o bardziej technicznym charakterze, niemające znaczenia dla Luksemburga, nie są analizowane przez parlament.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*
 Porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi ma pierwszorzędne znaczenie i w tym sensie wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości, tym bardziej, że daje to Parlamentowi Europejskiemu możliwość zapraszania ekspertów, którzy nie zawsze mają czas, aby odwiedzić wszystkie parlamenty narodowe.
2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
 Proponowane tematy rzeczywiście uznaje się za interesujące i aktualne.
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*
 Liczba spotkań jest satysfakcjonująca, ale należy brać pod uwagę szybkie jej zwiększenie, co nie ułatwi uczestnictwa w nich małych parlamentów narodowych.
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
 Byłoby korzystne ustalenie wspólnego kalendarza, ogłaszanego z odpowiednim wyprzedzeniem w celu umożliwienia parlamentom narodowym uzgodnienia go z kalendarzem narodowym.
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
 Izba Deputowanych nie bierze udziału w tych pracach.
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
 Izba Deputowanych nie ma możliwości śledzenia kwestii należących do wymiaru północnego Unii Europejskiej.
3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

21. MALTA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Należy podjąć dalsze kroki, aby uczynić COSAC głównym forum koordynacji i ustalania kryteriów.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

To pytanie nie dotyczy Malty.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Parlament maltański utworzył ostatnio nową, oddzielną bazę danych, przeznaczoną wyłącznie do obsługi dokumentów przesyłanych bezpośrednio przez Komisję.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Oczekuje się, że parlament będzie reagować na wszystkie dokumenty.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²³ na reakcję?*

Podejmowane są wszelkie starania, aby dotrzymać sześciotygodniowego terminu.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Nie dotyczy.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Listu przewodniczącego komisji.

²³ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Procedura ta będzie podobna do obecnej, lecz będzie musiała zostać zmodyfikowana z uwagi na fakt, że propozycja legislacyjna będzie rozpatrywana indywidualnie (tzn. bez uwzględnienia oficjalnego stanowiska rządu).

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Nie dotyczy.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Nie dotyczy.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Po otrzymaniu tego dokumentu, zostanie on przedyskutowany w Komisji Spraw Zagranicznych i Europejskich, która może zgłosić ewentualne poprawki do stanowiska rządu, jeśli uzna to za stosowne.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
Nie
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
Nie
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
Tak
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
Tak
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*
Nie

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*
Wspomniane spotkania stanowią cenne forum dyskusji nad ważnymi tematami i przyczyniają się do rozwoju współpracy między Parlamentem Europejskim i parlamentami państw członkowskich.
2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
Tak
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*
Tak
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
Nie
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*
Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie

Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
Nie
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
Nie
3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośrodiemnomorskim Unii?*

22. NIDERLANDY

IZBA DRUGA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*
COSAC i jej sekretariat odgrywają istotną rolę w tej procedurze, zwłaszcza jako centrum wymiany informacji o wynikach krajowej kontroli przestrzegania zasady pomocniczości. Jej przyszlą rolę można poddać dyskusji po dokonaniu oceny procedur kontroli na przykładzie dwóch wybranych propozycji dotyczących spraw rozwodowych i rynku usług pocztowych.
2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*
Organizacja kontroli przestrzegania zasady pomocniczości jest i pozostanie sprawą szczebla krajowego. Izba Druga nie widzi związku między komisjami stałymi a COSAC, poza tym, że mogą one, oczywiście, wykorzystywać informacje dostarczone przez COSAC.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*
Tak, bezpośrednie przekazywanie dokumentów zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje Izba Druga. Obecnie jesteśmy w trakcie formułowania szczegółowych zasad postępowania z nimi. Z kolei przeprowadzony szybki przegląd pozwala wyciągnąć wniosek, że

przedstawiona lista propozycji nie jest kompletna w stosunku do rejestrów UE (np. EurLex), co przypisujemy temu, że być może przekazywane są tylko propozycje w języku niderlandzkim. Na ogół jesteśmy zadowoleni z tej nowej inicjatywy Komisji.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Utworzyliśmy specjalną skrzynkę pocztową.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Jak już zaznaczyliśmy w odpowiedzi na pytanie 1, jesteśmy w trakcie formułowania szczegółowej procedury. Możliwym rozwiązaniem jest dokonywanie co tydzień pierwszego wyboru spośród propozycji Komisji. Zostaną one poddane szybkiemu przeglądowi, którego efektem będzie zaproponowanie trybu postępowania z tymi propozycjami. Procedura ta będzie realizowana przez stałą Komisję do Spraw Europejskich Izby Drugiej, jednak dotychczas nie podjęto formalnej decyzji w sprawie sposobu postępowania.

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Zob. powyżej.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Izba Druga reaguje już i będzie nadal reagować na wszelkiego rodzaju dokumenty. Ponadto wspólna komisja ds. pomocniczości postanowiła, że kontrola zgodności z zasadą pomocniczości nie będzie ograniczać się do propozycji legislacyjnych.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁴ na reakcję?*

Na podstawie rocznego programu legislacyjnego i prac Komisji na rok 2006 obie izby wspólnie sporządziły listę 11 propozycji, które zostaną poddana kontroli zgodności z zasadą pomocniczości. W przypadku tych propozycji będzie mieć zastosowanie okres sześciotygodniowy.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

W tym celu została utworzona wspólna komisja ds. pomocniczości.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

List od przewodniczących obu izb zostanie przesłany do Komisji, parlamentu Europejskiego i Rady; kopia zostanie przesłana do rządu oraz, zgodnie z konkluzjami londyńskiego spotkania COSAC, do prezydencji COSAC.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Do czasu wprowadzenia tego mechanizmu Izba Druga zajmowała się dokumentami Komisji w oparciu o reakcję rządu na daną propozycję. Nowy mechanizm może prowadzić do bez-

²⁴ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

pośredniego zajmowania się dokumentami Komisji; konkretny sposób posługiwania się nimi nie został jeszcze ustalony.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednio przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Jeszcze nie.

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Ta kwestia wymaga dyskusji.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Może to być ciekawy pomysł, lecz Izba Druga nie podjęła jeszcze decyzji w tej sprawie.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tak, kwestia klauzul pomostowych była rozpatrywana podczas debaty poprzedzającej nieformalne spotkanie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 20–22 września.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

W Izbie Drugiej nie ma konkretnego poglądu na ten temat i frakcje polityczne mają rozbieżne opinie.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Nasz rząd zajmuje wstrzemięźliwe, choć konstruktywne stanowisko. W każdym przypadku należy indywidualnie ustalać zasadność zastosowania klauzuli pomostowej. Podstawowym kryterium jest przestrzeganie podstawowych elementów systemów prawnych poszczególnych państw członkowskich.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Nasz rząd potrzebuje zgody obu izb parlamentu przed podjęciem decyzji w kwestii klauzul pomostowych w Radzie ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Procedura kontroli jako taka nie ulegnie zmianie, lecz przeniesienie do pierwszego filaru prowadziłoby do zmiany prawa wyrażenia zgody przysługującego obu izbom.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie, Izba Druga nie planuje zajmowania się komitologią w przyszłości.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zasadniczo należałoby odpowiedzieć na pytanie, czy parlamenty narodowe powinny odgrywać jakąkolwiek rolę w procedurach komitologicznych.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie mamy zdania na ten temat.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

To pytanie nas nie dotyczy; chętnie poznamy doświadczenia innych parlamentów.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Dodatkowa wartość polega głównie na wymianie informacji i zwiększaniu świadomości.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Wybrane tematy są interesujące i aktualne, jednak wybór powinien mieć bardziej strategiczny charakter (np. ułatwiać wyjście z impasu w niektórych sprawach, jak np. patent wspólnotowy).

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Obecna organizacja jest zadowalająca.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Obecne formy i sposoby współpracy wymagają optymalizacji.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie dotyczy

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak, kiedy wymiar północny zostaje wprowadzony do porządku obrad Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośrodiemnomorskim Unii?*

Izba Druga nie zajęła w tej sprawie konkretnego stanowiska.

23. NIDERLANDY**SENAT****Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność**

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC, a zwłaszcza jej Sekretariat, może odgrywać ważną rolę w przygotowywaniu procedury z myślą o jej maksymalnym usprawnieniu. COSAC może wnieść swój wkład poprzez informowanie parlamentów narodowych o stanie procedur kontroli w poszczególnych parlamentach (na przykład za pomocą systemu IPEX). COSAC mogłaby również zawiadamiać zainteresowanych o terminach. Sekretariat może służyć za kanał wymiany informacji między parlamentami.

Wskazane byłoby dokonanie najpierw oceny aktualnej procedury kontroli oraz, być może, przeprowadzenie dyskusji nad nią w 2007 roku, kiedy obie propozycje Komisji Europejskiej zostaną zbadane przez wszystkie parlamenty narodowe.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Ustalenie sposobu przeprowadzania kontroli pomocniczości i proporcjonalności na poziomie krajowym, oraz które komisje powinny w niej uczestniczyć, powinno nastąpić na szcze-

blu krajowym. Dlatego też niderlandzki Senat nie popiera włączenia komisji branżowych do mechanizmu COSAC. Oczywiście istnieje możliwość wykorzystywania przez komisje branżowe COSAC jako kanału informacyjnego do przekazywania informacji o swoich ustaleniach.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję nie zwiększa liczby dokumentów UE, które niderlandzki Senat otrzymuje. Jednak nowy system nie jest jeszcze rozwiązaniem optymalnym. Dokumenty są przekazywane parlamentom tylko w naszym języku narodowym. Przegląd nowych propozycji Komisji Europejskiej, którego można dokonać na podstawie rejestru Komisji pokazuje, że często prezentuje się znacznie więcej dokumentów, nawet dostępnych w naszym własnym języku, lecz nie są one przekazywane do parlamentu narodowego. Aby usprawnić ten system i zapewnić przesyłanie do parlamentów narodowych rzeczywiście kompletnej informacji, niderlandzki Senat chciałby **zapropionować, aby dokument Komisji Europejskiej był wysyłany do parlamentów narodowych w dniu publikacji, jeśli to możliwe, w języku narodowym, lub w przeciwnym razie w języku angielskim lub francuskim, aby każdy parlament otrzymał ten sam dokument.** Niezwłocznie po opublikowaniu dokumentu w języku narodowym, może on zostać przesłany ponownie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Niderlandzki Senat wykorzystuje skrzynkę pocztową Biura ds. Europejskich do przyjmowania wszystkich dokumentów przesyłanych przez Komisję Europejską.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Tryb postępowania z dokumentami Komisji Europejskiej przesłanymi bezpośrednio nie był rozpatrywany dogłębnie w Senacie. Procedura ta pokrywa się częściowo z procedurami wykorzystywanymi już w Senacie do rozpatrywania propozycji UE. W ramach tej procedury Komisja Stała ds. Współpracy Organizacji Europejskich zajmuje się propozycjami UE w relacjach z niderlandzkim rządem a Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych zajmuje się propozycjami UE w relacjach z Komisją Europejską.

Natomiast pierwsze wnioski, które nasuwają się odnośnie do tej nowej możliwości są następujące:

Dokumenty otrzymane z Komisji Europejskiej są ewidencjonowane i sporządzana jest lista numerów COM, tytułów propozycji i dat otrzymania. Lista ta jest włączana do porządku obrad Komisji Stałej ds. Współpracy Organizacji Europejskich niderlandzkiego Senatu raz na miesiąc. Następnie komisja decyduje, czy jeden z tych dokumentów powinien zostać skierowany do komisji branżowej.

Jeśli komisja branżowa uzna za wskazane przekazanie Komisji swojej reakcji z punktu widzenia zasad pomocniczości i proporcjonalności, Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych zostanie poproszona o przygotowanie reakcji i ustalenie, czy może ona zostać wysłana w imieniu obu izb parlamentu. Jeśli opinia komisji branżowej spotka się z krytyką lub pytaniami dotyczącymi treści propozycji (poza kontrolą zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności), pierwszym adresatem najprawdopodobniej będzie niderlandzki rząd.

Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych co tydzień analizuje listę przedstawionych ostatnio propozycji UE uzyskaną z rejestru Komisji Europejskiej. Wspólna Komisja może podjąć decyzję o skierowaniu propozycji do konkretnej komisji branżowej w obu izbach parlamentu oraz ostatecznie na obrady planarne obu izb Stanów Generalnych, następnie deputowani na posiedzeniach plenarnych decydują, czy mają wspólnie wystąpić na piśmie do Komisji Europejskiej (przesyłając kopie do innych instytucji i rządu), aby wyrazić swoje zaniepokojenie kwestią zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Niderlandzki Senat analizuje już wszystkie, różnego rodzaju dokumenty. W tym zakresie nie nastąpi zmiana.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁵ na reakcję?*

Stany Generalne sporządziły listę 11 propozycji UE (w tym zielonych i białych ksiąg) na podstawie aktualnego programu legislacyjnego i prac Komisji Europejskiej w celu zbadania ich w obu izbach parlamentu. Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych koordynuje badanie tych propozycji. W przypadku tej procedury obowiązuje termin sześciotygodniowy. Ze względu na to ograniczenie czasowe, nie jest wykluczone, że termin sześciotygodniowy nie będzie (jeszcze) obowiązywać w odniesieniu do listy dokumentów otrzymywanych bezpośrednio z Komisji Europejskiej.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Zob. odpowiedź na pytanie 3 a) Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości została utworzona specjalnie w celu doprowadzenia do jak najdalej idącego konsensu obu izb Stanów Generalnych w kwestii zgodności wybranych propozycji z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Nowa(e) procedura(y) muszą jeszcze zostać w pełni wprowadzone w życie i proces ten potrwa jeszcze kilka miesięcy. Oczywiście ma miejsce wymiana informacji. Działania niderlandzkiego Senatu w odniesieniu do propozycji Komisji Europejskiej można śledzić w europejskiej witrynie internetowej Senatu (www.europapoort.nl).

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Zob. odpowiedź na pytanie 3 a).

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

²⁵ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Tak. Debata nad propozycjami UE odbywa się w niderlandzkim Senacie po otrzymaniu opinii w sprawie propozycji od rządu. Tryb postępowania z propozycjami Komisji Europejskiej przekazywanymi bezpośrednio nie obejmuje oczekiwania na opinię rządu. Jednakże w kontekście niderlandzkiego ustroju konstytucyjnego i stosunków między parlamentem i rządem będzie musiała zostać uwzględniona ewentualna opinia/reakcja niderlandzkiego Senatu dla Komisji Europejskiej. Poza przekazaniem opinii w sprawie pomocniczości i proporcjonalności bezpośrednio Komisji Europejskiej, Senat przeprowadzi dyskusję nad treścią propozycji przede wszystkim z rządem niderlandzkim.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak. Jednak Senat uważa, że procedurę tę można usprawnić, tak aby nie było różnicy między propozycjami prezentowanymi w rejestrze Komisji Europejskiej i wysyłanymi bezpośrednio do parlamentów.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
 b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Komisja Stała ds. Współpracy Organizacji Europejskich niderlandzkiego Senatu zamierza podjąć dyskusję nad roczną strategią polityczną Komisji Europejskiej. Forma tej debaty jest obecnie przedmiotem rozważań. Senat może sięgnąć po następujące instrumenty:

- spotkanie komisji
- ustna i/lub pisemna wymiana zdań z niderlandzkim rządem
- debata plenarna
- spotkanie z członkiem(ami) Komisji Europejskiej.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Senat nie dyskutował jeszcze nad tą propozycją; będzie to zależeć głównie od procedury – również w tym przypadku w związku z krajowym ustrojem konstytucyjnym.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Popieramy pomysł zaproszenia Komisji Europejskiej do przedstawienia rocznej strategii politycznej na forum COSAC. Należy najpierw jednak przeprowadzić dyskusję na poziomie krajowym, choć korzystne mogłoby być poznanie opinii innych parlamentów narodowych.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tak, obecnie Senat prowadzi dyskusję nad tą inicjatywą.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Jeśli chodzi o aktualną konkretną inicjatywę, komisja specjalna niderlandzkiego Senatu do spraw Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych postanowiła poprosić rząd o opinię w sprawie dyskusji dotyczącej klauzul pomostowych. Komisja poprosiła rząd o zwrócenie szczególnej uwagi na wymiar parlamentarny i na kwestię indywidualnego wykorzystywania klauzul pomostowych w przeciwieństwie do bardziej ogólnego podejścia.

Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych wraz z komisjami branżowymi obu izb parlamentu zbadała zmieniony wniosek Komisji Europejskiej dotyczący dyrektywy w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej (COM(2006)168 wersja ostateczna). Na podstawie ustaleń komisji, na posiedzeniach plenarnych obu izb deputowani postanowili przesłać wspólny list do komisarza Frattiniego z wyrazami zaniepokojenia. Głównym argumentem Stanów Generalnych było to, że Komisja nie ma uprawnień – zgodnie z orzeczeniem* Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości – do przeniesienia kompetencji z trzeciego filaru (wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne) do pierwszego, a tym samym do zmiany procedury decyzyjnej z jednomyślności do większości kwalifikowanej.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Jak już wspomniano, Senat nie otrzymał jeszcze stanowiska/opinii niderlandzkiego rządu i dlatego zwrócił się do rządu na piśmie z prośbą o informacje.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Specjalna komisja niderlandzkiego Senatu do spraw Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych poinstruowała rząd, by ten nie zgłaszał żadnych naprowadzających komentarzy w tej sprawie podczas nieformalnych dyskusji Rady w Tampere w dniu 22 września. Zależnie od sprawozdania, które rząd prześle Senatowi, komisja będzie musiała zdecydować, czy potrzebne są dalsze dyskusje z rządem, a jeśli tak, to jakie środki zostaną podjęte.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Senat ma prawo wyrażenia zgody, co oznacza, że rząd nie może zatwierdzić inicjatywy należącej do trzeciego filaru, jeśli Senat nie zatwierdzi propozycji. Ewentualne przeniesienie kompetencji wpłynie oczywiście na rolę Senatu. Nie spowoduje to zmiany procedury kontroli.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Niderlandzki Senat nie śledził intensywnie ostatnich zmian w procedurze komitologicznej.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie badano decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej. Nie planuje się takiej kontroli w najbliższej przyszłości.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie dotyczy.

* W oryginale *arrest* – przyp. tłum.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie dotyczy.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

W niderlandzkim Senacie analizowane są oba rodzaje pozycji/propozycji. Kryteria decydujące o zbadaniu danej propozycji nie mają związku z tym, czy jest to propozycja techniczna czy polityczna.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Senat jest zdania, że spotkania te przysparzają dodatkowej wartości ze względu na wymianę informacji oraz możliwość prowadzenia dyskusji i spotkania się z kolegami.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tematy spotkań powinny pozostać, a nawet być jeszcze bardziej aktualne.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Wspólne spotkania parlamentarne nie powinny przekształcić się w nowy mechanizm. Należy zachować ostrożność, aby nie stworzyć nowej, zinstytucjonalizowanej formy współpracy. Senat nie opowiada się za tworzeniem nowych standardowych struktur i organizacji, jeśli obecny mechanizm można zoptymalizować. Należy utrzymać obecną praktykę zwoływania spotkań doraźnych, kierując się ważnością i istotnością tematów.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Parlament Europejski i parlamenty narodowe mogą informować się nawzajem o sprawach bieżących; można zwłaszcza usprawnić kontakty między komisjami branżowymi. Podstawą powinna być współpraca zamiast konkurencji.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji*

ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?

Nie dotyczy.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nieszczególnie – tylko wówczas, gdy wymiar północny zostaje konkretnie umieszczony w porządku obrad. Przyjmujemy, że wymiar północny został wprowadzony do porządku obrad COSAC oraz umieszczony w kwestionariuszu ze względu na priorytety fińskiej prezydencji UE oraz że w ramach COSAC z założenia przedmiotem dyskusji nie będzie ani wymiar północny, ani południowy.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośrodiemnomorskim Unii?*

Zakłada się, że^{VII}

24. POLSKA

SEJM

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii przestrzegania zasady pomocniczości?*

Dystrybucja raportów z przeprowadzonego testu; wymiana doświadczeń; co pół roku COSAC mógłby notyfikować Komisji Europejskiej przypadki osiągnięcia progu 1/3 (bądź 1/4) reakcji negatywnych.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W Sejmie zajmuje się tym Komisja do Spraw Unii Europejskiej (SUE) i jest ona komisją stałą.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, jaką otrzymuje parlament?*

Nie, ponieważ SUE od chwili powstania, tj. od 2004 r., otrzymuje przekierowywany przez rząd strumień poczty U32.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza*

^{VII} W oryginale brak dalszego ciągu – przyp. red. Zeszytów OIDE.

danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)

Utworzona została osobna baza (analogiczna jak dla porządkującej strumień poczty U32).

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

SUE

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Komisja do Spraw Unii Europejskiej zajmuje się dokumentami legislacyjnymi. Jednakże nie wyklucza to możliwości rozpatrywania innego rodzaju dokumentów jak np. zielone księgi.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁶ na reakcję?*

Tak. Jednocześnie chcielibyśmy jednak wiedzieć, od którego momentu ten termin zaczyna płynąć? Czy COSAC nie mógłby ustalić, kiedy następuje udostępnienie tłumaczenia na ostatni z wymaganych języków urzędowych?

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Podział zadań pomiędzy obiema izbami w zakresie wykonywania ustawy o współpracy jest wyobraźalny.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

List przewodniczącego SUE.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (patrz pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak, ponieważ w ten sposób otrzymujemy dokumenty trochę wcześniej niż wówczas, gdy są przekazywane przez rząd.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

²⁶ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

—

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Na posiedzeniu SUE lub na posiedzeniu plenarnym.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

—

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Sejm nie został poinformowany o stanowisku rządu w tej sprawie.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Tak, żądając informacji oraz przyjmując opinie zawierające zalecenia dla Rady Ministrów.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament rozpatruje te polityki?*

Tak, ponieważ wówczas SUE byłaby zobowiązana rozpatrywać te kwestie.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeśli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

—

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 r., dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Do tej pory Komisja do Spraw Unii Europejskiej nie zajmowała się procedurami komitologicznymi i nie istniała potrzeba korzystania z rejestru.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy punktami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy rozpatrywane są oba rodzaje pozycji?*
Jeżeli punkty techniczne dotyczą komitologii, to SUE się nimi nie zajmuje.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*
Oczywiście tak (z oczywistych względów).
2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
Tak
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*
Tak
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
Wspólne spotkania komisji mogłyby być bardziej regularne i obejmować wszelkiego rodzaju komisje branżowe. Wydaje się, że z kolei wspólne spotkania parlamentarne ewoluują w stronę zwoływanego ad hoc unijnego zgromadzenia parlamentarnego bądź kolejnego konwentu.
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*
Dotychczasowe formy są zadowalające. Zaproszenia na przesłuchania organizowane przez komisje Parlamentu Europejskiego oraz na wydarzenia koordynowane przez dyrekcję ds. współpracy z parlamentami narodowymi mogłyby być przekazywane z większym wyprzedzeniem.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i w kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub ich kontrolę?*
Tylko w RPMB, ale brak jest koordynacji.
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np. Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Wymiar północny nie jest obecnie przedmiotem kontroli parlamentarnej. Tak, paralela z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii powinna zostać przeprowadzona.

25. POLSKA

SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlamenty chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Proponujemy stworzenie strony internetowej COSAC (lub IPEX) poświęconej kontroli pomocniczości i proporcjonalności prowadzonej przez parlamenty narodowe UE, umożliwiającej bieżącą wymianę informacji oraz doświadczeń między parlamentami na ten temat. Sekretariat COSAC powinien na bieżąco monitorować prace parlamentów w tej dziedzinie: co roku w wiosennym raporcie półrocznym COSAC powinna być zamieszczana informacja podsumowująca wyniki tych prac. Jednocześnie COSAC mógłby notyfikować Komisji Europejskiej przypadki osiągnięcia progu 1/3 (w niektórych przypadkach 1/4) reakcji negatywnych w stosunku do projektów aktów prawnych UE ze strony parlamentów narodowych.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W trakcie badania projektów legislacyjnych Komisji Europejskiej pod względem ich zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności Komisja Spraw UE Senatowi RP zasięga opinii właściwych według kompetencji branżowych komisji stałych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, jaką otrzymuje parlament?*

Nie, ponieważ Komisja Spraw UE Senatowi RP otrzymuje przekierowywany przez polski rząd strumień poczty mailowej U32.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Utworzona zostanie osobna baza (analogiczna jak dla porządkującej strumień poczty mailowej U32).

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja ds. UE, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Właściwym w tych sprawach organem w Senacie RP będzie Komisja Spraw UE.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*
 Rezerwujemy sobie prawo do reakcji także na dokumenty konsultacyjne i robocze Komisji Europejskiej.
- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁷ na reakcję?*
 Tak. Jednocześnie chcielibyśmy jednak wiedzieć, od którego momentu termin ten zaczyna płynąć. Sugerujemy, aby Komisja Europejska, względnie Sekretariat COSAC przekazywał parlamentom informację, od kiedy zaczyna upływać uzgodniony termin na reakcję, a konkretnie, kiedy Komisja Europejska udostępniła tłumaczenie danego dokumentu na ostatni spośród języków urzędowych Unii.
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
 Taka współpraca nie jest w przyszłości wykluczona.
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
 Będzie to list przewodniczącego senackiej Komisji Spraw UE.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (patrz pytanie 3), różni się będzie od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
 Zasadniczo nie.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
 Tak, ponieważ w ten sposób otrzymujemy dokumenty trochę wcześniej niż od rządu. Jednak prawdziwą wartością dodaną będzie możliwość konsultacji i ewentualnego wpływania na prace Komisji Europejskiej, szczególnie na ich prelegislacyjny i wczesnym legislacyjnym etapie.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
 Nie
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii o przedłożeniu rządowi)?*
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
 Debata nad roczną strategią polityczną Komisji Europejskiej odbywałaby się na forum Komisji Spraw UE, względnie na posiedzeniu plenarnym Senatu.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
 Tak

²⁷ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu przewiduje, że upłynie sześć tygodni pomiędzy udostępnieniem przez Komisję propozycji Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach a datą umieszczenia go na porządku dziennym Rady celem podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia albo aktu albo wspólnego stanowiska).

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Stanowisko w tej sprawie nie zostało jeszcze wypracowane.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd zajął stanowisko w tej sprawie, ale Senat nie został przez niego o tym stanowisku poinformowany.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Komisja Spraw UE może zażądać od Rady Ministrów informacji w tej sprawie oraz podjąć na jej temat debatę.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Tak, ponieważ ustawowe prerogatywy Sejmu i Senatu w pierwszym rządzie wiążą się z pierwszym filarem UE.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas dany na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeśli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Sprawa nie była rozpatrywana przez Senat.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 r., dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Do tej pory Senat nie zajmował się procedurami komitologicznymi i nie istniała potrzeba korzystania z rejestru.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy stanowiskami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Generalnie Senat się nimi nie zajmował.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak, ponieważ ułatwiają wymianę informacji oraz prezentację stanowisk w istotnych dla kraju sprawach.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na posiedzenia są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Generalnie tak. Lepiej byłoby jednak, aby tematy te były konsultowane z parlamentami narodowymi z pewnym wyprzedzeniem, np. na forum COSAC, czy też Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, jakie się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Liczba aktualnie organizowanych spotkań jest wystarczająca.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Należy podkreślić wagę koordynacji spotkań międzyparlamentarnych w UE, w szczególności pomiędzy Parlamentem Europejskim a parlamentem prezydencji Unii. Forum uzgodnieniowym i monitorującym powinna być Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE (przygotowywana przez sekretarzy generalnych parlamentów Unii).

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Sugerujemy pogłębianie koordynacji współpracy. Zawiadomienia o otwartych posiedzeniach komisji w Parlamencie Europejskim oraz wydarzeniach koordynowanych przez dyrekcję współpracy z parlamentami narodowymi mogłyby być też przekazywane z większym wyprzedzeniem. Dokumentacja na spotkania powinna być z wyprzedzeniem umieszczana na stronach internetowych Parlamentu Europejskiego. Bardzo ważne jest, aby po spotkaniach jak najpełniejsza informacja o nich i ich rezultatach docierała do parlamentów narodowych.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i w kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub ich kontrolę?*

Delegacja polskiego Senatu uczestniczy w pracach Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego. Brak jest natomiast mechanizmów koordynacji prac delegacji z ogólnym uczestnictwem Senatu w sprawach europejskich i zagranicznych.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np. Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego,*

pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego, poczynając od roku 2007)?

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Wymiar północny nie jest przedmiotem kontroli parlamentarnej w Senacie. Aby można było mówić o paraleli wymiaru północnego z wymiarem eurośródziemnomorskim, należałoby wymiar północny uzupełnić wymiarem wschodnim Unii. Wymiar eurośródziemnomorski obejmuje wszystkie pozaunijne państwa basenu Morza Śródziemnego, tymczasem wymiar północny zasadniczo tylko Rosję. Pominięte są: Ukraina, Białoruś i Mołdowa.

26. PORTUGALIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC mogłaby rzeczywiście odgrywać rolę w organizowaniu projektów pilotażowych i wymianie poglądów na temat procedur i decyzji podejmowanych przez poszczególne parlamenty. Ponadto COSAC mogłaby odgrywać ważną rolę, polegającą na gromadzeniu informacji o stanowiskach zajmowanych przez parlamenty i przekazywaniu ich instytucjom europejskim, wzmacniając przez to zbiorowy głos parlamentów.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Konkluzje Rady Europejskiej oraz ogłoszenie nowej inicjatywy przez przewodniczącego Barroso z dnia 9 maja zbiegły się w czasie z wewnętrzną oceną ustawy w sprawie monitorowania, oceny i zajmowania stanowiska przez Zgromadzenie Republiki w ramach procesu budowy Unii Europejskiej (*ustawa nr 43/2006 z 25 sierpnia 2006 r.*), dalej zwana *ustawą w sprawie monitorowania*.

Art. 3 tej ustawy umożliwia parlamentowi przedstawienie formalnej opinii na piśmie w sprawie zgodności z zasadą pomocniczości:

- 1 – *W drodze uchwały parlament portugalski może przekazać przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, Komitetowi Regionów i Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu należycie uzasadnioną formalną opinię na piśmie, dotyczącą powodów, dla których projekt tekstu legislacyjnego lub regulacyjnego, który został skierowany do niego zgodnie z postanowieniami art. 5 poniżej, lub późniejszy projekt ich zmiany, jest niezgodny z zasadą pomocniczości.*
- 2 – *W przypadkach dających podstawę do pilnego działania uznaje się za wystarczającą formalną opinię na piśmie wydaną przez Komisję do Spraw Europejskich.*
- 3 – *Kiedy formalna opinia na piśmie dotyczy sprawy wchodzącej w zakres kompetencji zgromadzeń legislacyjnych regionów autonomicznych, wymaga się odpowiednio wczesnej konsultacji z tymi zgromadzeniami.*

Aby ten cel mógł zostać osiągnięty, procedura wewnętrzna musi być zgodna z art. 6 lit. d): *Koordinowanie wymiany informacji i odpowiednie sposoby współpracy z wyspecjalizowa-*

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?

Tak. Parlament portugalski otrzymywał kiedyś od Komisji tylko dokumenty nielegislacyjne. Ponadto rząd zwykle przysyłał tylko dokumenty i propozycje dotyczące spraw zastrzeżonych do kompetencji parlamentu (np. niektóre propozycje dotyczące wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych czy propozycje o konsekwencjach budżetowych).

Od 1 września liczba otrzymywanych dokumentów UE wzrosła średnio z 15 miesięcznie do 25 tygodniowo.

2. Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)

Po ogłoszeniu nowej inicjatywy przez przewodniczącego Barroso w dniu 9 maja, parlament portugalski zaczął natychmiast tworzyć nowe procedury wewnętrzne związane z przyjmowaniem i przekazywaniem dokumentów Komisji Europejskiej.

a) Komunikat Barroso, jak już stwierdzono, zbiegł się w czasie z przyjęciem [nowelizacji] ustawy w sprawie monitorowania. Zatem, przygotowując nowelizację, politycy i eksperci byli już świadomi nowych wyzwań związanych z bezpośrednim przekazywaniem dokumentów Komisji. W efekcie nowa ustawa w sprawie monitorowania określa już procedury dotyczące badania wszystkich dokumentów europejskich, w celu sprawdzenia ich zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności lub doprowadzenia do określonych działań, opracowania raportów itp., które parlament uzna za właściwe.

b) Utworzono nowy adres poczty elektronicznej biura Komisji do Spraw Europejskich (KSE) o pojemności wystarczającej do przyjmowania wszystkich przesyłanych dokumentów.

c) Zatrudniono nowego pracownika w KSE (gdzie wcześniej pracowało tylko dwóch doradców i dwie sekretarki), którego zadaniem jest głównie przyjmowanie wszystkich dokumentów UE i przekazywanie ich do właściwych komisji, odpowiednio do zagadnień w poszczególnych tekstach. Ponadto opracowano wewnętrzną procedurę, odnoszącą się zarówno do przyjętej ostatnio ustawy nr 43/2006 jak i obowiązującego prawa europejskiego (protokołu do Traktatu z Amsterdamu).

d) Pracownicy KSE przygotowali również szkolenia dla pracowników oraz spotkania informacyjne dla deputowanych z innych komisji w celu zaznajomienia ich ze wszystkimi nowymi procedurami. Dodatkowym celem tych szkoleń jest również zaprezentowanie bazy danych IPEX i pokazanie, w jaki sposób można ją wykorzystywać jako narzędzie kontroli dokumentów europejskich.

3. Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?

a) Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?

Jak już wspomniano, wymagana procedura została określona w nowej ustawie w sprawie monitorowania i przebiega ona następująco.

Dokumenty są przysyłane do skrzynki poczty elektronicznej, którą obsługuje doradca zatrudniony w KSE, który, po wstępnym zapoznaniu się z ich treścią, przesyła do zainteresowanych (drogą elektroniczną, raz w tygodniu) zestawienie zawierające tytuły otrzy-

many dokumentów. Zestawienia te zawierają również wskazanie komisji, których treść dokumentu dotyczy, jak również link do bazy danych IPEX. **Wybór ten ma wyłącznie charakter orientacyjny i niezobowiązujący**, a zatem po otrzymaniu zestawienia komisje mogą dowolnie zdecydować, którą propozycję będą rozpatrywać (o ile wchodzi w zakres ich kompetencji).

Kiedy jedna z komisji postanowi przeanalizować dokument, postępuje zgodnie z następującą procedurą, przewidzianą w art. 2 i 3 *ustawy w sprawie monitorowania*:

- **W przypadku spraw zastrzeżonych do właściwości Zgromadzenia Republiki, oczekujących na decyzję organów Unii Europejskiej** rząd informuje parlament i prosi go o wydanie formalnej opinii na piśmie. Formalną opinię na piśmie sporządza **KSE** po skonsultowaniu się z wyspecjalizowanymi komisjami parlamentarnymi, właściwymi w danej sprawie. Po zatwierdzeniu formalnej opinii na piśmie przez **KSE**, jest ona **kierowana na posiedzenie plenarne** celem poddania jej pod dyskusję i głosowanie, **poza nagłymi** sytuacjami, kiedy wystarczająca jest decyzja **KSE**.
- Jeśli chodzi o „**test pomocniczości**”, *ustawa w sprawie monitorowania* stanowi, że w przypadku niezgodności z zasadą pomocniczości na posiedzeniu plenarnym parlamentu może zostać przyjęta uchwała, która następnie jest przekazywana przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, Komitetowi Regionów i Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu. Również w tym przypadku, w **nagłych** sytuacjach wystarczająca jest decyzja **KSE**.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Zgodnie z naszymi wewnętrznymi przepisami, parlament może analizować/reagować na wszelkiego rodzaju dokumenty. Zatem wspomniane powyżej zestawienie zawiera wszystkie propozycje (legislacyjne i nielegislacyjne) i jest przesyłane do wyspecjalizowanych komisji.

W praktyce nie można jeszcze odpowiedzieć na to pytanie, ponieważ będzie to zależeć od woli politycznej i planów.

Art. 5 *ustawy w sprawie monitorowania* stanowi również, że rząd musi przekazywać parlamentowi pewne informacje dotyczące jego działalności na forum europejskim. Jest to kolejny ważny kanał, którym parlament otrzymuje dokumenty, które również mogą być analizowane.

Parlament Europejski przesyła również uchwały i raporty, z którymi parlamentarzyści mogą się zapoznać.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁸ na reakcję?*

W przypadku badania zgodności z zasadą pomocniczości termin sześciotygodniowy zostanie zachowany, o ile tylko będzie to możliwe. Jeśli chodzi o zwykłą procedurę kontroli, będzie to zależeć od europejskiego procesu legislacyjnego.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Parlament portugalski jest jednoizbowy.

²⁸ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Wspomniane powyżej formalne odpowiedzi dla instytucji europejskich zostaną przekazane przez przewodniczącego izby.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

W istocie obowiązuje obecnie nowa procedura, lecz wynika ona raczej z krajowych przepisów nowej ustawy w sprawie monitorowania (która po raz pierwszy daje parlamentowi prawo wcześniejszego zajęcia stanowiska w sprawach europejskich) niż z wyboru drogi przekazywania dokumentów (bezpośrednio przez Komisję lub za pośrednictwem naszego rządu). Niemniej, bezpośrednie przekazywanie dokumentów przyspiesza i usprawnia całe postępowanie, jeśli chodzi o sprawy należące do pierwszego filaru.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Niewątpliwie tak. Przede wszystkim, jak wspomniano powyżej, przyspiesza to i usprawnia całe postępowanie. Ponadto, ponieważ, bezpośrednia forma przekazywania dokumentów została ogłoszona w czasie dokonywania zmiany portugalskiej ustawy, stanowiła ona ważną kwestię podczas debaty nad nowelizacją.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie, lecz według nowych przepisów następna roczna strategia polityczna będzie przedmiotem debaty na początku 2007 roku (zob. również odpowiedź na pytanie 1 b) poniżej).

Program legislacyjny i prac Komisji jest jednak przedmiotem dyskusji we wszystkich wyspecjalizowanych komisjach. KSE organizuje coroczne spotkanie z sekretarzem stanu do spraw europejskich, portugalskimi deputowanymi do Parlamentu Europejskiego, oraz deputowanymi do dwóch zgromadzeń legislacyjnych regionów autonomicznych (Azorów i Madery).

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Od 25 sierpnia mamy nową ustawę w sprawie monitorowania, która w art. 4 – **Środki monitorowania i oceny**, stanowi, że Zgromadzenie Republiki monitoruje i ocenia udział Portugalii w procesie budowy Unii Europejskiej, w szczególności w drodze „... debaty plenarnej, w której uczestniczy rząd, po zakończeniu ostatniej Rady Europejskiej każdej prezydencji Unii Europejskiej; debata w pierwszym półroczu może również obejmować rozważenie rocznej strategii politycznej Komisji Europejskiej, natomiast w drugim półroczu rozważenie jej programu legislacyjnego i prac”.

Zważywszy nowe ramy prawne, następna dyskusja nad roczną strategią polityczną odbędzie się na początku 2007 roku.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Odpowiedź na to pytanie zawarta jest już w poprzedniej odpowiedzi. Parlament uważa tę dyskusję za ważną do tego stopnia, że została ona wspomniana w *ustawie w sprawie monitorowania*.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Kontekst międzyparlamentarny może wnieść dodatkową wartość do tej dyskusji, jako platforma wymiany informacji, stanowiąca uzupełnienie debaty prowadzonej w poszczególnych parlamentach, zgodnie z krajowymi planami.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Ta inicjatywa nie była jeszcze przedmiotem dyskusji.
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Parlament nie otrzymał żadnych informacji na ten temat.
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
Nie możemy odpowiedzieć na to pytanie, ponieważ sytuacja ta nie była jeszcze analizowana.
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Przeniesienie tych kwestii do pierwszego filaru formalnie zachęciłoby parlament do zabierania głosu zgodnie z przyjętą ostatnio ustawą w sprawie monitorowania, ponieważ propozycje byłyby przekazywane mu bezpośrednio przez Komisję Europejską w ramach procedury przyjętej od 1 września.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
Nie
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
Dotychczas kwestia ta nie była rozpatrywana. Jednak ponieważ nowa *ustawa w sprawie monitorowania* stanowi nowy impuls do debaty nad sprawami europejskimi, z pewnością należy zająć się procedurą komitologiczną.
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
Ponieważ kwestia ta nie była dotychczas rozpatrywana, nie mamy informacji umożliwiających udzielenie odpowiedzi na to pytanie.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Ponieważ kwestia ta nie była dotychczas rozpatrywana, nie mamy informacji umożliwiających udzielenie odpowiedzi na to pytanie.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Ponieważ kwestia ta nie była dotychczas rozpatrywana, nie mamy informacji umożliwiających udzielenie odpowiedzi na to pytanie.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Wspólne spotkania niewątpliwie przysparzają dodatkowej wartości pracom parlamentów narodowych. Przede wszystkim stwarzają one możliwość dyskusji nad sprawami ważnymi dla państw członkowskich Unii Europejskiej i ich parlamentów. Ponadto przyczyniają się do zwiększania świadomości spraw europejskich wśród deputowanych. Deputowany uczestniczący w spotkaniu sporządza sprawozdanie, zawierające jego wnioski, które zostaje przedstawione wyspecjalizowanej komisji i opublikowane w dzienniku urzędowym parlamentu. Wymiana informacji i praktyk między deputowanymi do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów narodowych jest bardzo pożyteczna.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Wybrane tematy spotykają się zwykle z zainteresowaniem deputowanych (do parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego), ponieważ są one zwykle objęte programem prac prezydencji Rady i stanowią jedno z głównych tematów programu politycznego.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Na razie powinna zachować swoją obecną formę.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Można stworzyć mechanizm podobny do stosowanego od września przez Komisję Europejską, w celu przekazywania do parlamentów narodowych dokumentów opracowanych przez Parlament Europejski, przez cały czas trwania procesu legislacyjnego.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamen-

tarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Parlament nie uczestniczy w pracach żadnej z wymienionych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nie zajmowaliśmy się tymi sprawami.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Ponieważ nie podjęto dyskusji na ten temat, nie możemy udzielić odpowiedzi na to pytanie.

27. SŁOWACJA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zgodnie z obowiązującymi postanowieniami traktatów, COSAC powinna odgrywać rolę organu zwiększającego zdolność parlamentów do zajmowania się kwestiami pomocniczości (wybieranie trudnych propozycji do przeprowadzenia skoordynowanego „testu pomocniczości” każdego roku, wspieranie wymiany informacji za pośrednictwem systemu IPEX, dyskusje podczas konferencji COSAC).

Role COSAC w tym zakresie określają obowiązujące postanowienia traktatów i nie powinna wykraczać poza te ramy. Dyskusja nad pomocniczością na forum COSAC mogłaby jednak być bardziej intensywna.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Ze względu na bardzo zróżnicowaną strukturę wewnętrzną i uprawnienia organów parlamentów narodowych, nie ma zasadniczo możliwości zapewnienia równorzędnej komunikacji między komisjami branżowymi na poziomie europejskim. Powinny one jednak być zaangażowane do współpracy za pośrednictwem komisji spraw europejskich parlamentów państw członkowskich.

Poszczególne komisje branżowe Rady Narodowej Republiki Słowackiej debatuje nad propozycjami legislacyjnymi UE i sprawdzają ich zgodność z zasadami pomocniczości i proporcjonalności na wniosek komisji spraw europejskich (Komisji Rady Narodowej Republiki Słowackiej do Spraw Europejskich). Następnie zostaje podjęta uchwała kończąca przez komisję spraw europejskich lub, gdy propozycja dotyczy spraw o znaczeniu priorytetowym dla Republiki Słowackiej, przez izbę na posiedzeniu plenarnym.

Poszczególne komisje mogą zdecydować o podjęciu debaty nad różnymi propozycjami legislacyjnymi UE również z własnej inicjatywy. Uprawnienie do parlamentarnej kontroli stanowiska ministra przed spotkaniem Rady przysługuje Radzie Narodowej Republiki Słowackiej na posiedzeniu plenarnym. Uprawnienie to zostało przekazane, zgodnie z Regulaminem Rady Narodowej, komisji spraw europejskich, która działa również jako koordynator dyskusji nad propozycjami UE w innych komisjach. Komisja spraw europejskich i izba na posiedzeniu plenarnym to dwa organy uprawnione do podjęcia ostatecznej decyzji w imieniu Rady Narodowej Republiki Słowackiej. Uważamy, że ten system jest wystarczająco sprawny, by umożliwić zaangażowanie innych komisji branżowych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Jeśli chodzi o stronę techniczną, Rada Narodowa Republiki Słowackiej stworzyła specjalną bazę danych pod nazwą „System Monitorowania Spraw Europejskich”. System ten nie został jeszcze w pełni wdrożony, lecz już teraz ma istotne znaczenie. Baza danych funkcjonuje sprawnie i szybko dzięki jej nowoczesnej strukturze.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Dokumenty UE są badane głównie przez komisję spraw europejskich. W przypadku propozycji priorytetowych ze słowackiego punktu widzenia, komisja może wnioskować o dokonanie oceny propozycji przez inne komisje branżowe (zgodnie ze zmienionym Regulaminem zobowiązuje to daną komisję do zbadania propozycji po otrzymaniu takiego wniosku). Następnie propozycja jest ponownie rozpatrywana przez komisję spraw europejskich z uwzględnieniem wyników analiz przeprowadzonych przez inne komisje branżowe. W razie potrzeby komisja spraw europejskich może zwrócić się do izby o przeprowadzenie ostatecznej kontroli na posiedzeniu plenarnym.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Rada Narodowa reaguje również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze i inne akty nielegislacyjne w dziedzinach o dużym znaczeniu dla Republiki Słowackiej.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁹ na reakcję?*

Tak

²⁹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

To pytanie nas nie dotyczy.

Rada Narodowa Republiki Słowackiej jest parlamentem jednoizbowym.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

W ramach istniejącego systemu opiniowania (komisja spraw europejskich, inne odnośne komisje branżowe, posiedzenie planarne) w imieniu Rady Narodowej Republiki Słowackiej odpowiedzi listownej może udzielić przewodniczący komisji spraw europejskich oraz przewodniczący Rady Narodowej.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie, bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję nie zmieni obecnych procedur w Radzie Narodowej i komisji spraw europejskich w sprawach dotyczących Unii Europejskiej.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

Nie dotyczy.

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

Nie dotyczy.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Roczna strategia polityczna będzie rozpatrywana według tej samej procedury co program legislacyjny i prac Komisji.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak. Bylibyśmy zadowoleni z uzyskania możliwości uczestniczenia w rocznej strategii politycznej w ramach COSAC lub Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)*1. Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tak, komisja spraw europejskich debatowała nad tym.

2. Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?

Komisja spraw europejskich docenia dążenie prezydencji fińskiej i Komisji do usprawnienia procedur decyzyjnych w trzecim filarze (głównie w obszarze zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej). Jej zdaniem należy dołożyć większych starań w celu uzyskania bardziej skutecznego prawa. Jeśli chodzi o klauzule pomostowe, komisja spraw europejskich uważa Traktat Konstytucyjny za podstawę do rozwiązania tej kwestii i osiągnięcia konkretnych rezultatów. Doprowadzenie do końca procesu ratyfikacji traktujemy priorytetowo, zakładając jednak pewną elastyczność dalszych negocjacji nad klauzulami pomostowymi.

3. Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?

Tak, rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy. W efekcie komisja spraw europejskich została poinformowana przez ministra spraw wewnętrznych i ministra sprawiedliwości. Po przeprowadzeniu debaty stanowisko komisji spraw europejskich jest tożsame ze stanowiskiem rządu.

4. Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?

Tak, Rada Narodowa Republiki Słowackiej może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu, przekazując ministrom wiążące stanowisko, które muszą prezentować podczas negocjacji w Radzie Unii Europejskiej.

5. Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?

Nie

Rozdział 4: Komitologia*1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie, ponieważ Rada Narodowa Republiki Słowackiej nie analizuje decyzji podejmowanych w ramach procedury komitologicznej. Nie śledziła też ostatnich zmian w tej dziedzinie.

2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?

Nie, decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej nie były badane w przeszłości. Nie ma oficjalnego stanowiska w sprawie ewentualnego zajmowania się przez parlament komitologią w przyszłości.

3. Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?

Z powodu braku doświadczenia w tej dziedzinie, nie możemy ocenić, czy czas wyznaczony na zbadanie tych decyzji jest wystarczający.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie możemy obecnie wydać opinii.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Mając na uwadze powyższe odpowiedzi, pytanie to jest w przypadku Rady Narodowej Republiki Słowackiej nieistotne.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Wspólne spotkania stanowią nową formę współpracy, która stwarza możliwość skonfrontowania podejścia parlamentu do różnych spraw europejskich. Dodatkowa wartość wynika z możliwości spotykania się z kolegami, z którymi nie byłoby okazji spotkać się osobiście. Za niezwykle pozytywne uważamy zapraszanie na spotkania komisarzy, którzy mogą przedstawić nam punkt widzenia władzy wykonawczej Unii.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Wybrane tematy spełniają oczekiwania słowackiego parlamentu. Można jednak zastanawiać się, w jakim stopniu i w jaki sposób wspólne spotkania powinny służyć rozwiązywaniu spraw zaliczanych do trzeciego filaru.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Tak, słowacki parlament jest zadowolony z liczby spotkań. Większa liczba spotkań mogłaby uniemożliwić słowackim parlamentarzystom uczestniczenie w nich ze względu na ich zobowiązania w parlamencie narodowym. Jednak w przypadku podejmowania ważnych kwestii deputowani do Rady Narodowej będą starać się uczestniczyć w spotkaniach.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Dobrze byłoby ustalić liczbę spotkań, sposobów ich zwoływania, wyznaczania terminów (na ile wcześniej należy ogłaszać termin i na ile wcześniej wskazane byłoby wyznaczanie konkretnych parlamentarzystów) oraz form komunikacji w sprawach dotyczących spotkań. Mamy wrażenie, że istnieje zapotrzebowanie na określenie pewnego zestawu wytycznych w zakresie technicznych aspektów organizacji spotkań międzyparlamentarnych.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Parlamenty narodowe byłyby zadowolone, gdyby ich eksperci i pracownicy uzyskali bezproblemowy dostęp do Parlamentu Europejskiego na poziomie wyspecjalizowanych komisji, na podstawie umowy między Parlamentem Europejskim i parlamentami narodowymi. Proponujemy, aby Parlament Europejski wystąpił z wnioskiem o przeznaczenie odpowiednich zasobów na zorganizowanie staży.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie, Rada Narodowa Republiki Słowackiej nie uczestniczy w pracach wymienionych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Zważywszy na fakt, że kwestia ta jest raczej przedmiotem dyskusji politycznej, trudno nam przewidywać opinie polityczne członków komisji spraw europejskich.

28. SŁOWENIA**Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność**

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna pozostać platformą wymiany informacji związanych z monitorowaniem pomocniczości. Zwiększenie tej roli mogłoby polegać na gromadzeniu opinii parlamentów narodowych i przekazywaniu ich przez COSAC we wspólnym liście do Komisji w przypadku wystąpienia wątpliwości co do zasady pomocniczości. COSAC mogłaby również śledzić reakcję na odpowiedź Komisji i dalsze działania związane z propozycją legislacyjną, do której parlamenty zgłosiły wątpliwości co do jej zgodności z zasadą pomocniczości.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Jeśli chodzi o przestrzeganie zasady pomocniczości, to procedura kontroli w Zgromadzeniu Narodowym umożliwia zbadanie propozycji legislacyjnej najpierw przez komisję branżową, która może wyrobić sobie opinię na jej temat. Następnie opinia komisji branżowej i rządu jest omawiana przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej. Zatem opinia komisji branżowej jest brana pod uwagę przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej i zwykle

staje się integralną częścią opinii końcowej. Tak więc wkład komisji branżowej jest uwzględniany w wewnętrznym procesie monitorowania pomocniczości. Komisja do Spraw Unii Europejskiej mogłaby również przedstawiać odrębną opinię wraz z opinią komisji branżowej.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów zwiększa liczbę dokumentów, które otrzymuje nasz parlament w nieznacznym stopniu, ponieważ większość z nich jest już przekazywana przez nasz rząd poprzez zamieszczanie ich we wspólnej bazie dokumentów UE (portal UE). Jednak bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zapewnia zwiększenie przejrzystości nowych propozycji i innych dokumentów w bieżącym obiegu.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Założyliśmy nową skrzynkę poczty elektronicznej z adresem internetowym do przesyłania dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Regulamin Zgromadzenia Narodowego przewiduje możliwość przeprowadzania kontroli w tym zakresie: przez komisję spraw europejskich, komisję branżową lub, w przypadkach szczególnego znaczenia, na posiedzeniu plenarnym.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Nasz parlament reaguje głównie na propozycje legislacyjne, lecz również na dokumenty konsultacyjne, dokumenty robocze w przypadkach o szczególnym znaczeniu lub, na przykład, dotyczące ważnych kwestii horyzontalnych.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³⁰ na reakcję?*

W miarę możliwości, zgodnie z harmonogramem pracy gremiów roboczych określonych w Regulaminie Zgromadzenia Narodowego i zgodnie z rocznym kalendarzem Zgromadzenia Narodowego.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Druga izba uczestniczy w posiedzeniach Komisji do Spraw Unii Europejskiej, wydając opinie o propozycjach legislacyjnych i innych dokumentach.

³⁰ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Formę listu przewodniczącego komisji spraw europejskich, a w przypadku debaty plenarnej – listu przewodniczącego izby.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie, nasza procedura w odniesieniu do spraw UE przewiduje możliwość zajęcia się przez Zgromadzenie Narodowe dowolną sprawą dotyczącą Unii Europejskiej, o ile uzna ona to za istotne. Ustawa o współpracy między Zgromadzeniem Narodowym i rządem stanowi w art. 4.3.: „Na wniosek rządu lub z własnej inicjatywy, Zgromadzenie Narodowe może również debatować nad innymi sprawami europejskimi”.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Jak wyjaśniliśmy w odpowiedzi na pytanie I.1., bezpośrednie przekazywanie dokumentów przysparza dodatkowej wartości i zwiększa przejrzystość otrzymywanych dokumentów.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej uczestniczyła w dyskusji nad roczną strategią polityczną. W debacie wzięli udział przedstawiciele rządu i przedstawiciele Komisji Europejskiej w Słowenii oraz słoweński komisarz UE. Rezultatem debaty było przekazanie deputowanym dokładnych informacji na temat działań legislacyjnych planowanych na rok następny.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Z pewnością umożliwiła deputowanym oraz pracownikom i ekspertom parlamentu, zajmującym się sprawami europejskimi, planowanie wstępnego programu kontroli propozycji legislacyjnych na rok następny.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej została poinformowana przez rząd o inicjatywie Komisji Europejskiej i możliwości stosowania klauzul pomostowych na posiedzeniu komisji w dniu 29 października 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego odbyła w dniu 29 października 2006 r. ogólną debatę nad kwestią klauzul pomostowych, lecz dotychczas nie

uzgodniono oficjalnego stanowiska Republiki Słowenii w tej kwestii z powodu krótkiego czasu, jaki upłynął od otrzymania dokumentów przez rząd. Komisja wyraziła zamiar omawiania projektu stanowiska Republiki Słowenii w przyszłości w wymaganym terminie.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy i minister sprawiedliwości przedstawił komisji stanowisko rządu na posiedzeniu w dniu 29 października 2006 r., lecz dotychczas nie uzgodniono oficjalnego stanowiska.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zgromadzenie Narodowe może zająć stanowisko w tej sprawie, które rząd bierze później pod uwagę w swoich działaniach. Kwestię klauzul pomostowych uważa się za przedmiot ważnej decyzji politycznej, w związku z czym Komisja do Spraw Unii Europejskiej debatuje nad projektami stanowisk Republiki Słowenii (deputowani mogą zgłaszać zmiany do projektu stanowiska) i po przeprowadzeniu dyskusji oraz przegłosowaniu zmian komisja uzgadnia stanowisko Republiki Słowenii. Rząd uwzględnił uzgodnione stanowisko Republiki Słowenii w swoich działaniach w instytucjach UE.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zgromadzenie Narodowe uważa, że obowiązujący obecnie okres trzech miesięcy (z możliwością przedłużenia do czterech w najbardziej skomplikowanych przypadkach) jest wystarczający do przeprowadzenia kontroli parlamentarnej decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr mógłby zawierać dane umożliwiające parlamentom lepsze planowanie, tzn. mógłby zawierać listę środków, których podjęcie planuje się w następnym roku (a nie tylko listę procedur będących już w toku).

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Zgromadzenie Narodowe nie czyni takiego rozróżnienia.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Naszym zdaniem wspólne spotkania zdecydowanie przysparzają pewnej dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej. Spotkania te stają się coraz bardziej regularne i w tym sensie parlamenty narodowe i ich gremia robocze zaczynają mocno angażować się w ważne sprawy europejskie.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Zgromadzenie Narodowe Republiki Słowenii uważa te spotkania za bardzo przydatne, ponieważ ich tematy często dotyczą konkretnych spraw europejskich i dlatego są bardziej interesujące dla deputowanych, którzy zwykle nie są mocno zaangażowani w sprawy europejskie na co dzień. W pewien sposób pomaga im to być na bieżąco w ważnych sprawach będących aktualnie przedmiotem prac instytucji UE.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Nie, uważamy dotychczasowe wspólne spotkania za zadowalające.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Można rozważyć wymianę ekspertów między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi, obejmującą nie tylko ekspertów z różnych gremiów roboczych, lecz również np. z departamentu protokołu czy departamentu PR. W ten sposób inni eksperci z parlamentów narodowych mogliby uzyskać pewne rozeznanie w funkcjonowaniu Parlamentu Europejskiego, co pomogłoby im w bieżącej pracy, jak również w przygotowaniu się do przewodniczenia Unii Europejskiej.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Sporadycznie, kiedy sprawy te są zaliczane do priorytetów prezydencji Unii Europejskiej.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Zgromadzenie Narodowe Republiki Słowenii jest w większym stopniu zaangażowane w kontrolę parlamentarną dotyczącą polityki Unii wobec Bałkanów Zachodnich oraz Europy Południowo-Wschodniej i wymiaru eurośródziemnomorskiego.

29. SZWECJA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Nie było dyskusji na ten temat.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Decyzja o włączeniu właściwych jednostek do kontroli należy do parlamentu.

W tym kontekście można również wspomnieć, że w szwedzkim parlamencie podjęto dyskusję nad przekazywaniem informacji dotyczących spotkań COSAC, udziału w tych spotkaniach i działalności COSAC. Celem tej dyskusji jest ustalenie, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych, ponieważ są one w dużej mierze odpowiedzialne za przebieg kontroli spraw europejskich w szwedzkim parlamencie.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

1. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Nie zwiększa w sensie pojawienia się dodatkowych rodzajów dokumentów, lecz spowodowało wzrost liczby dokumentów wskutek zwiększenia liczby ich egzemplarzy. Szwedzki parlament już teraz otrzymuje dokumenty Komisji, zarówno bezpośrednio od Komisji (lecz nie od szwedzkiego rządu), jak i od stałego przedstawicielstwa Szwecji.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Wykorzystywanie istniejących dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Na to pytanie można ogólnie odpowiedzieć, stwierdzając, że decyzja nie została jeszcze podjęta. Toczy się dyskusja nad zgodnością z prawem szwedzkim bezpośredniego komunikowania się z Komisją, a jeśli jest to dopuszczalne, w jaki sposób powinno się to odbywać.

Obecnie dokumenty UE są badane głównie przez komisje branżowe. Badane są wszelkiego rodzaju dokumenty. Jednak 1 stycznia 2007 r. mają wejść w życie nowe przepisy. Aby parlament mógł włączyć się do procesu decyzyjnego na wczesnym etapie, komisje branżowe będą obowiązane do przygotowania raportów na temat zielonych i białych ksiąg oraz „innych ważnych komunikatów”. Badane będą również inne dokumenty, lecz nie będzie to obowiązkowe.

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Zob. powyżej.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Zob. powyżej.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³¹ na reakcję?*

Zob. powyżej.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

(Nie dotyczy)

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Zob. powyżej.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie w taki sposób jak obecnie. Nowym elementem jest kwestia ustalenia, czy i jak reakcje będą przekazywane Komisji.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

To będzie zależeć od czasu i niezawodności tego kanału. Szwedzki parlament już teraz otrzymuje większość dokumentów Komisji – bezpośrednio od Komisji lub od stałego przedstawicielstwa Szwecji. Jeśli dzięki nowemu kanałowi komunikacji Riksdag będzie otrzymywał dokumenty szybciej niż obecnie i w niezawodny sposób, będzie to stanowić dodatkową wartość. Jednakże jeszcze większą korzyść przyniesie przesyłanie dokumentów do bazy danych IPEX, do której parlamenty mogą również wprowadzać informacje o rozpatrywanej przez siebie propozycji. Ułatwi to współpracę między parlamentami narodowymi.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie, lecz w dwóch przypadkach odbyły się debaty plenarne nad rocznym programem prac (18 marca i 24 listopada 2005 r.)

³¹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Toczy się dyskusja na ten temat, lecz nie podjęto jeszcze decyzji.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Parlament nie zajął jeszcze stanowiska w tej sprawie. Jednak przewodniczący szwedzkiego parlamentu uczestniczył w Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w Kopenhadze i poparł konkluzję w sprawie rocznej strategii politycznej (nr 19). Sekretarz generalny szwedzkiego parlamentu będzie uczestniczył w przygotowaniach do przeprowadzenia przez parlamenty narodowe kontroli parlamentarnej rocznej strategii politycznej przewidzianej w konkluzjach, które będą również obejmować wewnętrzne przygotowania w Riksdagu.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
(Zob. powyżej – poz. 2)

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Tak (Komisja do Spraw Unii Europejskiej w lipcu i 2 października 2006 r.)
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
W dniu 2 października rząd tymczasowy odbył spotkanie z Komisją do Spraw Unii Europejskiej parlamentu poprzedniej kadencji. Komisja zgodziła się z rządową oceną, że przejście do decyzji większościowych w tej dziedzinie wymaga pewnych gwarancji bezpieczeństwa oraz że ze wszelkimi dalszymi dyskusjami należy wstrzymać się do czasu wyjaśnienia sytuacji Traktatu Konstytucyjnego.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Szwecja ma od 6 października nowy rząd. Stanowisko nowego rządu w tej sprawie nie jest jeszcze znane, podobnie jak stanowisko nowego parlamentu.
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
– Właściwa komisja parlamentarna mogłaby podjąć inicjatywę i opracować raport, po czym na posiedzeniu plenarnym zostałaby przeprowadzona debata nad raportem i przyjęta stosowna decyzja.
– Dyskusja rządu z Komisją do Spraw Unii Europejskiej przed spotkaniem Rady.
4. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
W celu uzyskania rozeznania w procedurze komitologicznej, przed wakacjami letnimi została opracowana i przekazana sekretariatom komisji odpowiednia analiza. Na jej podstawie zostaną podjęte dalsze działania.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

W przyszłości będziemy poświęcać komitologii więcej uwagi. Przykład: w obecnej analizie dotyczącej pomocy rozwojowej zostaną również uwzględnione kwestie związane z komitologią.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

(Nie było dyskusji na ten temat)

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

(Brak odpowiedzi)

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Riksdag nie dokonuje formalnego rozróżnienia między nimi. Wszystkie pozycje mogą być analizowane, w tym techniczne, lecz parlament koncentruje się na pozycjach istotnych politycznie.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Oba rodzaje spotkań uważa się za sprzyjające współpracy. Wspólne spotkania parlamentarne poświęcone szerokiej tematyce politycznej zostały ocenione pozytywnie przez szwedzkich uczestników, natomiast wspólne spotkania komisji oceniono nieco gorzej.

Z drugiej strony, spotkania komisji organizowane przez parlament państwa sprawującego prezydencję są oceniane wysoko i uważane za pożyteczne.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Zob. powyżej. Tematy częściej odpowiadają zainteresowaniom Parlamentu Europejskiego i jego organizacji pracy.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Jest ich zbyt wiele. Jednak, co ważne, tematy są istotne z punktu widzenia zadań wykonywanych przez parlament narodowy. Jeśli są one istotne, znajduje się czas na uczestniczenie w spotkaniach. Ponadto zaproszenia na spotkania często docierają na krótko przed spotkaniem. Chcielibyśmy też zwrócić uwagę na trudność znalezienia różnicy między wspólnymi spotkaniami komisji parlamentarnych i regularnymi spotkaniami komisji Parlamentu Europejskiego, na które zapraszają one kolegów z parlamentów narodowych. Różnica nie zawsze jest jasna dla deputowanych, ponieważ również wspólne spotkania postrzegane są jako zdominowane przez Parlament Europejski.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

- Planowanie!
 - Listy planowanych spotkań powinny być przekazywane zainteresowanym z odpowiednio dużym wyprzedzeniem, jak to miało miejsce w przypadku spotkań komisji w parlamencie narodowym podczas prezydencji austriackiej i fińskiej.
 - Stosować zalecenia zawarte w wytycznych z Hagi: „uwzględniając rozmaite programy prac i inne strategiczne dokumenty UE, sekretarze generalni winni ustalić i przedstawić Konferencji Przewodniczących zagadnienia będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, na których należy skupić uwagę w najbliższych latach”. (Nie oznacza to, że nie należy czasem zwoływać doraźnych spotkań w pilnych sprawach.)
 - Zaproszenia należy wysyłać na ręce przewodniczących parlamentów, aby zapewnić reprezentowanie parlamentów przez odpowiednie komisje i deputowanych.
 - Czas wystąpień powinien zostać podzielony na równiejszych zasadach niż obecnie między parlamenty narodowe i Parlament Europejski.
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*
- Nie. Wymiana poglądów jest najważniejszą formą współpracy. Należy pamiętać, że parlamenty narodowe i Parlament Europejski mają różne mandaty. Odgrywają one różne role w procesie decyzyjnym. Dlatego trudno sugerować inne możliwe formy współpracy lub też współpracę bardziej sformalizowaną.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
- Riksdag uczestniczy w pracach wszystkich wyżej wymienionych organizacji.
 - Prezydium Riksdagu ma jasno określoną rolę, wynikającą z jego ogólnej odpowiedzialności za rozwój w odniesieniu do wyboru priorytetów i ocen strategicznych, którego trzeba dokonywać z uwzględnieniem różnych potrzeb. Prezydium Riksdagu może uzyskiwać wskazówki pomocne przy podejmowaniu decyzji z takich źródeł, jak spotkania z udziałem przewodniczącego izby, przewodniczącymi delegacji i prezydium Komisji Spraw Zagranicznych, jak również Konferencja Przewodniczących.
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
- Tak
3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*
- Brak odpowiedzi.

30. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

IZBA GMIN

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Trojka prezydencji powinna dokonać oceny przebiegu kontroli zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności przeprowadzonej w ramach programu prac na 2006 rok i rozważyć zorganizowanie kolejnych takich kontroli propozycji legislacyjnych w ramach programu prac na rok 2007.

Istnieje możliwość rozważenia przez COSAC, z inicjatywy prezydencji, odpowiedzi, które zostały przedłożone przez parlamenty narodowe w odniesieniu do poszczególnych propozycji legislacyjnych oraz spostrzeżeń, które Komisja przedstawiła w odpowiedzi.

Na przykład, gdyby znaczna liczba delegacji COSAC uznała, że reakcja Komisji na ich indywidualne problemy jest niewystarczająca lub słabo uzasadniona, prezydencja miałaby możliwość zaproponowania dalszej debaty na forum COSAC.

COSAC mogłaby również rozważyć przyjęcie odrębnego stanowiska w danej sprawie, zwracając się do Komisji o udzielenie odpowiedzi na piśmie.

W przypadku propozycji legislacyjnych objętych procedurą współdecydowania sprawa powinna pozostać otwarta w COSAC przez cały czas trwania procesu legislacyjnego. Komisja Kontroli Spraw Europejskich proponowała w przeszłości umożliwienie parlamentom narodowym zgłaszania, w odniesieniu do zasad pomocniczości i proporcjonalności, zastrzeżeń do przepisów aktów prawnych objętych procedurą współdecydowania, wynikających z postępowania pojednawczego.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich jest komisją Izby Gmin odpowiedzialną za zbadanie wszystkich „dokumentów europejskich” złożonych w brytyjskim parlamencie, w tym propozycji legislacyjnych Komisji, i tym samym jest komisją najbardziej właściwą do przeprowadzenia kontroli zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. („Dokumenty europejskie” zostały określone poniżej w odpowiedzi na pytanie 2.1.)

Komisje branżowe Izby Gmin mogą również być zainteresowane aspektami pomocniczości i proporcjonalności niektórych propozycji legislacyjnych wchodzących w zakres ich działania. Komisja Kontroli Spraw Europejskich jest uprawniona do żądania opinii o dokumencie europejskim od dowolnej komisji branżowej i czasem korzystała z tego uprawnienia w przeszłości.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Dokumenty następujących rodzajów są już przekazywane do brytyjskiego parlamentu przez brytyjski rząd na zasadach określonych w uchwałach o zastrzeżeniu na czas kontroli, przyjętych przez obie izby:

- (i) oparta na traktatach wspólnotowych propozycja legislacyjna Rady lub Rady występującej wspólnie z Parlamentem Europejskim;
- (ii) dokument opublikowany w celu przedłożenia go Radzie Europejskiej, Radzie lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu;
- (iii) propozycja dotycząca wspólnej strategii, wspólnego działania lub wspólnego stanowiska zgodnie z tytułem V Traktatu o Unii Europejskiej, przygotowana do przedłożenia Radzie lub Radzie Europejskiej;
- (iv) propozycja dotycząca wspólnego stanowiska, decyzji ramowej, decyzji lub konwencji zgodnie z tytułem VI Traktatu o Unii Europejskiej, przygotowana do przedłożenia;
- (v) dokument (nie zaliczający się do poz. (ii), (iii) lub (iv) powyżej) opublikowany przez instytucję unijną dla lub w celu przedłożenia w innej instytucji unijnej, który dotyczy wyłącznie rozpatrzenia propozycji legislacyjnej;
- (vi) inny dokument dotyczący spraw Unii Europejskiej, przekazany Izbie Gmin przez ministra brytyjskiego rządu.

Jest mało prawdopodobne, że brytyjski parlament będzie otrzymywał więcej propozycji legislacyjnych Komisji w wyniku ich bezpośredniego przekazywania, ponieważ już teraz kwalifikują się one do składania zgodnie z poz. (i) powyżej.

Możliwe jest, że brytyjski parlament będzie otrzymywał więcej dokumentów roboczych służb Komisji (seria SEC) w wyniku ich bezpośredniego przekazywania, choć jeszcze za wcześnie na oceny.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Obecnie Komisja Kontroli Spraw Europejskich nie proponuje żadnego formalnego mechanizmu obiegu dokumentów przekazanych bezpośrednio przez Komisję, ponieważ dokumenty te są już składane w parlamencie przez brytyjski rząd na mocy istniejących przepisów, wraz z memorandumami wyjaśniającymi, które określają stanowisko rządu wobec każdego dokumentu.

Dokumenty są przesyłane bezpośrednio przez Komisję pod adresem poczty elektronicznej Komisji Kontroli Spraw Europejskich: escom@parliament.uk. Skrzynka pocztowa jest monitorowana na bieżąco i korespondencja elektroniczna zawierająca dokumenty Komisji jest archiwizowana na nośnikach elektronicznych.

Brukselskie biuro brytyjskiego parlamentu prowadzi aktualnie wykaz wszystkich otrzymywanych dokumentów mających nieformalny (próbny) charakter do wiadomości członków Komisji Kontroli Spraw Europejskich. Członkowie komisji otrzymują te dokumenty we właściwym czasie zgodnie z obowiązującymi procedurami komisji.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich bada obecnie wszystkie dokumenty europejskie złożone w parlamencie przez brytyjski rząd i ustala, czy mają one znaczenie prawne i/lub polityczne. Jeśli komisja uzna, że mają one znaczenie prawne i/lub polityczne, kieruje

sprawę do izby i może również zalecić rozpatrzenie jej przez stałą komisję spraw europejskich lub na posiedzeniu plenarnym.

W przypadku zalecenia poddania dokumentu pod debatę, debatę podejmuje się na wniosek rządu w sprawie przyjęcia stosownej uchwały. Proces rozpatrywania dokumentu poddanego pod debatę kończy się z chwilą formalnego przyjęcia przez izbę uchwały w sprawie dokumentu.

Aby uzyskać informacje potrzebne do rozpatrzenia dokumentów europejskich, Komisja Kontroli Spraw Europejskich jest uprawniona do żądania opinii od właściwej komisji branżowej, choć obecnie rzadko korzysta z tego uprawnienia.

Nie przewiduje się żadnych zmian procedur komisji w wyniku bezpośredniego przekazywania dokumentów przez Komisję.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich otrzymuje już wszystkie propozycje legislacyjne, dokumenty konsultacyjne i dokumenty robocze, które Komisja przesyła do Rady i które brytyjski rząd następnie składa w parlamencie, oraz sporządza raporty o dokumentach, które uważa za wystarczająco interesujące i ważne dla izby.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³² na reakcję?*

Komisja Spraw Europejskich stara się informować o wszystkich dokumentach europejskich, kiedy tylko jest to możliwe lub właściwe po ich złożeniu. Ponieważ główną funkcją komisji jest poddawanie kontroli działań brytyjskiego rządu w Radzie, często dokument pozostaje objęty procedurą kontroli do czasu otrzymania dodatkowych informacji od rządu i raport końcowy w sprawie danego dokumentu zostaje sporządzony dopiero po uzyskaniu zadowalającej odpowiedzi rządu.

Choć komisja będzie dokładać starań, aby rozpatrzyć wszystkie propozycje legislacyjne Komisji i wydać opinię o nich w ciągu sześciotygodniowego okresu proponowanego przez COSAC, możliwe jest, że inne aspekty kontroli spowodują opóźnienie reakcji Komisji. Należy również pamiętać, że posiedzenia komisji zwykle nie odbywają się podczas wakacji parlamentarnych.

Ponieważ zastrzeżenie na czas kontroli parlamentarnej odnosi się do działań ministrów brytyjskiego rządu, dotyczących wszystkich propozycji legislacyjnych Rady do czasu uzyskania zgody obu izb parlamentu, Rada z reguły nie może podjąć wiążącej decyzji w sprawie dokumentu dopóki procedury kontroli nie zostaną zakończone w obu izbach.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich Izby Gmin i Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów rutynowo wymieniają między sobą informacje o przebiegu procesu kontroli. Mogą one koordynować ze sobą realizację kontroli, chociaż każda z nich odpowiada za własne wnioski.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

W przypadku, gdyby Komisja Kontroli Spraw Europejskich postanowiła skierować bezpośrednio do Komisji zalecenie w sprawie propozycji legislacyjnej Komisji, uczyniłaby to w formie odpowiedniego raportu z kontroli, skierowanego do izby. Następnie przewod-

³² Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

niczący komisji zwróciłby się na piśmie do właściwego komisarza, załączając kopię raportu.

Kopia listu i załączonego raportu zostałyby przesłane drogą elektroniczną do Sekretariatu Generalnego Komisji w celu uruchomienia wewnętrznego procesu ustanowionego przez Komisję dla potrzeb rozpatrzenia spostrzeżeń parlamentu narodowego i przygotowania odpowiedzi na nie.

Istnieje również możliwość, że komisje branżowe Izby Gmin same postanowią zbadać propozycje legislacyjne Komisji i udzielić odpowiedzi bezpośrednio.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednio przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Można przyjąć, że jednostronne zobowiązanie Komisji zwiększa ogólną wartość europejskiego procesu legislacyjnego, gdyż zapewnia otrzymanie przez każdy parlament narodowy UE tekstu każdej propozycji legislacyjnej Komisji.

Należy przypomnieć, że Komisja była już zobowiązana do przekazywania swoich zielonych i białych ksiąg bezpośrednio parlamentom narodowym na mocy postanowień Traktatu z Amsterdamu.

Największa dodatkowa wartość inicjatywy Komisji wynika z jej zobowiązania do rozważenia uwag przedstawianych przez parlamenty narodowe i udzielenia odpowiedzi na nie. Odpowiedzi wskazujące, że Komisja należycie rozważyła podane argumenty i jest przygotowana do uwzględnienia ich w procesie dalszego formułowania polityki, pomogą budować zaufanie w europejskim procesie legislacyjnym. Informacje wskazujące, że Komisja rzeczywiście bierze pod uwagę poglądy parlamentów narodowych przy opracowywaniu swoich propozycji legislacyjnych zostałyby przyjęte jako potwierdzenie oczekiwanych zmian.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie: nie było debaty plenarnej w izbie.

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Propozycje dotyczące zmiany zasad kontroli spraw europejskich, przedstawione przez Komisję ds. Modernizacji Izby Gmin w marcu 2005 roku, zawierały propozycje ustanowienia Parlamentarnej Komisji Spraw Europejskich. Zakładano, że w jej skład wchodziłoby wszyscy deputowani do obu izb. Komisarze europejscy i deputowani do Parlamentu Europejskiego byłiby również zapraszani do udziału i zabierania głosu.

Parlamentarna Komisja Spraw Europejskich mogłaby stanowić odpowiednie forum do dyskusji nad roczną strategią polityczną Komisji.

Rząd musi jeszcze ustosunkować się do raportu Komisji ds. Modernizacji lub wskazać, czy jest gotowy wyrazić zgodę na utworzenie Parlamentarnej Komisji Spraw Europejskich.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
W zasadzie tak.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
W zasadzie tak, pod warunkiem, że wprowadzenie dodatkowej, stałej pozycji do półrocznego programu prac COSAC nie spowoduje ograniczenia swobody dyskusowania na forum COSAC nad innymi aktualnymi sprawami.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Rozszerzenie mechanizmu współdecydowania i głosowania większością kwalifikowaną na wszystkie akty prawne w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych jest od dawna przedmiotem poważnej dyskusji w Izbie Gmin na wszystkich szczeblach, ostatnio w ramach kontroli parlamentarnej działań podejmowanych w ramach Konwentu ds. Przyszłości Europy i przygotowywania Traktatu Konstytucyjnego.
Komisja wskazała, że jest gotowa do zgłoszenia propozycji legislacyjnej w sprawie wprowadzenia w życie przepisów art. 42 TUE z inicjatywy fińskiej prezydencji, choć dotychczas nie przedstawiono takiej propozycji.
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Izba Gmin i Komisja Kontroli Spraw Europejskich nie zajęły jeszcze formalnego stanowiska w tej sprawie, która obecnie jest aspiracją Komisji. W przypadku, gdyby Komisja przedstawiła propozycję legislacyjną, zostanie ona zbadana przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich w zwykłym trybie. Jest bardzo prawdopodobne, że propozycja taka zostanie zarekomendowana do debaty na posiedzeniu plenarnym izby.
W dniu 25 lipca 2006 r. Komisja Spraw Wewnętrznych Izby Gmin ogłosiła, że przeprowadzi krótkie postępowanie wyjaśniające, dotyczące aktualnych spraw związanych z wymiarem sprawiedliwości i sprawami wewnętrznymi na szczeblu unijnym. Komisja wskazała, że wśród tych spraw może znaleźć się propozycja Komisji dotycząca wprowadzenia w życie klauzul pomostowych.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Obecne stanowisko rządu w sprawie propozycji wprowadzenia w życie klauzul pomostowych zostało zawarte w pisemnej odpowiedzi ministra ds. Europy w dniu 13 września:
Pan Brady: Należy zwrócić się do sekretarza stanu do spraw zagranicznych i Wspólnoty Brytyjskiej z pytaniem, czy rząd popiera rozszerzenie mechanizmu głosowania większością kwalifikowaną w dziedzinie współpracy policyjnej i spraw wewnętrznych.
Pan Hoon: Rząd uważnie przygląda się propozycjom zawartym w komunikacie Komisji „Realizacja programu haskiego: przeszłe działania”. Z zadowoleniem przyjmujemy wysiłki Unii Europejskiej zmierzające do osiągnięcia postępu prac w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. W tym kontekście fińska prezydencja zaproponowała dyskusję nad użyciem art. 42 o klauzuli pomostowej, czego jedną z konsekwencji może być zastosowanie głosowania większością kwalifikowaną w odniesieniu do niektórych elementów współpracy policyjnej i sądowej w UE. Musimy być przekonani, że ewentualne propozycje usprawniłyby proces decyzyjny oraz że takie posunięcie leżałoby w narodowym interesie Zjednoczonego Królestwa.

Deputowana Joan Ryan, właściwy podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, przedstawiła Komisji Kontroli Spraw Europejskich informacje na temat propozycji Komisji zawartych w programie haskim i stanowiska rządu w dniu 18 października 2006 r.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Izba Gmin lub jej komisje mogą wywierać wpływ na stanowisko rządu w sprawie przyjęcia klauzuli pomostowych na kilka sposobów. Są to:

- **Działania Komisji Kontroli Spraw Europejskich:** bardzo możliwe, że Komisja Kontroli Spraw Europejskich uzna propozycję wprowadzenia w życie klauzuli pomostowej za mającą tak duże znaczenie prawne i polityczne, że będzie to wymagać debaty plenarnej. Jest mało prawdopodobne, że rząd będzie w stanie oprzeć się takiemu zaleceniu, w związku z czym rząd w praktyce byłby niezdolny do wyrażenia zgody na przyjęcie danego środka w Radzie dopóki nie zostanie przeprowadzona debata. Na zakończenie debaty zostałyby poddany pod głosowanie wniosek określający stanowisko rządu. Taki wniosek mógłby też zostać zmieniony.
- **Działania komisji branżowych:** przesłuchania w komisjach branżowych, jak to, które zostało przeprowadzone przez Komisję Spraw Wewnętrznych, uzyskiwanie informacji ustnych i pisemnych oraz sporządzanie merytorycznych raportów zawierających zalecenia dla rządu. Rząd jest z reguły zobligowany do zareagowania na takie raporty w ciągu dwóch miesięcy, a następnie raport i odpowiedź rządu mogą zostać wybrane do przeprowadzenia debaty w izbie.
- **Działania opozycji:** partie opozycyjne w izbie mogą starać się podnieść daną kwestię w te dni, kiedy mają prawo wybierania tematów do dyskusji na posiedzeniu plenarnym izby.
- **Zapytania:** poszczególni posłowie mogą kierować zapytania pisemne lub ustne do ministrów, żądając informacji lub podjęcia działania.

Art. 42 TUE stanowi, że po podjęciu przez Radę jednomyślniej decyzji o wprowadzeniu w życie klauzuli pomostowej, Rada zaleca przyjęcie decyzji przez państwa członkowskie „zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi”. W Zjednoczonym Królestwie, aby decyzja ta była skuteczna zgodnie z prawem brytyjskim, konieczne byłoby przyjęcie podstawowych aktów prawnych zmieniających ustawę o Wspólnotach Europejskich z 1972 roku.

Obie izby parlamentu teoretycznie mają możliwość wprowadzania zmian do aktu prawnego w trakcie rozpatrywania go w parlamencie, chociaż rząd, który podjął decyzję o przyjęciu klauzuli pomostowej byłby zainteresowany wykorzystaniem swojej większości parlamentarnej w Izbie Gmin, aby zapewnić uchwalenie aktu prawnego w postaci zgodnej z jego intencją.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak: zmieniony projekt decyzji Rady zmieniającej decyzję 1999/468/WE ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanym Komisji (nr dokumentu

Rady 10126/1/06) był rozpatrywany przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich i został zaakceptowany w dniu 13 lipca 2006 roku (raport nr 35 Komisji Kontroli Spraw Europejskich, sesja 2005–06, HC (2005–06) 34-xxxv).

Należy zauważyć, że komisja pozostaje „sceptyczna co do prawidłowości i pewności prawnej rozróżnienia między środkami quasi-legislacyjnymi a innymi środkami komitologicznymi”, choć przyjęła do wiadomości pogląd brytyjskiego rządu, że „o ile proponowana reforma systemu komitologii nie przyznaje Parlamentowi Europejskiemu uprawnienia do przyjmowania środków wykonawczych, nie wydaje się ona ewidentnie niezgodna z art. 202 TWE”.

2. *Czy parlament/izba bada(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Głównym przedmiotem uwagi Komisji Kontroli Spraw Europejskich jest zakres delegacji zawartej w instrumencie unijnym przewidującym przyjęcie aktu prawnego w ramach procedury komitologicznej. Konkretnie przepisy przyjęte w ramach komitologii z reguły nie stanowią przedmiotu oddzielnych raportów. Kwestia ta pojawia się w raportach tylko w kontekście zwykłej procedury kontroli.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zważywszy na zakres kontroli, opisany powyżej w pkt 2, kwestia ta nie stanowi problemu.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr nie jest dla nas przedmiotem szczególnego zainteresowania lub zaniepokojenia.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie czyni się takiego rozróżnienia i oba rodzaje pozycji podlegają tym samym zasadom kontroli.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich zaproponowała w swoim raporcie z 2002 roku, zatytułowanym „Demokracja i odpowiedzialność w UE i rola parlamentów narodowych” (raport nr 33r, sesja 2001–02, HC (2001–02) 152-xxxiii, ust. 141–144), organizowanie wspólnych spotkań między parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim.

W swoim raporcie Komisja stwierdziła, co następuje:

Wspólne spotkania parlamentarzystów narodowych i deputowanych do Parlamentu Europejskiego mogłyby być wykorzystywane w sposób bardziej ogólny, poprzez włączanie do udziału w nich członków wyspecjalizowanych komisji parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego (na wzór Rady Ministrów w jej różnych konfiguracjach) w celu przeprowadzenia analizy w zakresie ich właściwości poprzez przesłuchanie komisarzy, urzędników i ekspertów oraz przeprowadzenie debaty. W ograniczonym stopniu praktyka ta ma już miejsce w przypadku spotkań komisji Parlamentu Europejskiego, na które zapraszani są przedstawiciele parlamentów narodowych.

Nadanie temu rozwiązaniu nieco bardziej formalnego i mniej doraźnego charakteru przyniosłoby istotną korzyść, polegającą na tym, że wybór tematów do dyskusji byłby starannie analizowany i byłby uzgadniany między deputowanymi do parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego. Parlamentarzyści narodowi mieliby pewność, że poruszone zostaną interesujące ich tematy, że liczba spotkań nie będzie dla nich zbyt obciążająca, oraz że tematy będą wybierane przy założeniu niwelowania luki istniejącej między obywatelami a procesem decyzyjnym w Unii Europejskiej. Ponieważ parlamentarzyści narodowi byłiby po części „właścicielami” tego procesu, zwiększyłoby to prawdopodobieństwo organizowania przez nich we własnym kraju przedsięwzięć stwarzających możliwość wypowiedzania przez obywateli swoich poglądów. Propozycja ta stanowi odpowiedź na wezwanie Komisji do podejmowania „debat publicznych organizowanych wspólnie przez Parlament Europejski i parlamenty narodowe na temat polityk Unii” oraz propozycję Parlamentu Europejskiego w sprawie podjęcia bardziej systematycznej współpracy między komisjami Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych.

Wśród możliwych obszarów tematycznych mogą znaleźć się WPZiB, sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne [...] roczna strategia polityczna i program prac Komisji [...] oraz decyzje podejmowane lub planowane na spotkaniach Rady Europejskiej. Ponadto Komisja zaproponowała ostatnio organizowanie wspólnych spotkań parlamentarzystów narodowych i deputowanych do Parlamentu Europejskiego zajmujących się sprawami policyjnymi, które byłyby zwoływane dwa razy do roku w celu „wymiany informacji i koordynacji”, oraz powołanie mniejszego organu, który zajmowałby się utrzymywaniem ścisłego kontaktu z Europą w tym samym celu. Mogłyby zostać uwzględnione obszary polityki podlegające „otwartej metodzie koordynacji”, które w znacznej mierze wymykają się obecnie spod kontroli parlamentarnej, jak również mogłyby być prezentowane na tych wspólnych spotkaniach obszernie raporty, jak raport roczny dotyczący WPZiB.

Zasadniczym elementem tej propozycji jest wspólne organizowanie spotkań przez parlamenty narodowe i Parlament Europejski, w związku z czym należałoby utworzyć w tym celu albo niewielki niezależny sekretariat albo nawiązać współpracę między Sekretariatem Parlamentu Europejskiego a niewielkim sekretariatem COSAC, którego ustanowienie postulujemy poniżej. Należałoby określić proporcje deputowanych do parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego: preferowalibyśmy układ, w którym dwie trzecie stanowiliby parlamentarzyści narodowi a jedną trzecią deputowani do Parlamentu Europejskiego (podobnie jak w Konwencji), choć w przypadku dwóch filarów międzyrządowych właściwy mógłby być mniejszy udział Parlamentu Europejskiego.

Izba Gmin otrzymuje już teraz wiele zaproszeń do oddelegowania jej przedstawicieli na spotkania komisji Parlamentu Europejskiego. Przyjmujemy to z zadowoleniem, chociaż nie zawsze wysłanie naszego przedstawiciela jest możliwe, zwłaszcza gdy spotkanie zbiega się w czasie ze spotkaniem odpowiedniej komisji w Izbie Gmin. Przy tej sposobności chcielibyśmy podkreślić, że spotkania te są najbardziej użyteczne, kiedy pełne informacje zostają przekazane z wyprzedzeniem i nie planuje się zbyt dużej liczby gotowych wystąpień.

Komisja powróciła do tej kwestii w swoim raporcie uzupełniającym w sprawie „Konwentu ds. Przyszłości Europy i roli parlamentów narodowych” (raport nr 24, sesja 2002–03, HC (2002–03) 63–xxiv, ust. 36–39).

W naszym poprzednim raporcie zaproponowaliśmy, aby na wspólnych spotkaniach deputowanych do parlamentów narodowych i do Parlamentu Europejskiego, organizo-

wanych wspólnie, rozważyć takie sprawy, jak roczna strategia polityczna Komisji i jej program prac oraz przesłuchać komisarzy w tym zakresie. Uważamy, że zapewnienie obecnie deputowanym do parlamentów narodowych możliwości nie tylko dyskusowania, lecz również bezpośredniego angażowania się w stanowienie polityki i przesłuchiwanie przedstawicieli organów podejmujących decyzje polityczne na szczeblu europejskim ma podstawowe znaczenie dla podnoszenia poziomu zainteresowania sprawami europejskimi w parlamentach narodowych, poprawy jakości kontroli spraw europejskich na szczeblu krajowym oraz umożliwienia parlamentom narodowym odgrywania roli łącznika między obywatelami i instytucjami UE. Jako przykłady można wskazać członków komisji spraw zagranicznych przesłuchujących wysokiego przedstawiciela w sprawie rocznego raportu w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa czy proponowane przez COSAC doroczne spotkanie z komisarzami, poświęcone rocznemu programowi legislacyjnemu i prac Komisji. Podkreślamy, że celem tych spotkań jest zwiększenie zdolności parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego do wykonywania ich własnych zadań, a nie wzajemne utrudnianie sobie pracy.

Komisje Parlamentu Europejskiego zapraszają już deputowanych do parlamentów narodowych na niektóre swoje posiedzenia, zaś komisarze i pracownicy służb Komisji występują czasem przed komisjami parlamentów narodowych. Jednak uprzednie konsultacje z parlamentami narodowymi w sprawie posiedzeń Parlamentu Europejskiego oraz ich celów, tematów i formy zdarzają się rzadko (lub nie praktykuje się ich wcale), natomiast, jeśli chodzi o komisarzy, trudno sobie wyobrazić, by byli oni w stanie regularnie składać wizyty we wszystkich 15 parlamentach narodowych, a tym bardziej 25 po rozszerzeniu.

Rozbudowana struktura międzyparlamentarna, taka jak kongres proponowany przez Prezydium, budzi obawy, że powstanie nowa instytucja, coś w rodzaju drugiej czy trzeciej izby, której uczestnicy spotykałoby się niezbyt często (być może tylko raz do roku), choć dostrzegamy przydatność Zgromadzenia Unii Zachodnioeuropejskiej (organu ustanowionego na mocy traktatu) w dziedzinie obronności. Współpraca, za którą się opowiadamy, zwłaszcza spotkania komisji branżowych, może być realizowana środkami nieformalnymi, bez powoływania się na artykuły traktatów.

Podkreślamy, że spotkania z udziałem deputowanych do parlamentów narodowych i do Parlamentu Europejskiego powinny być organizowane wspólnie. Nie powinno być tak, że parlamenty narodowe są proszone o udział w doraźnych posiedzeniach Parlamentu Europejskiego. Uważamy, że wkład parlamentów narodowych we wspólną organizację spotkań może być zrealizowany najlepiej za pośrednictwem COSAC. Rozwiązanie to byłoby zgodne z rekomendacją Grupy Roboczej IV, aby COSAC stała się silniejszą „siecią wymiany międzyparlamentarnej”.

Te fragmenty ukazują potencjalną dodatkową wartość, którą parlamenty narodowe mogą uzyskać dzięki organizowaniu wspólnych spotkań parlamentarnych.

Na ogół obecną inicjatywę w sprawie organizowania wspólnych spotkań parlamentarnych przyjmuje się z zadowoleniem, uważając ją za cenny wkład do współpracy międzyparlamentarnej. Zwraca uwagę fakt, że organizowane ostatnio spotkania mają wiele cech, które Komisja Kontroli Spraw Europejskich zaleciła w 2002 roku. W szczególności pozytywnym elementem jest koncentrowanie się wspólnych spotkań komisji na konkretnych tematach. Atutami tych spotkań są merytoryczna wymiana poglądów z komisarzami i urzędującymi przewodniczącymi Rady oraz debata między parlamentarzystami. Materiały pisemne przekazywane wcześniej przez parlamenty narodowe i Parlament Europejski stanowiły użyteczne źródło informacji dla innych parlamentów narodowych, zwłaszcza gdy były udostępniane przez Internet.

Do minusów należał zbyt ambitny porządek niektórych spotkań, zwłaszcza pod względem ilości czasu przydzielonego mówcom, powodujący, że czas pozostały na właściwą debatę był zbyt krótki.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Użyteczność wybranych tematów debaty była różna. Zdarzało się, że sesje były organizowane w oparciu o bardzo szeroki zakres tematyczny, parlamentarzyści z reguły przyjeżdżali z gotowymi wystąpieniami, co prowadziło do niekonstruktywnej wymiany zdań na rozbieżne tematy zamiast właściwej debaty.

Uwagę zwraca fakt, że wspólne spotkania parlamentarne były poświęcone sprawom, które nie mieściły się w całości ani w części w zakresie kompetencji parlamentów narodowych: w swoich pierwotnych spostrzeżeniach dotyczących wspólnych spotkań parlamentarnych Komisja Kontroli Europejskiej zaleciła zwoływanie ich w celu przeprowadzenia dyskusji nad sprawami podlegającymi procedurze współdecydowania.

Parlamenty narodowe powinny mieć prawo zgłaszania tematów do debaty i powinny być zapraszane do tego przez parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Organizowanie podczas jednej prezydencji większej liczby spotkań nie byłoby wykonalne ani pożądane. Przy ustalaniu harmonogramu spotkań Parlament Europejski i parlament państwa sprawującego prezydencję powinny uwzględnić „Wytyczne w sprawie współpracy międzyparlamentarnej” ustalone przez Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w Hadze w 2004 roku.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Należy wyjaśnić uprawnienia, na mocy których takie spotkania były zwoływane, zaś rozwijanie tej formy współpracy międzyparlamentarnej wymaga starannego ukierunkowania, aby zapewnić utrzymanie maksymalnego poparcia i zainteresowania dla tych forów oraz umożliwić wniesienie do debaty parlamentarnej jak największego wkładu.

W tym celu należy zwrócić się do Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej o dokonanie przeglądu dotychczasowego rozwoju formuły spotkań międzyparlamentarnych i sporządzenie wytycznych dotyczących ich funkcjonowania w przyszłości.

Były sugestie, że takie spotkania powinny prowadzić do przyjęcia uchwały lub wniosków. Na obecnym etapie nie uważamy tych sugestii za uzasadnione. Modyfikacje tego rodzaju spowodowałyby zmianę charakteru wspólnych spotkań, odciągając uwagę od debaty i skupiając ją na pisaniu uzgodnionego tekstu. W przypadku podjęcia decyzji, że spotkania parlamentarne powinny prowadzić do przyjęcia uchwały lub wniosków, należałoby dokładnie zastanowić się nad procesem ich sporządzania i uzgadniania.

Komisja Kontroli Spraw Europejskich proponowała w przeszłości, aby COSAC udzielała pomocy w organizowaniu tych spotkań ze strony parlamentu narodowego. Od tego czasu nastąpiła zmiana polegająca na utworzeniu Sekretariatu COSAC. Nie można wykluczyć, że Sekretariat COSAC mógłby udzielać wsparcia parlamentowi państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w wykonywaniu zadań administracyjnych związanych z przygotowaniem spotkań parlamentarnych, przy czym COSAC musiałaby wyrazić zgodę na takie rozszerzenie zakresu obowiązków Sekretariatu.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie na tym etapie.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Izba Gmin nie uczestniczy w pracach żadnej z powyższych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich rozważy każdy przekazany jej do zbadania, istotny dokument dotyczący tych polityk i działań i poinformuje o tym izbę, jeśli uzna, że jest on ważny z prawnego lub politycznego punktu widzenia w kontekście polityki Zjednoczonego Królestwa.

Komisja Spraw Zagranicznych Izby Gmin nie zajmowała się ostatnio politykami i działaniami w ramach wymiaru północnego i nie ma obecnie takich planów.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Izba Gmin uważa poziom kontroli parlamentarnej działań w ramach wymiaru północnego za odpowiedni.

Należy rozważyć utworzenie nowej struktury kontroli parlamentarnej wymiaru północnego w świetle prowadzonych ostatnio prac w ramach Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w zakresie racjonalizacji współpracy parlamentarnej.

Wszelkie propozycje dotyczące udziału Zjednoczonego Królestwa we wzmożonej kontroli parlamentarnej wymiaru północnego należałoby rozważyć indywidualnie oraz w świetle ogólnego znaczenia polityk wymiaru północnego dla Zjednoczonego Królestwa. W zasadzie Izba Gmin nie będzie dążyć do uczestniczenia w pracach organu międzyparlamentarnego, który miałby zająć się badaniem polityk nie mających bezpośredniego znaczenia dla Zjednoczonego Królestwa.

Izba Gmin nie uczestniczy obecnie w Eurośródziemnomorskim Zgromadzeniu Parlamentarnym.

31. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

IZBA LORDÓW

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

W przypadku, gdy parlamenty narodowe chcą uzgadniać swoje poglądy w sprawie zgodności konkretnego aktu prawnego UE z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, przydatne byłoby przeprowadzenie przez COSAC debaty nad tą propozycją legislacyjną i w razie potrzeby przyjęcie stanowiska na jej temat, skierowanego do instytucji UE.

Takie stanowisko mogłoby zostać przyjęte odrębnie od zwykłych stanowisk, przyjmowanych na zakończenie każdego spotkania COSAC. Warto przypomnieć, że regulamin umożliwia przyjmowanie stanowisk większością kwalifikowaną. Regulamin stanowi również, że Parlament Europejski wstrzymuje się od głosu w sprawie stanowiska, które jest skierowane do niego.

Aby ułatwić przygotowanie tych stanowisk, COSAC mogłaby zorganizować więcej kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w 2007 roku.

COSAC powinna zwrócić się do Komisji o udzielenie odpowiedzi na piśmie na stanowiska COSAC.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W Izbie Lordów Komisja do Spraw Unii Europejskiej zajmuje się sprawdzaniem unijnych aktów prawnych pod kątem ich zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Dlatego też jest oczywiste, że komisja Izby Lordów przedstawia COSAC swoje poglądy.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Liczba otrzymywanych przez nas dokumentów COM nie wzrosła; są one wszystkie przekazywane do brytyjskiego parlamentu przez rząd. Możliwe, że teraz będziemy sporadycznie otrzymywać dokumenty robocze Komisji (tzn. dokumenty SEC), które nie są przekazywane przez rząd, choć jest jeszcze za wcześnie, by mieć pewność, że tak właśnie będzie.

Jednak przekazywanie dokumentów przez Komisję nie obejmuje wszystkich dokumentów UE, które brytyjski parlament otrzymuje i analizuje. Jest tak dlatego, że przekazaniu nie podlegają propozycje państw członkowskich, składane w ramach drugiego lub trzeciego filaru.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Są one odbierane pocztą elektroniczną i będą zapisywane w elektronicznej bazie danych za pomocą naszych standardowych systemów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej – jak to ma miejsce od czasu przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do Wspólnoty Europejskiej.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej analizuje wszystkie dokumenty UE i nie ogranicza swoich reakcji do propozycji legislacyjnych. Jeszcze przed rozpoczęciem bezpośredniego przesyłania dokumentów przez Komisję do parlamentów narodowych Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów reagowała na komunikaty Komisji i zielone/białe księgi. Ponadto reakcje komisji nie ograniczają się do uwag na temat pomocniczości i proporcjonalności.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³³ na reakcję?*

Nie, nie we wszystkich przypadkach. Reagując na dokument UE, komisja zawsze zastanawia się, kiedy jest najwłaściwszy moment na wystąpienie do brytyjskiego rządu i/lub Komisji. Czasem komisja chce zareagować zanim dokument zostanie wprowadzony do porządku obrad Rady w celu dokonania uzgodnień (co często trwa więcej niż sześć tygodni po udostępnieniu propozycji we wszystkich językach), w innych przypadkach komisja zamierza zareagować przed upływem wyznaczonego przez Komisję terminu publicznej konsultacji lub przed posiedzeniem Parlamentu Europejskiego. W razie potrzeby komisja jest w stanie zareagować w ciągu sześciu tygodni. Natomiast jeśli komisja postanowi przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w sprawie dokumentu Komisji, a nie ma pilnego terminu, opublikowanie raportu przez komisję może potrwać kilka miesięcy.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Ma miejsce regularna współpraca między przedstawicielami komisji spraw europejskich obu izb brytyjskiego parlamentu.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej stosuje dwie formalne formy udzielania odpowiedzi – list przewodniczącego komisji lub opublikowanie raportu.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

³³ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
 - a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
 - b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
 Roczna strategia polityczna Komisji nie była jeszcze przedmiotem debaty plenarnej w Izbie Lordów, choć była przedmiotem dyskusji w Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Komisja do Spraw Unii Europejskiej analizuje obecnie przeprowadzaną przez siebie kontrolę rocznej strategii politycznej.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
 Tak, Komisja do Spraw Unii Europejskiej uważa analizowanie rocznej strategii politycznej za pożyteczne.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
 Tak. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów postrzega COSAC jako najlepsze międzyparlamentarne forum dorocznej debaty nad roczną strategią polityczną Komisji (odbywającej się w pierwszej połowie każdego roku).

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
 Tak
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
 Pogląd Komisji do Spraw Unii Europejskiej został określony w jej raporcie na temat kompetencji Wspólnoty Europejskiej w sprawach karnych (The Criminal Law Competence of the European Community):
<http://www.publications.parliament.uk/pa/ld200506/ldselect/ldcom/227/227.pdf>
 Uwagi komisji zostały zamieszczone w ust. 168-80.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
 Stanowisko brytyjskiego rządu zostało podsumowane w ust. 110 raportu komisji. Rząd udzielał komisji informacji w formie ustnej i pisemnej.
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
 Tak. Po pierwsze, rząd będzie reagować na piśmie na raport komisji. Komisja rozważy tę odpowiedź i następnie podejmie decyzję o ewentualnym dalszym działaniu. Ponadto każda propozycja wprowadzenia w życie klauzul pomostowych podlegałyby zwykłym procedurom kontroli obowiązującym w izbie. W szczególności każda propozycja podlegałyby procedurze zgłaszania zastrzeżeń, w ramach której, poza niektórymi okolicznościami, ministrowie brytyjskiego rządu nie mogą zaakceptować aktu prawnego w Radzie Ministrów dopóki jest on badany w parlamencie.
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
 Nie

Rozdział 4: Komitologia*1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak.

2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?

Tak, Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów badała decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej w przeszłości. Brytyjski rząd przekazuje parlamentowi do zbadania te decyzje, które zostały skierowane do Rady w przypadku braku porozumienia w Komitecie komitologii. Przy badaniu tych decyzji mają zastosowanie nasze standardowe procedury badania dokumentów Unii Europejskiej. Wszystkie decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej przekazane do brytyjskiego parlamentu są badane przez jedną z naszych podkomisji. Komisja nie planuje zmiany tej procedury w przyszłości.

3. Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?

Ponieważ niewiele decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej zostało przekazanych brytyjskiemu parlamentowi (zob. odpowiedź na pytanie 2), trudno odpowiedzieć na to pytanie.

4. Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?

Nie korzystamy regularnie z rejestru. Badamy natomiast “Roczne sprawozdania Komisji z prac komitetów” (np. COM(2006) 446 dotyczące działalności komitetów komitologii w 2005 roku).

5. Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?

Nie. Badamy wszystkie proponowane decyzje przedkładane przez brytyjski rząd.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim*1. Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów uważa, że wspólne spotkania parlamentarne mogą przysparzać dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej, ponieważ ułatwiają one wymianę poglądów między parlamentarzystami z całej Unii. Komisja stwierdziła ponadto, że mogą one wносить dodatkową wartość do działań kontrolnych komisji. Odbywa się to na trzech płaszczyznach: informowania komisji o opiniach innych parlamentów narodowych na określony temat, stwarzania możliwości wysłuchania osób zajmujących wysokie stanowiska i umożliwiania członkom komisji przedyskutowania swoich poglądów z innymi uczestnikami.

2. Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?

Użyteczność wybranych tematów była różna, zależnie od spotkania, a nawet od sesji w ramach danego spotkania. Sporadycznie wybrane tematy były zbyt szerokie, co prowadziło

do nieukierunkowanej dyskusji. Komisja uznała formułę grup roboczych (zastosowaną w przypadku wspólnego spotkania parlamentarnego poświęconego przyszłości Europy) za udaną, ponieważ umożliwiła ona przeprowadzenie bardziej ukierunkowanej dyskusji w mniejszym gronie.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentur)?*

Nie jest praktyczne ani pożądane organizowanie więcej niż dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch spotkań komisji podczas prezydentur. Problemy pojawiały się, kiedy komisje Parlamentu Europejskiego zapowiadały z niewielkim wyprzedzeniem spotkania, na które chciały zaprosić deputowanych z parlamentów narodowych. Takie posiedzenia zawsze wykraczały poza formułę wspólnych posiedzeń parlamentarnych i wspólnych posiedzeń komisji, i były elementem dodatkowym.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Decyzja w sprawie tematów powinna zawsze być podejmowana wspólnie przez parlament narodowy państwa członkowskiego sprawującego prezydenturę w Radzie i Parlament Europejski.

Tematy i terminy tych spotkań powinny być ogłaszane z dużym wyprzedzeniem. W szczególności, powinny one być zapowiadane zgodnie z wytycznymi haskami dotyczącymi współpracy międzyparlamentarnej w Unii Europejskiej, które odzwierciedlają poglądy Konferencji Przewodniczących Parlamentów.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Spotkania międzyparlamentarne są kosztowne i wymagają dużego wysiłku organizacyjnego. Mogą być użyteczne, lecz ich użyteczność jest często efemeryczna. Powinien istnieć sposób kontynuowania dialogu międzyparlamentarnego w okresach między spotkaniami. Proponujemy utworzenie forów internetowych, na których zainteresowani parlamentarzyści i pracownicy służb parlamentarnych mogliby wymieniać informacje między sobą drogą elektroniczną. Fora powinny być interaktywne, umożliwiające wszystkim uczestnikom zamieszczanie informacji oraz powinny uwzględniać możliwość prowadzenia dyskusji i wirtualnych spotkań.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów nie śledzi wymiaru północnego jako odrębnej, wydzielonej polityki. Komisja nie analizuje wszystkich dokumentów UE na ten temat, otrzymywanych od Komisji.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów nie ma stanowiska w tej sprawie.

32. PARLAMENT EUROPEJSKI

Rozdział 3: Obszar sprawiedliwości i spraw wewnętrznych

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Komunikat Komisji zatytułowany „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach” (COM (2006) 211 wersja ostateczna) z dnia 10 maja 2006 r. został przesłany Parlamentowi Europejskiemu do wiadomości. Został on skierowany do Komisji do Spraw Konstytucyjnych, która nie podjęła jeszcze decyzji o dalszych działaniach.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Natomiast Parlament Europejski wielokrotnie już dyskutował nad klauzulami pomostowymi (*passerelle*) i wyrażał poparcie dla tej koncepcji.

Już w zaleceniu z 2004 roku w sprawie przyszłości Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, Parlament Europejski zalecał „Radzie Europejskiej i Radzie (...)wzmocnienie legitymizacji funkcjonowania PWBS poprzez przyjęcie decyzji, zgodnie z duchem (...) porozumień zawartych w sprawie wdrażania Traktatu Nicejskiego, o zastosowaniu procedury współdecydowania, stosowaniu w Radzie głosowania większością kwalifikowaną i rozszerzeniu jurysdykcji Trybunału na dziedziny związane z PWBS, początkowo w ramach działań w dziedzinie imigracji (art. 67 TWE), a następnie w ramach działań związanych z walką z terroryzmem i przestępczością międzynarodową (art. 42 TUE)”³⁴.

W czerwcu 2006 roku Parlament Europejski stwierdził, że „podkreśla po raz kolejny konieczność wszczęcia w trybie pilnym, na podstawie art. 42 Traktatu UE, procedury mającej na celu włączenie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych do filaru wspólnotowego, który jako jedyny zapewnia warunki pozwalające na przyjmowanie przepisów europejskich w pełnym poszanowaniu zasad demokracji i skuteczności decyzyjnej, a także pod odpowiednią kontrolą sądowniczą”³⁵.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

³⁴ Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady i Rady Europejskiej w sprawie przyszłości Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, jak również w sprawie warunków niezbędnych do jej legalnego i skutecznego funkcjonowania, P6_TA(2004)0022.

³⁵ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie skutków wyroku Trybunału z dnia 13.9.2005 r. (C-176/03 Komisja przeciwko Radzie), P6_TA-PROV(2006)0260.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru umożliwiłoby Parlamentowi Europejskiemu uzyskanie większego wpływu w tych kwestiach oraz umożliwiłoby sprawowanie kontroli w bardziej demokratyczny sposób.

W ramach art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej Rada może nie tylko przenosić niektóre przepisy dotyczące współpracy policyjnej i sądniczej w sprawach karnych do pierwszego filaru, lecz również określać warunki głosowania, które należy stosować w tych obszarach.

W przypadku stosowania procedury współdecydowania, Rada musiałaby osiągnąć porozumienie z Parlamentem Europejskim w sprawie wszystkich tekstów, co znacznie zwiększyłoby wpływ Parlamentu Europejskiego w tych sprawach.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Parlament Europejski jest stałym członkiem Komisji Stałej Konferencji Parlamentarzystów Regionu Arktycznego, obecnie reprezentowanym przez panią Dianę WALLIS, deputowaną do Parlamentu Europejskiego, przewodniczącą delegacji ds. stosunków ze Szwajcarią, Islandią i Norwegią oraz Wspólnej Komisji Parlamentarnej (SINEEA) Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Komisja Stała spotyka się około 3 razy w roku i przedstawiciel Parlamentu Europejskiego zdaje sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu.

Parlament Europejski jest reprezentowany na Konferencji Parlamentarzystów Regionu Arktycznego (która odbywa się co dwa lata) przez Prezydium Delegacji SINEEA (3 deputowanych do Parlamentu Europejskiego). Delegacja Parlamentu Europejskiego składa sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu, prezentując stanowisko konferencji z wnioskami w sprawie usprawnienia polityk i procedur.

Parlament Europejski jest również stałym członkiem Komisji Stałej Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego. Przewodniczącym Delegacji SINEEA jest przedstawiciel Parlamentu Europejskiego. Komisja Stała spotyka się około 4 razy w roku. Parlament Europejski jest reprezentowany na dorocznych Konferencjach Parlamentarnych Morza Bałtyckiego przez przewodniczącego Delegacji SINEEA oraz ewentualnie wiceprzewodniczącego Parlamentu Europejskiego. Delegacja Parlamentu Europejskiego składa sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu, prezentując stanowisko konferencji z wnioskami.

Parlament Europejski jest reprezentowany na rocznych sesjach plenarnych Rady Nordyckiej przez przewodniczącego Delegacji SINEEA.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego począwszy od roku 2007)?

Delegacja SINEEA i Komisja Spraw Zagranicznych uważnie śledzą politykę wymiaru północnego. Oba organy Parlamentu Europejskiego ściśle ze sobą współpracują. Parlament Europejski wyraża opinię o polityce wymiaru północnego w drodze uchwał, przeważnie przygotowywanych przez Komisję Spraw Zagranicznych, lecz również z inicjatywy poszczególnych deputowanych do Parlamentu Europejskiego i grup politycznych.

Delegacja SINEEA i Komisja Spraw Zagranicznych odbywają wspólne spotkania z ministrami spraw zagranicznych Norwegii i Islandii (oraz Liechtensteinu) w sprawie polityki wymiaru północnego. Delegacja SINEEA regularnie zajmuje się wymiarem północnym na swoich dorocznych spotkaniach międzyparlamentarnych z delegacjami z parlamentów Norwegii i Islandii.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Parlament Europejski sprawuje kontrolę parlamentarną nad wymiarem północnym we współpracy z istniejącymi organami parlamentarnymi w regionach północnych. Jednocześnie Parlament Europejski od lat opowiada się za utworzeniem Forum Parlamentarnego wymiaru północnego (uchwały Parlamentu Europejskiego). Takie forum parlamentarne nie powinno zastępować istniejących organów parlamentarnych Północy, lecz powinno być organem koordynującym polityki w tej dziedzinie w celu usprawnienia kontroli parlamentarnej. Forum nie powinno chyba być organizacją parlamentarną podobną do formuły współpracy w ramach wymiaru eurośródziemnomorskiego, powinno natomiast być bardziej elastyczną organizacją, której spotkania można by zwoływać zależnie od potrzeby.

Parlament Europejski, po przyjęciu nowej polityki wymiaru północnego (ramowy dokument polityczny plus deklaracja polityczna) przez Unię Europejską, Rosję, Norwegię i Islandię w dniu 24 listopada 2006 r. w Helsinkach, postanowił zorganizować **Konferencję Parlamentarną wymiaru północnego** z udziałem przedstawicieli zgromadzeń parlamentarnych Północy na początku 2007 roku.

NOTA JEDNOSTKI KOORDYNACJI LEGISLACYJNEJ
DO SPRAW STOSUNKÓW Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI
DOTYCZĄCA KWESTIONARIUSZA COSAC
NA TEMAT ROCZNEJ STRATEGII POLITYCZNEJ KOMISJI

Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji? Jakie organy brały udział w dyskusji?

Zgodnie z porozumieniem ramowym zawartym pomiędzy Parlamentem i Komisją, roczna strategia polityczna jest prezentowana w Parlamencie na początku roku. Stanowi ona pierwszy etap procesu prowadzącego do przyjęcia programu legislacyjnego i prac Komisji. Przy tej okazji, na posiedzeniu plenarnym Parlament i Komisja omawiają zasadnicze kierunki polityczne. Następnie dokument dyskutowany jest w różnych komisjach parlamentarnych, w ramach „dialogu strukturalnego”, regularnego dialogu bilateralnego, który każda komisja rozpoczyna z odpowiednim komisarzem w okresie pomiędzy marcem a czerwcem.

Po przeprowadzonych rozmowach komisje parlamentarne wysyłają swoje stanowiska (priorytetowe dla programu legislacyjnego i prac na kolejny rok) w liście swojego przewodniczącego do Konferencji Przewodniczących Komisji Parlamentarnych, która opracowuje dokument zwany „związłym sprawozdaniem”. Konferencja Przewodniczących Komisji Parlamentarnych przystąpiła równocześnie do regularnej wymiany punktów widzenia z panią Wallström, wiceprzewodniczącą Komisji ds. stosunków instytucjonalnych.

We wrześniu Konferencja Przewodniczących Komisji Parlamentarnych przyjmuje zwięzłe sprawozdanie i przedstawia je do zatwierdzenia Konferencji Przewodniczących grup politycznych. Ta ostatnia przeprowadza dyskusję na temat sprawozdania i wysyła je do Komisji Europejskiej jako stanowisko Parlamentu w sprawie programu legislacyjnego i prac na kolejny rok.

Po przyjęciu i przedstawieniu programu legislacyjnego i prac (listopad) na posiedzeniu plenarnym, Parlament przyjmuje uchwałę w sprawie oceny treści tego dokumentu (grudzień), co zamyka procedurę.

Równoległe do tej procedury (przewidzianej w porozumieniu ramowym), Komisja Budżetowa (BUDG) opracowuje raport z własnej inicjatywy na bazie RSP.

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

W tym roku przyjęcie zwięzłego sprawozdania umożliwiło wyrażenie przez Parlament, bezpośrednio przed Komisją, uwag o „braku ambicji” rocznej strategii politycznej 2007, szczególnie w dziedzinach handlu wewnętrznego i stosunków zewnętrznych. Wezwał on jednocześnie do większego zaangażowania politycznego ze strony Komisji w sprawach konstytucji, uproszczenia czy transpozycji dyrektyw przez państwa członkowskie. Wreszcie przekazał informacje o licznych konkretnych żądaniach ze strony komisji parlamentarnych.

Obecnie (19 października 2006 r.) Komisja Europejska rozważa przyjęcie programu legislacyjnego i prac, który jej przewodniczący zaprezentuje na sesji plenarnej w listopadzie. Wydaje się, że w aktualnie omawianym projekcie Komisja przejmuje wiele wniosków Parlamentu Europejskiego.

Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?

Należy przypomnieć, że program legislacyjny i prac Komisji stanowi jej zobowiązanie polityczne wobec Parlamentu Europejskiego. Roczna strategia polityczna jest pierwszym etapem dialogu pomiędzy Parlamentem Europejskim a Komisją na temat tworzenia programu. Dialog

ten został przewidziany w punkcie IV porozumienia ramowego w sprawie stosunków pomiędzy Parlamentem Europejskim a Komisją, zmienionego w 2005 roku.

Parlament Europejski uznaje dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za główny element stosunków z Komisją Europejską i za dobrą sposobność wpływania na priorytety polityczne i legislacyjne Komisji, respektując jej prawo inicjatywy. Dlatego też dokłada on wszelkich starań, aby usprawnić^{VIII}

NOTA DOTYCZĄCA NOWEGO SYSTEMU KOMITOLOGII DO SZÓSTEGO RAPORTU PÓLROCZNEGO COSAC

FGM/hob

NOWY SYSTEM „KOMITOLOGII”

1. Po kompleksowych negocjacjach, w dniu 2 czerwca 2006 r. trzy instytucje osiągnęły porozumienie w sprawie pakietu zmian przepisów dotyczących komitologii, zawartych w decyzji Rady 1999/468/WE³⁶ ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji. Zmieniająca powyższą decyzję decyzja Rady 2006/512/WE³⁷ weszła w życie 23 lipca 2006 r., wprowadzając nową „procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą” – nowego rodzaju procedurę komitologiczną, dotyczącą określonego rodzaju środka wykonawczego, mającego zastosowanie w przypadku aktów proponowanych zgodnie z procedurą współdecydowania.

Pakiet ten, składający się z nowej decyzji Rady i kilku towarzyszących jej stanowisk, z których jedno zostało przyjęte wspólnie przez trzy instytucje, zaś trzy indywidualnie przez Komisję, jest efektem długiej procedury, która rozpoczęła się cztery lata temu od propozycji Komisji dotyczącej zmiany decyzji Rady w sprawie komitologii z 1999 roku.

2. Nowa procedura regulacyjna połączona z kontrolą składa się z dwóch oddzielnych faz, tzw. fazy wykonawczej, w której Komisja Europejska przedkłada projekty środków przedstawicielom poszczególnych państw w odpowiedniej komisji, oraz tzw. fazy nadzoru, w której projekt jest przedkładany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Główna cecha fazy nadzoru polega na tym, że odchodząc od istniejących procedur komitologicznych, Parlament Europejski i Rada w zasadzie uzyskują równorzędną pozycję.

Jeśli chodzi o zakres nowej procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, to ma ona zastosowanie tylko do wprowadzania w życie aktów prawnych przyjętych zgodnie z procedurą współdecydowania (art. 251 Traktatu) i dotyczy przyjmowania środków o **ogólnym zasięgu**, mających na celu zmianę **innych niż istotne elementów** aktu podstawowego, na przykład poprzez usunięcie części tych elementów lub uzupełnienie aktu podstawowego poprzez dodanie nowych, innych niż istotne elementów (tzw. środki „quasi-legislacyjne”). „Istotne elementy” aktu legislacyjnego pozostają w gestii prawodawcy i mogą zostać zmienione wyłącznie w drodze zwykłej procedury legislacyjnej. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, ustawodawca ma dużą swobodę decydowania, co jest elementem istotnym, a co nim nie jest.

^{VIII} W oryginale brak dalszego ciągu – przyp. red. Zeszytów OIDE.

³⁶ Dz.U. L. 184 z 17.7.1999, str. 23.

³⁷ Dz.U. L. 200 z 22.7.2006, str. 11.

Z praktycznego punktu widzenia środkami „quasi-legislacyjnymi” są środki zmieniające inne niż istotne elementy głównego tekstu lub załączników, albo wprowadzające dodatkowe elementy o takim charakterze, tzn. środki określające definicje, dostosowujące akt prawny do wymogów postępu technicznego, ustanawiające minimalne lub maksymalne normy i poziomy lub warunki, kryteria i kategorie.

Gdy tylko powyższe kryteria będą spełnione, nowa procedura będzie obowiązkowa. W związku z tym Komisja Europejska będzie w odpowiednich przypadkach stosować nową procedurę do swoich przyszłych propozycji legislacyjnych. Musi ona również zostać uwzględniona w odniesieniu do aktów prawnych zawisłych przed prawodawcą.

3. W przypadku istniejących aktów prawnych, nowa procedura musi zostać zastosowana do nich w dwóch etapach:
 - po pierwsze, Parlament, Rada i Komisja określiły we wspólnej deklaracji 25 istniejących aktów prawnych, które powinny zostać dostosowane do nowej procedury w pierwszej kolejności;
 - po drugie, Komisja Europejska zobowiązała się również do zbadania wszystkich obowiązujących aktów, przyjętych zgodnie z procedurą współdecydowania, z myślą o zgłoszeniu odpowiednich propozycji legislacyjnych przed końcem 2007 roku.

Ponadto wszystkie rozpatrywane akty prawne będą musiały zostać dostosowane przez oba organy władzy prawodawczej.

4. Na mocy nowej decyzji komitologicznej Parlament Europejski po raz pierwszy ma rzeczywiste prawo kontrolowania i blokowania środków quasi-legislacyjnych na podstawie procedury współdecydowania. Blokowanie ich może być uzasadnione różnymi przyczynami (projekt aktu prawnego wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w akcie podstawowym lub jest niezgodny z celem lub treścią tego instrumentu, albo narusza zasady pomocniczości i proporcjonalności).

Zwiększenie udziału Parlamentu Europejskiego w komitologii nie tylko poprawi przejrzystość, lecz może również przyczynić się do „odchudzenia”, większej zrozumiałości i elastyczności prawodawstwa. Ponadto, jeśli nowa procedura zostanie sprawnie wprowadzona w życie, poprawi to przejrzystość procesu decyzyjnego i wzmocni demokratyczny charakter Unii Europejskiej.

W tym celu Komisja Europejska zobowiązała się do znacznego usprawnienia systemu informacji dotyczących komitologii. W tym zakresie deklaracje Komisji są niezbędnym warunkiem usprawnienia przepływu informacji, szczególnie w dziedzinie prawodawstwa w zakresie usług finansowych. Stwierdzają one również wyraźnie, że nadal funkcjonuje „proces Lamfalussy’ego” w odniesieniu do szczególnych uprawnień informacyjnych w sferze usług finansowych.

Powody reformy

5. Nowa procedura komitologiczna znajduje uzasadnienie w różnych przesłankach, głównie w braku równowagi między obu organami władzy prawodawczej w odniesieniu do aktów wykonawczych związanych z instrumentami podstawowymi przyjętymi w ramach procedury współdecydowania. Udział Parlamentu Europejskiego w procedurze ograniczał się dotychczas do kontroli „legalności” instrumentu wykonawczego (kiedy wykraczał on poza zakres uprawnień wykonawczych przewidzianych w akcie podstawowym), co było niezgodne z jego rolą jako współprawodawcy, podczas gdy Rada mogła zmienić merytoryczną zawartość instrumentu.

W istocie potrzeba sprawowania nadzoru przez organ prawodawczy powstaje głównie wówczas, gdy środki wykonawcze, które mają zostać przyjęte przez Komisję zawierają aspekt prawodawczy, wprowadzając w życie elementy instrumentów podstawowych, niestanowią-

ce ich zasadniczej części lub przyjmując inne, co ma miejsce na przykład wówczas, gdy dyrektywy są dostosowywane do uwarunkowań wynikających z postępu naukowo-technicznego lub gdy wprowadzane są zmiany do ich załączników. W takich przypadkach organ prawodawczy musi mieć możliwość nadzorowania wykonywania przyznaných uprawnień.

Z drugiej strony, należy pamiętać, że Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w art. 202, nie dokonuje rozróżnienia między delegowaniem uprawnień prawodawczych a wykonywaniem uprawnień wykonawczych, i w celu rozwiązania tego problemu Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy przewiduje nowy system delegowania uprawnień, wprowadzając koncepcję „delegowania uprawnień prawodawczych”.

Mając na względzie również fakt, że upłynie jeszcze stosunkowo dużo czasu zanim wejdą w życie przepisy nowego traktatu, zmiana zasad komitologii stała się pilną sprawą w obszarach, w których Parlament Europejski odgrywał rolę współprawodawcy na mocy art. 251. Ponadto właśnie w procedurze współdecydowania stosuje się w pełni tzw. „**metodę wspólnotową**” i dlatego logiczne jest w tym przypadku rozpoczęcie od zmiany rozwiązań w zakresie wykonywania uprawnień wykonawczych.

Stąd też nowa zmiana zasad komitologii ogranicza się do zakresu tej procedury, w oczekiwaniu na nowelizację art. 202. Nowa procedura stanowi dobry przykład rozwijania systemu instytucjonalnego bez zmiany traktatu w celu usprawnienia zarządzania Unią Europejską.

Od starego do nowego systemu komitologii: wyzwanie dla instytucji europejskich

6. Podczas gdy w 2004 roku, ostatnim, za który dostępne są dane, przyjęto 278 aktów legislacyjnych³⁸, w tym 75 w ramach procedury współdecydowania przez Parlament Europejski i Radę oraz 203 przez samą Radę, Komisja Europejska przyjęła 1199 aktów prawnych w ramach uprawnień wykonawczych przyznaných jej przez Radę na mocy art. 202 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. W istocie Komisja wykonuje obecnie uprawnienia wykonawcze przyznane jej zgodnie z procedurami komitologicznymi ustanowionymi w „decyzji komitologicznej” nr 1999/468/WE.

Liczba komitetów komitologii uczestniczących we wprowadzaniu w życie aktów legislacyjnych w roku 2005 wynosiła 250. Zdecydowanie największa liczba komitetów była nadal zaangażowana w obszarach transportu i energii (38), przedsiębiorstw (32), środowiska (32) i rolnictwa (31). Chociaż prawodawca ustanowił nowe komitety w niektórych obszarach polityki o zwiększonej aktywności (np. wymiar sprawiedliwości, wolność i bezpieczeństwo oraz ochrona zdrowia i konsumentów), celem Komisji jest ograniczenie ich liczby do około 250³⁹. Jeśli chodzi o „wydajność” komitetów, kształtowanie się liczby środków wykonawczych przyjętych przez Komisję w latach 2002–2005 ukazuje poniższa tabela.

³⁸ Dane uzyskano ze „Sprawozdania ogólnego z działalności Unii Europejskiej – 2004”.

³⁹ COM(2006) 446 wersja ostateczna.

Liczba środków wykonawczych^{40, 41}

Obszary polityki	2002	2003	2004	2005
Rolnictwo	1455	1413	1279	1481
Ochrona zdrowia i konsumentów	244	392	352	303
Badania	175	60	185	202
Pomoc zewnętrzna (EuropeAid)	167	153	182	124
Spółeczeństwo informacyjne	50	21	34	85
Rozszerzenie	66	90	89	83
Edukacja i kultura	54	47	115	55
Środowisko	601	352	59	55
Przedsiębiorstwa	48	31	40	47
Pomoc humanitarna	36	42	52	50
Inne	181	167	238	169
Razem	3077	2768	2625	2654

Można odnotować niewielki spadek ogólnej liczby środków wykonawczych. Duża liczba środków wykonawczych przyjętych w niektórych obszarach polityki, jak rolnictwo (1481), ochrona zdrowia i konsumentów (303), badania (202), pomoc zewnętrzna (124) i społeczeństwo informacyjne (85), odzwierciedla intensywność prac powierzonych Komisji w tych obszarach w oparciu o procedury komitologiczne.

7. W tym kontekście należy zauważyć, że w przybliżeniu 1000 z około 2600 środków wykonawczych przyjmowanych co roku jest wydawanych na podstawie aktów przyjętych w trybie współdecyzji: od 1999 roku Parlament Europejski uzyskał formalnie prawo do otrzymywania pełnych informacji i może zgłosić, że dany środek wykonawczy wykracza poza zakres przekazanych uprawnień. Jednak Parlament Europejski miał dotychczas duże trudności w wykonywaniu tego „prawa kontroli”. W starym systemie propozycje były przeważnie przekazywane tylko w jednym języku; Parlament Europejski miał tylko jeden miesiąc na zbadanie środków prawnych oraz mógł zgłaszać zastrzeżenia wobec proponowanych środków, powołując się na przekroczenie przez Komisję jej uprawnień wykonawczych. W każdym wypadku Komisja mogła uchylić ten sprzeciw.

Wszystkie wspomniane przeszkody wyjaśniają ograniczony udział Parlamentu Europejskiego w procedurach komitologicznych w ostatnich latach. W istocie Parlament Europejski przyjął tylko sześć rezolucji, w których stawia zarzut przekroczenia przez Komisję uprawnień wykonawczych przy przyjmowaniu określonych środków wykonawczych. Ostatnie dwie rezolucje dotyczyły ochrony środowiska⁴².

⁴⁰ Akty prawne oraz decyzje administracyjne i finansowe.

⁴¹ Zob. „Sprawozdanie Komisji z prac komitetów w roku 2005”.

Nie trzeba dodawać, że sama liczba przyjętych środków wykonawczych nie odzwierciedla politycznego, ekonomicznego czy finansowego znaczenia tej decyzji.

⁴² Ponadto rezolucja przyjęta 6 lipca 2005 r. (B6-0392/2005) spowodowała wniesienie przez Parlament Europejski powództwa przeciwko Komisji do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, z żądaniem anulowania decyzji Komisji 2005/17/WE z dnia 13 października 2005 r. z powodu niedotrzymania przez Komisję warunków określonych w dyrektywie RoHS (w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym) odnośnie do wyłączenia DecaBDE w określonym zastosowaniu z zakazu zawartego w tej dyrektywie. Sprawa toczy się przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości.

8. W „nowym systemie”, po przyjęciu środka quasi-legislacyjnego przez komitet komitologii, Parlament Europejski lub Rada może go odrzucić (Rada większością kwalifikowaną, Parlament zwykłą większością głosów), wskazując jedynie, że proponowany środek wykracza poza uprawnienia wykonawcze lub jest niezgodny z celem lub treścią aktu podstawowego lub nie respektuje zasad pomocniczości lub proporcjonalności. W przypadku sprzeciwu Komisja nie może przyjąć środka. Komisja może zaproponować komitetowi komitologii nowy środek lub całkowicie nowy akt legislacyjny.

„Nowy” system zmienia również warunki wykonywania przez Parlament prawa do kontroli:

- Parlament ma na to w normalnych przypadkach trzy miesiące, z możliwością przedłużenia do czterech miesięcy,
- bieg terminu wykonania prawa do kontroli rozpoczyna się dopiero po przedstawieniu propozycji we wszystkich językach urzędowych,
- Komisja zobowiązuje się do utworzenia udoskonalonego systemu informowania o wszystkich pracach komitetów.

Zatem Parlament ma po raz pierwszy skuteczne prawo do kontroli ważnej części systemu komitologii i obecnie ma również środki do wykonywania tego prawa.

9. W porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa trzy instytucje podkreśliły istotną rolę, jaką odgrywają w prawodawstwie środki wykonawcze. Nowe postanowienia będą mieć wpływ na opracowywanie projektów aktów prawnych, zaś wspomniane instytucje prawdopodobnie skoncentrują się w większym stopniu na przejrzystym sporządzaniu preambuły i tekstu aktu prawnego w celu wyraźnego odróżnienia tego, co musi zostać uzgodnione w tekście legislacyjnym od tego, co można przeprowadzić w ramach komitologii zgodnie z nową procedurą. Akty prawne mogą stać się bardziej zwarte i zrozumiałe, co przyczyni się do lepszego stanowienia prawa.

Z drugiej strony, wprowadzenie nowego systemu będzie stanowić polityczne wyzwanie dla współpracy międzyinstytucjonalnej oraz wpłynie na stosowane w jej ramach procedury i metody pracy z uwagi na sprawne funkcjonowanie nowej procedury. W nadchodzących miesiącach instytucje będą zwracać szczególną uwagę na propozycje zastosowania nowej procedury do 25 istniejących priorytetowych aktów prawnych, analizowanie propozycji rozpatrywanych przez poszczególne instytucje oraz na ogólny pakiet dostosowawczy, który ma zostać przygotowany do końca 2007 roku wraz z wnioskami zawierającymi propozycje zmian (około 130), w celu zastosowania nowej procedury nie tylko w odniesieniu do przyszłego prawodawstwa, lecz również do całego istniejącego prawodawstwa wspólnotowego.

